

Serviërs

media

Kosovo

1 - ~~A~~

12-5-2004

De VK is de diepste wateren.

Stel de zonden 7 Amerikaanse diepe wateren
pluigeland door indonesië 2500 meter
water onder

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

de heer mr. W.C. van Manen
Leidsegracht 3
1017 NA Amsterdam

11 mei 2004

betreft: sommatie Radomirovic c.s.

Geachte heer van Manen,

In antwoord op uw brief van 14 april j.l., waarin bereidheid wordt uitgesproken tot bespreking van de sommatie, deel ik u mee hieromtrent eerst nog verder tijd nodig te hebben voor overleg.

Daarna kom ik op de zaak bij u terug.

hoogachtend,

N. Steijnen

Sagittarius

Van: "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 12 mei 2004 1:08
Onderwerp: CDSM: 2 Articles re: Kosovo: A Success

AMNESTY INTERNATIONAL, May 06, 2004

Facts and figures on trafficking of women and girls for forced prostitution in Kosovo

Media Briefing

News Service No: 108

Embargo Date: 6 May 2004 11:00GMT

Kosovo: Facts and figures on trafficking of women and girls for forced prostitution in Kosovo

Women and girls trafficked into Kosovo come from some of the poorest countries in Europe, where they face discrimination in access to social and economic rights and have experienced domestic or other gender-based violence.

Women are trafficked into Kosovo predominantly from Moldova, Romania, Bulgaria and Ukraine. According to the International Organization for Migration, (IOM) a majority of the women and girls from Moldova trafficked into Kosovo had been promised a job in Italy.

Increasing numbers of local women, the majority of them girls, are being internally trafficked within Kosovo.

Women are often sold several times in transit. According to the IOM women have been sold for prices ranging from 50EUR to 3500EUR.

Women and girls are now being trafficked out of Kosovo into countries in Western Europe, including Italy, Netherlands and the UK.

In 2002, it was reported that 36 percent of the trafficked women and girls in Kosovo were denied any medical care, while only ten percent were provided with regular health care; the majority of trafficked women were forced to have unprotected sex.

To date, no trafficked women or girls have obtained reparations for the physical, emotional and psychological damage they have suffered as a result of these abuses of their human rights.

UNMIK (UN Interim Mission in Kosovo) police and other UNMIK personnel, KFOR (the NATO-led international military force in Kosovo) personnel and contractors enjoy a general immunity from prosecution, unless explicitly waived by the UN Secretary General, or in the case of NATO, by their respective national commanders.

Waivers were requested and granted in one case in 2002 and another in 2003, enabling the prosecution of two police officers.

No KFOR personnel suspected of trafficking or of using the services of trafficked women or girls can be prosecuted in Kosovo. Amnesty International has been unable to find any evidence of any criminal proceedings related to trafficking against members of KFOR in their home countries.

From January 2002 to July 2003, between 22 and 27 members of KFOR troops were suspected of offences related to trafficking, according to the UNMIK Police Trafficking and Prostitution Unit (TIPU). TIPU was unable to provide further information to Amnesty International as to whether any disciplinary proceedings had been taken against these individuals.

Following the arrival of the international community in Kosovo in 1999 there was an unprecedented escalation of the sex-industry based on trafficked women and girls. In 1999-2000 it was estimated that internationals comprised 80 percent of the clients of trafficked women and girls. In 2002 the figure decreased to around 30 per cent, but at the same time the internationals generated some 80 percent of the industry income. Today an estimated 20 per cent of the client-base come from the international community, which constitutes only about

two percent of the population in Kosovo.

Relevant legislation and protocols

Trafficking of persons, in particular women and girls, in situations that amount to enslavement is included among the most serious crimes in the Rome Statute of the International Criminal Court (ICC). The UN Protocol to prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons (Palermo protocol) was signed by 120 states in Italy in year 2000. The protocol recognizes the need for effective prevention of trafficking with the prosecution of traffickers and the protection of human rights and assistance to victims of trafficking. Trafficked women and girls for forced prostitution are also exposed to a series of human rights abuses that violate a number of international human rights treaties including the International Convention on Civil and Political Rights, the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women and the Children's Convention.

In January 2001, UNMIK passed Regulation 2001/4, On the Prohibition of Trafficking in Persons in Kosovo, which criminalized both the traffickers and persons who knowingly use the "services" of trafficked women. The regulation also includes a number of measures to protect the rights of the trafficked women and girl.

These facts and figures are taken from Amnesty International's report: "So does that mean I have rights?" Protecting the human rights of women and girls trafficked for forced prostitution in Kosovo.

For the full report go to news.amnesty.org/library/index/engneur070102004

NATO SEX SLAVES; ALLIANCE SOLDIERS ACCUSED OF PREYING ON CHILD HOOKERS IN RUBBLE OF WAR-TORN KOSOVO

Daily Record (Scotland) - May 7, 2004

By Derek Alexander

NATO peacekeeping troops were accused yesterday of callously exploiting child sex slaves in Kosovo.

Girls as young as 11 are being sold into prostitution in the former war zone for as little as pounds 34 each.

Human rights campaigners say NATO troops' demand for sex has sent the vice trade spiralling out of control in the former Yugoslav province.

And they claim that some soldiers have even been involved in trafficking women and girls.

The victims are beaten, raped and forced into sex with huge numbers of men. One woman claims to have had 2700 clients in less than a year.

NATO troops are immune from prosecution in Kosovo. But Kate Allen of Amnesty International said last night: 'Peacekeepers must be held accountable for their role in this trade in human misery.

'The international community in Kosovo have triggered an explosion in demand for trafficked women.

'They are not only failing to stop this despicable trade, they are actively fuelling it by paying for sex themselves.'

When the Kosovo war ended in 1999 and NATO ground troops went in, Amnesty knew of 18 bars in the province where sex was on sale.

By last year, the number of such brothels had soared to 200. Amnesty say most are run by gangsters.

British troops, including Scots regiments, have played a major role in Kosovo. Around 10,000 UK soldiers served there in 1999 and 1000 are on duty today.

A British lieutenant colonel was sent home from Kosovo four years ago after allegedly being caught in a red-light district.

And in 2001, three Royal Marines found in a lap-dancing bar were returned to Britain in disgrace.

Amnesty say every soldier who pays for sex in Kosovo boosts the brutal trade in vice girls.

The victims come from some of the poorest parts of eastern Europe Moldova, Ukraine and rural Kosovo. Some told Amnesty they were sold into the sex trade for 50 Euros pounds 34.

The slaves are tortured, beaten and raped by their masters.

One victim, a 21-year-old mother from Moldova, said of her pimp: 'We were his property.

'By buying us, he had the right to beat us, rape us, starve us and force us to have sex with clients.'

A 12-year-old Albanian girl added: 'Even in cold weather I had to wear thin dresses. I was forced by the boss to serve international soldiers and police officers.'

Another woman told how she was kept in a room so dark that she could not see the men who used her body.

And a fourth vice girl claimed she was forced to have sex more than 2700 times in less than a year. She said she was subjected to group sex and even abused at gunpoint.

Many women are drugged and abducted before being sold from one trafficker to another.

They are forced into sex without contraception. And if they get pregnant, their pimps make them have abortions.

Underage girls interviewed by Amnesty could not say for sure whether British troops were among their clients.

But Allen insisted our soldiers are partly to blame for the women's plight.

She said: 'British soldiers have been sent home from Kosovo for visiting bars and clubs where trafficked women may have been working.

'Too often, we hear that 'This is just something men away from home will do'.

'The Ministry of Defence and the Army must make it clear to soldiers that many of these women suffer great violence and are not truly consenting to what they do.

'They must also make it clear that any soldier involved in trafficking, or knowingly using the services of trafficked women, will not only be dismissed but also prosecuted.'

Five French soldiers were sent home last year after claims that they had been involved in human trafficking.

In the 18 months to July 2003, as many as 27 peacekeepers were suspected of trafficking offences. But under an immunity agreement, the soldiers cannot be prosecuted in Kosovo.

And they can also escape charges in their own countries a situation that enrages Amnesty.

Allen said: 'The international community is adding insult to injury by securing immunity from prosecution for its personnel and apparently hushing up their shameful part in the abuse.'

A fifth of all the slaves are brought in from outside Kosovo. And Amnesty found that many women were later trafficked into western countries including Scotland.

Albanian trafficking gangs have posed as refugees from Kosovo to infiltrate the UK.

Police fear the Albanians will soon control most of the British vice trade.

The Ministry of Defence yesterday said they had yet to see the Amnesty report.

A spokesman insisted: 'We take such allegations very seriously.

'If there is evidence of any wrongdoing on the part of our armed forces, there are procedures in place to deal with it.'

Sagittarius

Van: "L. Brusselaers" <brusselaers@zeelandnet.nl>
Aan: "Luk Brusselaers" <l.brusselaers@mwzvl.nl>
Verzonden: zaterdag 8 mei 2004 10:56
Onderwerp: FW: [PIN] AI: Seksindustrie floreert dankzij VN-

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Mr Patrick Hublou [mailto:ilmnur@yahoo.com]
Verzonden: vrijdag 7 mei 2004 9:13
Aan: PIN; hvdi@yahoogroups.com
Onderwerp: [PIN] AI: Seksindustrie floreert dankzij VN-NATO

Seksindustrie floreert in Kosovo

BRUSSEL - De handel in vrouwen en meisjes floreert in Kosovo door de aanwezigheid van VN-medewerkers en Navo-soldaten. Dat zegt Amnesty International na een onderzoek.

ZELFS wanneer het koud was, moest ik dunne kleren dragen. Ik werd door de baas gedwongen om de internationale soldaten en politiemensen van dienst te zijn." Het is maar iin van de getuigenissen die AI tussen 1999 en 2003 opving in Kosovo en die de mensenrechtenorganisatie tot deze vaststelling brachten: „De internationale gemeenschap is verantwoordelijk voor de groei van een seksindustrie die gebaseerd is op het misbruik van verhandelde vrouwen."

Kosovo werd volgens AI met de komst van de Navo-vredesmacht in 1999 een „belangrijke bestemming" voor vrouwen die het slachtoffer zijn van mensenhandel. Het aantal plaatsen in Kosovo waar vrouwen en meisjes zich prostitueren, steeg van 18 in 1999 naar ruim 200 in 2003. Maar het aantal vervolgingen wegens vrouwenhandel bleef laag, stelt AI vast.

De mensenrechtenorganisatie schat dat de internationale medewerkers goed zijn voor een vijfde van het aantal personen dat gebruik maakt van de diensten van de meisjes, hoewel ze slechts 2 % van de bevolking van Kosovo vertegenwoordigen. Bovendien „genereren ze een aanzienlijk deel van het inkomen van de industrie", omdat ze met hun hoge lonen een prima cliënteel vormen.

De meisjes, van wie sommige amper elf jaar oud zijn, komen vooral uit Bulgarije, Moldavië, Roemenië en Oekraïne en worden gelokt met mooie beloften over werk in het Westen. In plaats daarvan komen ze in de prostitutie terecht.

„Het is wraakroepend dat diezelfde mensen die in Kosovo zijn om die vrouwen en meisjes te beschermen, hen in plaats daarvan exploiteren - en er mee weggkomen. Het heeft vernietigende effecten op de levens van die meisjes en vrouwen", aldus Amnesty.

De vrouwen en meisjes „worden bedreigd, geslagen, verkracht en in feite gevangen gehouden door hun eigenaars. Omdat internationale politiemannen en soldaten zich onder hun klanten bevinden, zijn de meisjes en vrouwen vaak te bang om te ontsnappen. En van de overheden krijgen ze geen hulp."

Volgens Amnesty blijkt uit cijfers van het VN-bestuur zelf dat er tussen 1999 en eind 2003 tien politiemannen werden ontslagen of teruggestuurd naar hun land van herkomst wegens aantijgingen over betrokkenheid bij de mensenhandel. Tussen 2002 en juli 2003 werden 22 tot 27 soldaten van de Kfor-vredesmacht verdacht van gelijkaardige praktijken. Maar Kfor-soldaten en VN-medewerkers kunnen niet worden vervolgd in Kosovo. Wie om bovengenoemde redenen ontslagen werd, ontliiep volgens Amnesty straf in zijn eigen land.

De VN reageerden nog niet. Namens de Navo zei kolonel Jim Moran dat sommige details uit het

rapport achterhaald zijn en het verboden is voor Kfor-soldaten om bars en nachtclubs te bezoeken. „Elk land is verantwoordelijk voor het gedrag van zijn soldaten. Als blijkt dat een soldaat de wet niet naleeft, is het aan dat land om de daders voor het gerecht te brengen.”

(bar)

www.amnesty.org

07/05/2004

(bar)

<http://www.standaard.be/nieuws/buitenland/index.asp?ArticleID=G8H5RDDP>

Do you Yahoo!?

Win a \$20,000 Career Makeover at Yahoo! HotJobs

<http://groups.yahoo.com/group/pin-forum/>

Progressief Informatie Netwerk

Solidariteit voor een betere wereld

Yahoo! Groups Links

- To visit your group on the web, go to:
<http://groups.yahoo.com/group/PIN-forum/>
- To unsubscribe from this group, send an email to:
PIN-forum-unsubscribe@yahoogroups.com
- Your use of Yahoo! Groups is subject to the [Yahoo! Terms of Service](#).

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

'KFOR wakker groeit seksindustrie in Kosovo aan'

2004

PRIŠTINA, 7 MEI. Soldaten van de vredesmacht KFOR en agenten van de VN-politie wakkeren in Kosovo de groei van de prostitutie en de seksindustrie aan. Dat heeft Amnesty International laten weten. „Het is schandelijk dat dezelfde mensen die hier vrouwen en meisjes moeten beschermen, hun positie misbruiken door hen uit te buiten, en dat ongestraft”, aldus Amnesty. KFOR en de VN-politie nemen twintig procent van het prostitutiebezoek voor hun rekening. „Vrouwen en meisjes worden als slavinnen verkocht, ze worden bedreigd, verkracht en opgesloten. Ze zijn te bang om naar de autoriteiten te gaan omdat de internationale politie en de soldaten hun cliënten zijn.” (Reuters)

7.3.4. Kosovo Supreme Court: No Genocide

1-5-2004 Boko

As to the genocide, UNMIK itself admits that no genocide took place. It refers to the decision by the Kosovo Supreme Court that no genocide was committed in Kosovo.

The Kosovo Supreme Court has ruled that the Yugoslav troops did not carry out genocide of ethnic Albanians during the 1998-1999 military campaign in Kosovo. The decision was based on the 1948 Geneva Convention which defines genocide as the intent "to destroy, in whole or in part, a national, ethnic, racial or religious group as such".⁶³

The decision was made in October 2001. Understandably, the ruling was a severe blow to the efforts to whitewash violence against the Serbs by using the alleged genocide as the trump card.

⁶² <http://www.ess.uwc.ac.uk/Kosovo/Reports/atrocit.html>
⁶³ <http://www.unmikonline.org/pub/news/nl109.html>

At the beginning of the year, the District Court in Mitrovica sentenced Miroslav Vuckovic to 14 years in jail for war crimes and genocide. This was one of the rare trials of persons responsible for war crimes in Kosovo, but only several months later the sentence was described as too harsh and "incompatible" with what the defendant actually did.

A judicial body formed by the Kosovo Supreme Court chaired by French Judge Petarice de Charette annulled the sentence, returning it to a lower court and explaining that "according to the Kosovo Supreme Court, violence used by the Milosevic regime in 1999 cannot be viewed as genocide..." This ruling angered many Kosovo Albanians who see themselves as victims of terror and genocide. Supreme Court Chairman Rexhep Hadzimusa said that the body he heads "is not authorized to make such statements."⁶⁴

1-8-2004

Kosovo's ombudsperson, Marek Antoni Nowicki, reported to the Council of Europe in February 2004 that human rights in Kosovo were "far from the minimum of international standards," warning that it is the intent of certain sections of the Albanian community to "cleanse this land from the presence of all Serbs." His words proved prophetic in mid-March when Kosovar Albanians went on the rampage in Northern Kosovo. The spark for the violence was the allegation that Serbs had chased three Albanian children to their deaths with wild dogs. This later proved untrue, with NATO Secretary General Jaap de Hoop Scheffer, among others, stating that the violence was orchestrated well in advance by elements within the Albanian community.

7.3. Double Standards

1-5-2009

7.3.1. Cluster Bombs and UNESCO World Heritage Sites

The discrepancies between the approaches to Yugoslavia and NATO are too flagrant to be attributed to anything else than political interference.

How could Milan Martić be indicted for using cluster bombs in Zagreb⁵⁴, but NATO's use of cluster bombs is not even investigated? NATO has openly admitted having used them.

How can Strugar et al. be indicted for "destruction or willful damage to historic monuments and institutions dedicated to religion" in the Old Town district of Dubrovnik, which was a UNESCO World Cultural Heritage Site⁵⁵, when the destruction of UNESCO sites in Kosovo does not lead to indictment of NATO?

Ouders dode Albanese jongens woedend op VN
PRISTINA - De ouders van drie Albanese jongens in Kosovo die vorige maand door verdrinking zijn omgekomen hebben woedend gereageerd op een onderzoeksrapport van de VN waarin wordt gesteld dat de slachtoffers niet door Serviërs de rivier in zijn gejaagd. Hun dood leidde tot bloedige wraakacties van Albanesezen op Serviërs. (Reuters)

'Kindermoord' in Kosovo: geen bewijs gevonden

PRISTINA, 29 APRIL. Er is geen spoor van bewijs voor de stelling, dat Serviërs op 16 maart de hand hadden in de verdrinkingdood van drie Kosovo-Albanese kinderen. Dat zei gisteren een internationale procureur na een onderzoek. De drie kinderen verdronken in een rivier, volgens de Albanesezen nadat ze daar door Serviërs met honden in waren gedreven. Vervolgens kwam het tot felle anti-Serviëse rellen waarbij negentien doden vielen, honderden Serviërs werden verdreven en 286 huizen en dertig kerken en kloosters in brand werden gestoken. (BBC)

Verdrinkingdood Albanesezen onderzocht
PRISTINA
Er zijn geen aanwijzingen dat Serviërs verantwoordelijk waren voor de verdrinkingdood van twee etnisch-Albanese jongens in Kosovo vorige maand. Dat heeft een onafhankelijk onderzoeker van de Verenigde Naties geconstateerd. Het incident leidde tot massaal geweld tegen Serviërs in Kosovo.
Twee Servische jongens met een hond zouden op 16 maart een groepje Albanese kinderen in het Kosovase Cabra een ijskoude rivier in hebben gejaagd. Twee kinderen verdronken, een derde raakte vermist. De broer van de vermiste jongen, de 15-jarige Fitim Veseli, bereikte de overkant en vertelde over de achtervolging. Daarop wreekten Albanesezen zich op de Servische minderheid in Kosovo. Er vielen negentien doden en negenhonderd gewonden in deze eerste etnische onlusten sinds het einde van de Kosovo-oorlog in 1999.
Maar volgens de onafhankelijk onderzoeker Peter Tinsley klopt Veseli's verhaal niet. Het zou onafhankelijk samenhangend zijn en geen basis vormen voor het aanhouden van verdachten. 'Er kan alleen geconcludeerd worden dat zij niet vrijwillig het water zijn ingerekend', aldus Tinsley woensdag, juist de dag waarop NAVO-troepen in Kosovo de Albanese oud-strijder Sami Lushaku oppaktten in verband met de rellen.
Woensdag werd ook een Unicef-rapport gepresenteerd waaruit blijkt dat eenderde van de kinderen in Servië in armoede leeft en een gezonde noch gelukkige jeugd heeft. De helft van de zieke kinderen in het land kreeg in 2003 geen medische hulp en 10 procent van de kinderen gaat niet naar school. 'Godzijdank vraagt iemand hoe het met ons gaat', had een meisje tegen de VN-onderzoekers gezegd.
Het onderzoek vond plaats in acht gemeenten met grote aantallen vluchtelingen, maar is representatief voor heel Servië, aldus Unicef-woordvoerder. Volgens het onderzoek verdient ongeveer 10 procent van de Serviërs minder dan 75 dollar per maand, de armoedegrens in dit deel van Europa. Velen leven daar maar net boven: 70 procent van de Serviërs zegt geen speelgoed te kunnen kopen voor hun kind.

Geen bewijs voor schuld Serviers

6 Buitenland

Reacties van lezers

Onvermogen om te leven met paradoxen

28-4-2009

De journalistiek is een vak waarin je je over dingen kunt uitspreken, maar ook een vak waarin anderen zich kunnen uitspreken over de manier waarop jij je uitsprekt. Publiceren is in dat opzicht een vorm van je kwebhaar opstellen. Je doet in het openbaar een poging te beschrijven wat je ziet, of uit te leggen hoe iets volgens jou in elkaar steekt. Vervolgens kunnen anderen reageren in hoeverre ze de poging geslaagd achten - in hoeverre ze je analyses en observaties deugdelijk vinden.

In principe houden dergelijke reacties je scherp. Ze kunnen je attenderen op aspecten die je veronachtzamd had. Ook kunnen ze je helpen de zwakke schakels in een bepaalde redenering te ontdekken. Publiceren is in dat opzicht een soort leerproces dat in het openbaar plaatsvindt.

Er zijn echter ook zaken waar degene die erover publiceert het haast per definitie bij het verkeerde eind heeft, ongeacht het leerproces dat hij of zij erop heeft zitten. Hoeveel nuance of grijs er ook wordt aangebracht, er is altijd een groep die eegens aansloot aan neem, al verschilt die groep per publicatie.

Dit is het geval bij stukken over conflict-situaties waarin de sympathieën van lezers verspreid liggen, waarin een reeks lezers gelooft dat partij A deugd en een andere reeks gelooft dat partij A de oorzaak is van alle ellende.

Ik geniet in dit correspondentenschap het voorrecht niet louter over dergelijke situaties te hoeven berichten. Dat uit zich vaak in prettige post. Zo ik heb de afgelopen vier jaar veel leuke brieven mogen ontvangen van lezers naar aanleiding van culturele, historische of toeristische verhalen over Roemenië en Bulgarije. Die zijn er - zo zie ik dat dan maar - om de minder leuke Joegoslavië-post te compenseren.

De belangstelling voor het voormalig Joegoslavië is de afgelopen jaren sterk gereduceerd, onder meer doordat er geen direct verband is met 11/9 en de strijd tegen het terrorisme. Mijn collega die over het Israëlisch-Palestijnse conflict schrijft, ontvangt een post die vele malen de omvang heeft van de mijne. Niettemin is er een fanatieke groep lezers die alles wat over het voormalig Joegoslavië verschijnt toetst aan de eigen overtuiging. Die bestaat niet alleen uit ex-Joego-

slaven in Nederland, maar ook uit Nederlanders die hun ziel en zaligheid klaarlijk met een van de etnische groepen hebben verbonden.

Het is in mijn publicaties over het voormalig Joegoslavië steeds een streven geweest alle etnische groepen een spreekbuis te geven en het leed van alle partijen in beeld te brengen. Maar schrijf je over Servische vluchtelingen, dan krijg je binnen mum van tijd een brief dat je met Milosevic heult. Schrijf je over de moeizame Servische relatie met het Joegoslavië-Tribunaal, dan is weer eens aangetoond dat je een vijand bent van het Servische volk. Ook naar aanleiding van stukken over de recente geweldsgolf in Kosovo was er weer een club die mij van anti-Servische intenties verdacht.

Het verbaast mij altijd weer dat bepaalde mensen dingen niet meer in twijfel trekken. Dat het ze niet lukt te begrijpen dat een groep die eerst een agressor was daarna een slachtoffer kan worden en dat een groep die in eerste instantie slachtoffer was zich in een later stadium kan manifesteren als agressor. Behalve met een bekend onvermogen te leven met paradoxen, ambivalenties en grijsinten in plaats van helder goed en kwaad, heeft dat misschien ook te maken met het verloop van de Joegoslavische oorlogen en de geleidelijk afnemende media-aandacht.

Serviërs werden massaal verjaagd uit Kroatië, delen van Bosnië en Kosovo in latere oorlogsfases. Het beeld van het grote publiek was toen reeds bepaald en de oorlogen werden minder prominent in de media belicht. Onvermild bleef het Servische leed echter geenszins. De consequentie van het bovenstaande is evenwel dat er een groep is die gelooft in een soort complot van de media om Servisch leed dood te zwijgen, naast een groep die iedere aandacht voor het Servische slachtofferschap als een vorm van 'vergoeliking' ziet.

Een collega die over Cuba schreef vertelde mij ooit het gelijk opgaan van beschuldigingen dan wel voor de CIA dan wel voor Castro te werken, als een soort kompas te zien. Een correspondent in Jeruzalem zit goed als hij zowel van Sharon als van Hamas-sympathieën wordt verdacht. De verschillende stapeis brieven moeten even hoog zijn. Ik blijf dat een schrale troost vinden.

Olaf Tempelman

Collapse in Kosovo

Europe Report N°155

22 April 2004

This report is also available in [Albanian](#) and in [Serbian](#).

To access the summary and recommendations in [French](#), [please click here](#).

EXECUTIVE SUMMARY AND RECOMMENDATIONS

On 17 March 2004, the unstable foundations of four and a half years of gradual progress in Kosovo buckled and gave way. Within hours the province was immersed in anti-Serb and anti-UN rioting and had regressed to levels of violence not seen since 1999. By 18 March the violence mutated into the ethnic cleansing of entire minority villages and neighbourhoods. The mobs of Albanian youths, extremists and criminals exposed the UN Mission in Kosovo (UNMIK) and the NATO-led peacekeeping force (KFOR) as very weak. Kosovo's provisional institutions of self-government (PISG), media and civil society afforded the rioters licence for mayhem. The international community urgently needs new policies -- on final status and socio-economic development alike -- or Kosovo instability may infect the entire region.

The rampage left nineteen dead, nearly 900 injured, over 700 Serb, Ashkali and Roma homes, up to ten public buildings and 30 Serbian churches and two monasteries damaged or destroyed, and roughly 4,500 people displaced. The riots were more spontaneous than organised, with extremist and criminal gangs taking advantage, particularly on day two. Frustration and fear over the international community's intentions for Kosovo, UNMIK's inability to kick-start the economy and its suspension of privatisation, and Belgrade's success over recent months in shredding Kosovo Albanian nerves all built the tension that was released with explosive force by the inciting incidents of 16 March.

Regional security implications are serious and widespread. KFOR and NATO have lost their aura of invulnerability and invincibility. The perception of international weakness and lack of resolve will not be lost on extremists in Kosovo and elsewhere in the Balkans, including newly resurgent nationalists in Belgrade. If the underlying causes of the violence are not dealt with immediately and directly -- through political, developmental and security measures alike -- Kosovo risks becoming Europe's West Bank.

The violent explosion revealed Kosovo Albanian society to be deeply troubled, lacking institutions, leadership and the culture to absorb shocks and contain its violent, criminal minority. In its current state, this society will continue to push out minorities and ultimately consume its own wafer-thin layer of liberal intelligentsia. Its large number of young people threaten to sweep aside the fragile institutions of the older generation. Since 1999 a migration from the undeveloped countryside has swamped the capital and the modernised elements of society. UNMIK has not come near to making good Kosovo's development deficits, particularly the decay in education and literacy.

UNMIK's structure and mandate are now exposed as inappropriate to prepare Kosovo for the transition from war to peace, from socialism to the market economy, and from international political limbo to final status. The international community had beguiled itself into believing that the patchy half-promises of its November 2003 undertaking to begin reviewing Kosovo's final status by mid-2005 represented a complete policy. Unable to agree on what that final status should be, it relied on the naïve assumption that delaying the decision would allow passions to cool. It also failed to take security concerns seriously and deal with parallel structures and criminal groups. This lack of resolve left the majority Albanian and minority Serb communities locked in a confrontation that was suppressed, never resolved.

With status uncertainty deterring investors, and without the myriad club memberships

open only to nation states, Kosovo's development is stunted under the current UN rule. Its GDP -- dependent on the waning contributions of prematurely disengaging donors and with only 4 per cent of imports covered by exports -- is unsustainable at even the current low level. With many families dependent on remittances from their migrant children, Kosovo is engaged in a humiliating demographic war of attrition with Western Europe. As Kosovo Albanians furtively cross their borders and enter their labour markets, these nations seek to throw them back. For the more than 50 per cent of Kosovo's labour force that is unemployed, including the 30,000 to 40,000 who join it every year, the present interim dispensation for Kosovo is not enough.

It is crucial that all concerned face up quickly to the implications of 17-18 March. The international community's institutions in Kosovo need new ways of operating and, in the case of UNMIK, a new structure and mandate. If the notion of partition is to be rejected -- as ICG believes it still should be except in the unlikely event that both interested sides freely choose it (in which case it would be consistent with the Helsinki principles) -- this can no longer be out of hand or on faith but only because new international policies and new honesty among Kosovo Albanians about their society produce changes on the ground that make Kosovo a much more viable place for all its communities.

If this is to happen, a real political, social, economic and institutional development process must be put in place rapidly to absorb the energies of Kosovo's population. The present policy of "standards before status" is only half a policy. The regional consequences of continued drift leading to a destabilised Kosovo are incalculable. The international community has a very brief window in which to learn from its mistakes and regain control of the agenda. Otherwise Kosovo may become ungovernable and dissolve into a vicious cycle of violence that infects all of the Western Balkans.

RECOMMENDATIONS

To Kosovo Albanian Institutions, including PISG, Media and Civil Society:

1. Combat the extremist and intolerant pathologies in Kosovo Albanian society rather than placing the whole blame for Kosovo's problems on the international community and UNMIK.
2. Accept that media coverage of the violence was indefensibly one-sided and inflammatory, and cooperate with the Temporary Media Commissioner and the OSCE in finding a way forward, including by reforming the management and board of the public broadcaster, RTK, and seeking sustained technical assistance from experienced European broadcasting professionals.
3. Go beyond the PISG commitment to help rebuild homes, monasteries and churches destroyed in the rioting with government funds by launching a broad initiative to raise money from all corners of society for this purpose, and otherwise taking the initiative to develop Kosovo Serb infrastructure including education and healthcare.
4. Continue the process of dialogue with Serbia initiated in October 2003.

To the Contact Group Countries (U.S., UK, France, Germany, Italy and Russia) and Other Members of the International Community:

5. Re-engage seriously with the Kosovo issue; by:
 - (a) taking action to enhance the security of Kosovo's minority communities, especially the Serbs;
 - (b) beginning preparatory work for final status talks, including confirming their legal basis in Resolution 1244; and
 - (c) making a substantial and sustained social, economic, and institutional

development effort for the express purpose of preparing Kosovo rapidly for final status.

6. Work through the UN Security Council to change the structure of UNMIK to suit better the mandate of a transition to final status and eventual EU membership, giving social and economic development the priority they currently lack, including by:

- (a) dismantling the current pillar structure;
- (b) transferring UNMIK's social and economic responsibilities to the PISG; and
- (c) splitting the role of SRSK into two, with functions respectively of chief administrator of Kosovo and chief negotiator on final status.

7. Respond promptly to UNMIK's request for more investigators, prosecutors and judges so that UNMIK can vigorously investigate and prosecute those reasonably suspected of violent rioting within the framework of the new Kosovo criminal procedure code.

To UNMIK:

8. Institutionalise dialogue between Kosovo Albanian leaders and civil society and their Kosovo Serb counterparts on the means of co-existence in Kosovo, taking the Council of Europe decentralisation plan as a starting point.

9. Revitalise privatisation by making any procedural changes necessary to ensure rapid progress with this; build upon the dismissal of the former Kosovo Trust Agency chief by continuing to signal fresh thinking on, and accommodation with, Kosovo's economic and social development needs; and seek from the UN and the Contact Group the policy and resource tools necessary to meet them.

10. Improve command and control within UNMIK and the Kosovo Police Service (KPS), enhance their coordination with KFOR (especially on gathering intelligence on extremists and parallel structures), provide the police with more training and equipment, and further increase their ability to face challenges like 17-18 March by boosting their dangerously low morale.

To NATO:

11. Increase the capacity of KFOR troops to deal with future violent disorders by equipping, instructing and training them better in graduated use-of-force responses to riot situations, and by reinforcing border security.

To the Serbian Government:

12. Work with UNMIK to get parallel structures recognised, regularised, and, if possible, supported by the PISG in order to provide security and social services for Serb communities within Kosovo.

13. Continue the process of dialogue with Pristina on technical issues.

To the U.S. Government:

14. Designate a special envoy to initiate discussions with other members of the Contact Group, the EU, the PISG, Belgrade and neighbouring states on the legal basis and format of the eventual final status negotiations.

Pristina/Belgrade/Brussels, 22 April 2004

Na rellen in maart Zware kritiek op leiding Kosovaren

PRIŠTINA, 23 APRIL. De internationale gemeenschap heeft de afgelopen dagen bij monde van diverse politici – van de EU, de OVSE en de Britse regering – de leiding van de Kosovo-Albanenzen ongenadig de les gelezen wegens de etnische rellen van vorige maand. 2004

De reeks begon woensdag toen de Britse minister van Europese Zaken Denis MacShane de president van Kosovo, Ibrahim Rugova, opriep zich „op zijn knieën bij Europa te verontschuldigen voor de misdaden tegen de Europese cultuur”. Hij doelde op de anti-Serviëse rellen van midden maart, waarbij negentien doden en negenhonderd gewonden vielen, achthonderd huizen en 29 orthodoxe kerken en kloosters in brand werden gestoken en de laatste Serviërs uit talrijke dorpen werden verdreven.

De rellen, die dagenlang aanhielden, braken uit nadat de media van de Kosovo-Albanenzen hadden bericht, dat drie Albanese kinderen die in een rivier nabij Kosovska Mitrovica in het noorden van Kosovo waren verdronken, door lokale Serviërs het water in waren gedreven. Voor die bewering is toen noch later enig bewijs geleverd.

Gisteren kregen Rugova en de Kosovaarse premier Bajram Rexhepi in Priština de wind van voren van NAVO-secretaris-generaal Jaap de Hoop Scheffer. „Ik had meer verantwoordelijkheid, meer wederopbouw, krachtiger taal en meer ambities verwacht. Ik moet zeggen dat ik teleurgesteld ben”, aldus De Hoop Scheffer. Er was sinds zijn vorige bezoek aan Priština „geen vooruitgang” geweest. „We kunnen geen afwachtende benadering van de leiding van de meerderheid in Kosovo hebben. Een politiek leider zijn betekent

dat je moet leiden, je moet beslissingen nemen, je moet verantwoordelijkheid nemen en dat zie ik helaas niet.” De leiders van de Kosovo-Albanenzen hebben het geweld niet krachtig genoeg veroorzaakt en hebben niet duidelijk gezegd dat het geweld van maart „absoluut nooit meer mag gebeuren”, aldus De Hoop Scheffer.

Ook de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) gaf gisteren de Kosovo-Albanenzen ervan langs, waarbij ze zich vooral concentreerde op de rol van de Albaneestalige media. De partijdigheid van die media heeft de anti-Serviëse rellen uitgelokt, zo concludeerde Miklós Haraszti – vroeger een bekende Hongaarse dissident, nu bij de OVSE verantwoordelijk voor de persvrijheid – in een gisteren gepubliceerd rapport. Zonder de „onverantwoordelijke en sensationalistische” berichtgeving over de verdronken Albanese kinderen zou het volgens Haraszti nooit tot de rellen zijn gekomen. Vooral de radio en tv-zender RTK heeft „zonder bewijs” gesteld dat Serviërs schuldig waren aan de dood van de kinderen. Die berichtgeving was „een katalysator” voor wat er vervolgens gebeurde. „De media hebben een onaanvaardbaar niveau van emotionaliteit en partijdigheid laten zien, zonder informatie te controleren. Ze hebben op verkeerde manier een patriottische ijver aan de dag gelegd,” aldus Haraszti in zijn rapport. (Reuters, AP, AFP)

Leidsegracht 3
Mr W.C. van Manen
advocaat

1017 NA Amsterdam
Telefoon (020) 620 22 12
Fax (020) 620 21 58
wcvmanen@leidsegr.xs4all.nl

Per brief en per telefax: 030 695 78 30

De heer Mr. N.M.P. Steijnen
Olof & Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Amsterdam, 22 april 2004

Geachte Confrère,

Betreft: Kosovo

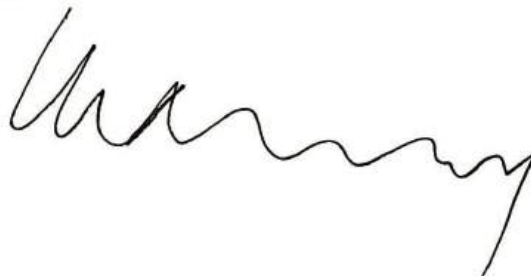
De heer Pieter Broertjes, hoofdredacteur van de Volkskrant, heeft mij verzocht u te berichten naar aanleiding van uw brief aan hem van 14 april jl. en daaraan voorafgegane correspondentie.

Mijn kantoorgenoot mr. Aad Stoop – die bekend is met Kosovo en omstreken – en ik hebben overleg gepleegd met de heer Broertjes, die wij hebben voorgesteld de kwestie in eerste instantie zonder cliënten met u te bespreken. De heer Broertjes is daarmee accoord gegaan.

Gaarne nodig ik u derhalve uit voor een bespreking hier ten kantore aan de Leidsegracht 3 te Amsterdam. Ik stel voor dat wij trachten een datum te vinden in de loop van de volgende week.

In afwachting van uw bericht teken ik,

met vriendelijke groeten,

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje"
Verzonden: woensdag 21 april 2004 0:01
Onderwerp: Fw: belgrade media update, april 20

----- Original Message -----

From: "Apis Group office" <apisinfo@apisgroup.org>
 To: <doncheva2003@yahoo.com>; <office@2net.co.yu>;
 <office@great-dating-services.com>; <rigel@net.yu>; <moraca2000@yahoo.com>;
 <perisanisic@yahoo.com>; <decani@kosovo.com>; <bildel@galaxyinternet.net>;
 <ljverner@aol.com>; <dtcile@hotmail.com>; <Vera.Josef@t-online.de>;
 <gordana.m-k@t-online.de>; <constel Orion@noos.fr>; <AURAPLAN@aol.com>;
 <ljuba.jakic@chello.at>; <despot@wish.net>; <dragan.kotarac@danone.com>;
 <zivkovicn@hotmail.com>; <srđjan.nikolic@utanet.at>; <anmila@ptt.yu>;
 <lyubomir_gruyitch@mail2world.com>; <geops@free.fr>; <pancic@bluewin.ch>;
 <dj.maric@t-online.de>; <bitka@wanadoo.fr>; <knezd@hotmail.com>;
 <svetigora@cg.yu>; <miloje.milicevic@t-online.de>; <mishag1@cwcom.net>;
 <dobrosav@ptt.yu>; <dnikodinovic@yahoo.de>; <zlatan@centrum.sk>;
 <jovank@usa.com>; <mail@cemetal.ch>; <bvukotic@bigpond.net.au>;
 <symbio.philamorelife@tiscali.de>; <trivunstanic@gmx.at>; <bazdar@volny.cz>;
 <gasparovski@btopenworld.com>; <marko.sim@balkan-consulting.net>;
 <draganparis@hotmail.com>; <dr_kulic@otelo-online.de>;
 <m.aleksic@bluewin.ch>; <miodrag.smiljanic@linkoping.se>;
 <manojlo.717@wanadoo.fr>; <miltep@eunet.yu>; <rad@porthill.demon.co.uk>;
 <zorica28@yahoo.co.uk>; <anyadesign@optusnet.com>; <janic@telia.com>;
 <michel.collon@skynet.be>; <vmmpp@hotmail.com>; <info@studio-b.co.yu>;
 <redakcija@glas-javnosti.co.yu>; <stranka@verat.net>; <dcode04@yahoo.com>;
 <ninic@netvision.net.il>; <dezevski_sabor@yahooogroups.com>;
 <mnemosyne@yubc.net>; <petar@cyberus.ca>; <odborzaopstanak@yahoo.com>;
 <pgsrs@yubc.net>; <ooc@srbiya.sr.gov.yu>; <Ppress@spc.yu>;
 <Beograd@covekoljubljje.org>; <minja@vlada.ca>; <diaspora@telia.com>;
 <stranka@strankasrpskogjedinstva.org>; <kontakt@srpskapolitika.com>;
 <info@bktv.com>; <scs@serbian-canadian.org>; <office@artel.co.yu>;
 <sdrzava@bigpond.net.au>; <lyubomir_gruyitch@yahoo.com>;
 <kostavs@yahoo.com>; <ogledalo@eunet.yu>; <ferdinandus232001@yahoo.com>;
 <ckcuboba@yahoo.ca>; <janic@usde.se>; <org@usde.se>; <erpkim@kosovo.com>;
 <jugocoord@tiscali.it>; <bzivkovic@sezampro.yu>; <milenamiletic@yahoo.com>;
 <cecica@infosky.net>; <lopusina@eunet.yu>; <a.backovic@ptt.yu>;
 <drecund@eunet.yu>; <dojcin.sojevic@zdravlje.co.yu>; <dusanb@apisgroup.org>;
 <nblagoje@hotmail.com>; <nesa@datanet.yu>; <n-petk@online.no>;
 <pipovic@yubc.net>; <linger@ptt.yu>; <mimi7174bg@yahoo.com>;
 <darkop@net.yu>; <maksimovic@bluep.com>; <drslbmvc@ptt.yu>;
 <golub10@yandex.ru>; <office@antic.org>; <petar.belokapic@medicon.co.yu>;
 <d.sojevic@ptt.yu>; <slobodavk@yubc.net>; <apo@telia.com>;
 <aljosa@bktv.com>; <pgarderp@yahoo.com>; <info@borci.rs.sr>;
 <pokret@eunet.yu>; <info@srb-obraz.org>; <savezsvihsrbasveta@tehnicom.net>;
 <manasnb@yahoo.com>; <karsay373@hotmail.com>; <galileja@yahoo.com>;
 <june_kelly_2@hotmail.com>; <cdsmireland@eircom.net>; <deni65@eunet.yu>;
 <jean.claude.cha@tiscali.fr>; <srbiya_medjusljivama@yahooogroups.com>;
 <7112apo@malmo2.net>; <tanjanikolic@cg.yu>

Sent: Tuesday, April 20, 2004 6:32 PM
 Subject: belgrade media update, april 20

- >
- >
- > Belgrade Media Upadate, April 20
- >
- > Five wounded UNMIK policemen still in Bondsteel base
- > PRISTINA , April 20 (Tanjug) - One of the policemen wounded in a shootout in
- > the Kosovska Mitrovica prison compound is still in critical condition,
- > sources at the United States (US) base Bondtseel confirmed for Tanjug on
- > Tuesday.
- > Liaison officer Major Christopher Cole said five UNMIK policemen were being
- > treated at the base, located near Urosevac. The condition of five of them is
- > stable, while the fifth is in cirtical condition, he specified.
- > (end)
- >
- > No details on murders of UNMIK police members (Blic/Beta/Srna)
- > UNMIK still has no details on the murder of three international police
- > members (two Americans and one Jordanian) in the prison in Mitrovica, UN
- > police spokesperson Neeraj Singh stated. "I have read in the press the
- > assertions that a quarrel between the guards and American police officers
- > preceded the incident, however, we have no such information. As far as we
- > know, there was no communication between the officer who fired on the group
- > of victims," said Neeraj Singh.
- > (end)
- >
- > Solana: Status before standards is out of the question (Politika/Tanjug)
- > Responding to the statement given by Kosovo PM that Kosovo Albanians will
- > unilaterally proclaim independence, the EU High Representative for Foreign
- > Policy and Security Javier Solana said that the position of the
- > international community was totally clear - "it is out of the question to
- > address the final status of Kosovo before the standards are fully
- > implemented." He added that he would travel to Washington and New York to
- > discuss the situation in the Balkans, particularly the Kosovo issue, with
- > the US National Security Adviser Condoleeza Rice, US State Secretary Colin
- > Powell, US Vice President Richard Cheney and UN SG Kofi Annan.
- > (end)
- >
- > Covic: That is continuation of the policy against Serbs (Blic)
- > Threats by Albanian politicians that the Albanian community will proclaim an
- > independent Kosovo, as well as similar initiatives in interim Kosovo
- > institutions appear by rule whenever Belgrade or Kosovo Serbs undertake any
- > more active engagement in settling the Kosovo problem. Kosovo Prime Minister
- > Bajram Rexhepi said that Albanian community would by itself proclaim
- > independence of Kosovo if the final status of the province were not settled
- > before September 2005. "September 2005 is that critical date. I shall be
- > among the first to launch a referendum on independence or passing a
- > declaration in the Kosovo Assembly," Rexhepi told Blic. He believes that

the

> negotiation process can be finished within five to six months. He claims
> that he will not allow attempts by the international community to request
> new deadlines. UNMIK Head Harri Holkeri did not want to comment for Blic
> Rexhepi's statement. "After conversation with him I shall see what this is
> all about," Holkeri said shortly.

> "This is just another pressure on international community reflecting
> Rexhepi's hypocrisy. Only yesterday he was dealing with the violence, of
> course in gloves. Then he was having his photographs taken while visiting
> burnt and destroyed buildings and now he is set to repair Serb homes,
> churches and monasteries. Today, "peacefully and democratically," he is
> insisting on a referendum. The international community was so deeply
touched

> that I am expecting from it to proclaim Rexhepi, as well as Rugova, for
> Gandhi's followers. The worst thing is that after the referendum the

message

> to the Serbs would be "Serbs out." However, there would be also "KFOR and
> UNMIK out." Albanians are preparing the new wave of violence taking the
> advantage of the fact that KFOR is incapable of facing a new riot,"

Nebojsa

> Covic said. "There will be no change in the policy of standards before
> status set by the international community," Javier Solana said commenting
> Rexhepi's statement.

> (end)

>

> Kostunica discussed Kosovo with French Senators (Vecernje Novosti)
> During talks with members of the French Senate Foreign Policy Committee,
> Serbian Prime Minister Vojislav Kostunica has pointed out that the
> government of Serbia had prepared a plan envisaging territorial and
> political autonomy for Serbs and other non-Albanian population in Kosovo
> through decentralization. Kostunica underlined the necessity of finding a
> political solution for Kosovo aimed at preventing violence and creating
> conditions for the return of expellees and their safe living in the
> province. The Prime Minister also emphasized that the government's
> priorities were the consolidation of institutions, the rule of law, the
> struggle against corruption, cooperation with the world and better
> functioning of the state union.

> (end)

>

> State Council for Kosovo and Metohija (Glas)
> Representatives of the Serbian government and the SCG Ministerial Council
> are seriously thinking on forming the State Council for Kosovo and
Metohija,

> with headquarters in Belgrade, at the level of the state union. That topic
> is current again, and it has recently been discussed in the government.

Our

> collocutor considers that Vojislav Kostunica should head this council. "As
> earlier planned, that council would be made up of the Serbian prime
> minister, the foreign minister, the justice minister, the minister for
human

> and minority rights, CCK leaders, as well as Kosovo Serb representatives,"
> Glas' source stated, adding that this delegation would be "authorized" for
> all negotiations on Kosovo.

> (end)

>

- > DPA: Religious and political differences cause for UNMIK shooting (Balkan)
- > Religious and political differences have been the cause for the bloody
- > clashes among UNMIK policemen in Kosovo, DPA states in a report from
- > Pristina, quoting a statement by an unnamed high official of the
- > international administration in Pristina. "The ten-minute exchange of fire
- > occurred at a location only several hundred meters from the already known
- > bridge in Mitrovica, the "hot spot" of the several-year-long ethnic
- clashes
- > among Serbs and Albanians where the UN intervenes in order to maintain
- > peace," states the German agency's collocutor. "Frankly speaking, the last
- > thing we need now are ethnic, religious or, if you please, political
- > problems among people who had come to Kosovo to help the resolution of
- other
- > ethnic clashes. This incident could be assessed as a horrible black spot
- on
- > our engagement in Kosovo," one western diplomat told DPA.
- > (end)
- >
- > Artemije wrote to Holkeri (Politika/Beta)
- > The Raska-Prizren Bishop Artemije addressed an open letter to UNMIK Head
- > Harri Holkeri in which he asked him to order competent institutions to
- clean
- > the interior of the Church of Christ the Savior in Pristina and its
- > surroundings that have been turned into a public urinal. Bishop Artemije
- > requested of Holkeri to dismiss from duty the Kosovo Minister for
- Landscape
- > and Urban Planning, Ethem Çeku and the President of the Pristina Municipal
- > Assembly who allowed this outrageous sacrilege.
- > (end)
- >
- > UNMIK ordered authenticity check of powers of attorney (Blic)
- > The CCK has announced that due to a large number of forged powers of
- > attorney used in real-estate purchases in Kosovo UNMIK has obliged all
- > courts in Kosovo to run an authenticity check of powers of attorney before
- > sealing the real-estate purchase contracts. The order has been released at
- > CCK's request and courts have started sending a large number of requests
- for
- > authenticity checks. The CCK pointed out that this measure has introduced
- > legal protection in trading with the Serb owned property in Kosovo and
- > called on all people who have learnt that their property has been
- illegally
- > traded to report that on the following number: 011/311 12 85.
- > (end)
- >
- > Sami says borders in Balkans must not change
- > BELGRADE, April 19 (Tanjug) - Serbia-Montenegro parliament speaker Zoran
- > Sami said in a meeting with a delegation of the French Senate on Monday
- that
- > borders in the Balkans must not change again so that the region can be
- > stable and interesting for foreign investments.
- > The French Senate delegation, who are in a two-day visit to
- > Serbia-Montenegro, includes head of the France-Serbia-Montenegro
- > interparliamentary group Jean-Marie Poirier and Senator Didier Boulaud,
- both
- > of them members of the Senate commission on international policy, defence

- > and armament.
- > (end)
- >
- > The UN and NATO are failing Kosovo | March 22, 2004.
- >
- > Misha Glenny is director of SEE Change 2004, an organisation promoting
- > regional cooperation in the Balkans. His most recent book is The Balkans:
- > Nationalism, War and the Great Powers, 1804-1999. He writes here for the
- > International Herald Tribune on the latest wave of violence in Kosovo.
- >
- >
- > In 2002, the European Stability Initiative, a Berlin-based research
- > institute, issued a report that warned of the forthcoming crisis of 2004
- in
- > the Balkans. The clock has been ticking determinedly ever since, but
- > evidently not at a volume sufficient for policymakers to hear it above the
- > din generated in Afghanistan and in Iraq.
- >
- > On Wednesday, ethnic violence between Serbs and Albanians across Kosovo
- > triggered the alarm. It was shrill and clear, signalling a serious failure
- > of international policy in the province and in the wider Western Balkan
- > region.
- >
- > There is no doubt as to where responsibility lies. For good or ill, the
- > international community took up the reins of government in Kosovo after
- the
- > war between NATO and Yugoslavia in 1999. There is a Kosovo government
- headed
- > by a prime minister, Bajram Rexhepi, but its powers are tightly
- > circumscribed. For almost five years, the United Nations and the NATO-led
- > Kosovo Force have exercised decisive authority over Kosovo's
- administration
- > and security, spending hundreds of millions of dollars in the process.
- >
- > No one expected this regime to effect a quick reconciliation of the two
- > communities after the bitter conflict of the 1990s. But it was hoped that
- > the international community would at least restore some vitality to
- Kosovo's
- > economic life and offer a positive perspective for a future political
- > settlement acceptable to both sides. Currently, Kosovo floats in a
- peculiar
- > constitutional limbo defined by Security Council Resolution 1244. This
- > stipulates that it remains part of Serbia but under the temporary aegis of
- > the United Nations until all sides agree upon the province's final status.
- >
- > The start of talks between Serbs and Albanians last December reflected
- that
- > the political process was moving forward, albeit at a snail's pace that
- has
- > no discernible impact on the lives of ordinary people. No clear status
- means
- > that nobody is willing to invest in Kosovo's miserably broken economy. And
- > so the core of this crisis is social. Since the post-war reconstruction
- boom
- > two years ago, the United Nations has presided over a resolute

deterioration

> of economic conditions. As a direct consequence, both communities have
 > provided thousands of young recruits to an army of the dispossessed and
 > unemployed. With no money and the prospect only of further misery,
 > frustration and anger have now reached a breaking point. Unless something
 > changes, the situation will worsen and the United Nations' already weak
 > authority will erode even further. The stakes are high the destabilization
 > of Kosovo would result in further and more serious bloodshed in the
 > province. But it could also have a deleterious effect on political and
 > economic progress in Serbia, Montenegro, Macedonia and Bosnia. The
 > international community does not have the resources to cope with further
 > instability in South-eastern Europe.

>

> Fortunately, there are solutions at hand. But they require swift and
 > decisive action on the part of the international community if they are to
 > succeed. The efficient dispatch of 1,000 extra NATO troops to the province
 > should prove sufficient to quell the immediate problem, and there should
 be

> further reinforcements if necessary.

>

> Then comes the hard part: addressing the problems of the divided city of
 > Mitrovica; the return of refugees; the security of Serbian enclaves
 > throughout Kosovo, and the social and economic crisis throughout the
 > province. Mitrovica, the northern town divided by the River Ibar into a
 > Serbian and an Albanian district since 1999, is a suppurating sore. Last
 > week, Rexhepi and Oliver Ivanovic, a leader of the Mitrovica Serbs,
 jointly

> welcomed opening talks on a remarkable plan, also developed by the
 European

> Stability Initiative, that envisages the reunification of the city and the
 > return of all refugees to their houses. The northern, Serbian part of the
 > city would join its neighbouring municipality, which has a Serbian
 majority,

> to ensure that Serbs felt secure. Furthermore, the Serbian government
 would

> continue to assist the north financially. Many moderates from both
 > communities supported this plan in public. The time has come for the
 > international community to invest the political capital needed to broker a
 > compromise agreement on Mitrovica. Second, the issue of refugee return
 > throughout Kosovo deserves much more attention than it has received until
 > now. Despite the clichés about the impossibility of the two communities
 > living in harmony, the experience of Bosnia-Herzegovina demonstrates the
 > exact opposite. Almost all refugees there have returned home, in some
 cases

> to the scenes of devastating wartime atrocities. This remarkable
 achievement

> has largely been greeted by a deafening silence in the international
 media.

>

> A lasting solution to the issue of refugee return is for the Kosovo
 > government to be granted the means and responsibility to ensure security
 for

> minorities throughout the province. A mob cannot be held accountable; a
 > government can. Protecting minorities effectively should be the main
 > standard to meet before the world could address the issue of Kosovo's

- > status. Finally, there will be no stability in Kosovo without a credible
- > economic development strategy, whatever the final status. The complete
- > absence of ideas on how to achieve this has possibly been the biggest
- > failure of the UN administration in Kosovo. It's time to reconsider the
- > international commitment to a multiethnic Kosovo. If the United Nations
- > wavers on this, its mission will be adjudged a complete failure. This
- could
- > have dramatic consequences for the region and heaven help state-building
- > missions elsewhere.
- >
- >
- >
- >
- >
- >

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Kosovo dreigt met eenzijdige stappen

Door een onzer redacteurs

ROTTERDAM, 20 APRIL. Kosovo zal zich in september volgend jaar eenzijdig afscheiden van Servië en de onafhankelijkheid uitroepen als de status van de regio dan nog niet zal zijn geregeld.

Dat zei de Kosovaarse premier Bajram Rexhepi in een gisteren gepubliceerd vraaggesprek met *The Financial Times*. Hij zei dat de Kosovaren uiterlijk in september 2005 ofwel een referendum over de onafhankelijkheid zullen uitschrijven, ofwel direct tot een eenzijdige uitroeping van de onafhankelijkheid zullen overgaan, als de Veiligheidsraad de status van Kosovo nog niet heeft vastgesteld.

Kosovo maakt formeel nog steeds deel uit van Servië, maar sinds de oorlog van maart tot juni 1999 hebben de Serviërs er niets meer te vertellen en wordt Kosovo geregeerd door een VN-bestuur, UNMIK, met beperkte bevoegdheden voor de Kosovaren zelf: zij hebben een president, een parlement en een regering, maar UNMIK maakt de dienst uit. Of Kosovo in de toekomst – na een vertrek van de VN en de vredesmacht KFOR – bij Servië blijft horen of onafhankelijk wordt, zoals de Albanezen eisen, moet door de Veiligheidsraad worden beslist.

Dat beslissingsproces moet in wezen nog beginnen. Het wordt gecompliceerd door de vastbeslotenheid van beide partijen – de Serviërs staan op hun soevereine rechten op Kosovo en de Albanezen willen voor geen prijs terug onder Servisch gezag – en door de vrees van de internationale gemeenschap dat afscheiding van Kosovo elders op de Balkan separatisme zal aanmoedigen. De internationale gemeenschap heeft weinig haast. Javier Solana van de EU zei vorige week nog dat „we niet te veel moeten praten” over de status van Kosovo voordat de etnische minderheden beter worden beschermd – een verwijzing naar de anti-Servische rellen van maart.

Rexhepi maakte duidelijk dat het geduld van de Kosovaren opdraait en rept voor het eerst van eenzijdige acties van de Kosovo-Albanezen. Volgens hem is er sprake van „onwil” bij de internationale gemeenschap. Sommigen bij de VN „willen [de huidige situatie] nog vijf of tien jaar laten voortduren”. Hij zei dat na de uitroeping van de onafhankelijkheid een overgangperiode van twee jaar moet volgen. In die periode moet de regering van Kosovo de volledige controle over het gebied hebben, onder controle van de internationale gemeenschap.

Tegen de Servische televisie zei Rexhepi gisteren dat „niemand kan garanderen dat extremisten niet sterker worden” als de onzekerheid over de toekomst voortduurt. In een reactie noemde de Kosovo-gezant van de Servische regering, Nebojša Čović, Rexhepi's uitlatingen een voorbeeld van „huichelachtige en demagogische druk”.

VN-agenten in Kosovo slaags

PRIŠTINA, 19 APRIL. In een VN-gevangenis in Mitrovica in het noorden van Kosovo zijn zaterdag een Jordaanse en twee Amerikaanse VN-agenten gedood bij een onderlinge schietpartij, die waarschijnlijk voortkwam uit een ruzie over het Amerikaanse beleid in Irak. Vier Jordaanse VN'ers zijn opgepakt, maar onduidelijk is of ze verdachten dan wel getuigen zijn.

De Amerikanen die betrokken waren bij het incident – het eerste van deze aard sinds de Verenigde Naties in 1999 naar Kosovo kwamen – waren pas tien dagen in Kosovo; de Jordaanse agenten waren er pas een week. Allen werden opgeleid tot bewakers van de gevangenis van Mitrovica.

Toen zaterdag 21 Amerikaanse, een Oostenrijkse en twee Turkse VN-agenten na een training de gevangenis verlieten, werd het vuur op hen geopend door een Jordaanse VN-agent die zich op dat moment in het gezelschap van vier landgenoten bevond. Daarop ontwikkelde zich een vuurgevecht tussen de Jordaanse en de Amerikaanse agenten. Twee Amerikanen – vrouwelijke agenten – en de Jordaanse schutter werden gedood en elf anderen werden gewond, tien Amerikanen en de Oostenrijker. Van één Amerikaan is de toestand nog zorgwekkend; hij heeft in Macedonië een hersenoperatie ondergaan.

Wat precies de achtergrond is van de schietpartij is nog steeds niet duidelijk; de immuniteit van de Jordaanse agenten moet worden opgeheven voordat ze kunnen worden verhoord. Zo is nog niet duidelijk – zoals wordt vermoed – of zich onmiddellijk vóór de schietpartij een ruzie tussen de Amerikanen en de Jordaniërs over de Amerikaanse bezetting van Irak heeft afgespeeld. Wel is duidelijk dat de Amerikanen en de Jordaniërs al direct na hun aankomst in Kosovo ruzie met elkaar kregen over het Amerikaanse beleid in het Midden-Oosten.

De VN-politiemacht in Kosovo telt 3500 agenten uit rond dertig verschillende landen, onder wie 450 Amerikanen. (Reuters, BBC)

EU: actie in Kosovo

Door onze correspondent

TULLAMORE, 17 APRIL. De ministers van buitenlandse zaken van de Europese Unie willen dat de Unie een steviger rol gaat spelen in Kosovo. Ook moet de druk op de Servische deelrepubliek worden opgevoerd om orde op zaken te stellen. De ministers zijn tot deze conclusie gekomen tijdens een informeel samenzijn in het Ierse Tullamore.

Volgens de Ierse minister van Buitenlandse zaken Brian Cowen, zijn land is tot 1 juli voorzitter van de EU, zijn de ministers het erover eens dat Europa moet streven naar een meer effectieve politiek ten aanzien van Kosovo. Daarbij is geld een belangrijk drukmiddel, zo liet de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken Bot doorschemeren. Hij wees erop dat de Unie voor een kwart van het bruto binnenlands produkt van Kosovo zorg draagt. „We kunnen niet voor

interklaas blijven spelen.”

Hoe de Europese Unie precies wil gaan optreden in Kosovo zal de komende tijd nader worden uitgewerkt door de Raad van ministers en de Europese Commissie. De ministers hebben nog eens vastgesteld dat pas over de toekomst van Kosovo beslist kan worden als aan een aantal basisvoorwaarden is voldaan. Deze houden onder andere in dat er eerst sprake moet zijn van goed werkende democratische instituties, een goed opererend rechtssysteem, heldere afspraken over terugkeer van vluchtelingen en een dialoog met Servië waartoe de provincie officieel nog behoort.

Kosovo wordt sinds het einde van de burgeroorlog geleid door een VN-bestuur. Hierop bestaat veel kritiek, vooral ook na het uitbreken van de golf van geweld een maand geleden. Daarnaast is de NAVO actief op militair gebied.

Sagittarius

Mr. N.M.P. Steijnen

Advocaat en Prokureur
Cauwenhove 52-05
3703 ER Zeist
tel. 03404 - 5 68 67

Van: <M.vandenHeuvel@Volkskrant.nl>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
CC: <vanmanen@leidsegracht.org>
Verzonden: donderdag 15 april 2004 13:13
Bijlage: kosovo.doc
Onderwerp: Artikelen Kosovo

Geachte heer Steijnen,

In goede orde ontvingen wij uw antwoord van 7 april op onze fax/ e-mail van 6 april.

Hoewel onzes inziens het niet aan de Volkskrant is haar goede trouw aan te tonen, zenden wij u hierbij een greep van circa 15 artikelen uit de Volkskrant van 1999 tot heden, waarin Servische vluchtelingen uit Kosovo ter sprake komen.

Met vriendelijke groeten,

datum

P.I. Broertjes,
hoofdredacteur

<<kosovo.doc>>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

17-4-04

Rabobank Zeist.
rekeningnr. 37.52.38.832
gironummer Rabobank: 21 71 31

In Obilic wonen nu geen Serviërs meer

Van onze correspondent Olaf Tempelman

OBILIC/GRACANICA

Verdreven bewoners Kosovaars dorp kunnen voorlopig niet terug naar hun uitgebrande huizen 'Albanese jongens goten benzine over onze meubels'

Tot vorige week telde het dorp Obilic in Kosovo vierhonderd Serviërs. Ze werden allen verjaagd, hun huisraad ging in vlammen op. 'Albanese agenten keken toe.'

Uit de deuropening van een betonnen appartementencomplex komt de penetrante lucht van verbrand plastic. Gangen liggen vol met glasscherven, kledingstukken en kapotgeslagen meubels. Een Albanees jongetje in korte broek klautert over de puinhopen op zoek naar iets van zijn gading. Uiteindelijk vertrekt hij met een groene multomap.

Tot het einde van de Kosovoorlog in juni 1999 woonden in het dorp Obilic, zeven kilometer in de heuvels ten noordwesten van Pristina, zo'n vijfduizend Serviërs. Van de zomer van 1999 tot vorige week donderdag waren het er vierhonderd. Thans is het aantal Serviërs in Obilic nul.

Een krachtige brandlucht verradt waar zij tot zeer recentelijk woonachtig waren. Er staan in Obilic nogal wat halve ruïnes uit de oorlogsjaren 1998-'99. Maar die stinken niet meer. Van binnen zijn ze leeg. De vloeren van de huizen en flats die vorige week in de fik gingen, zijn nog bezaaid met half verbrande restanten van spullen die voor plunders niet interessant bleken.

Steen brandt slecht. De muren van de vroeg-twintigste-eeuwse orthodoxe koepelkerk hebben de brand goed doorstaan. Door de kapotgeslagen ramen komt de walm van het interieur je echter van verre tegemoet. Boven op een stinkende, zwartgeblakerde ravage is alleen een Maria-ikoon nog als object herkenbaar.

Op een hek langs het grasveld voor de kerk zitten Albanese jongens te roken. Middels afkeurende kreten laten zij horen pottenkijkers in de kerk niet op prijs te stellen. Op de vraag of zij bij de modificatie van het interieur betrokken zijn geweest, antwoorden allen evenwel ontkennend. 'Het zijn scholieren die het gedaan hebben', zegt Enver – golvend haar, versleten groene winterjas. 'Kinderen van een jaar of vijftien, zestien.' 'Het was niet zo slim van ze', zegt Ardi – geschoren hoofd, trainingspak.

Komen de Serviërs ooit nog in Obilic terug? Om die vraag moet iedereen een beetje lachen. 'Het is moeilijk', luidt het eensgezinde oordeel van de jongens.

Op een parkeerplaats vol witte VN-bussen in de Servische enclave Gracanica, zo'n twintig kilometer zuidoostelijker, leidt dezelfde vraag tot uitbarstingen van woede en wanhoop. Over het asfaltverspreid staan ettelijke honderden mannen en vrouwen tussen vuilniszakken die uitpuilen van de daar in de haast ingepropte kleren.

Slacana Ciric is een wat gezette vrouw van eind veertig met een rood gezicht, die over twee wollen truien nog een blauw fleecjack draagt. Zij zat op donderdag 18 maart op drie hoog in Obilic televisie te kijken toen plotseling stenen tegen de ruiten vlogen. 'Ik keek uit het raam en zag pubers, eigenlijk nog kinderen. Albanese agenten van de Kosovaarse politie stonden erbij en deden helemaal niets! Twintig minuten later stond er ineens een Amerikaanse KFOR-soldaat bij ons in de gang. Door een luidspreker schreeuwde hij dat ze onze veiligheid niet konden garanderen. We moesten in tien minuten onze spullen pakken. KFOR-soldaten vormden toen een corridor van de hoofdingang van de flat naar de bak van een legertruck. Daar zijn we allemaal ingesprongen.'

Milorad Todorovic, een grijze ongeschoren man in een gerafelde blauwe winterjas, veegt op de parkeerplaats kledingstukken bij elkaar die uit de vuilniszakken van de familie zijn gevallen. Hij beseft pas dat het goed mis was in Obilic toen zijn broer stinkend naar een brandlucht zijn flat binnenstormde.

'Hij was zijn brandende huis via de achterdeur uitgevlucht en dacht dat het bij ons in de flat veilig was, omdat daar KFORtrucks voor de deur stonden', zegt Todorovic. 'Toen hoorden we ineens overal geschreeuw. Wij waren de laatste familie die de flat uit vluchtte. Ik heb met eigen ogen gezien hoe Albanese jongens televisietoestellen en ijskasten wegsleepten en meubels met benzine overgoten.'

Na hun evacuatie per legertruck verbleven de Serviërs uit Obilic dagenlang in een hangar op de KFOR-basis in Pristina, waarvan hun vooral de penetrante olielucht is bijgebleven. Thans staan ze op het asfalt van de parkeerplaats in Gracianica, onzeker over een volgende bestemming.

'Het ziet er naar uit dat ze hier voorlopig moeten blijven', zegt Mustafa Skenderi, een Serviër met een Albanese achternaam die in de enclave voor de OVSE werkt. 'Als de huizen alleen maar geplunderd waren, konden we ze nu misschien wel terugsturen. Maar in die verbrande boel kunnen ze voorlopig niet wonen. Misschien dat ze hier op de vloer van de school kunnen slapen.'

Veel plaats is er niet meer in de enclave, waarvan de bevolking sinds de geweldsgolf van vorige week met meer dan drieduizend mensen is aangezwollen. Zelfs de tuin van het schilderachtige veertiende-eeuwse Gracianica-klooster is volgestroomd met vluchtelingen.

Tegen de witte kloosterpoort steekt de donkere loop van een Zweedse tank scherp af. Meer dan honderd Zweedse soldaten rijden in jeeps in de tjokvolle enclave rond. Een week na het begin van de onlusten laat de internationale troepenmacht niets meer aan het toeval over.

In Kosovo wordt nog steeds vermoord

Van onze buitenlandredacteur Eric Arends

AMSTERDAM

Niet de Albanezen, maar de Serviërs zijn nu slachtoffer van 'de brutaalste vorm van fascisme'. Snelle, vreedzame oplossing is nog altijd ver weg.

Het geweld in de Servische provincie Kosovo neemt toe. Alleen zijn de rollen omgedraaid: de Serviërs worden mishandeld of vermoord.

Zoran Doncic liet dinsdag zijn vee grazen in het Kosovaarse dorp Bica toen hij door onbekenden in zijn buik werd geschoten. Doncic had geluk: hij overleefde de aanslag. Elders in Kosovo kwam twee weken geleden een stel jongeren onder vuur te liggen nadat zij een duik hadden genomen in de Bistrica-rivier. Twee jongens, 13 en 19 jaar, vonden de dood; vier anderen raakten gewond.

De aanvallen zijn de laatste in een snel groeiende reeks gewelddadige incidenten die de overwegend Albanese provincie sinds begin dit jaar teistert. Over de daders is officieel zelden iets bekend. Over de slachtoffers des te meer: ze zijn in de meeste gevallen Serviër.

'Wat in Gorazdevac is gebeurd is de brutaalste vorm van fascisme', briesde de Servische vice-premier Nebojsa Covic na de moord op de zwemmende tieners. 'Geloof me, veroordelingen, protesten en schriftelijke verklaringen zijn niet genoeg. Wat we ook doen, er is niets veranderd, ze vermoorden en vermoorden mensen, er is een etnische zuivering gaande.'

Daarmee kaatste de Servische bewindsman de bal terug naar de voormalige Albanese vijand in Kosovo. Vier jaar geleden waren het nog de Servische leger-en politie-eenheden van Milosevic die hardhandig tekeer gingen tegen de Albanese bevolking. De internationale gemeenschap beschuldigde de Joegoslavische oud-president van genocide op de Albanezen, waarna de NAVO in 1999 met grootschalige bombardementen een einde maakte aan de Servische militaire aanwezigheid in Kosovo.

Nu zijn de rollen omgedraaid, wilde Covic maar zeggen. Sinds de provincie vergaande autonomie heeft en het gezag feitelijk in handen ligt van de Verenigde Naties, zijn de Serviërs in Kosovo hun leven niet zeker. Hoewel het huidige geweld onvergelijkbaar is met dat van de Servische troepen eind jaren negentig, lopen Serviërs inderdaad groot risico te worden geslagen, gestoken, ontvoerd, beschoten of bestookt met handgranaten, stelde Amnesty International in april. Nog steeds verblijven tweehonderdduizend Servische vluchtelingen in Servië en kwijnen de tachtigduizend achterblijvers weg in enclaves die moeten worden bewaakt door de internationale vredestroepen van KFOR.

Maar er spelen meer zaken, die politiek gezien tot grotere problemen kunnen leiden. Naast burgers zijn namelijk ook politieposten langs de grenzen met Servië en Macedonië doelwit van aanslagen. Die worden stevast opgeëist door het Albanese Nationale Leger (AKSh), een schimmige groepering die openlijk streeft naar de aaneensluiting van Albanese gebieden in Kosovo, Macedonië en Zuid-Servië.

'De enige manier om het Albanese probleem op te lossen is oorlog', stelde ene Vigan Gradica eerder dit jaar op de website van het AKSh. Eerder zei de organisatie het vredesakkoord tussen etnische Albanezen en Macedoniërs in Macedonië niet te erkennen.

Met zijn gewelddadige acties kan het AKSh – dat door de VN op de lijst met terroristische organisaties is geplaatst – de onvrede in het zuidwesten van de Balkan gemakkelijk misbruiken

voor zijn riskante politieke doelen. Vrijwel alle Albanezen in Kosovo zijn gefrustreerd door het uitblijven van volledige onafhankelijkheid. De provincie heeft weliswaar een eigen regering en parlement maar het gebied is op papier nog steeds onderdeel van het gehate Servië.

Tot afgrijzen van de Albanezen laten de VN de definitieve status van het gebied liefst zo lang mogelijk onbesproken. Een van de redenen is de belabberde veiligheidssituatie voor de Servische minderheid. Maar belangrijker is de angst dat een onafhankelijk Kosovo voor andere bevolkingsgroepen aanleiding kan zijn zich eveneens af te scheiden (zoals Albanezen in Macedonië en Servië, Serviërs en Kroaten in Bosnië, Hongaren in Vojvodina). Dat laatste zal de gemiddelde Albanees in Kosovo een zorg zijn, en het AKSh weet dat sentiment handig uit te buiten.

Intussen heeft het Servische parlement alvast het zekere voor het onzekere genomen door Kosovo woensdag opnieuw te bestempelen als integraal onderdeel van de staat Servië en Montenegro. De verklaring ontlokte een reactie van de Albanees-Kosovaarse parlementariër Bajram Kosumi die weinig illusies laat over een spoedige vreedzame oplossing van de kwestie: 'Ik denk dat wij de onafhankelijkheid moeten uitroepen en Servië moeten vertellen dat wij nergens anders meer over hoeven praten dan over een onafhankelijk Kosovo.'

de Volkskrant van 06-02-2003, Pagina 2, Binnenland, Rectificatie

Abuis

Door een technische fout stond in het artikel 'Kosovo staat weer op de agenda' (woensdag 5 februari, pagina 4) dat sinds de intocht van KFOR in Kosovo in juni 1999 meer dan duizend Kosovo-Serviërs en Roma op de vlucht waren geslagen voor wraakacties van het Albanese UCK. Dit had moeten zijn: tweehonderdduizend.

In het economiekatern van dinsdag 4 februari stond een ANP-bericht waarin werd gemeld dat het voltallige bestuur van UPC aftreedt en wordt vervangen. Dit is niet juist. De bestuurders zetten hun werkzaamheden voort in dienst van New UPC, de nieuwe houdstermaatschappij van het kabelbedrijf.

Kosovaren kiezen hun eerste president

Van onze buitenlandredacteur Eric Arends

AMSTERDAM

Voor het eerst kiezen de Kosovaren een president en een parlement, maar erg enthousiast zijn de meesten niet. Het enige onderwerp dat hen echt interesseert, onafhankelijkheid, is niet aan de orde. De Servische minderheid leeft in angst.

Kosovo kiest morgen een parlement, en wie daar niet direct het belang van inzielt, moet even naar NAVO-chef Robertson luisteren. 'Voor de eerste keer in de geschiedenis heeft de bevolking van Kosovo de kans, de mogelijkheid een beslissing te nemen over de toekomst van haar kinderen. De tijd is rijp om hier aan een welvarende gemeenschap te bouwen.'

Probleem is alleen dat veel Kosovaren niet op deze verkiezingen zitten te wachten. Kosovo, twee jaar geleden door de NAVO verlost van Milosevic, krijgt dan wel een eigen volksvertegenwoordiging, een eigen regering en een eigen president, maar 90 procent van de bevolking vindt dat het parlement nog veel te weinig zeggenschap krijgt.

De assemblee mag straks van alles beslissen op het gebied van economie, onderwijs en transport, maar de VN-missie in Kosovo (Unmik) houdt het laatste woord. Ook over het onderwerp waar het velen eigenlijk om te doen is: onafhankelijkheid. De VN houden vast aan resolutie 1244, waarin staat dat Kosovo onderdeel blijft van Servië. Dat is tegen het zere been van de Albanezen. Zij willen hun provincie liefst zo snel mogelijk van de gehate republiek loskoppelen, zelfs nu Milosevic gevangen zit en in Belgrado een democratische regering is aangetreden.

Het wantrouwen zit diep. Onder Milosevic werden duizenden Albanezen vermoord en raakten honderdduizenden ontheemd. Vorige week ontstond nog grote opwinding over een document dat VN-gezant Haekkerup en de Joegoslavische president Kostunica hadden ondertekend. Opzienbarende dingen stonden er niet eens in - de status van Kosovo als onderdeel van Servië werd alleen nog eens bevestigd - maar Albanese politici zagen oude tijden alweer herleven. Zij riepen Belgrado op zich niet met Kosovo te bemoeien.

In de verkiezingsstrijd hebben de partijen alvast een voorschot op hun gedroomde toekomst genomen. 'Vrijheid, democratie, onafhankelijkheid', luidt de duidelijke slogan van de Democratische Liga van Kosovo (LDK), die vorig jaar de lokale verkiezingen won. Partijleider en presidentskandidaat Ibrahim Rugova benadrukte afgelopen woensdag tijdens een partijbijeenkomst nog maar eens dat het LDK-programma gericht is op 'de staat Kosovo en de onafhankelijkheid van Kosovo'.

Soortgelijke standpunten uit ook oud-rebellenleider Hashim Thaci, leider van Democratische Partij van Kosovo (PDK) en Rugova's belangrijkste tegenspeler. Maar de 48-jarige kinderarts-dichteres Flora Brovina is presidentskandidaat namens de PDK.

Brovina, die tijdens de NAVO-bombardementen op Kosovo door de Servische politie werd opgepakt en veroordeeld tot twaalf jaar gevangenis op verdenking van terrorisme, pleit net als Rugova voor eendracht en verzoening tussen de Albanezen en de Serviërs in Kosovo.

Veel stemmen uit Servische hoek hoeven beiden niet te verwachten. Waar elders in Kosovo talloze gekleurde verkiezingsposters hangen, overheersen in de Servische 'enclaves' zwart-witte aanplakbiljetten met de oproep tot een boycot van de verkiezingen. De driehonderdduizend Servische Kosovaren zien '17 november' - ironisch genoeg net als de Albanezen - als een eerste

stap op weg naar onafhankelijkheid. En in een soeverein Kosovo kunnen hun levensomstandigheden naar eigen zeggen alleen maar verslechteren.

Nog steeds zijn Serviërs in Kosovo geregeld slachtoffer van wraakacties van Albanezen. Sinds het einde van het Milosevic-bewind in Kosovo, in juni 1999, zijn tientallen Servische Kosovaren vermoord en raakten er 1300 vermist. Zo'n tweehonderdduizend anderen sloegen op de vlucht naar Servië en Montenegro. De honderdduizend achterblijvers leven nog steeds in getto's als Gracanica en Noord-Mitrovica, die voortdurend moeten worden bewaakt door de NAVO.

Niettemin hebben meer dan 175 duizend kiesgerechtigde Serviërs (70 duizend in Kosovo en 105 duizend in Servië en Montenegro) zich laten registreren voor de verkiezingen. Tot voorzichtige vreugde van westerse diplomaten. Zij hopen dat Servische deelname het Albanese onafhankelijkheidsstreven enigszins zal temperen. In elk geval zijn van de 120 zetels in de assemblee er twintig gereserveerd voor minderheden, waarvan tien voor Serviërs. En wellicht put de Servische kiezer enige hoop uit de naam van de Servische partijencoalitie die aan de verkiezingen meedoet: Povratak. Terugkeer.

FOTO AP Uitgelaten aanhangers van de PDK tijdens een verkiezingsbijeenkomst in Pristina, de hoofdstad van Kosovo.

Servische vluchtelingen kunnen niet weg uit hun kampen

Van onze correspondent Olaf Tempelman

BELGRADO

Een half miljoen Servische vluchtelingen uit Kroatië, Bosnië en Kosovo zijn gestrand in Servië. De leefomstandigheden zijn slecht. De kans op terugkeer lijkt erg klein. 'Ze wachten op iets dat niet zal komen' Barakken vol dozen, kasten en vuilnis

Je ziet meteen dat er geen bouwvakkers zitten. Een vies, onverhard weggetje dient als zandbak voor kinderen. Bejaarden staren op bankjes voor de barakken wezenloos voor zich uit. Aan een houten picknicktafel zitten mannen met ontbloot bovenlijf te kaarten. Bruine literflessen bier worden doorgegeven.

Het barakkencomplex aan de Rakovachki Put, even buiten Belgrado, werd oorspronkelijk opgetrokken als onderkomen voor bouwvakkers die, honderd meter verderop, een spoorwegbrug aanlegden. Nu worden de bouwketen bewoond door Servische vluchtelingen. Ze komen overal vandaan: uit Kroatië, uit Bosnië, uit Kosovo. Ze hebben gemeen dat de weg naar huis geblokkeerd is. En dat de Servische overheid ze niets te bieden heeft.

'Ze wachten op iets wat niet zal komen.' Dejan Borovicin, advocaat en rapporteur over de situatie in de vluchtelingenkampen, probeert zo feitelijk mogelijk te blijven. Maandag tot en met donderdag reist hij langs de kampen. Vrijdag tikt hij hier in zijn kleine kantoor in de Avalskastraat in Belgrado zijn verslagen.

'Ik ben nu bezig met een probleem in een groot kamp, tweehonderd kilometer ten zuiden van Belgrado. Er is daar maar één sanitair complex. Het UCK heeft niet alleen de meerderheid van de Serviërs, maar ook de meeste Roma uit Kosovo verdreven. Nu klagen de Serviërs dat zij niet kunnen douchen, omdat de Roma de badkamer hebben geannexeerd en vies gemaakt. Een simpele oplossing zou zijn dat ze de pijpleiding vijftien meter doortrekken.'

Hoeveel vluchtelingenkampen heeft Servië? Rond de 450, schat Borovicin. Het aantal vluchtelingen bedraagt op dit moment 550 duizend. Deze vluchtelingen worden goeddeels in leven gehouden door de VN-Vluchtelingenorganisatie Unhcr. De Servische overheid ontbeert financiële middelen. Het is tragisch dat de situatie van deze vluchtelingen in West-Europa zo weinig bekend is, zegt Borovicin. De Servische oorlogspartij had er in hoge mate de reputatie van enige agressor. Toen de oorlogen voor grote aantallen slachtoffers zorgden onder de Servische burgerbevolking - mensen die met de acties van Servische paramilitairen niets te maken hadden - was de reactie veelal: 'de Serviërs krijgen hun verdiende loon'.

Aleksandar Soknic is een lange, magere man met woest grijs haar en zeer dikke brillenglazen. Aleksandar wordt door zijn vrouw Desa langs de stenen en kuilen tussen de barakken geleid: zijn gezichtsvermogen is zo ver teruggelopen dat hij nauwelijks meer dan licht en donker kan onderscheiden. De gang die naar hun kamertje in het barakkencomplex leidt, staat zo vol met dozen, kasten, fietsen en vuilnis dat Aleksandar zijn handen op Desa's schouders moet leggen.

Soknic, leraar Engels, vluchtte in april 1992 uit Sarajevo. 'Ik was toen al bijna blind en de sluipschutters van Karadzic begonnen met het beschieten van de stad. Omdat ik niet van mijn vaste looproutes af kon wijken, was ik een makkelijke prooi. De oorlog zou binnen een maand wel voorbij zijn, dacht ik toen.'

Het duurde jaren. Voor Aleksandar en Desa begon toen een odyssee langs kleine flats van vrienden en kennissen waar zij telkens na een paar weken weer weg moesten. Desa: 'Al die tijd

dachten we nog dat we naar Sarajevo terug zouden kunnen.' In 1997 belandden ze in de barakken van Rakovachki.

In hun kamertje is het zo heet dat Aleksandar zijn groene hemd helemaal openknoopt. Overal zoemen vliegen. 'Kou is erger', zegt Aleksandar. 'Mijn slechtste herinneringen zijn de NAVO-bombardementen. In de buurt van het kamp was geen schuilkelder. Nachtenlang zaten we opeengepakt in een tunnel onder een berg. Het was erg koud.'

Deze winter dienden Aleksandar en Desa een claim in om hun flat terug te krijgen. Desa: 'Het is niet onmogelijk dat het lukt. Maar er is daar geen werk voor ons. Ik zou niet weten waar we van zouden moeten bestaan.' Aleksandar: 'Als ik alles had geweten, had ik in 1992 geprobeerd te emigreren. Toen hadden we nog kans. Het was nog voor de vluchtelingen uit Kroatië kwamen.'

Op vrijdag 5 augustus 1995 'ontzette' het Kroatische regime van Franjo Tudjman de Krajina, een landstreek die eeuwenlang in meerderheid bevolkt was geweest door Serviërs. Ongeveer driehonderdduizend Serviërs, volgens schattingen destijds, kregen vijf minuten de tijd om hun spullen te pakken. De meesten van hen hadden nooit iets te maken gehad met de daar actieve Servische milities, die de Krajina tot onafhankelijke republiek had uitgeroepen. 'Operatie Storm' heette het offensief.

'Ik kon gewoon niet geloven wat er gebeurde. Ik dacht dat zoiets in de moderne tijd niet meer mogelijk was.' Dragan Miljetevic is een vriendelijke man met een ietwat vragende blik in de ogen. Aan de plooiën bij zijn mondhoeken valt te zien dat hij vroeger veel lachte. 'De Krajina was ons hele leven. We waren er gelukkig. Onze kinderen zijn er geboren. Vijf augustus 1995 veranderde alles. Het was de ergste dag uit mijn leven. He offensief kwam totaal onverwacht. Ik wist niet wat ik moest doen. Toen Kroatische tanks onze straat binnen rolden, zijn we in de auto gesprongen. Alles hebben we achtergelaten. Godzijdank slaagde ik er op weg nog in mijn moeder mee te nemen.'

Dragan Miljetevic stopt zijn handen verlegen in de zakken van zijn korte broek. 'Ik heb nog steeds maar één lange broek.' Onwennig wiebelt hij op de rand van het bed. Voor stoelen is in het kamertje geen plaats. Het dubbele stapelbed neemt bijna de hele ruimte in beslag. Achter Dragans rug maakt zijn zevenjarige zoontje Vladimir schokkende bewegingen op het bed. 'Vladimir is licht spastisch', zegt Dragan. 'Hij heeft eigenlijk speciale begeleiding nodig.' Dragans moeder is kromgegroeid. Bewegingloos staart zij uit het raam. 'Voor haar is het allemaal het ergste', zegt Dragan. 'Zij heeft haar hele leven in een boerderij gewoond met een moestuin en een wijngaard. Ze voelt zich nu opgesloten in een berghok. Ze sterft bijna van heimwee.'

'Het is verleidelijk te denken dat we ooit terug zullen gaan', zegt Dragan. 'Maar het kán gewoon niet. Mijn moeders huis is verwoest. In het onze wonen nu Kroaten.'

Tot het voorjaar van 1999 waren er in de Rakovachki-barakken nog gezinnen van vluchtelingen die twee keten tot hun beschikking hadden. Dat veranderde in de maand juni. Na afloop van de NAVO-bombardementen werd Servië overspoeld door ongeveer 200 duizend vluchtelingen uit Kosovo.

Alma is pas zeventien, maar in haar voorhoofd heeft zich een diepe frons gegroeefd. Het gesprek is een gevecht tegen emoties. Zodra die te sterk worden wendt zij haar hoofd af en staart naar de vloer. Op andere momenten gooit zij de haren voor de ogen. Alma is Servische en moslim en afkomstig uit Prizren in Kosovo. Op 12 juni 1999 vluchtte zij met haar ouders en twee broers naar Belgrado.

'De bombardementen waren een verschrikkelijke tijd, maar ik dacht echt dat alles daarna weer normaal zou worden. Ik hield heel veel van Prizren. Ik kon me niet voorstellen dat ik ooit ergens anders zou wonen. Maar toen de bommen ophielden, bleek dat niet KFOR, maar het UCK het op straat voor het zeggen had. Ze executeerden mensen die wij kenden. Het feit dat wij moslim waren

hielp niets. 'We moeten vluchten', zei mijn vader toen, 'want we zijn voor het UCK allemaal Salman Rushdies'.

Onder de kier van de deur drijft water naar binnen met aardappelschillen. Ineens ruikt het verschrikkelijk naar vis. De burens uit de Krajina zijn op de gang aan het koken. 'Dat soort dingen stoort mij niet zo', zegt Alma. 'Wel erg vind ik het gebrek aan privacy. Ik heb geen eigen douche. Nergens kan ik rustig studeren of mijn make-up op doen. We slapen met zijn vijven in dit stapelbed. Ik slaap naast mijn moeder. Maar het gaat erg slecht met haar. Ze kan de gedachte niet verdragen dat we waarschijnlijk nooit meer naar Prizren terug zullen kunnen.'

De gang staat nu helemaal blank. Een roestig kinderfietsje is omgevallen. Het laatste kamertje in de barak is dat van Dusan en Maria Stojanovic. Zij wonen er met drie kinderen: dochter Sandra (12) en de tweeling Goran en Zoran (9). De jongens stoeien op de bovenste plank van het stapelbed. De hele muur hebben zij behangen met posters van racewagens, Brad Pitt en Sharon Stone.

Maria is half grijs en klaagt over de achteruitgang van haar gebit en de drukkende hitte in de kamer. Tijdens het gesprek beweegt zij de deur heen en weer, als ventilator. Dusan is ongeschoren en zit zwijsend voorovergebogen bij het raam. Na iedere vraag kijkt hij tientallen seconden peinzend voor zich uit. 'Mijn man lijdt de laatste tijd aan depressieve buien', zegt Maria. 'Vergeet niet dat wij twee keer moesten vluchten.'

'Drie huizen hadden we in de Krajina', zucht Dusan. 'In het buitenhuis hadden we onze eigen wijn.' Nooit had hij gedacht dat hij dat allemaal op zou moeten geven. Dat vluchten onvermijdelijk was, realiseerde hij zich pas vijf minuten vantevoren, toen iemand riep: 'Tudjman komt er aan!'

'Mijn auto stond zonder benzine, dus sprongen we bij boeren op de aanhangwagen van een tractor. Toen we in Belgrado aankwamen, mochten we daar niet blijven. We werden doorgeloodst naar Kosovo, waar Milosevic het aantal Serviërs wilde opvoeren. In Pristina zaten we met honderden in een sporthal. Het was een ellendige tijd, want we voelden dat de Albanezen ons niet moesten. Toen de NAVO-bombardementen ophielden, zijn we weggejaagd.'

'Kun je niet wat Ajax-sjaaltjes opsturen voor Goran en Zoran?', vraagt Maria bij het afscheid. Dusan is weer weggezakt bij het raam. 'Ik zou niet weten wat we moeten doen. Naar de Krajina kunnen we niet terug. In het Westen willen ze ons niet. En in Servië is geen toekomst.'

Terugkeer naar Kroatië stuit op allerlei obstakels

Naar schatting veertigduizend Servische vluchtelingen zijn naar Kroatië teruggekeerd, ongeveer tien procent van het totaal. 'Het zijn vrijwel allemaal 65-plussers, die een pensioen van de Kroatische overheid krijgen en wier woningen niet verwoest zijn', zegt Dejan Borovicarin, als advocaat verbonden aan het Humanitarian Law Centre van de met een Geuzenpenning onderscheiden Servische mensenrechtenactiviste Natasja Kandic.

De meeste vluchtelingen wier zaken hij behartigt, vluchtte toen het Tudjman-regime de Krajina 'etnisch zuiverde'. 'Een deel van de mannen werd meteen door Milosevic naar de grens met Bosnië gestuurd', zegt Borovicarin. 'Daar moesten zij vechten in het Bosnisch-Servische leger. Dat was een grove schending van het vluchtelingenrecht. We zijn namens hen processen begonnen.'

Onder de ouderen die in de kampen bij Belgrado blijven, ligt het sterftecijfer zeer hoog, zegt Borovicarin. 'Ongeveer vijftigduizend vluchtelingen uit Kroatië zijn sinds 1995 overleden.'

Servische vluchtelingen die besluiten terug te keren naar Kroatië wacht een reeks obstakels. 'Een groot deel van de huizen is kapot geschoten. Er is geen elektriciteit. Scholen zijn vaak zeventig of tachtig kilometer ver weg. Het is de hoofdreden dat nauwelijks gezinnen met kinderen terugkeren. Het land is zes, zeven jaar niet bewerkt en met bos en onkruid overwoekerd. Landbouwwerktuigen zijn meestal gestolen.'

Andere huizen zijn bewoond door Kroaten die uit Bosnië zijn gevlucht. 'De Serviërs krijgen hun huizen niet terug zo lang de Kroaten die er wonen geen vervangende woonruimte hebben. En daar wordt weinig werk van gemaakt. Hetzelfde geldt voor Serviërs die in 1991 dankzij nieuwe wetgeving hun flats kochten en die meteen weer verlieten. Het Tudjman-regime paste vervolgens de oude communistische wetgeving toe - waarin kopen niet was toegestaan - en verhuurde de flats aan Kroaten. Rechtszaken waarin we verwickeld zijn worden eindeloos gerekt. En zo lang de rechtsgang in Kroatië voortduurt kunnen we niet naar het Europese Hof in Straatsburg.'

FOTO REUTERS Een Servisch jongetje uit Kosovo bivakkeert in een oude aanhangwagen in een vluchtelingenkamp bij Belgrado.

Twee bruggen symboliseren falen van VN en KFOR

Van onze correspondent Michel Maas

BOEDAPEST

Mitrovica verkeert anderhalf jaar na de NAVO-bombardementen nog steeds in staat van oorlog

Achttien maanden na de NAVO-bombardementen op Kosovo verkeert Mitrovica nog altijd in een openlijke staat van oorlog. Twee bruggen verbinden het door Serviërs gedomineerde noorden van de stad met het puur Albanese zuiden. Twee bruggen die in goede tijden een naargeestig, zwaarbewaakt stukje niemandsland zijn, maar die, als de vlam weer eens in de pan slaat, het toneel van heftige veldslagen zijn. Veldslagen waarbij deze week opnieuw tientallen gewonden zijn gevallen, onder wie een twintigtal KFOR-militairen.

De internationale troepenmacht in Mitrovica had deze week de grootste moeite de Albanezen en Serviërs uit elkaar te houden. De militairen konden niet verhinderen dat voertuigen in brand gestoken werden, en konden maar ternauwernood voorkomen dat duizenden Albanezen de oversteek naar Noord-Mitrovica maakten, waar duizenden Serviërs ze opwachtten. Britse eenheden die in allerijl de Franse troepen in Mitrovica waren komen versterken, konden gisteren niet voorkomen dat opnieuw rellen uitbraken - waarbij twintig Albanese gewonden vielen.

Mitrovica maakt elke keer weer duidelijk dat KFOR en het VN-bestuur nog heel ver verwijderd zijn van een oplossing voor de problemen in Kosovo. Mitrovica is het symbool van het falen van de VN in Kosovo.

De stad ligt er nog net zo bij als na het vertrek van de Joegoslavische troepen in juni 1999. Duizenden Serviërs uit heel Kosovo hebben zich achter de brug in het noordelijke stadsdeel verschanst. Noord-Mitrovica is hun laatste grote bolwerk, de enige Servische enclave die nog een rechtstreekse open verbinding met Servië heeft. Alle andere enclaves zijn zwaarbewaakte eilandjes, omringd door vijandige Albanezen. De Serviërs zitten in het noorden met hun rug tegen de muur. Ze hebben alleen de bruggen, die ze angstvallig in de gaten houden. Als zij het vermoeden hebben dat Albanezen hun wijk infiltreren, gooien ze met stenen en soms granaten. Zoals maandag, toen een vijftienjarige Albanese jongen om het leven kwam. Aan de overkant doen Albanezen hetzelfde. Zij zien toe dat geen Serviër de Ibar oversteekt, terug naar Kosovo.

De bruggen over de Ibar vertegenwoordigen de absolute scheiding die sinds de oorlog bestaat tussen de twee belangrijkste bevolkingsgroepen in Kosovo. Van een herstel van een 'multi-etnische' samenleving is geen sprake. Ook de terugkeer van meer dan honderdduizend gevluchte Serviërs naar hun huizen in Kosovo is nog lang niet in zicht. Terwijl de Joegoslavische autoriteiten aandringen op een snelle en omvangrijke terugkeer, willen de VN-bestuurders in Kosovo hoogstens een bescheiden Servische terugkeer toestaan, en dan alleen naar de zwaar beveiligde enclaves.

Kosovo is een Albanees land met Servische eilandjes, en de internationale gemeenschap maakt geen aanstalten verandering te brengen in die situatie. In tegendeel. In het zuidoosten van Servië creëert een klein Albanees rebellenlegertje onder de ogen van de KFOR een identieke situatie. De vijf kilometer brede gedemilitariseerde zone op Servisch grondgebied is door de rebellen 'veroverd' en etnisch gezuiverd. Een gevreesde militaire reactie van Servië is tot nu toe uitgebleven. Maar, zoals vice-premier Momcilo Perisic woensdag zei: 'met het ontruimen van de zone is het probleem niet opgelost'.

'Het probleem' ligt in Kosovo, waar de internationale gemeenschap niet veel meer doet dan 'de situatie onder controle' houden. Om de problemen echt op te lossen, zal werk gemaakt moeten

worden van de terugkeer van de verdreven Serviërs. Maar daarvoor moet eerst duidelijk worden wat de toekomstige status van Kosovo zal zijn.

Formeel is Kosovo nog steeds een provincie van Servië. Servië staat erop dat dat zo blijft. Maar de Albanezen in Kosovo beschouwen Kosovo als 'bevrijd': de Serviërs zijn verdreven om nooit meer terug te keren. Zelfs hun gematigde leiders praten alleen nog maar over onafhankelijkheid. Een autonome status binnen Joegoslavië is onbespreekbaar.

De internationale gemeenschap heeft de discussie hierover tot nu toe angstvallig gemeden. Maar zo lang ze haar niet onder ogen ziet, zullen de Albanezen en Serviërs in Kosovo elkaar vanuit hun stellingen blijven beloeren, en zal het geweld in Mitrovica blijven oplaaien.

de Volkskrant van 14-03-2000, Pagina 5, Buitenland,

Gevluchte Serviërs mogen meestemmen in Kosovo

PRISTINA

- De tienduizenden Serviërs die Kosovo zijn ontlucht, mogen bij de rond 1 oktober te houden lokale verkiezingen meestemmen zonder dat ze zijn teruggekeerd. Dat verklaarde het hoofd van de OVSE-missie in Kosovo, Daan Everts, maandag. Volgens Everts is het aan de Joegoslavische president Milosevic te besluiten of de Serviërs uit Kosovo kunnen deelnemen aan de verkiezingen. (Reuters)

de Volkskrant van 28-10-1999, Pagina 1, Voorpagina,

Serviërs in Kosovo gewond na aanval door Albanezen

Reuters, Guardian

PRISTINA

Een groep van ongeveer 1500 etnische Albanezen heeft woensdag in de Kosovaarse stad Pec een konvooi met Servische vluchtelingen aangevallen. Daarbij zijn vijftien Serviërs gewond geraakt. De vluchtelingen kwamen uit Orahovac en waren op weg naar Montenegro.

Het konvooi bestond uit vier bussen en veertien auto's, waarin 155 mensen werden vervoerd. Soldaten van de NAVO-vredesmacht KFOR begeleidden de voertuigen. Zij konden de Serviërs niet tegen de Albanezen beschermen.

Woordvoerders van de Verenigde Naties en de NAVO hebben de aanval scherp veroordeeld. 'Dit is het ernstigste incident van een dergelijke aard. Het is absoluut onacceptabel', aldus Peter Kessler, woordvoerder van de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR.

De etnische Albanezen vielen de vluchtelingen aan nadat acht van de veertien Servische voertuigen een verkeerde weg in waren geslagen en in het centrum van Pec terecht kwamen. Daar stuitten zij op een wegblokkade, gevormd door 1500 etnische Albanezen. Het konvooi werd bekogeld met stenen. Veertien auto's waarin de vluchtelingen, merendeels vrouwen en kinderen, reisden werden in brand gestoken.

NAVO-militairen slaagden erin de belaagde Serviërs te ontzetten en brachten hen onder in een nabijgelegen politiebureau van de vredesmacht. Honderden Albanezen demonstreerden vervolgens urenlang voor het gebouw en schreeuwden leuzen.

KFOR heeft alle Servische vluchtelingen, uitgezonderd degenen die gewond waren geraakt, overgebracht naar Montenegro.

'KFOR kan geen blokkades tolereren die ontkennen dat inwoners van Kosovo het democratische recht op vrijheid en beweging hebben, en zal alles in het werk stellen om de verantwoordelijken voor de rechter te brengen', aldus een officiële verklaring van KFOR-commandant generaal Klaus Reinhardt en Bernard Kouchner, hoofd van de VN-vredesmissie.

De Albanezen uit Pec beweerden dat onder de vluchtelingen mensen waren die gruweldaden hadden begaan.

Nieuw schooljaar verdrijft Serviërs uit hun opvang

Van onze verslaggeefster Corine de Vries

KRAGUJEVAC/KRALJEVO

Het begin van het schooljaar in Joegoslavië, op 1 september, is een rampdag voor duizenden uit Kosovo gevluchte Serviërs en zigeuners. Velen van hen zijn opgevangen in schoolgebouwen, die ze nu moeten verlaten. Alternatieve woonruimte is nog niet gevonden. Bovendien mogen de kinderen van de vluchtelingen niet naar school.

Unicef-medewerkster Jadranka Milanovic spreekt van een uitzichtloze situatie. 'De Servische kinderen moeten op 1 september naar school kunnen. Daarom worden de lokalen nu ontruimd en grondig schoongemaakt. Maar intussen doet de regering weinig of niets om voor de vluchtelingen andere woonruimte te vinden.'

De 150 Servische Kosovaren die in de basisschool D. Michailovic in Kragujevac verbleven, zijn net zondagochtend vertrokken. Ze sliepen met z'n allen in één klaslokaal, om de school zo min mogelijk te vervuilen. Een schoonmaakkploeg is al aan het werk, maar er hangt nog steeds een penetrante lucht van zweet en urine.

De 44-jarige Radosja Jovanovic is samen met haar 19-jarige dochter Nevana achtergebleven. 'Omdat Nevana in een rolstoel zit, mogen wij twee dagen langer blijven', zegt Radosja. Ze hoopt dat ze daarna niet naar de school hoeft waar de rest van de groep naartoe gestuurd is. 'Dat gebouw is al jaren niet meer in gebruik. Het heeft vrijwel geen voorzieningen. Ze hadden ons beter allemaal plat kunnen bombarderen.'

Radosja en Nevana zijn op 22 juni gevlucht uit Kosovska Mitrovica. 'We vreesden voor ons leven. Mensen werden verkracht en vermoord, ook wij werden bedreigd.' Radosja hoopt dat hulporganisaties zich over hen zullen ontfermen, en dat de Joegoslavische regering hen zal laten blijven. Want één ding is zeker, ze wil nooit meer terug naar Kosovo. 'Ik wil wonen op een plek waar rust en vrede heerst.'

Volgens de vluchtelingenorganisatie Unhcr zijn sinds het einde van de Kosovo-oorlog 189 duizend Serviërs en zigeuners naar Servië gevlucht. Velen van hen worden opgevangen door familie, maar een groot deel verblijft in tijdelijke opvang, met name in scholen.

Het kinderfonds Unicef heeft teams van dokters en psychologen langs een aantal van die scholen gestuurd om kinderen te onderzoeken. Daarbij bleek dat de situatie het meest schrijnend is in de steden Kraljevo en Kragujevac.

Op de Sjoemarska-school in Kraljevo staan de volgepakte tractoren al klaar voor vertrek. Soep en brood worden nog uitgedeeld, maar daarna moeten de 120 vluchtelingen weg. Waarheen willen zij niet zeggen. 'Onze ellende gaat u niks aan', zegt een Servische Kosovaar. 'Wij hebben geen enkel vertrouwen meer in de buitenlanders. Jullie hebben zoveel leugens verspreid. Ga weg, anders sta ik niet in voor de gevolgen.'

In een schoolje even buiten Kraljevo is de ontvangst vriendelijker. In drie lokalen verblijven hier 193 Serviërs, vooral afkomstig uit Suva Reka. Onder hen bevindt zich Jovan Popovic met zijn vrouw en twee kinderen. 'In Kosovo hadden wij een prachtig huis, maar nu hebben we niks meer. De autoriteiten hier hebben ons gezegd dat we geen enkel recht hebben.'

De familie Popovic zit al ruim twee maanden in Kraljevo, maar de hulpverlening is nog altijd minimaal. 'Het Rode Kruis komt ons eten brengen, één maaltijd per dag. Verder hebben we een

paar dozen gekregen van de Grieks-orthodoxe kerk, en een stapel T-shirts uit China. Maar medische zorg hebben we nog niet gehad.'

Kragujevac en Kraljevo behoren tot de gebieden die het zwaarst getroffen zijn door de NAVO-bombardementen. In Kragujevac was 70 procent van de bevolking afhankelijk van de platgebombardeerde Yugo-autofabriek. Daar bovenop kwamen ook nog de overstromingen van vorige maand. 'De vluchtelingen noemen Kragujevac de vallei van de honger', vertelt Milanovic van Unicef. 'Omdat, figuurlijk gezien, bijna iedereen honger heeft.'

Milanovic noemt de situatie in deze steden alarmerend, en hoewel Unicef en Unhcr al bezig zijn met de hulpverlening, is extra hulp van de internationale gemeenschap onontbeerlijk. Zeker nu de winter voor de deur staat.

Unicef maakt zich zorgen over de schoolgaande kinderen, 24 procent van de vluchtelingen. Milanovic: 'Wij geven natuurlijk kleding en voedsel, maar de meeste kinderen zijn getraumatiseerd. Vooral de zigeunerkinderen zijn er slecht aan toe. Daarom is het zo belangrijk dat zij in september naar school kunnen.'

De Joegoslavische minister van Vluchtelingen deelt die visie, maar zij wordt tegengewerkt door de minister van Onderwijs. Die heeft alle schooldirecteuren geschreven dat zij vluchtelingen uit Kosovo niet mogen toelaten. Die moeten zo snel mogelijk terug naar Kosovo.

Radusja Jovanovic is woedend als zij hierover hoort. 'Ik ben 24 jaar lerares geweest, de minister van Onderwijs is verplicht mij te helpen. Ik heb nu geen woning meer, geen salaris, en een slimme, gehandicapte dochter die graag rechten wil studeren.'

Unicef-medewerkster Milanovic vindt het frustrerend dat alle aandacht van het Westen nu uitgaat naar de Kosovo-Albanezen. 'Want lijdende kinderen zijn lijdende kinderen, of ze nou Albanees, zigeuner of Serviër zijn.'

18-4-2004

Its leader Humoli sent a message "UNMIK and KFOR are occupying forces" and now "something needs to be done with respect to that".

"Der Spiegel" quotes 40 year old Humoli, who back in 1981 organized uprisings of the Albanians and was sentenced to 3 years in jail for his part. He is convinced 10.000 of his activists can rally overnight - more fighters than the "Kosovo Liberation Army" (KLA / OVK) - where he also once served, could gather before.

"In the coming fights in Kosovo - I shall die", proudly foresees former KLA fighter Ramush, 45 year old, who said - the only thing he could leave behind to his family was the honor he had died for the fatherland.

Ramush was taking part in the first echelons of the latest violence against the Serbian minority and admitted - the unrests have not been spontaneous.

"No Albanian would have dared to initiate such an action without order from the highest level", he explained.

"One KFOR soldier killed every day would be sufficient to expel foreign troops from our country", Ramush assured.

"Der Spiegel" reports, that neither the doctor from Musotishte village - Sali Bigaci, have too much compassion for the Serbs, victims of the latest explosion of violence.

Bigaci, as many Albanians, feels - their liberation fight did not bear fruit - that they are being betrayed, and he is ready to take up the arms once again for the independence of Kosovo, if UNMIK does not change its "hesitating policy" fundamentally.

"United Nations are here - to serve the Albanians, not the other way around", Bigaci explains.

"Der Spiegel" reminds that the ruins of the Serbian Diocese at the center of Prizren still bear huge graffiti message: "Death to the Serbs"!

"It was just like in the cowboy movies", Serbian monk - father Benedict described. He has found a shelter at the German barracks in the Serbian village Sredska.

"Delegation of Albanians came with the white flag and told KFOR soldiers at check point outside the monastery - they just wanted to torch the monastery, they didn't want to kill the monks!

Soon after - the German soldiers moved the 6 monks and 2 visitors with their APC to safety", the monk testified.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

de hoofdredactie van de Volkskrant
de heer P. Broertjes
Postbus 1002
1000 BA Amsterdam

14 april 2004

onderwerp: sommatie

geachte heer Broertjes,

In aanvulling op mijn sommatie namens een aantal uit Kosovo verdreven burgers van 30 maart j.l. thans nog het volgende.

Op 27 maart 2004 maakte u de Volkskrant tot spreekbuis van wat de 'hoogleraar journalistiek en cultuur' Frank de Vree meende te moeten verkondigen, en wel meer specifiek van diens volgende bewoordingen:

"Het beste voorbeeld is het beeld van die uitgemergelde man achter het prikkeldraad tijdens de oorlog in Bosnië."

U deed deze tekst, waaraan door de Vree nog werd toegevoegd:

"Die ene foto is in de berichtgeving en in de politiek een trigger geweest. Dat komt doordat hij ons allemaal deed denken aan de concentratiekampen van de Tweede Wereldoorlog. De gedachte van "Nooit meer Auschwitz" zit zo diep in ons collectieve bewustzijn dat de Serviërs vanaf dat moment als nazi's werden gezien. Er zijn nog wel pogingen gedaan om dat te nuanceren, maar het werd toch een verhaal van good guys en bad guys",

vergezeld gaan van de bewuste foto, met als onderschrift:

"Moslim-gevangen in Bosnië."

Zoals heel de wereld nu al vele jaren maar al te goed bekend is, berust deze foto op een opzettelijke vervalsing van de werkelijkheid en bevonden de betrokkenen zich niet achter het prikkeldraad, maar ervoor. Van een concentratiekamp was dan ook geen sprake.

Nochtans zijn de gevolgen van deze opzettelijke vervalsing inderdaad die geweest die door de Vree worden aangegeven: alle

Serviërs werden hierop aangekeken en als nazi's en bad guys beschouwd.

Mag de Volkskrant, zelfs nog in 2004, zulke leugens kunstmatig in stand houden? Op zichzelf valt zo iets natuurlijk onder de vrijheid van meningsuiting, zelfs al is er sprake van het grofste bedrog.

Het probleem is echter dat dit bedrog voor mijn Servische cliënten buitengewoon schadelijk uitpakt. Dit bedrog leidt ertoe dat er bij het westerse publiek, en daarmee bij westerse hulporganisaties, onvoldoende bereidheid bestaat om hen in hun abominabele humanitaire situatie adequate humanitaire hulp te verlenen. En leidt tevens tot minimale bereidheid om zich sterk te maken voor hun terugkeer naar Kosovo, dan wel voor een adequate bescherming van hun leven en eigendommen aldaar.

Dit maakt uw ook op dit vlak ook nu weer gepleegde leugens en bedrog rechtens eveneens onaanvaardbaar.

Voorts constateer ik dat u de tempelmannen in redactie door laat gaan met hun campagne van desinformatie over de ernst van de gevolgen van de anti-Servische pogroms in Kosovo, waar u hen op 7 april j.l. in uw krant laat schrijven:

"Vorige maand kwam het in Kosovo tot een grote anti-Servische geweldsuitbarsting, waarin vijftien religieuze monumenten verbrandden."

Zoals u weet waren dat er niet vijftien, maar het dubbele. En, voor de goede orde, verbrandden die niet zomaar, maar werden zij door Albanese bendes doelbewust in brand gestoken.

Ook ten aanzien van deze hierboven aangegeven leugens handelt uw krant onrechtmatig jegens mijn cliënten.

Ik sommeer u dan ook aanvullend om onverwijld met mij te bespreken op welke wijze u ook aan dit onrechtmatig optreden een halt gaat toeroepen en welke stappen door u zullen worden gezet om bij te dragen aan herstel van de hiermee aangerichte schade.

Ik sommeer u voorts om uw bereidheid daartoe binnen een week na dagtekening van dit schrijven per brief of e-mail aan mij kenbaar te maken.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

>3.

DER SPIEGEL" About Violence in KOSOVO
POLITIKA Daily, April 13 2004

ALBANIANS THREATEN THE UN

German weekly reports on the Albanian statements UNMIK and KFOR are "occupation forces". - Message to the Serbs

Bonn, April 12 (TANJUG)

President of "the National Movement for Liberation of Kosovo" - Fatmir Humoli has sent a message, that for the goal of unification with Albania - 10.000 members of his organization will "wage a new war" against the enemies - the UN mission in Kosovo, Hamburg weekly "Der Speigel", carries on in the latest release.

Highest circulation German weekly published a photo of the rampaged building, that bears a graffiti "Death to the Serbs".

The photograph illustrates lengthy column about the conditions in the province, 3.5 weeks from the Albanian attacks against Serbs, their property, the churches and monasteries - some under UNESCO protection.

"History will repeat itself. We shall get our freedom regardless of the cost" was printed on the leaflets put under the windshield wipers of cars in Kosovo, these days. That is the message sent out by the "National Movement for Liberation of Kosovo", the new party in the political scene in Kosovo.

10-5-04

"It was just like in the cowboy movies", Serbian monk - ...
the German barracks in the Serbian village Sredska.

"Delegation of Albanians came with the white flag and told KFOR soldiers at check point outside the monastery - they just wanted to torch the monastery, they didn't want to kill the monks!

Soon after - the German soldiers moved the 6 monks and 2 visitors with their APC to safety", the monk testified.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

10-5-04

Its leader Humoli sent a message "UNMIK and KFOR are occupying forces" and now "something needs to be done with respect to that".

"Der Spiegel" quotes 40 year old Humoli, who back in 1981 organized uprisings of the Albanians and was sentenced to 3 years in jail for his part. He is convinced 10.000 of his activists can rally overnight - more fighters than the "Kosovo Liberation Army" (KLA / OVK) - where he also once served, could gather before.

"In the coming fights in Kosovo - I shall die", proudly foresees former KLA fighter Ramush, 45 year old, who said - the only thing he could leave behind to his family was the honor he had died for the fatherland.

Ramush was taking part in the first echelons of the latest violence against the Serbian minority and admitted - the unrests have not been spontaneous.

"No Albanian would have dared to initiate such an action without order from the highest level", he explained.

"One KFOR soldier killed every day would be sufficient to expel foreign troops from our country", Ramush assured.

"Der Spiegel" reports, that neither the doctor from Musotishte village - Sali Bigaci, have too much compassion for the Serbs, victims of the latest explosion of violence.

Bigaci, as many Albanians, feels - their liberation fight did not bear fruit - that they are being betrayed, and he is ready to take up the arms once again for the independence of Kosovo, if UNMIK does not change its "hesitating policy" fundamentally.

"United Nations are here - to serve the Albanians, not the other way around", Bigaci explains.

"Der Spiegel" reminds that the ruins of the Serbian Diocese at the center of Prizren still bear huge graffiti message: "Death to the Serbs"!

"It was just like in the cowboy movies", Serbian monk - father Benedict described. He has found a shelter at the German barracks in the Serbian village Sredska.

"Delegation of Albanians came with the white flag and told KFOR soldiers at check point outside the monastery - they just wanted to torch the monastery, they didn't want to kill the monks!

Soon after - the German soldiers moved the 6 monks and 2 visitors with their APC to safety", the monk testified.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Kosovo: een hel op aarde

VAN DE REDACTIE

De recente golf van Albanees geweld tegen de niet-Albanese minderheden in Kosovo heeft voor weinig beroering gezorgd in het Westen. Het overgrote deel van de media reageerden met de bekende anti-Servische reflexen in een krampachtige poging de fabel overeind te houden dat de Serviërs de 'bad guys' zijn en de Albanezen de slachtoffers.

De moord op meer dan veertig mensen, het in brand steken van dertig historische, orthodoxe kerken en kloosters, het platbranden van de huizen van bijna negenduizend verdreven Serviërs, tot complete dorpen aan toe, het beroerde de wereld nauwelijks. Niemand had oog voor wat NAVO-opperbevelhebber voor Zuidoost-Europa, Gregory Johnson, 'etnische zuiveringen' noemde. Het was immers tegen de Serviërs en daar gelden kennelijk andere maatstaven voor.

Harri Holkeri, het hoofd van UNMIK - het VN-bestuur over Kosovo - noemde de woorden van Johnson 'te sterk'. 'Er zijn een paar orthodoxe kerken in brand gestoken en er zijn heel veel Servische Kosovaren die niet zijn weggegaan', aldus een sussende Holkeri tegenover de Amerikaanse media. De kersverse secretaris-generaal van de NAVO, Jaap de Hoop Scheffer, noemde het moorden en platbranden van historisch cultureel erfgoed 'een heel slecht iets', maar eiste in één adem dat de Serviërs zich 'terughoudend' moesten gedragen.

De geweldsgolf van februari dit jaar werd over het algemeen afgedaan als het zoveelste etnische conflict tussen Serviërs en Albanezen die UNMIK en KFOR, de internationale bezettingsmacht, bij verrassing zou hebben overvallen.

Alleen de geweldsexplosie kwam niet onverwacht. Het geweld tegen de Serviërs komt op een moment dan vanuit Amerikaanse kringen wordt aangedrongen op een definitieve regeling van Kosovo, wat in hun optiek inhoudt de onafhankelijkheid van Kosovo. De Amerikaanse gezant voor de Balkan onder Clinton, Richard Holbrook, liet zich in januari publiekelijk in die zin uit. Ook de Albanese leiders lieten die eis ook nadrukkelijk horen, vooral nadat de Servische premier Kostunica een voorstel lanceerde voor de opdeling van Kosovo in een Servisch en Albanees deel.

KFOR was niet de hulpeloze toeschouwer die zij beweert te zijn. Uit de berichtgeving van het Franse persbureau AFP valt op te maken dat de KFOR-troepen hooguit ingrepen om mensen te evacueren, maar het brandstichten ongemoeid lie-

ten passeren. De woede van de Serviërs gold ook meer het gebrek aan bescherming van KFOR dan de Albaneese aanvallen. 'Ik verwijt het niet de Albanezen. Ik verwijt het KFOR. Dankzij KFOR bestaat ons dorp niet meer', aldus de zestigjarige Dragan Antic.

Terreur

De houding van KFOR is niet nieuw. Vanaf het moment dat de NAVO-troepen Kosovo binnentrokken, heeft de internationale troepenmacht geen hand uitgestoken om de niet-Albanese bevolking van Kosovo te beschermen, ondanks eerdere garanties van wel. De commandant van de Nederlandse troepen bijvoorbeeld gaf vooraf duidelijk zijn woord dat hij alle inwoners van Oraovac - de plaats die de Nederlandse militairen kregen toegewezen - zou beschermen en verlangde de ontwapening van de Serviërs. Vreemd genoeg geloofden de Serviërs op dat moment nog de vermeende goede intenties van de NAVO en leverden hun wapens in. Zij hebben daar een zware prijs voor moeten betalen. Binnen enkele dagen zaten ze opgesloten in een getto en werden hun bezittingen geroofd en hun huizen platgebrand.

Na de intocht van de NAVO werd een golf van etnische zuivering en moord uitgevoerd die tot op de dag van vandaag voortgaat. Ruim driehonderdduizend mensen zijn uit Kosovo verdreven. Het betreft niet alleen Serviërs, maar ook Roma, Egyptenaren, Gorani, de joodse gemeenschap en zelfs ruim dertigduizend Albanezen. Waar vrijwel nooit over gesproken wordt is dat naar schatting tweehonderdduizend Albanezen uit Albanië zijn binnengekomen. Zij roofden eenvoudig de bezittingen van de verdrevenen en vestigde zich als Kosovo-Albanezen.

Hoewel de Serviërs zich in het algemeen ontwapenden, deden de Albanezen dat niet. VN-functionarissen verklaarden na de berichten over een 'geslaagde ontwapening van het UCK' dat men zeer wel op de hoogte was dat buiten die paar geweren die zijn ingeleverd, er meer dan honderdduizend nog in hun bezit bleven.

nen, Spanjaarden bij verschillende gelegenheden gedemonstreerd tegen het beleid en de sociale bezuinigingspolitiek van deze regering. Er is dus geen sprake van leiderschap in de zin dat deze de belangen van het volk vertegenwoordigt. Als er een serieus alternatief voor Aznar en zijn Partido Popular was geweest, zou zo'n regering veel eerder gekozen zijn. De verkiezing van de PSOE (Socialistische Partij) is beslist geen motie van vertrouwen in de socialisten. Tot op de laatste minuut verwierp het Spaanse volk de sociaal-democraten. Het volk is de rol die de regering-Gonzales heeft gespeeld en de ontelbare corruptieschandalen die uiteindelijk Aznar aan de macht brachten, niet vergeten. De Spaanse verkiezingen waren een referendum tegen een gehate regering die door gebrek aan enige serieuze vertegenwoordiger van de belangen van het grote publiek de vorm aannam van een stem voor de PSOE.

Stupiditeit

De tweede stupiditeit van Joffe is zijn bewering dat het 'internationaal terrorisme' gesterkt is door het resultaat van de verkiezingen. Joffe volgt hiermee woord voor woord de demagogie van de regering-Bush, die de oorlog in Irak en de illegale bezetting van Irak en de plundering van Iraakse grondstoffen rechtvaardigt in de naam van de 'strijd tegen terrorisme'.

In feite ligt de bron van terreur in de reactionaire politiek van de Verenigde Staten, die zich het recht toe-eigenen ieder land te bombarderen en te terroriseren als dit overeenkomt met Washington's geostrategische en politieke doelen en belangen. Zelfs in de donkerste jaren van de regering-Hussein waren de zaken niet zo slecht voor de Iraakse bevolking als ze een jaar na het begin van de Amerikaanse bezetting zijn.

Het belang van de Spaanse verkiezingen ligt in het feit dat een meerderheid van de bevolking inzag dat zij die uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de brute bomaanslagen in Madrid, in het Pentagon en het Witte Huis zitten en dat zij gesteund worden door handlangers in Londen, Rome, Warschau en Madrid. Bovendien toont het verkiezingsresultaat aan dat de Europese bevolking goed in staat is zich te verzetten tegen de Amerikaanse oorlogspolitiek.

Banaal

Joffe, die in de gaten heeft dat zijn banale oorlogspropaganda geen steun vindt, geeft nog een argument. Hij verklaart: 'De Europeanen vinden

het moeilijk in de spiegel van het islamitische fascisme te kijken en zien daarin de weerspiegeling van hun eigen geschiedenis.'

Bij dit argument staat de realiteit helemaal op zijn kop. Juist omdat de Europese bevolking in verschillende landen, waaronder Spanje, uit ervaring weet waartoe fascisme leidt, verzet de bevolking zich tegen de regering-Bush en haar agressieve oorlogspolitiek.

Bush is tenslotte een president die niet gekozen is, maar die de macht greep met hulp van het hooggerichtshof. Die de aanslagen van 11 september 2001 beschouwde als een welkome aanleiding om lang voorbereide oorlogsplannen in werking te stellen. Die meedogenloos alle internationale organisaties en het internationaal recht ter zijde schoof om een illegale oorlog te beginnen. Die gevangenen als dieren opsluit in kooien en hen alle elementaire mensenrechten onttrekt. Die fundamentele democratische rechten heeft afgeschaft voor zijn eigen burgers en die een autoritaire structuur ontwikkelt om de wereld te overheersen. Dit is allemaal sinds Mussolini, Franco en Hitler bekend in Europa.

Verscheidende Amerikaanse regeringen en in het bijzonder de familie Bush hebben lange tijd zeer nauwe banden onderhouden met de familie Bin Laden en hebben Bin Laden lange tijd substantieel gesteund. Zolang de terroristische aanslagen gericht waren op de Sovjetburgers in Afghanistan of de Serviërs in Joegoslavië, werden zij actief gesteund door de Verenigde Staten, via de CIA gefinancierd en voorzien van de modernste wapens.

Misschien moet Joffe diegenen die hij noemt als verdedigers van democratie en vrijheid eens wat beter onder de loep nemen. Aznar, wiens vader een financieel functionaris was onder Franco, heeft binnen zijn Partido Popular nogal wat voormalige leden en kaderleden van het oude fascistische regime. (Bron msus.org)

De 'geslaagde ontwapening' van het UCK, die eerder als grondtroepen van de NAVO in de aanloop en ten tijde van de bombardementen opereerde, maakte de weg vrij voor de omvorming van een onder de VN staande politiemacht, de Kosovo Protection Corps (KPC). Toen een journalist een zwaar bewapende UCK-commandant vroeg naar het bezit van zijn wapens, keek hij op z'n horloge en zei 'het is 12 uur geweest, wij zijn nu KPC'.

Onder de vlag van de VN heeft de Albanese 'politiemacht' verschrikkelijk huisgehouden, wat systematisch door de internationale media buiten het gezichtsveld is gehouden. Vanaf het moment dat de NAVO het commando over Kosovo heeft overgenomen, juni 1999, tot 14 februari van dit jaar, d.w.z. tot het moment van de geweldexplosie, zijn er 6.842 terroristische aanslagen van Albanen geregistreerd, zijn er 1.218 mensen omgebracht, raakten 1.374 mensen gewond en werden 1.150 mensen gekidnapt. In totaal zijn meer dan honderd orthodoxe kerken, kloosters of gedenkplaatsen waren in vlammen opgegaan. Ook het recente Albanese geweld is vooral door leden van het KPC uitgevoerd.

Leden van het KPC waren ook betrokken bij terreuraanslagen in Servië en Macedonië. Onder de naam van nieuw opgerichte 'bevrijdingsbeweging' verlegden de UCK/KPC-bendes hun werkterrein. KFOR liet ze niet alleen hun gang gaan, maar gaf in sommige gevallen zelfs steun. Zo volgden na een omvangrijke Amerikaanse inspectie op het bezit van wapens in de dorpen van de gedemilitariseerde zone in de Presevo-vallei in Servië altijd onmiddellijk Albanese aanvallen. De innige banden van het UCK/KPC met de NAVO-leiders maakte dat het UCK/KPC in Kosovo ongehinderd een fascistische terreur konden uitoefenen.

Hel op aarde

Kosovo is verwoest, haar bezit is geroofd en overgenomen door de georganiseerde misdaad. Het is in Europa de draaischijf geworden van de heroïnehandel en de voornaamste doorvoerplaats van vrouwen voor de bordelen in West-Europa. In Kosovo en Bosnië werkte de NAVO nauw samen met moslimextremisten, die in een gezamenlijke operatie van Pentagon, Iran en Saudi-Arabië uit Afghanistan werden gehaald om tegen de Serviërs te vechten. Nog niet zo lang geleden kon op een bijeenkomst van rond de 150 moslimterroristen in het Bosnische Travnik de jihad tegen de Europese

volken worden uitgeroepen, omdat wij 'de slaven van de joden en Israël' zijn. Deze feiten, en de nauwe banden van Bin Laden met de CIA, laten zien dat in 'de strijd tegen het terrorisme' ons een ongelooflijk rad voor ogen wordt gedraaid.

Kosovo is beroofd van haar geschiedenis, cultuur en elke menselijke waardigheid. Het is verworden tot een koloniaal protectoraat, onder de knoet van gangsters, zonder enige toekomst.

De leugens over de noodzaak tot bombardementen, vijf geleden, verbleken bij die over het beweerd 'succesverhaal' van de NAVO. De NAVO-troepen brachten Kosovo geen democratie, veiligheid en vooruitgang, noch de instandhouding van een multi-etnische samenleving. Zelfs in rapporten aan de algemeen-secretaris van de Verenigde Naties, Kofi Annan, is zorg uitgesproken over de volstrekte rechteloosheid in de Servische provincie.

Het enige dat de bezetting van Kosovo heeft opgeleverd is de vestiging van de grootste Amerikaanse, militaire basis in Europa en dat buitenlandse firma's de rijke Trepca-mijnen en andere Joegoslavische bezittingen hebben kunnen roven.

Het drama Kosovo is nog niet voorbij. Voor de Albanen blijft Kosovo de springplank om tot een Groot-Albanië te komen, waarbij ook gebieden in Macedonië en Griekenland worden geclaimd. Voor de Amerikanen is het belangrijk om troepen vrij te maken voor toekomstige oorlogen. Zij willen de 18.500 mensen tellende KFOR-troepenmacht reduceren tot een kleine flexibele eenheid. Het past in het huidige plan van de Amerikanen om wereldwijd hun militaire macht te herschikken. Manschappen en materieel worden vrijgemaakt en naar Oost-Europa, de Balkan, Centraal-Azië en het Midden-Oosten verplaatst.

Wat voor beeld we ons moeten voorstellen over hoe de door de VS geleide NAVO zal optreden wordt helder in de woorden van NAVO-operbevelhebber in Europa, generaal James L. Jones. In februari bracht hij een tweedaags bezoek aan Kosovo, vlak voordat het Albanees geweld losbrak, en verklaarde na afloop: 'De NAVO heeft aangegeven dat zij veel flexibeler wil optreden en een grote rol op wereldschaal wil spelen. Het is fantastisch om te zien hoe deze overgang juist hier in Kosovo plaatsvindt. Ik beschouw het als één van de grootste testen voor de operationele troepenmacht en hoe het bondgenootschap in de toekomst wereldwijd moet werken.'

Kosovo, het model voor de wereld: een hel op aarde!

Vluchtelingen uit Kosovo klagen Volkskrant aan

VAN DE REDACTIE

Een aantal vluchtelingen uit Kosovo heeft via Mr. Nico Steijnen, lid van de 'Permanente Commissie inzake Nederlandse oorlogsmisdaden begaan in Joegoslavië' (PC) De Volkskrant een sommatie gestuurd, waarin geëist wordt dat de krant ophoudt met het geven van eenzijdige en onjuiste informatie over de gebeurtenissen in Kosovo. De actie van de PC volgt op de recente opleving van anti-Servische campagnes in de media, na het uitbreken van Albanees geweld tegen de niet-Albanese bevolking van Kosovo.

In hun sommatie aan De Volkskrant schrijven zij: "Volgens gegevens van het de UNHCR en het ICRC behoort Servië tot de landen met het grootste aantal vluchtelingen in de wereld, zowel in relatieve cijfers (het aantal vluchtelingen per hoofd van de bevolking), als in absolute cijfers. Het aantal vluchtelingen gaat in de richting van de 1 miljoen.

Op woensdag 5 februari 2003 meldde de Volkskrant, bij monde van Olaf Tempelman, onder de kop 'Kosovo staat weer op de agenda':

'Na de intocht van KFOR in Kosovo in juni 1999 sloegen meer dan duizend Kosovo-Serviërs op de vlucht voor wraakacties van het Albanese UCK. De Serviërs die in Kosovo achterbleven worden beschermd door KFOR-soldaten.'

Het gaat hier om het cijfer 'meer dan duizend.' Al eerder had Mr. Steijnen De Volkskrant aangeschreven en aangedrongen op rectificatie van onjuiste berichtgeving. De Volkskrant legde dit schrijven kennelijk naast zich neer en bleef doorgaan met onjuiste berichtgeving. Steijnen schrijft: "Zoals als feit onweerlegbaar is gedocumenteerd zijn er niet 'meer dan duizend Kosovo-Serviërs en Roma' gevlucht na de blijde en zegenrijke intocht van 'het Westen' in Kosovo, maar enkele honderdduizenden. Als de Volkskrant zo zou doorgaan, zo gaf ik voorts aan in deze brief van 5 februari 2003, dan zou daaruit eens te meer opzettelijke misleiding geconcludeerd moeten worden."

In de sommatie wordt gesteld: "Over het juiste aantal uit Kosovo verdrevenen kan geen misverstand bestaan. Dat aantal ligt in elk geval ver boven de tweehonderdduizend. Het ICRC Annual Report 2002 vermeldt in dit verband: 'Some 230.000 IDP's from Kosovo remained in the FRY.' Dit zijn dan uitsluitend nog maar degenen die zich officieel als IDP bij het Rode Kruis en de UNHCR hebben laten registreren. Daarnaast zijn er nog tienduizenden die zich niet als zodanig hebben laten registreren en hebben volstaan met bij

familie, verwanten en vrienden onderdak te vinden. In elk geval staat dus de officiële teller op 230.000 uit Kosovo verdrevenen."

Benadeling

Ontkenning van die realiteit maakt, aldus de sommatie, dat 'op onvoldoende schaal door westerse NGO's hulp wordt verleend, hulporganisaties uit westerse officiële en particuliere bron onvoldoende financiële middelen ontvangen voor een adequate en menswaardige opvang en door de westerse staten onvoldoende wordt toegewerkt naar een veilige en geslaagde terugkeer van hen naar Kosovo. Mensen die niet bestaan behoeven immers geen eten, geen onderdak, geen medische verzorging, geen scholing en geen inkomen. Ze hoeven ook niet terug te keren.

Daarbij geldt dat de regering van Servië en Montenegro - het slachtoffer zijnde van successievelijk zware economische sancties, westerse oorlogsagressie en daarmee gepaard gaande verwoestingen van de civiele infrastructuur ten bedrage van naar schatting door westerse economen meer dan 50 miljard euro, alsmede van verder economisch verval na de liberalisering door het aldaar vervolgens gevestigde pro-westerse regime - zelf vergaand onvoldoende financiële middelen heeft om de onafzienbare vluchtelingenstroom binnen zijn grenzen afdoende te helpen.

Met als uiteindelijk resultaat dat onder de niet-Albanese vluchtelingen uit Kosovo, waaronder mijn cliënten, niet alleen de armoede, ellende en uitzichtloosheid enorm zijn, maar dikwijls ook nog sprake is van regelrechte honger.'

Steijnen stelt in zijn sommatie dat De Volkskrant, als belangrijke bron voor nieuwsvergaring, een grote medeverantwoordelijkheid draagt voor het niet bestaan van honderdduizenden vluchtelingen uit Kosovo in de publieke opinie.

In de sommatie krijgt De Volkskrant een week de tijd om te reageren en aan te geven hoe zij berichtgeving denkt te gaan rectificeren.

Arrestaties na moord op politie in Kosovo

6-4-2004
Kosovo In Kosovo zijn vier etnische Albanezen gearresteerd op verdenking van betrokkenheid bij de moord, vorige maand, op twee politieagenten, onder wie een Ghanees van de politiemacht van de Verenigde Naties. Eén van de arrestanten raakte gewond toen de politie het vuur opende toen ze probeerden te ontsnappen uit het plaatsje Polje bij Pristina. (AP)

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 8 april 2004 0:07
Onderwerp: Fw: [sim] "PETITION FOR THE SAFEGUARD OF SERBIAN CULTURAL

— Original Message —

From: Miroslav Antic-SNN

To: serbian_way@antic.org ; srpski_put@antic.org

Cc: [NATO](#) ; [srbija_medjuslivama@yahoogroups.com](#) ; [ljudska_prava@yahoogroups.com](#) ; [NSP](#) ; [SIEM](#) ; [SIM](#) ; [Sorabia](#) ; [Srpska Informativna SIM-YAHOO](#) ; [STOP-NSP@yahoogroups.com](#) ; [YUGO](#) ; [republikaSrpska@yahoogroups.com](#) ; [serbianforum@yahoogroups.com](#)

Sent: Wednesday, April 07, 2004 11:58 PM

Subject: [sim] "PETITION FOR THE SAFEGUARD OF SERBIAN CULTURAL HERITAGE"

Dear Madam / Sir,

More than 25 Christian churches have perished in flames in the last three days of terror orchestrated by ethnic Albanian extremists against the remaining Kosovo Serb minority and their holy sites.

Most valuable works of art: holy icons, medieval books, frescoes from the 14th and 15th centuries perished in flames while civilized Europe was not able to stop the rampage of extremists who slowly create a society in which soon enough there will be no signs of Christianity and any living Serbs.

Together with the 112 churches already destroyed or heavily damaged since the beginning of the UNMIK mandate in June 1999, over 130 Orthodox holy shrines in Kosovo and Metohia have been destroyed or demolished.

Below is a list of churches and church buildings for which the Serbian Orthodox Church has received information that they were destroyed by Albanians within the last three days:

1. Orthodox Cathedral of the Most Holy Mother of God of Ljevis, 13th century (Prizren) 2. Church of Holy Salvation, 14th century (Prizren) 3. Orthodox Cathedral of the Holy Great Martyr George, (Prizren) 4.

Holy Archangels Monastery, 14th century (Prizren) 5.

Church of St. George Runovic, 15th century (Prizren, courtyard of the Episcopate) 6. Church of St. John the Fore-runner and Baptist (Pec) with parish home 7.

Church of the Entry of the Most Holy Mother of God into the Temple (Belo Polje near Pec) 8. Church of the Dormition of the Most Holy Mother of God (Djakovica) with parish home 9. Church of the Holy King Uros

(Urosevac) 10. Church of St. Nicholas (Kosovo Polje) 11. Church of St. Catharine (Bresje near Kosovo Polje) 12. Church of St. Nicholas (Pristina) 13. Church of St. Nicholas (Gnjilane) 14. Church of St. Sava (Kosovska Mitrovica) 15. Church in Vitina (Vitina near

Gnjilane) 16. Devic Monastery, 14th century (Srbica) 17. Church in Donja Slapasnica (Kosovska Kamenica) 18.

Church in Brnjak near Bela Crkva (Orahovac) 19. Church of St. John the Fore-runner and Baptist (Pecka Banja) 20. Church of St. Elijah, 19th century (Vucitrn) 21.

Church of St. Michael (Stimlje) 22. Church in Obilic

(Obilic) 23. Church of St. Lazarus in Piskoti (Djakovica), damaged in 1999, now burned 24. Sts.

Cyril and Methodius Seminary building (Prizren) 25.

Episcopate - seat of the Diocese of Raska and Prizren

(Prizren)

SPC has verified that the Albanians are removing the ruins of the Church of the Holy Trinity (Djakovica) blown up in 1999.

I strongly plea to you to do whatever is necessary to preserve the rest of churches and monasteries at Kosovo and Metohia from the further devastation.

Would you be so kind as to please advise on particular actions and strategies UNESCO plans to deploy in order to protect the 800 years old cultural heritage at Kosovo and Metohia?

TO UNITED NATIONS / UNESCO

I like to inform you about the online petition:

"PETITION FOR THE SAFEGUARD OF SERBIAN CULTURAL HERITAGE"

at: <http://www.PetitionOnline.com/SNN/>

We personally agree with what this petition says, and I think you might agree, too. If you can spare a moment, please take a look.

Would you please take appropriate actions in regards to this petition.

Best wishes,

Miroslav Antic, <http://www.antic.org/>

USEFUL LINKS

Um zu unterschreiben klicken Sie auf "Sign the Petition" und füllen Sie folgende Zeilen aus:

Name:(Name und Nachname) Email Adress:(Ihre E-Mail Adresse)

Danach klicken Sie auf "Sign Petition and View Signatures" und das war es.

USEFUL LINKS

RELATED ARTICLE

Negovan Rajic: From Kabul to Kosovo

The barbaric destruction of the gigantic Buddhas in Afganistan has provoked a justified hue of worldwide protests. Believers and nonbelievers alike, all civilized people are recoiling in pain at this intolerable assault on culture. It is not only an attack on the artistic heritage of mankind, but also on human history and our collective memory.

Sadly, as I write these lines, the Taliban has already reduced to a pile of rubble the sandstone cliffs where pious Buddhist monks infused a soul so long ago. None of the great powers has dared to send troops into the Afghan's hornet's nest to save those priceless treasures. Even if, to some extent, this failure can be justified by the wish to save human lives, one cannot understand how, in Kosovo, in the heart of Europe, in the presence of U.N. troops, the West is unflinchingly witnessing the destruction of the monuments of a civilization which, in the final analysis, is one of its own. Who can believe commanders of the United Nations' Kosovo Protection Force (KFOR) - an army of 40,000 soldiers and 2,000 policemen deployed in an area no larger than a single department of France- who say they do not have sufficient means to protect the Serb communities from Albanian extremists nor to stop the destruction of almost a hundred * churches and monasteries, some of which were adorned with magnificent frescoes dating back to the Middle Ages? How is it that the same western leaders and intellectuals who only yesterday were demonizing the Serbs with allegations of all crimes imaginable, are so cowardly silent today?

For how long will the Western leaders be able to close their eyes to a reality that will surely boomerang as did the wartime misdeeds of the Nazis. No, tomorrow, our leaders will not have the right to say, "We did not know". Orthodox churches are being dynamited, Serb houses set aflame, and old cemeteries desecrated, all in the presence of the troops of that same "international community" that is trying to impose itself as the supreme judge of good and evil.

Whether it is the peak of cynicism or insensitivity, we are now being told that the commander of the allied troops in Kosovo, an accomplice of the terrorists, is thinking of entrusting the protection of those Orthodox shrines still standing to the

former soldiers of the Albanian Kosovo Liberation Army! Even Hitler himself didn't dare to push perfidy so far as to entrust the protection of synagogues to the units of his SS! If this news is confirmed, we might as well put a cross on the last vestige of the jewels of medieval art which, despite being formally under Unesco's protection, have become, as the giant Buddhas, mute witnesses of a civilization put to death.

But let's not fool ourselves, their disappearance will also be our moral defeat and the world's power-brokers will not have an easy conscience when trying to persuade us that this destruction is what the Serbs deserved for their crimes. And who, after the the big petroleum companies have elaborated their plans to run pipelines across the Balkan peninsula, can still believe that the war against Yugoslavia was a "humanitarian" war?

USEFUL LINKS:

- [KOSOVO AND METOHIIJA \(The Federal Republic of Yugoslavia \(FRY\)](#)
- [Kosovo and Metohija- The Map of the destruction of Serbian religious facilities \(in German \)](#)
- [Kosovo and Metohija- The Map of the destruction of Serbian religious facilities \(by Ljubisa Gvoic\)](#)
- [Kosovo and Metohija- The Map of the destruction of Serbian religious facilities \(by Ljubisa Gvoic\)](#)
- [Kosovo and Metohija- The Picture of the destruction of Serbian Church Pomazatin \(by Ljubisa Gvoic\)](#)
- [Yugoslav National Committee of International Council of Museums](#)
- [Rasko Prizrenska Eparhija](#)
- [DECANI](#)
- [KOSOVO.com](#)
- [Glasnik Kosova i Metohije](#)
- [Knjiga KOSOVO ZEMLJA ZIVIH \(In Serbian \)](#)

NEWS / VESTI

KOSTUNICA: OSUDJENO RUSENJE PRAVOSLAVNIH HRAMOVA NA KOSMETU

BEOGRAD (Tanjug) Predsednik SRJ Vojislav Kostunica i delegacija medjunarodnog mirovnog susreta poglavara vojnih svestenickih sluzbi jednodusno su osudili rusenje i unistavanje pravoslavnih hramova na Kosovu i Metohiji koji predstavljaju kulturno i versko nasledje, ne samo srpskog i ostalih pravoslavnih naroda, vec i celokupne hriscanske civilizacije. Kako je saopsteno iz Kabineta predsednika SRJ, u razgovoru tokom prijema u Palati federacije, posebno je naglasena potreba da se svetska javnost upozna sa razmerama razaranja tog neprocenjivog kulturnog blaga i da se ucini sve kako bi se zaustavilo dalje unistavanje pravoslavnih crkava i manastira i obnovili poruseni verski objekti. Sagovornici su izrazili nadu da ce Balkan prestati da bude podrucje nesigurnosti i da ce postati region u kome vlada mir i spokojan zivot svih etnickih i verskih zajednica koje zive u njemu.

KOSTUNICA, CHAPLAINS CONDEMN DESTRUCTION OF KOSOVO'S SERBIAN CHURCHES

BELGRADE, May 3 (Tanjug) Yugoslavia's president and a delegation from an international conference of army chaplains unanimously condemned in Belgrade on Thursday the destruction of Serbian religious facilities in UNruled KosovoMetohija. According to Vojislav Kostunica and the chaplains in the armed forces, the churches and monasteries in that Serbian (Yugoslav) province with an ethnic Albanian majority are the cultural and religious heritage of the Serbs and other Eastern Church nations, as well as of the Christian civilisation as a whole. The need was stressed of informing the world public about the extent of the destruction of this priceless wealth, preventing further destruction and rebuilding the damaged or destroyed facilities, a statement from the presidential cabinet said. It was hoped that the Balkans would stop being a region of insecurity and become a region of peace and harmony for all ethnic and religious communities living there, the statement added.

Beograd
19. 12. 1999.

Postovane dame i gospodo, dragi prijatelji, postovane kolege i kolegice

Bogata kulturno-istorijska srpska bastina na Kosovu i Metohiji prosto je vapila i za svojim kartografskim prikazom. Gotovo 10 godina trajalo je prikupljanje gradje, a realizacija karte godinu ipo dana. U svom prvom prikazu izrade karte prikazano je oko 800 toponima dok u prikazu „Srpski belezi na Kosovu i Metohiji” prikazano je 1909 toponima. Od toga 1134 crkvena hrama, 102 manastira, 38 isposnica, 6 spomen-kapela i spomen kosturnica, sto ukupno cini 1280 crkvenih zdanja. Dodajmo jos 96 tvrdjava, stare gradove i 14 dvoraca, broj se povecava na 1390 kao i stara srpska groblja sto ukupno cini 1909 toponima. Po evidenciji iz 1998. na Kosovu i Metohiji evidentirano je 1.449 naselja. Karta sadrzi viise toponima nego naselja. Na karti ih ima oko 1.500, sa prosecnim rastojanjem toponima da je do 3 km, dok preračunima sa pomenutih 1909 iznosi

2,6 km. Ako bi se oduzela površina visokih planina, gustina je daleko veca, a rastojanja kraca. Da li neka zemlja u svetu moze da se pohvali sa ovolikim brojem spomenika kulture. Napominjem da spisak nije konacan. Indeks sa odrednicama sadrzi prikaz sudbinu svakog zdanja kao na primer da je na temeljima srusene crkve podignuta dzamija ili su od tog materijala gradjene privatne kuce i drugi objekti.

Pored ove karte tu je i manja karta sa pregledom razrusenih, popaljenih, opljackanih pravoslavnih manastira i crkava, koje su mnoge srednjevekovne albanski teroristi unistili od dolaska najeminentnije svetske Organizacije ujedinjenih nacija i vojne misije KFOR-a 13. juna do polovine novembra ove godine. Podaci su uzeti na osnovu evidencije Eparhije rasko-prizrenske i izdanja „Raspeto Kosovo“, i to samo za ona podrucja koja su bila dostupna Srbima u ovom trenutku. Za sada je evidentirano 76.

Skrecem paznju da se radi o karti administrativne podele Autonomne pokrajine Kosovo i Metohije, a ne o Kosovu. Zasto se izbegava rec Metohija, pogotovu u zapadnim sredstvima informisanja. Rec metoh u srednjovekovnoj Srbiji podrazumevala je malu crkvu i pored nje malo zemlje sa stanom za monahe. Kasnije poprima znacenje da svaki manastir koji su ktitori prilozili nekom vecem manastiru i podlozili njegovoj upravi. U danasnjem smislu podrazumeva svako imanje jednog manastira koje je udaljeno od njega. To ova karta potvrđuje. U proslogodisnjem brojceno najvećem divljanju terorista, i pronadjena su najveća stratista Srba upravo na prostoru Metohije, kao i sadasnja stradanja crkvenih zdanja. Pominjanje reci Kosovo podrazumeva Malo Kosovo, Kosovo Polje i Sirinicku zupu, dok „albansko Kosovo“ (pisu ga Kosova, a izgovaraju ga Kosove), ima sasvim drugi teritorijalni prikaz po kartama „Velike Albanije“. Sva sreća što je razlika u jednom slovu. Posmatrajuci prostor Kosova i Metohije vidi se da je celo pokriveno toponimima, postavlja se logično pitanje: gde su ti zitelji i neimari, kao i njihovi potomci danas? Gde su? Danasnji datum je = decembar 1999. = dana do 1. januara 2.000 godine.

Zahvaljujem na saradnji gospodji Dragici Nikolic, gospodi Jovanu Pejinu, Milanu Ivanovicu i Marinu Conicu, kao i Republickom zavodu za zastitu spomenika kulture, bez kojih ne bi bila objavljena ova karta kao jedan istorijski dokument prezentovan na srpskom i engleskom jeziku. Zahvaljujem na paznji. Hvala.

Ljubisa Gvoic

Dipl.-Ing .D.Peric

Kartograf. Ljubisa Gvoic

<http://www.antic.org/Petition/petition.html>

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>
Aan: <Undisclosed-Recipient:;>
Verzonden: woensdag 7 april 2004 15:26
Onderwerp: CDSM:Fw: We bombed the wrong side? by Canadian Maj. Gen. LewisMacKenzie, first UNPROFOR Commander in Bosnia

Subject: We bombed the wrong side by Canadian Maj. Gen. Lewis MacKenzie, first UNPROFOR Commander in Bosnia

National Post(Canada) April 06, 2004

Comment A14

We bombed the wrong side

Lewis MacKenzie

Five years ago our television screens were dominated by pictures of Kosovo-Albanian refugees escaping across Kosovo's borders to the sanctuaries of Macedonia and Albania. Shril reports indicated that Slobodan Milosevic's security forces were conducting a campaign of genocide and that at least 100,000 Kosovo-Albanians had been exterminated and buried in mass graves throughout the Serbian province. NATO sprung into action and, in spite of the fact no member nation of the alliance was threatened, commenced bombing not only Kosovo, but the infrastructure and population of Serbia itself -- without the authorizing United Nations resolution so revered by Canadian leadership, past and present.

Those of us who warned that the West was being sucked in on the side of an extremist, militant, Kosovo-Albanian independence movement were dismissed as appeasers. The fact that the lead organization spearheading the fight for independence, the Kosovo Liberation Army (KLA), was universally designated a terrorist organization and known to be receiving support from Osama bin Laden's al-Qaeda was conveniently ignored.

The recent dearth of news in the North American media regarding the increase in violence in Kosovo compared to the comprehensive coverage in the European press strongly suggests that we Canadians don't like to admit it when we are wrong. On the contrary, selected news clips on this side of the ocean continue to reinforce the popular spin that those dastardly Serbs are at it again.

A case in point was the latest crisis that exploded on March 15. The media reported that four Albanian boys had been chased into the river Ibar in Mitrovica by at least two Serbs and a dog (the dog's ethnic affiliation was not reported). Three of the boys drowned and one escaped to the other side. Immediately, thousands of Albanians mobilized and concentrated in the area of the divided city. Attacks on Serbs took place throughout the province resulting in an estimated 30 killed and 600 wounded. Thirty Serbian Christian Orthodox churches and monasteries were destroyed, more than 300 homes were burnt to the ground and six Serbian villages cleansed of their occupants. One hundred and fifty international peacekeepers were injured.

Totally ignored in North America were the numerous statements from impartial sources that said there was no incident between the Serbs, the dog and the Albanian boys. NATO Police spokesman Derek Chappell stated on March 16 that it was "definitely not true" that the boys had been chased into the river by Serbs. Chappell went on to say that the surviving boy had told his parents that they had entered the river alone and that three of his friends had been

swept away by the current. Admiral Gregory Johnson, the overall NATO commander, further stated that the ensuing clashes were "orchestrated and well-planned ethnic cleansing" by the Kosovo-Albanians. Those Serbs forced to leave joined the 200,000 who had been cleansed from the province since NATO's "humanitarian" bombing in 1999. The "cleansees" have become very effective "cleansers."

In the same week a number of individuals posing as Serbs ambushed and killed a UN policeman and his local police partner. During the firefight one of them was wounded which caused an immediate switch from Serbian to Albanian as he screamed, "I've been hit"! The UN pursued the attackers and tracked them to an Albanian-run farm where they discovered weapons and the wounded Albanian who had died from his wounds. Four Albanians were arrested. Once again, the ambush had been reported in the United States but not the follow-up which clearly indicated yet another orchestrated provocation by the Albanian terrorists.

Kosovo is administered by the UN, the very organization many Canadians have indicated they would like to see take over from the United States in Iraq. The fact the UN cannot order its civilian employees to go or stay anywhere -- they have to volunteer -- combined with recent history that saw the UN abandon Iraq after a single brutal attack on their compound in Baghdad and the reality that Kosovo, under the organization's administration, is a basket case, disqualifies it from consideration for such a role.

Since the NATO/UN intervention in 1999, Kosovo has become the crime capital of Europe. The sex slave trade is flourishing. The province has become an invaluable transit point for drugs en route to Europe and North America. Ironically, the majority of the drugs come from another state "liberated" by the West, Afghanistan. Members of the demobilized, but not eliminated, KLA are intimately involved in organized crime and the government. The UN police arrest a small percentage of those involved in criminal activities and turn them over to a judiciary with a revolving door that responds to bribes and coercion.

The objective of the Albanians is to purge all non-Albanians, including the international community's representatives, from Kosovo and ultimately link up with mother Albania thereby achieving the goal of "Greater Albania." The campaign started with their attacks on Serbian security forces in the early 1990s and they were successful in turning Milosevic's heavy-handed response into worldwide sympathy for their cause. There was no genocide as claimed by the West -- the 100,000 allegedly buried in mass graves turned out to be around 2,000, of all ethnic origins, including those killed in combat during the war itself.

The Kosovo-Albanians have played us like a Stradivarius. We have subsidized and indirectly supported their violent campaign for an ethnically pure and independent Kosovo. We have never blamed them for being the perpetrators of the violence in the early '90s and we continue to portray them as the designated victim today in spite of evidence to the contrary. When they achieve independence with the help of our tax dollars combined with those of bin Laden and al-Qaeda, just consider the message of encouragement this sends to other terrorist-supported independence movements around the world.

Funny how we just keep digging the hole deeper!

Maj-Gen. Lewis MacKenzie, now retired, commanded UN troops during the Bosnian civil war of 1992.

(c) 2004 National Post . All Rights Reserved.

----- End of Forwarded Message

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer

14-4-04

Multi-etnisch herstel in Kosovo is kansloos

7-4-2004

Veelvolkerenstaten zijn kwetsbare constructies. Ze hebben bijna per definitie vijanden die roepen dat het staatsverband in kwestie niet deugt. Allemaal kennen ze spanning tussen centralistisch gezag in de hoofdstad en regio's die zich daaraan trachten te onttrekken. Gematigden in de regio's nemen genoegen met vergaande autonomie, radicalen eisen onafhankelijkheid. Het oude Joegoslavië verschilde wat dat betreft niet zoveel van Spanje of Italië (waar Italianen uit het noorden de zuiderlingen vaak als een ander volk zien).

Rationeel gezien is het meestal in het voordeel van bijna iedereen die er woont dat de veelvolkerenstaat standhoudt. Misschien dat het oude Joegoslavië behouden had kunnen blijven als de internationale gemeenschap zo'n vijftien jaar geleden had geageerd tegen zowel het Servische centralisme als het Sloveense, Kroatische en Kosovo-Albanese separatisme. Het was dan waarschijnlijk geweest dat in Slovenië en Kroatië politieke bewegingen zoals de Italiaanse Lega Nord waren ontstaan. Kroatië en Kosovo hadden misschien allebei een ETA voortgebracht. De Serviërs zouden gefrustreerd hebben geroepen dat ze geen baas meer waren in eigen land.

Iedereen zou ontevreden zijn geweest. Maar zelfs een Lega Nord, een ETA en een gefrustreerd centraal gezag zouden een prijs zijn geweest die het waard was geweest te betalen. Dat is een makkelijke wijsheid achteraf, die wordt onderschreven door nagenoeg alle vertegenwoordigers van de internationale gemeenschap die in processen zijn verwikkeld iets van de oude veelvolkerenstaat te herstellen.

Nergens gaat dat erg goed. Nergens echter verloopt dat zo slecht als in Kosovo.

In Bosnië heeft de internationale gemeenschap acht moeizame jaren achter de rug. Toch kan zij daar op enige resultaten bogen. Nog steeds leven de bevolkingsgroepen op veel plaatsen etnisch gescheiden. Maar volgens cijfers van de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR keerden tot juli 2003 bijna 420 duizend vluchtelingen naar hun oude woonplaatsen terug. Dat is bijna een kwart van het totaal aantal verdrevenen.

In Macedonië hielp de internationale gemeenschap in 2001 op het nippertje een burgeroorlog te voorkomen. Het wantrouwen tussen de bevolkingsgroepen daar is sindsdien niet noemenswaardig verminderd. Maar het is aan de internationale interventie te danken dat zij op veel plaatsen nog steeds door elkaar wonen en dat de radicalen zijn gemarginaliseerd.

In Kosovo probeert een VN-bestuur al bijna vijf jaar Albanen en Serviërs nader tot elkaar te brengen. Er zijn vrijwel geen positieve resultaten. In de periode 1999-2004 werden Serviërs nagenoeg elke maand slachtoffer van dodelijk geweld. De in 1999 tussen de 100 duizend en 120 duizend verdreven Serviërs (cijfers van de UNHCR) keerden niet terug: dat was simpelweg te gevaarlijk. Vorige maand kwam het in Kosovo tot een grote anti-Servische geweldsuitbarsting, waarin vijftien religieuze monumenten verbrandden.

Wat is de reactie van het VN-bestuur? Het heeft een plan opgesteld waarin het aankondigde nog harder te gaan werken om van Kosovo een multi-etnische democratie te maken met goede voorwaarden voor

vluchtelingen om terug te keren en meer van dat moois. Het getuigt niet van cynisme om op voorhand te concluderen dat dit plan niet zal kunnen worden uitgevoerd.

Een van de redenen daarvoor ligt besloten in het feit dat Kosovo van alle breuklijnen in het oude Joegoslavië de diepste was – in dat opzicht te vergelijken met het Baskenland in Spanje. De Kosovo-Albanen waren – net als de Basken – de minst aan de veelvolkerenstaat toegewijde entiteit. Het valt goed te betogen dat gematigde krachten aan Servische en Albanese zijde zo'n vijftien jaar geleden nog wel tot een vergelijk hadden kunnen komen, ETA-achtige bijwerkingen ten spijt. Maar daarvoor is het nu veel te laat.

Als de internationale gemeenschap ooit van het probleem Kosovo verlost wil worden, zal zij het multi-etnische ideaal thans moeten laten varen. Multi-etnisch samenleven in Kosovo is, zoals de Servische president Kostunica helaas terecht stelde, een 'utopie'. Kostunica was in de tijd van de veelvolkerenstaat een klassiek nationalistisch denker. Hij en zijn Albanese, Kroatische en Sloveense equivalenten droegen het gedachtegoed uit dat de veelvolkerenstaat ondermijnde. Vandaag de dag kun je niet anders dan concluderen dat Kostunica's voorstel tot opdeling van Kosovo in kantons, gevolgd door een opdeling, beter op de praktijk is afgestemd dan het VN-plan. De EU heeft het van de hand gewezen, vooral uit angst voor een schadelijke invloed op Bosnië en Macedonië. Het alternatief is de huidige situatie, waarin het vrijwel zeker komt tot nieuwe onlusten in Kosovo.

Olaf Tempelman

216 ART. VK 23-08-9444
DNO 15-4-2004 /
189.500-756 / UNHCR-CyPR in 23-8-94

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Branka Novakovic" <richardenbeba@pi.net>; "Ksenija Sigulinski" <lizamia@zonnet.nl>;
 "DIRECT DRAGAN DIRECT" <classic2direct@yahoo.com>; "Dolf Loth" <loh@hesasd.nl>;
 "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: woensdag 7 april 2004 22:24
Onderwerp: Fw: ARTEL: Kosovo: Saying It Ain't So

— Original Message —

From: ARTEL
To: Undisclosed-Recipient:
Sent: Wednesday, April 07, 2004 9:26 AM
Subject: ARTEL: Kosovo: Saying It Ain't So

Geopolitika by ARTEL

www.artel.co.yu office@artel.co.yu
 Date: Belgrade, April 07, 2004

Warning: If you have received this message by error or you don't want to receive our e-mails anymore, please click on office@artel.co.yu and write "unsubscribe" in the subject column.

Kosovo: Saying It Ain't So

http://www.artel.co.yu/en/glas_dijaspore/2004-04-07.html
<http://www.antiwar.com/malic/>

ANTIWAR

Thursday, April 1, 2004

Balkan Express

by *Nebojsa Malic*

Kosovo Pogrom Prompts Soul-Searching, Spin

What Albanian separatists did in occupied Kosovo in four mid-March days resulted in over 30 deaths, the destruction of over 30 churches and hundreds of homes and vehicles – but more so, threatened to yank off the idyllic mask the occupiers and the compliant media have been forcibly keeping on things for nearly five years.

More than anything, the savagery of organized Albanian mobs should have put paid to the fanciful false notions of Albanians as noble, innocent victims of wicked Serbs, Kosovo as a democratic, multi-ethnic paradise, and NATO's occupation as the Right Thing To Do. Not surprisingly, this did not happen. Instead, the UN has removed the spokesman who inconveniently denied the Albanian blood libel universally used to rationalize the pogrom. Though UNMIK and NATO are contemplating what to do next, Albanians and their supporters are working furiously to spin the story away from fact and into useful fiction.

Uncomfortable Truths

In his public statements, UN viceroy Harri Holkeri at first tried to minimize the violence, only to face fierce criticism. Perhaps rethinking his eagerness, he told the hometown paper:

"When the dark side of the human mind comes out like this, the international community should not delude itself... We need to change the strategy somehow, find something new", Holkeri mused on the way back to Pristina. "This multi-ethnicity is not working as we thought it would." (Helsingin Sanomat)

He is not alone in that understated belief. One Financial Times columnist frankly said, "NATO's Kosovo dream is dead." According to a very reluctant AP reporter, "interviews with U.N. officials, diplomats

and other officials speaking on condition of anonymity show a mission in uproar, shocked at the strength of extremist elements of the ethnic Albanian population":

Swedish Brig. Gen. Anders Braennstroem's fury is evident as he describes some of his soldiers narrowly escaping death in the rampage, and he vows to meet any further violence with force.

"I am going to protect the minorities that were nearly killed and ethnically cleansed last week," he said. "And I will use every means I have. I have 3,000 soldiers with weapons in their hands."

Braennstroem is echoing the words of NATO's Southern Commander, Admiral Gregory Johnson, who was not afraid of naming things properly. Even the Prime Minister of Slovakia – a new NATO member of unquestioned loyalty – has already begun questioning the Alliance's policies in Kosovo. And Czech peacekeepers frankly testified that "Kosovo Albanians are destroying property, burning houses, chasing people away and even lynching them." (The Prague Post)

Damage To The Cause

As UNMIK and NATO began to comprehend the horror of the pogrom – if not yet their dishonorable role in making it possible – Albanians and their sympathizers bemoaned "Kosovo's damaged image" that seldom-shown photos of burning churches inflicted upon their Cause.

Keenly aware of falsehoods underlying their assumptions, Albanian partisans ranging from Holbrooke and Abramowitz to Taqi and Rugova attempted to invert the argument and claim that the denial of "reality" could only be solved by its apotheosis – rewarding the Albanians' terror with official recognition of Kosovo as theirs.

Last week's selection of articles from London's Institute for War and Peace Reporting (IWPR) dwelled on how Belgrade benefited from the pogrom, how Kosovo Albanians foolishly lost world sympathy, how Albanians were "hostages" of just about everyone (especially Belgrade), and how the entire thing was really UNMIK's fault. The centerpiece was an article by no other than KLA fuehrer Hashim "Snake" Taqi, which sought to minimize and rationalize the "violence," threaten the evil Serbs (who were, naturally, to blame for it), and demand independence. If there were ever any doubts as to IWPR's agenda before, there should hardly be any now.

Albanian sympathizers lurk in other places, too. Last Friday, David Phillips of the Council on Foreign Relations ran an op-ed in the L.A. Times and a couple of other papers insinuating that Serbs were to blame for the "clashes," and that the Bush government has neglected the frustrated Albanians' legitimate aspirations. The day before, Belgrade daily Blic claimed Phillips had organized a secret meeting between Richard Holbrooke, Hashim Taqi, and a Kerry campaign advisor. The claim may or may not be true, but given Phillips's publicly proclaimed beliefs, it certainly sounds plausible.

Strange "Coincidences"

Then there is the issue of timing concerning several political initiatives and news stories. The aggressively interventionist International Crisis Group just published a report attacking Serbia and advocating greater pressure on the Kostunica government, which it calls "Milosevic-era without Milosevic." Milo Djukanovic, Montenegro's interchangeable president/prime minister and a paid servant of Washington, told Financial Times on Sunday he would raise the issue of Montenegro's secession soon. Just five days before the pogrom, the US Institute of Peace proposed to "push" Serbia in the desired direction, and on March 17th hosted Hashim Taqi's presentation on the virtues of Albanian-run, independent "Kosova."

Last Thursday, the Christian Science Monitor published a dispatch from Bosnia declaring it "no terror toehold" and a "nation-building model" for other interventions. The same article appeared in the Seattle Times. Just about every claim therein was specious, misleading or outright false. Bosnia was the intervention that served as a precedent for Kosovo, invoking similar "moral" arguments, and the amply documented claim that its Muslim government has been friendly with Islamic terrorists is anathema in interventionist circles.

Demented Deceit

Next to this affinity for useful fabrications, the willingness of the media to ignore inconvenient truths should not be surprising. For example, everyone noted the March 24 attack that resulted in the death of two UN policemen, avoiding any mention of the attackers' actual or possible identities – as is usually the case when they are likely Albanian. But four days later, Britain's Sunday Telegraph published a disturbing discovery: the attackers were indeed Albanians, pretending to be Serbs!

As the gunmen opened fire with Kalashnikovs, they were heard speaking Serbian. According to a senior security official, however, when one gunman was shot by a survivor, he instinctively screamed in Albanian: "I've been hit."

Afterwards the gunmen were forced to hijack a passing Mercedes when their getaway car failed to start. Security officials said that police officers gave chase for several miles, exchanging fire with gang members, but failed to capture them.

Soon after, however, Kfor troops raided a local Albanian-owned farm where they found two Kalashnikovs and a corpse with gunshot wounds, believed to be that of the gunman hit in the attack.

With the exception of Australia's The Age, no one else picked up the revelation.

A Conspiracy of Lies

During and after the pogrom, only people untainted by previous association with the rape of Kosovo – such as Admiral Johnson – were able to refer to the events by their proper name. Everyone with skeletons in their closet tried their hardest to bend the truth to avoid the blame. Whether it is Javier Solana, who helmed NATO during the 1999 attack, or the wire services that provided the Alliance and the KLA with alibis by dutifully parroting their "information," so many people stand to lose if the truth about Kosovo ever surfaces that they have established a conspiracy of lies, whether deliberately or by default.

After all, it is no longer the question of whether there exists a conscious effort in the media to rationalize intervention in the Balkans. Every story, every wire, every commentary related to the region – and even some that aren't – include offhanded (false) references to "10,000 dead" and "oppressed" Albanians, or "200,000 dead" in Bosnia and "7000 Muslim men and boys" killed in Srebrenica. Any news from Serbia somehow includes a mention that Slobodan Milosevic is "on trial for genocide at the UN tribunal in The Hague," or a similar phrase. And while somewhat less ubiquitous, "experts" of the notorious International Crisis Group appear with alarming frequency in news stories from the region, dragging the all-too-willing reporters along their line of thinking.

Truth's Devastating Consequences

For whatever reason – money, power, access, influence, prestige, personal gain, vanity; their name is a legion – the media have eagerly

and devotedly lied about the Balkans (and more) for at least the past 15 years, if not more. A whole corps of prestitutes arose to prominence thanks to fabricated or embellished atrocity stories from the Yugoslav Succession Wars.

So many Pulitzers were handed out and books sold that exposing their authors as liars – or exaggerators – could bring the entire media establishment tumbling down. At least that is what they fear. So long as Jayson Blairs and Jack Kelleys can be presented as anomalies, the rest of the press can go on lying as before. They lied about Iraq, about the Balkans – about what else? It would be anybody's guess.

Exposing the edifice of lies that is the "media Balkans" would destroy more than just the reputations of journalists and politicians involved. To a global hegemon reliant upon the perception of omnipotence more than its actuality – and a government dependent on continued belief of its subjects in their freedom of speech (even as there is less of it by the day) – the consequences would be devastating.

But the world would be a better place.

ARTEL GEOPOLITIKA is a private, independent and non-profit web site provided by the volunteer work of a small group of enthusiasts. If you enjoy the information that ARTEL GEOPOLITIKA is publishing, we would be grateful for any financial contribution from your part or advertising on our web site. Your help would be used for the improving of the selection of the information, its faster publishing on the site and for, what we consider the most important, the *translation of the prominent information on other languages*.

For contributions in Dinars: Rade Drobac- Postanska stedionica- Account No. 908-20001-18-8888-47712653
For contributions in foreign currency: Rade Drobac- Nacionalna stedionica- Foreign Account No.: 00-305-0002922.2

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

About IWPR | Programmes | Get Involved | Donate | Republish | Vacancies | Contact

Tuesday, April 6,

INVESTIGATIVE REPORT: The Repatriation Struggle

☐

Afghanistan

☐

Balkans

☐

Belarus

☐

Caucasus

☐

Central Asia

☐

Iraq

☐

Tribunal

☐

Special Reports

☐

Training

☐

Letters

☐

Archive

☐

Links

Serbian refugees face a mountain of obstacles in attempting to return to Croatia

By Feral Tribune journalists in Croatia and Danas journalists in Yugoslavia (October, 2001)

INTRODUCTION

In April this year, after six years in exile, Milica Romic, 50, returned to Lasinski Sjenicak, a village in the Kordun region of Croatia, which from 1991 to 1995 formed part of a break-away Serbian state, the self proclaimed Republic of Serbian Krajina, RSK.

The RSK collapsed in 1995, when the Croatian army launched two military operations against them, Bljesak (flash) and Oluja (storm). Fearing retribution from the returning Croats, at least 200,000 Croatian Serbs - almost the entire population of the Krajina - fled to both Yugoslavia and Republika Srpska.

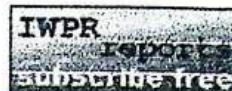
Milica Romic was among them. Today, she is one of about 50,000 Serbs who have returned to Croatia, according to NGO data. Like most returnees, she came back to a home that had been wrecked and plundered, which she must repair herself.

The village - like most of the Serb villages in the Kordun area - still has no electricity supply. She survives on a small pension and humanitarian aid. The returnees are elderly. Their advanced years means they are less vulnerable to retribution from their Croatian neighbours and they wish to end their lives in the place where they were born, raised, and spent most of their lives.

"It's mostly the old people who return. I'm 50 and I'm one of the younger ones," said Milica Romic. The others, she explained, preferred to search for a new life in the US, Australia, and Western Europe.

THE POSITION OF REFUGEES IN YUGOSLAVIA

According to official data, Yugoslavia, comprising Serbia and Montenegro, hosts 393,413 refugees. This figure includes Serb refugees from Bosnia and Kosovo. Only about 8 per cent live in the country's more than 400 collective centres. Less than 10 per cent live with relatives. The bulk are private tenants. As a community, they have a poor economic and social profile, with higher death rates than average.

Past Reports

2004	Issue No.
Feb	479-482
Jan	475-478
2003	
Dec	471-474
Nov	467-470
Oct	462-466
Sep	457-461

[BCR archive](#)

New at IWPR

Local events reports:

- [Kosovo Course Begins](#)
- [Huge Demand for IWPR Kosovo Course](#)
- [Bosnia Media Conference](#)
- [Kosovo Dialogue Breakthrough](#)
- [Paths to Reconciliation, Banja Luka](#)

- [IWPR Profiles: The faces behind the stories](#)
- [Serbia Crisis Archive](#)
- ["Ohrid and Beyond" IWPR's Macedonian TV documentary](#)

IWPR in the News

INTERNATIONAL NEWS REPORTS III 2001

Slavery in Europe

Based on IWPR's investigation Channel 4 News featured a report on modern day slave trade taking place across Eastern Europe.

6-4-04

Struggling to bring up their families, most work semi-legally in the "grey" economy. Some have now been in this position for ten years, ever since Croatia's independence from Yugoslavia, when the exodus of Croatian Serbs first began. "The only thing that keeps me going is hope... if I had no hope, I'd poison myself instantly," said a refugee from Petrinja, a small town south of Zagreb. He declined to give his name "just to be on the safe side".

He lives in a refugee centre called Trmbas, in Kragujevac, in central Serbia, with 96 others. Unlike some Croatian Serb leaders who started new lives in Belgrade with substantial amounts of money, most refugees brought only what they could carry in their hands. Their houses and land remained behind.

Even if they still possess their deeds and other property documents, they have no automatic right to return to their home if it is occupied, or to get compensation. This will remain the case until the six republics of the former Yugoslav Federation sign an agreement on the division of its assets.

According to Ratko Jovanovic, head of Kragujevac's humanitarian affairs office, an agreement has been initiated but will have to wait for a long process of ratification in all the national parliaments.

Some refugees in Trmbas have been forced to move house several times. Dusan Kordic, 51, left his home in Sunj near Sisak, south of Zagreb, in June, 1991, for another family property in the Serb-held Krajina near Kostajnica, on the Croatian-Bosnian border.

After operation Oluja, the family fled to Suva Reka in the Serbian province of Kosovo. After the 1999 NATO air strikes against the Yugoslav army in Kosovo, most Serbs fled from the province. The Kordic family had to shift once more, this time to the camp at Trmbas, where they now share a single room with a family of three. They maintain a little privacy in this tiny space by suspending blankets across the room.

Dusan Kordic has revisited his home in Sunj. But he found it occupied by a Croat who "does not intend to move". His second home in Komogovina, near Kostajnica, is a wreck. Even the floors, doors and windows had been removed.

"We filed a claim for the return of our property to the local authorities in Sunj last November," he said. "They promised to resolve our demands in a month, but nothing has happened."

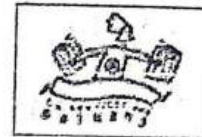
"Now we just want compensation as we are no longer planning to return to Croatia. Even if their government allows us back on our land, what will the Croatian neighbours say or do? If we can't stay in Kragujevac we wish to move to a third country."

The regime in the camp at Trmbas is grim. "This is not life, this is survival, we live like animals," said the Petrinja refugee. For him, the past ten years have been a bitter process of political re-education, which has substantially

"IWPR carries some of the best of news and analysis from the Balkans"

En français

Related Links

- [Albanian-language Media](#)
- [Blue Sky Radio, Kosovo](#)
- [Central Europe Online - Balkan Today](#)
- [Greek Helsinki Monitor](#)
- [Human Rights Watch](#)
- [Intl Crisis Group](#)
- [Kosovo Press](#)
- [Lawyers Committee for Human Rights](#)
- [Orthodox Church, Kosovo](#)
- [OSCE](#)
- [Serbian Information Ministry](#)
- [UNMIK](#)
- [US State Dept](#)
- [World Press Review](#)
- [Yahoo! News/Kosovo](#)
- [YU-Media](#)

Support

To support IWPR's work in Balkans contact [Jonathan Campbell](#), or make an [online donation](#).

IWPR thanks the following for the generous support of IWPR's Balkan programme:

Rechtspraak Zaken

Canada

Ford Foundation

LYNCHES PARLEMENT

altered his old feelings about Serbia and Croatia.

"I loved Serbia before and I don't hate it now, but I should have respected Croatia - the land I came from," he said. "We were victims of a political fraud. We realise that but now we can do nothing to help ourselves."

For a full list of IWPR supporters, all our programmes [click here](#).

His room-mates agree on the horror of their new life in the country they always used to think of as their home. "We're not used to living like this," said a middle-aged woman who lives there with her husband and three daughters. "We are forced to live with cockroaches and mice, with no money and no jobs, in damp rooms with one meal a day."

REFUGEES WHO HAVE RETURNED TO CROATIA

Croatia's new left of centre government under Prime Minister Ivica Racan is more cooperative with the international community over the issue of returnees than the former nationalist Croatian Democratic Union, HDZ, government of Franjo Tudjman.

The HDZ, which governed throughout the 1990s, took no steps to encourage Serbs who had left the country to return. For example, years after operation Oluja, hundreds of villages in Kordun, such as Lasinjski Sjenicak, have still not had their electric power reconnected.

Djuro Milosevic, a human rights activist in Karlovac, accuses the government of repairing only one Croatian Serb home since operation Oluja and says this was an accident. "It was probably a mistake since the woman who received help for rebuilding her house was in a mixed marriage," he said.

Whenever the reconstruction of Serbs' homes is discussed in the Croatian parliament, he says, the HDZ deputies, now in opposition, complain of special treatment for Serbs, which they say comes at the expense of ethnic Croat and Bosnian Croat refugees.

A visit to the Kordun area reinforces Djuro Milosevic's gloomy claims. Most returnees appear to be grandparents in the 50-plus age bracket, living in remote areas and returning to devastated homes. Often they do not have windows.

According to the Human Rights Board in Karlovac, the returnees can only count on foreign humanitarian organisations to help rebuild their homes. But fewer such groups now operate in Croatia. Furthermore, they will only

About IWPR | Programmes | Get involved | Donate | Republish | Vacancies | Contact

Tuesday, April 6,

□□ About IWPR

Afghanistan

Balkans

Belarus

Caucasus

Central Asia

Iraq

Tribunal

Special Reports

Training

Letters

Archive

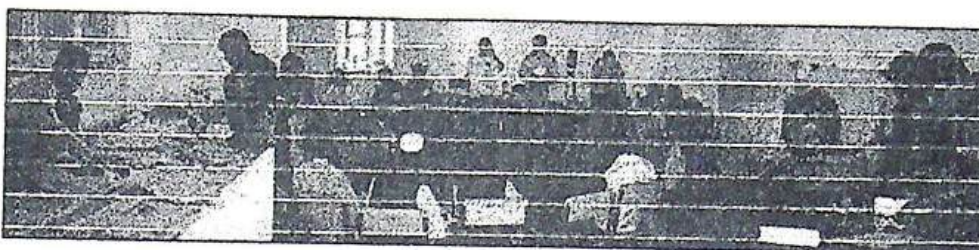

Links

Aims and Activities

The Institute for War & Peace Reporting strengthens local journalism in areas of conflict. By training reporters, facilitating dialogue and providing reliable information, it supports peace, democracy and development in societies undergoing crisis and change.

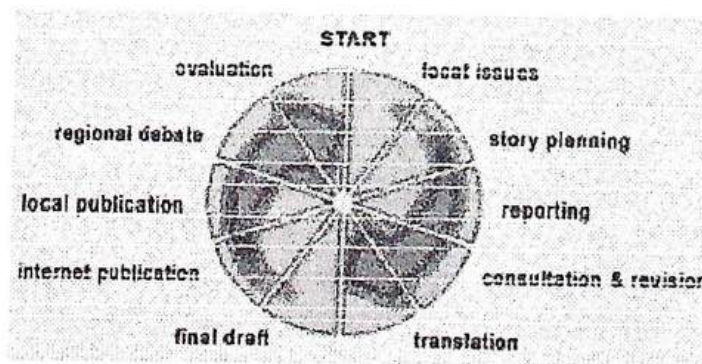
IWPR's work is distinguished by intensive on-the-job training, practical collaboration between international and regional journalists to transfer skills and experience for the long term.

The Institute takes training out of the classroom and conference hall and brings it into the field, assisting the professional development of the media while addressing journalists' and editors' immediate, day-to-day priorities.

Widely known for its award-winning website, www.iwpr.net, and electronic publications in nine languages, IWPR's activities are based on an integrated programme of support through the entire journalistic process: basic training; story development and writing; editing, publication and local syndication; local debate and evaluation.

By improving the capacity of local journalists to produce balanced and accurate reporting in the public interest, the activities are designed to contribute to public understanding of political issues within the region as well as internationally, with an emphasis on democratisation, human rights, conflict resolution and development. Click through a power-point presentation of IWPR's **comprehensive training programme**.

IWPR runs major programmes in **Afghanistan**, the **Balkans**, the **Caucasus**, **Central Asia** and **Iraq**. Also we are managing a special reporting project on **war crimes tribunals**. The Institute maintains offices in Almaty, Baku, Belgrade, Bishkek, The Hague, Kabul, Pristina, Sarajevo, Skopje, Tashkent, Tbilisi and Dushanbe with representatives in Tirana, Vladikavkaz and Yerevan.

Field offices build local networks, engage in extensive training and editing, and host practical workshops and discussion sessions. Coordination and intensive expert support is provided by IWPR's training, editing and logistics team, based in London.

About IWPR | Programmes | Get Involved | Donate | Republish | Vacancies | Contact

Tuesday, April 6,

About IWPR

Supporters

☐ Afghanistan

☐ Balkans

☐ Belarus

☐ Caucasus

☐ Central Asia

☐ Iraq

☐ Tribunal

☐ Special Reports

☐ Training

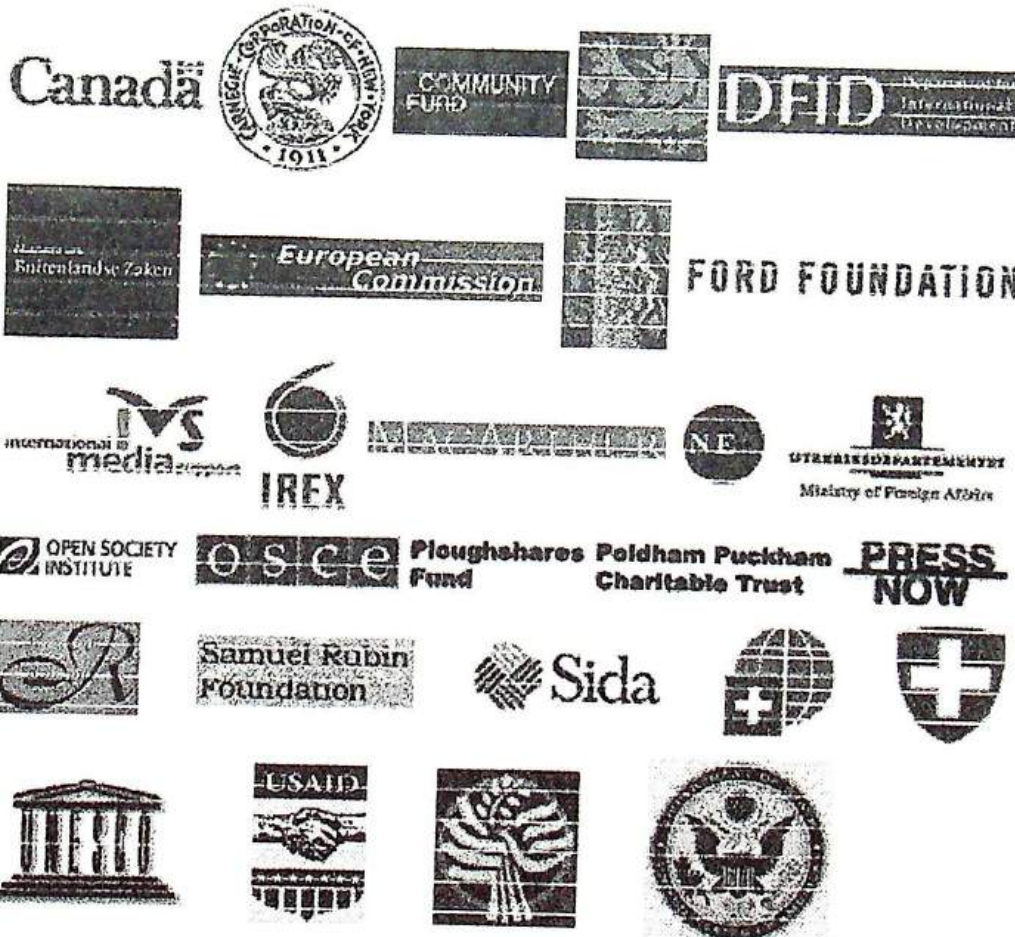
☐ Letters

☐ Archive

☐ Links

A diverse funding base is essential to ensure institutional independence as well as programme stability, and IWPR gratefully acknowledges the support of many private foundations and governmental agencies. We are especially grateful to a number of donors who have extended their support of IWPR through multi-year assistance to strengthen existing activities. We also welcome several new donors who are helping IWPR respond to its expanding commitments.

For further information on how to support our work, please contact IWPR's Head of Development **Adrienne van Heteren**.

☐

☐

© Institute for War & Peace Reporting
Lancaster House, 33 Islington High Street, London N1 9LH, UK
Tel: +44 (0)20 7713 7130 Fax: +44 (0)20 7713 7140

The opinions expressed in IWPR Online are those of the authors and do not necessarily represent those of the Institute for War and Peace Reporting.

Registered as a charity in the United Kingdom (charity reg. no: 1027201, company reg. no: 2744185)

UNHCR

"REFUGEES BY NUMBERS" EDITION 2003

REFUGEES IN SERBIA-MONT.: 350.000
IDP'S : 262.000
TOTAL
612.000

Bhutanese refugee in Nepal

NUMBERS AT A GLANCE

At the start of the year 2003, the number of people of concern to UNHCR was 20.6 million.

They included:

- 10.4 million refugees 51%
- 1.0 million asylum seekers 5%
- 2.4 million returned refugees 12%
- 5.8 million internally displaced persons 28%
- 951,000 others of concern 4%

The figure of 20.6 million uprooted persons was a slight increase compared with 19.8 million the previous year. It reflected modest demographic, legal and administrative adjustments and several important trends: a huge increase in the number of uprooted people returning home, a dramatic fall in the number of new refugees, but an equally large increase in the number of people needing continued assistance once they returned home and began rebuilding their lives.

The global refugee population dropped sharply from 12 million to 10.4 million, principally because of the return of nearly 2 million Afghans from neighboring Pakistan and Iran.

However, the number of people receiving assistance once they had gone back home—returnees—shot up from 462,000 in 2001 to 2.4 million in 2002.

There were 293,000 new refugees registered in 2002, a drop of 69% compared with the previous year. Major exoduses occurred from

Liberia [105,000], the Democratic Republic of Congo [39,000], Burundi [29,000], Somalia [24,000] Côte d'Ivoire [22,000] and Central African Republic [20,000].

Asia hosted nearly half of all the people of concern to UNHCR, 9.4 million people or 46%, followed by Africa 4.6 million [22%], Europe 4.4 million [21%], North America and Latin America 1 million each [10%] and Oceania 69,200 [0.3%].

The number of asylum applications submitted during 2002 or still pending totalled 1 million compared with 910,000 in 2001. Reflecting new global political and military realities, Iraqi nationals were the largest single group of claimants while the number of Afghans seeking asylum dropped by more than 50%.

Overall, major refugee hosting countries are:

- Iran 1.3 million
UNHCR estimate
- Pakistan 1.2 million
UNHCR estimate
- Germany 980,000
- Tanzania 690,000
- United States 485,000
UNHCR estimate
- Serbia and Montenegro, 350,000
- Democratic Republic of Congo 330,000
- Sudan 330,000
- China 300,000
- Armenia 250,000

UNHCR
The UN Refugee Agency

Refugees by Numbers

UNHCR

Media Relations
and Public
Information Service

100, Rue des Nations
1211 Geneva 2
Switzerland

www.unhcr.org

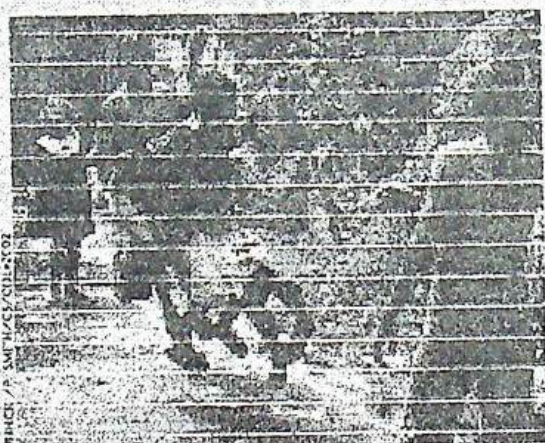
For information
and inquiries,
please contact:

Media Relations
and Public
Information Service
media@unhcr.org

100-15-15000-1-EN-01
SEPTEMBER 2003

Internally displaced persons: 5,777,200

UNHCR extends protection or assistance to certain groups who were not included in the Office's original mandate, but whom the U.N. Secretary-General or the U.N. General Assembly have requested the agency to assist. They include nearly 5.8 million internally displaced persons (IDPs) who are caught in situations similar to refugees, but who have stayed in their own countries rather than cross an international frontier into a neighboring state. Because they, in effect, 'fall

A home for IDP children in Colombia.

between the cracks' of current humanitarian law and assistance, a widespread debate has been underway for several years on how best to help all IDPs and who should be responsible for their well-being.

There were significant movements of IDPs in 2002, both those going home because of improved conditions and newly uprooted populations in conflict zones. Three-quarters of a million

MAJOR IDP POPULATIONS¹ OF CONCERN TO UNHCR

[As of 1 JANUARY 2003]

COUNTRY	IDPs
Colombia	950,000
Afghanistan	665,000
Azerbaijan	577,000
Sri Lanka	447,000
Russian Federation	371,000
Bosnia-Herzegovina	367,000
Liberia	304,000
Serbia-Montenegro	262,000
Georgia	262,000
Angola	189,000

¹Groups over 100,000.

Note: The figures included here do not necessarily represent the total number of IDPs in the countries concerned.

Afghans returned to their towns and villages as did 236,000 Sri Lankans, 71,000 people in Bosnia and Herzegovina and 59,000 persons in the Russian Federation. But as the civil war in Colombia continued, 230,000 persons were displaced there during the reporting period, bringing the total number of concern to the refugee agency in that country to 950,000, the highest in the world. As conflict gripped West Africa, more than 200,000 people in Liberia and Côte d'Ivoire sought safety elsewhere in their countries. And though many Afghans did go back in more peaceful parts of that country, 84,000 fled their homes in other regions. Overall, there were still 665,000 Afghan IDPs, the second largest single group in the world.

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: <M.vandenHeuvel@Volkskrant.nl>
Verzonden: dinsdag 6 april 2004 12:28
Onderwerp: Re: Antwoord op de e.mail d.d. 29 maart
Geachte heer Broertjes,

In antwoord op mijn sommatie namens cliënten geeft u aan dat de Volkskrant steeds 'ruimschoots aandacht' zou hebben besteed aan het lot van de Servische vluchtelingen.

Indien u mij van deze 'ruimschootse aandacht' de vindplaatsen kunt geven, zal dit voor mijn cliënten grond opleveren om van hun voornemen om de Volkskrant in kort geding te betrekken af te zien.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

----- Original Message -----

From: <M.vandenHeuvel@Volkskrant.nl>

To: <sagitar@hetnet.nl>

Cc: <vanmanen@leidsegracht.org>

Sent: Tuesday, April 06, 2004 11:32 AM

Subject: Antwoord op de e.mail d.d. 29 maart 2004

> -----
> Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op
> virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>
>

Per fax: 030 695 78 30

Per e-mail: sagitar@hetnet.nl

Advocatenkantoor Steijnen en Olof
Mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Amsterdam, 6 april 2004

Geachte heer Steijnen,

Betreft: Uw e-mail d.d. 29 maart 2004

Wij hebben kennis genomen van uw uitvoerige e-mail van 29 maart jl., waarin u namens uw cliënten de Volkskrant vooringenomenheid verwijt tegen Serviërs die tijdens en na de oorlog in 1999 uit Kosovo zijn gevlucht. Daarbij legt u vooral ook de nadruk op de aantallen vluchtelingen die in de Volkskrant vergaand onderschat zouden zijn.

Wat dit laatste betreft uit u om te beginnen felle kritiek op een bericht in de Volkskrant van 5 februari 2003, volgens hetwelk het aantal vluchtelingen 'meer dan duizend' zou bedragen. Op 6 februari 2003 hebben wij deze – aan een technische oorzaak te wijten – fout echter gerectificeerd en het aantal op 200.000 geschat. Overigens wijzen wij er op dat in het verleden door het Institute for War and Peace Reporting en UNHCR getallen zijn genoemd van tussen de 100.000 en 120.000 Servische vluchtelingen.

Voorts achten wij de beschuldiging van opzettelijke desinformatie aangaande het lot van Servische vluchtelingen niet gegrond. Door de Volkskrant is steeds ruimschoots aandacht besteed aan het lot van deze vluchtelingen en van de overige bij het conflict betrokken partijen.

Naar wij hopen is met het voorgaande de bezorgdheid van uw cliënten over de berichtgeving van de Volkskrant ten aanzien van Servische vluchtelingen weggenomen. Mocht u nochtans prijs stellen op een gesprek, dan stel ik voor dat u daartoe contact opneemt met onze advocaat, Mr. W.C. van Manen te Amsterdam (Leidsegracht 3, tel. 020 620 22 12).

Hoogachtend,

P.I. Broertjes
hoofredacteur

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Jan Beentjes"
Verzonden: dinsdag 6 april 2004 23:56
Onderwerp: Fw: [ERPKIM] Helmut Kohl successors continue war against Yugoslavia

----- Original Message -----

From: Apis Group office

To: doncheva2003@yahoo.com ; office@2net.co.yu ; office@great-dating-services.com ; vojak@eunet.yu ;
 rigel@net.yu ; moraca2000@yahoo.com ; perisanisic@yahoo.com ; decani@kosovo.com ;
 bildel@galaxyinternet.net ; ljverner@aol.com ; dtcile@hotmail.com ; Vera.Josef@t-online.de ; gordana.m-
 k@t-online.de ; constelorian@noos.fr ; AURAPLAN@aol.com ; ljuba.jakic@chello.at ; despot@wish.net ;
 dragan.kotarac@danone.com ; zivkovcn@hotmail.com ; srdjan.nikolic@utanet.at ; anmila@ptt.yu ;
 lyubomir_gruyitch@mail2world.com ; geops@free.fr ; pancic@bluewin.ch ; dj.maric@t-online.de ;
 bitka@wanadoo.fr ; knezd@hotmail.com ; svetigora@cg.yu ; miloje.milicevic@t-online.de ;
 mishag1@cwcom.net ; dobrosav@ptt.yu ; dnikodinovic@yahoo.de ; zlatan@centrum.sk ; jovank@usa.com ;
 mail@cemetal.ch ; bvukotic@bigpond.net.au ; symbio.philamorelife@tiscali.de ; trivunstanic@gmx.at ;
 bazdar@volny.cz ; gasparovski@btopenworld.com ; marko.sim@balkan-consulting.net ;
 draganparis@hotmail.com ; dr_kulic@otelo-online.de ; m.aleksic@bluewin.ch ;
 miodrag.smiljanic@linkoping.se ; manojlo.717@wanadoo.fr ; miltep@eunet.yu ; rad@porthill.demon.co.uk ;
 zorica28@yahoo.co.uk ; anyadesign@optusnet.com ; janic@telia.com ; michel.collon@skynet.be ;
 vvmpp@hotmail.com ; info@studio-b.co.yu ; redakcija@glas-javnosti.co.yu ; stranka@verat.net ;
 dcode04@yahoo.com ; ninic@netvision.net.il ; dezevski_sabor@yahoogroups.com ; mnemosyne@yubc.net ;
 petar@cyberus.ca ; odborzaopstanak@yahoo.com ; pgsrs@yubc.net ; ooc@srbijsr.gov.yu ;
 Ppress@spc.yu ; Beograd@covekoljubljje.org ; minja@vlada.ca ; diaspora@telia.com ;
 stranka@strankasrpskogjedinstva.org ; kontakt@srpskapolitika.com ; info@bktv.com ; scs@serbian-
 canadian.org ; office@artel.co.yu ; sdrzava@bigpond.net.au ; lyubomir_gruyitch@yahoo.com ;
 kostavs@yahoo.com ; ogleđalo@eunet.yu ; ferdinandus232001@yahoo.com ; ckcuboba@yahoo.ca ;
 janic@usde.se ; org@usde.se ; erpkim@kosovo.com ; snezana@free.fr ; jugocoord@tiscali.it ;
 bzivkovic@sezampro.yu ; milenamiletic@yahoo.com ; cecica@infosky.net ; lopusina@eunet.yu ;
 a.backovic@ptt.yu ; drecund@eunet.yu ; dojcin.sojevic@zdravlje.co.yu ; dusanb@apisgroup.org ;
 nblagoje@hotmail.com ; nesa@datanet.yu ; n-petk@online.no ; pipovic@yubc.net ; linger@ptt.yu ;
 mimi7174bg@yahoo.com ; darkop@net.yu ; maksimovic@bluep.com ; drslbmvc@ptt.yu ;
 golub10@yandex.ru ; office@antic.org ; petar.belokapic@medicon.co.yu ; d.sojevic@ptt.yu ;
 slobodayk@yubc.net ; apo@telia.com ; aljosa@bktv.com ; pgarderp@yahoo.com ; info@borci.rs.rs ;
 pokret@eunet.yu ; info@srb-obraz.org ; savezsvihsrbsaveta@tehnicom.net ; manasnb@yahoo.com
Sent: Tuesday, April 06, 2004 9:34 PM
Subject: Fw: [ERPKIM] Helmut Kohl successors continue war against Yugoslavia

----- Original Message -----

From: ERPKIM Info Service

To: erpkim@kosovo.com

Sent: Tuesday, April 06, 2004 8:25 PM

Subject: [ERPKIM] Helmut Kohl successors continue war against Yugoslavia

Diocese

Monasteries

History

Human Rights

News Archive

KDM

April 06, 2004

ERP KiM Newsletter 06-04-04d

Disclaimer:

The views expressed by the authors of newspaper articles or other texts which are not official
 communiqués or news reports by the Diocese are their own and do not necessarily represent the views of

14-4-04

the Serbian Orthodox Church but may reflect views of many Serbs.

Today is the anniversary of the Hitler's bombing of Belgrade. On April 6, 1941 the Luftwaffe attacked Belgrade which had been proclaimed an open city. Thousands of civilians were killed and many city quarters with the valuable National Library of Serbia leveled to the ground.

freenations.freeuk.com

Helmut Kohl successors continue war against Yugoslavia

Dateline: 6th April 2004

<http://www.freenations.freeuk.com/news-2004-04-06.htm>

Helmut Kohl's former governing parties, CDU/CSU, call for the "independence" Kosovo - against all UN resolutions.

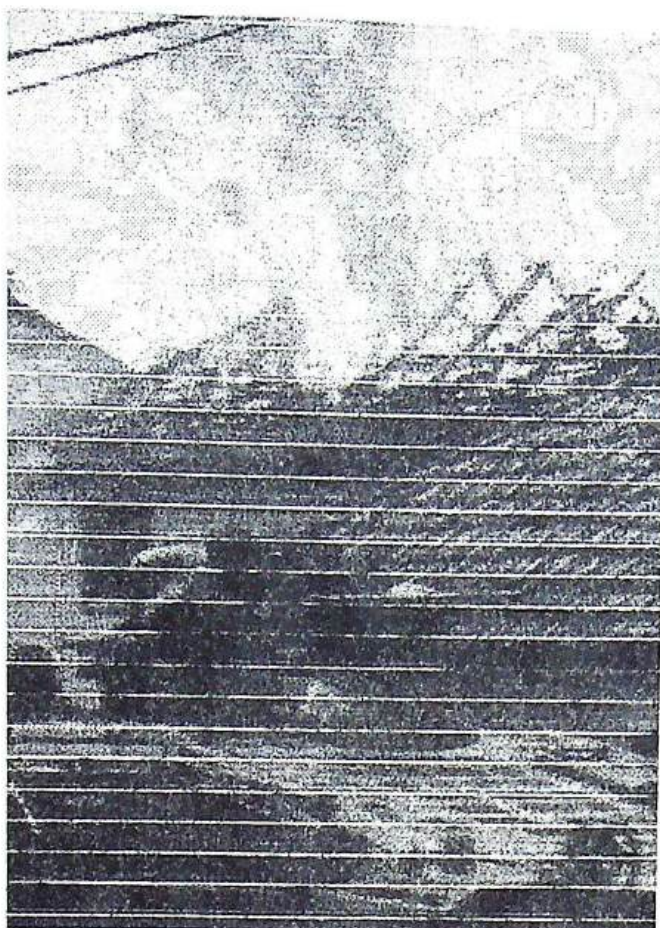
Having spent so much time and money and arms undermining Yugoslavia and Kosovo it is not surprising that German troops assigned to KFOR have proved "impotent" to protect Kosovo Serbs and Orthodox Serb monasteries. Note how the German political class only calls for independence and "negotiations" now that the Serbs have been reduced (by Germany's Muslim Albanian allies) to a small minority. Why did they not call for partition when UN troops arrived? Because then a more equitable division of land might have been achieved - and that was no good to the ethnic-cleansing, murdering, German-armed KLA!

Dateline: 6th April 2004

INTRODUCTION

The corporatist, strongly Roman Catholic leaning Conservative Parties in German - CDU/CSU (the combination of Christian Democrats and the Bavarian Christian Social Union) most effectively pursued under Helmut Kohl the elimination of the sovereign nation states of Europe in order to create the European Super-State. Kohl, whose brother was killed in the war and who once tore down border posts between France and Germany, repeatedly used the same rhetoric (about German "destiny", the "European Train" and Europe "setting the points") used by the Nazis. His corporatist/fascist bigotry was best summed up in his words "Might is right in politics and war".

German and Austrian Conservatives have always shared one great enemy in the centre of Europe - the Orthodox, Slav Serbs. The break up

A Serbian house burning while German "peacekeepers" passes by. The role of German politics and Bundeswehr in the Balkan peace missions is under a serious question. Have the old frustrations been overcome or they come to the surface again. In any case, the policies of Berlin and the Bundeswehr are definitely not reflecting the German people in general, many of whom remain shocked and saddened by the open anti-Serb positions in the Balkans.

of Yugoslavia - created out of the defeat of Germany and Austro-Hungary in the First World War - was planned by the German Christian Democrat Government in the 1980s. The creation of the clerical Catholic State of Croatia had been the long term aim of the Vatican - which had had intimate relations with Croatia's wartime fascist regime. Both powers have exploited the Muslim enemies of the Serbs, particularly in Bosnia and Albania - and of course among the Muslim population of Kosovo. The latter were throughout the 20th century no more than 50% of the Kosovo population. But after the effective terrorist war waged by the Albanian Kosovo KLA, the Blair/Clinton/Kohl illegal war against Yugoslavia and the incompetent "peace keeping" of the United Nations' KFOR troops most Serbs have now been driven out of their historic homeland in Kosovo just as they were driven out of the Krajina (border area of Croatia).

Just as German politicians are now more open and aggressive about their true aims for "German Europe" so their increasing success in (former) Yugoslavia gives them the courage to admit their long planned aims in Kosovo. In this article from our friends at german-foreign-

policy.com Helmut Kohl's former governing parties, CDU/CSU, call for the "independence" of Kosovo. In other words the secession of Kosovo from Serbia and its complete hand-over to the murdering regime which has driven the Serbs (not to mention Jews and gypsies) out of another of their homelands. This is a bit like Germany financing, say, French Muslims to take over Kent and then suggesting that Kent should become "Independent" of Britain!

Having spent so much time and money and arms undermining Yugoslavia and Kosovo it is not surprising that German troops assigned to KFOR have proved "impotent" to protect Kosovo Serbs and Orthodox Serb monasteries. Note how the German political class only calls for independence and "negotiations" now that the Serbs have been reduced (by Germany's Muslim Albanian allies) to a small minority. Why did they not call for partition when UN troops arrived? Because then a more equitable division of land might have been achieved - and that was no good to the ethnic-cleansing, murdering, German-armed KLA!

BERLIN/MUNICH

The Munich based Centrum für angewandte Politikforschung (CAP - Centre for Applied Political Research) demands that Serbia, once and for all, cede its southern province Kosovo and transfer all its sovereign rights over the region to the United Nations. In the meantime politicians of the opposition parties, Christian Democratic Union (CDU) and Christian Social Union (CSU) demand a "resolution of this issue as quickly as possible."

According to Michael Glos, CSU member of the Bundestag (lower house of parliament), the attempt to "bring together the hostile ethnic groups of Serbs and Albanians" is "fiction": "Multicultural societies" are "a very difficult venture which Germany should not select as a model."

CAP, one of the most important German think tanks in the area of foreign policy, demands in a just published study that Belgrade's sovereignty over the southern Serbian province Kosovo should be "ended".¹⁾ For this reason CAP demands lifting of UN resolution 1244 of June 10, 1999 and transferring "complete sovereignty" over the area to the United Nations. The Serb speaking minority in Kosovo would have to negotiate for its autonomous right with Pristina.

Ethnic separation

Meanwhile, the CDU and CSU opposition pleads for a "resolution of this issue as soon as possible." According to the current position of the CDU/CSU faction, Berlin has to commit itself to "a comprehensible, realistic framework for action" which "would open clear prospects for all of Kosovo's ethnic groups." As early as 1999 the former foreign policy speaker of the largest German opposition faction, Lamers, (one of the most bigoted euro-federalists -ed) demanded that "the fiction" of a multi-ethnic Kosovo be dropped. At that time, Lamers pleaded for separation of Kosovo into a smaller Serbian and a larger Albanian part.

"No more Serbs"

While Berlin's opposition voices demand ethnic separation in Kosovo, the Serb-Orthodox diocese Raska-Prizren severely criticizes the German KFOR commandant, Holger Kammerhoff, and the German KFOR soldiers stationed in Prizren. The diocese explained that the German troops had not responded sufficiently during the anti-Serbian pogroms and had allowed "all of the remaining Christian-orthodox heritage to disappear overnight," declaring: "What the Albanians did not accomplish during the era of Nazi Germany, they managed under the German troops of the so-called peace mission". An Austrian Lt. Colonel reported after the pogroms: "Now, there are no more Serbs in Prizren."

Sources:

Kosovo's Fifth Anniversary. On the Road to Nowhere?; www.cap.uni-muenchen.de März 2004

Ruck/Helias: Rot-gruen muss Kurs im Kosovo korrigieren; Pressemitteilung der CDU/CSU-Bundestagsfraktion

23.03.2004

Glos aeussert Zweifel an Kosovo-Politik. "Nato-Einsatz beruht auf einer Fiktion"; Frankfurter Allgemeine Zeitung 24.03.2004

Schwere Vorwuerfe der Orthodoxen gegen deutsche KFOR-Truppen; APA 25.03.2004

In Prizren gibt es keine Serben mehr; Der Standard 25.03.2004

The West Awakens to their Yugoslav Disaster

Dateline 25th March 2004

<http://www.freenations.freeuk.com/news-2004-04-07.html>

The most grotesque quotation about these events, given the German State's pivotal role in creating "Albania" and arming Albanians is that of the German KFOR Commander General Kammerhoff - that "ethnic Albanian extremists failed" when all about him were the deaths, burnings and monastery destruction which testified to Albanian "success".

ON THE LATEST MURDER AND CLEANSING OF SERBS IN KOSOVO:

"It was planned in advance." - **Derek Chappell, UN Kosovo Mission spokesman**

...violence is "affecting the life of thousands and bringing destruction to the cultural and spiritual heritage." - **World Council of Churches and the Conference of European Churches**

"Russian President Vladimir Putin had said that Russia would no longer merely watch the continuing pressure on and ethnic cleansing of Kosovo's Serbs". "To restore order in Kosovo, the world should really disarm the KLA or whatever it is called now and call to account the Albanian "hawks," such as Hasim Thaci, ex-leader of the KLA who has become a "respected politician" and the leader of the so-called Democratic Party of Kosovo." -- **Professor Vladimir Volkov, director of the Institute of Slavic Studies (Russian Academy of Sciences)**

"...no party can be allowed to profit or advance a political agenda through violence." - **US Deputy Secretary of State Richard Armitage and Foreign Minister of Serbia and Montenegro Goran Svilanovic**

Kosovo Albanians should not think "that by inciting violence they will bring their political ambitions closer. Indeed it will take much longer." **NATO Secretary General Jaap De Hoop Scheffer**

"If NATO and UN can't defeat terrorism in an area the size of one-eighth of the Czech Republic, how do they expect to confront global terrorism?" -- **Czech diplomat Jiri Dienstbier**

"In Kosovo and Metohija the multi-ethnic security system put together by the community through the Kosovo Police Service is in the process of falling apart completely. Serb policemen are taking off their uniforms en masse and joining their people." -- **Rada Trajkovic, Kosovo member of Parliament**

...the latest developments in Kosovo and Metohija had been planned. "Many perpetrators have been identified and they will definitely answer for these acts." - **UNMIK deputy chief Charles Brayshaw**

"The alliance that for 50 years was prepared to spit in Joe Stalin's eye is frightened to death by rampaging ethnic cleansers." -- **Nikolas K. Gvosdev, senior fellow for strategic studies at the Nixon Center, USA**

"We remember well a wave of indignation over the destruction by Taliban troops in Afghanistan of the stone statue of Buddha, because it was the destruction of cultural heritage." -- **Russian Emergencies Minister Sergei Shoigu at a meeting with Patriarch Pavle of the Serb Orthodox Church**

"KFOR failed to comply with its obligations to ensure security in Kosovo." -- **Sergei Shoigu**

"The first group of Russian planes with humanitarian cargoes will fly to Serbia on March 24. The next group of planes will fly on March 26." **Sergei Shoigu** (March 24 is the anniversary of NATO attack on Yugoslavia under the "humanitarian" pretext in 1999)

"Although the Albanians have persistently tried to lie their way into convincing the world that they have already built such a society, the recent pogrom and bestial destruction of over 30 churches and monasteries, dozens of cemeteries where the bones of the deceased were literally scattered about, and the torching of hundreds upon hundreds of homes has shown the whole world that the Province is ruled by lawlessness, crime, ethnic violence and discrimination of the worst kind". **Bishop Artemije from New York for the Information Service of the Diocese of Raska and Prizren in Kosovo. April 03,**

2004

"The general message I received from all collocutors was that they are aware that the pogrom was pre-planned and organized with the goal of expelling the remaining Serbs and the destruction of our holy shrines and that such crimes must not be rewarded by giving the Albanians what they expect. The firm position of everyone in the United Nations, as well as in the U.S. administration, is that status cannot even be discussed all the damage from the ethnic cleansing has been repaired, until the free return of all expelled persons has been achieved, and until a society has been built where all people will be completely protected from similar pogroms.

Bishop Artemije

History is repeating 60 years later:

Tragic events of March 17-18 evoke the painful memories of the past

WW2 Genocide - Albanian SS Skenderbey Division - an important historical analysis of the development of Nazism among Albanians and forming of the infamous SS Skenderbey Division. - Many times Germans had to restrain their Moslem allies: "Bedri Pejani, the Muslim leader of the Albanian National Committee, called for the extermination of Orthodox Serbian Christians in Kosovo-Metohija and for a union of a Greater Albania with Bosnia-Herzegovina and the Rashka (Sandzak) region of Serbia into a Greater Islamic State. The Grand Mufti of Jerusalem, Haj Amin el Hussein, was presented the Pejani plan which he approved as being in the interest of Islam. The Germans, however, rejected the plan". (<http://www.kosovo.com/skenderbeyss.html>)

The Holocaust in Kosovo - Sean Mac Mathuna and John Heathcote - This Web Page is focusing on the Nazism among Albanians, especially in Kosovo during the WWII. Under the support of Nazi Germany and Islamic pro-Nazi circles from the Middle East Kosovo Albanian Nazis organized persecutions of Orthodox Serbs and Jews. <http://www.kosovo.com/ww2kos.html>

EC: The Roots of Kosovo's Fascism, by George Thompson - another essay "Kosovo Albanian nationalist militias called the "Balli Kombetar" (or "Ballistas") carried out a campaign of deportation and murder of Serbs in 1943 and 1944. Then, on Hitler's express order, the Germans formed the 21st "Waffen-Gebirgs Division der SS" - the Skanderbeg Division. With German leaders and Kosovo Albanian officers and troops, Hitler's hoped that using the Skanderbergs Germany could "achieve its well-known political objective" of creating a viable (i.e., pure) "Greater Albania" including Kosovo". <http://www.kosovo.com/roots.html>

Eyewitness to Genocide in Kosovo: Kosovo-Metohija and the Skanderbeg Division I was only 11 years old when Hitler's Division 'Skanderbeg' and 'Prinz Eugen' burned down the village of Velika and killed about 428 persons. Our family paid a heavy price that day - Radoje Knezevic, a Serb from Kosovo and Metohija <http://www.kosovo.com/albnazi.html>

Tetovo and Greater Albania Tetovo between 1941-1944, by Carl Savich. The truth about events during the Nazi occupation of today's Macedonia. As well as in Kosovo, Albanian Nazis of Skanderbey SS division committed crimes against Slav population. - "The Skanderbeg SS Division crossed into Macedonia and occupied Tetovo and Skopje in the early part of September, 1944. The purpose for the occupation was to garrison Macedonia and safeguard the retreat of German troops from Greece and the Aegean peninsula". <http://www.kosovo.com/tetovo.html>

Finally a letter from one of our readers:

From: Pedja Zoric (California, U.S)
Sent: April 6, 2004 7:55 AM
Subject: April 6 1941

On this day (April 6) Nazi Germany attacked Yugoslavia, bombed Belgrade and other Serbian cities. Thousands died. Distraction.

Because of that attack Hitler postponed Barbarossa, and attacked Russia later than originally planned, we all know how June 22 attack on Russia ended.

That was the second time in 20th Century that Germany attacked Serbs. To revenge two lost WW, Germany later in 20th Century attacked two more times.

In 1991 pure aggression against the Serbs, and then bombing Serbs in 1999. German soldiers now occupy Bosnian Serb Republica Srpska and Serbian Kosovo and Metohija.

In March pogrom against Kosovo Serbs, German soldiers stood by in Prizren, former capital of medieval Serbian Kingdom, and watched how Albanians from Albania and Kosovo killed the few remaining Serbs in Prizren and destroyed everything Serbian.

For all the lives lost and destruction, Germany never paid one cent as war reparation, to the Serbian state.

When will Germans stop hating the Serbs?

[TOP](#)

Readers' comments:

Your name + Country

Your e-mail (optional):

Comment:

Send

Clear

Per fax: 030 695 78 30

Per e-mail: sagitar@hetnet.nl

Advocatenkantoor Steijnen en Olof
Mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist

Amsterdam, 6 april 2004

Geachte heer Steijnen,

Betreft: Uw e-mail d.d. 29 maart 2004

Wij hebben kennis genomen van uw uitvoerige e-mail van 29 maart jl., waarin u namens uw cliënten de Volkskrant vooringenomenheid verwijt tegen Serviërs die tijdens en na de oorlog in 1999 uit Kosovo zijn gevlucht. Daarbij legt u vooral ook de nadruk op de aantallen vluchtelingen die in de Volkskrant vergaand onderschat zouden zijn.

Wat dit laatste betreft uit u om te beginnen felle kritiek op een bericht in de Volkskrant van 5 februari 2003, volgens hetwelk het aantal vluchtelingen 'meer dan duizend' zou bedragen. Op 6 februari 2003 hebben wij deze – aan een technische oorzaak te wijten – fout echter gerectificeerd en het aantal op 200.000 geschat. Overigens wijzen wij er op dat in het verleden door het Institute for War and Peace Reporting en UNHCR getallen zijn genoemd van tussen de 100.000 en 120.000 Servische vluchtelingen.

Voorts achten wij de beschuldiging van opzettelijke desinformatie aangaande het lot van Servische vluchtelingen niet gegrond. Door de Volkskrant is steeds ruimschoots aandacht besteed aan het lot van deze vluchtelingen en van de overige bij het conflict betrokken partijen.

Naar wij hopen is met het voorgaande de bezorgdheid van uw cliënten over de berichtgeving van de Volkskrant ten aanzien van Servische vluchtelingen weggenomen. Mocht u nochtans prijs stellen op een gesprek, dan stel ik voor dat u daartoe contact opneemt met onze advocaat, Mr. W.C. van Manen te Amsterdam (Leidsegracht 3, tel. 020 620 22 12).

Hoogachtend,

P.I. Broertjes
hoofredacteur

Nieuwe eigenaar PCM

2-4-2004

Er wordt nog onderhandeld over de laatste losse eindjes, maar voor de Nederlandse krantenuitgeverij is een historische stap nabij. De voltallige Nederlandse kwaliteitspers, inclusief *de Volkskrant*, wordt straks in meerderheid eigendom van een Britse investeringsmaatschappij. Uitgeverij PCM heeft uit vijf gegadigden gekozen voor Apax, een grote Britse investeerder met belangen in ondermeer media, telecom en IT.

Als partijen inderdaad tot zaken komen, krijgt Apax 63 procent in handen van PCM, uitgever van *de Volkskrant*, *Trouw*, *NRC Handelsblad*, *Algemeen Dagblad*, *Rotterdams Dagblad*. PCM is daarnaast eigenaar van Meulenhoff boeken en educatieve uitgeverij ThiemeMeulenhoff.

to oppose the USA/NATO sponsored Court in The Hague.
 Compiled by ICDSM(Irish Section) - cdsmireland@eircom.net 19.3.2004
<http://www.icdsmireland.org>

DECEPTION AT ALL LEVELS -

In order to justify 1999 NATO attacks on Yugoslavia, the USA and its supporters constantly distorted the truth of the matter in regard to the demography and disposition of the populations of Kosovo. - "Ethnic Albanians 90% - Serbs 10%".

This is the way it was/is always opportunistically called. The implication conveyed with these spurious figures is that a minority Serb population holds in thrall by force 90% of ethnic Albanians in Kosovo. This is propaganda aiding the cause for NATO intervention on behalf of a supposedly subjugated people. The West has airily dismissed even the existence in these regions of a considerable number of Kosovo citizens of other ethnic heritage. Here are official Yugoslav 1998 census figures for Kosovo as declared by citizens of that region:

Serbs - 221,000 = 16% of total population not 10%
 Montenegrins - 23,000 = 1.5% of total population
 Yugoslavs - 3,500 = .25% of total population
 Albanians - 917,000 = 66.5% of total population not 90%
 Macedonians - 980 = .05% of total population
 Muslims - 72,500 = 5.25% of total population
 Romany Gypsy - 97,000 = 7% of total population
 Turkish - 21,000 = 1.5% of total population
 Others and unknown - 23,000 = 2% of total population
 Total - 1,378,980

Contrary to Western propaganda alleging thralldom to the Serbs by a majority of the people of Kosovo the facts say otherwise. During 1998/1999/2000, leaders of the various ethnic groups in Kosovo to include community leaders of ethnic Albanian people expressed their desire on behalf of the peoples they represented to retain their status as citizens of Serbia Yugoslavia as they have expressed their abhorrence to NATO takeover and dominance of their province. Contact cdsmireland@eircom.net for copies of declarations and pledges of support for Mr Milosevic by these groups.

THE CURRENT CRISIS -

Current crisis was triggered not, as most media would state, by "remaining Serb inhabitants" of Kosovo, but by American/CIA/NATO sponsored Albanian separatists/provocateurs when, last week, they shot a Serbian youth several times. Over 150 thousand Serbian people have been cleansed from their homeland in Kosovo by the Albanian separatists since 1999. In the past few days 30 civilians have been killed by the separatists.

The media was reluctant to mention that most of the 30 victims were Serbs. "The violence in Kosovo began on Monday when a Serbian teenager was wounded in a drive-by shooting. The following day three Albanian boys drowned in a river, reportedly after being chased by Serbs" (Reuters 18.3.2004). However, the Press Secretary of the UN Civilian Mission, Derek Chappel refuted these allegations against the Serbs. Moreover, on Thursday one child was found. According to Mr Chappel, the child did not mention being chased by Serbs.

Why Kosovo has an Albanian majority these days - Here is professor Carl G.Jacobsen of the Independent Committee on War Crimes in the Balkans, Ottawa

17.5.93 - "The Serbs as the enemy campaign focuses also on the need to save (as the West would have it) Kosovo's Albanian majority - the presumed (as in supposed) next target of Serb ethnic cleansing. Yet Serbs see Kosovo as the cradle of their culture, their nation defining defeat at the hands of the Ottoman Turks. They know it had a Serb majority until Nazi Germany annexed Kosovo to Albania, moved 300,000 Albanians in and expelled 200,000 Serbs".

"Between 1966 and 1989 an estimated 130,000 Serbs left Kosovo because of harassment and discrimination by the Albanian majority. More than 160,000 Kosovan Serbs fled their homelands in 1989/99". Paul Cullen The Irish Times 10.8.1999.

Since the end of WWII, to 1999, the Yugoslav Government held an open border between Albania and Kosovo. This allowed the unhindered, unregistered migration to Kosovo/Yugoslavia of hundreds of thousands of Albanian people. In Kosovo the Albanians were free to establish their own culture, schools, universities, language□..

Under the noses of International "Peacekeepers" in Kosovo, since the beginning 2000, tens of thousands more Serbs have been forced from Kosovo by the USA/CIA/NATO sponsored Albanian separatists. These darlings of the West were referred to by their sponsors and supporters during 1999 as the Kosovo Liberation Army. To find out the true nature of this organisation go to:
<http://www.transnational.org/features/crimefinanced.html> - Kosovo "Freedom Fighters" Financed By Organised Crime by Michel Chossudovsky.
<http://www.globalresearch.ca/articles/CH109C.print.html>. "Who Is Osama Bin Laden?" by Michel Chossudovsky.
 Al Qaeda, The KLA and 'Judge' May on Proper Cross-Examination - the Hague 7.3.02 - <http://www.icdsm.org/milosevic/interrupt.htm>
 The 1998 Serbian population of Kosovo was 221,000. Only 70,000 Serbs remain in Kosovo today.

Clark http://www.jungewelt.de/beilage/index.php?b_id=12
 "The Demonization of Slobodan Milosevic" by Michael Parenti
<http://www.michaelparenti.org/Milosevic.html>
 "Bosnia: 2,500 Sarajevo Serbs Killed In Prison Camps" -
<http://www.seeurope.net/en/Story.php?StoryID=48134&LangID=1>
 "Srebrenica: The Untold Story" -
<http://www.serbianna.com/columns/savich/051.shtml>
 "Official" Story of Srebrenica Casualty Number is Challenged by Experts"
 Contact: Gregory Copeley, Tel - 703-548-1070 (UK) or contact
cdsmireland@eircom.net

"ICDSM Attorney Tiphaine Dickson on Ban of all Communication with President Milosevic" - <http://www.icdsm.org/more/deposition.htm>
 "Mr Clark Goes To The Hague" by Nebojsa Malic -

4-4-04

<http://www.srbia.sr.gov.yu/news>

Neo-Nazi Kristallnacht unfolds in Kosovo -

<http://www.makfax.com.mk/news1-a.asp?br=63594>

Failed Mission, Albanians want Ethnically Pure Kosovo.

Pogroms Continue: Seminary burned, Priest attacked

<http://www.tanjug.co.yu/Elect.htm#Pogrom%20of%20Kosovo%20Serbs%20continues,%20SPC%20eparchy>

Thirteen Buses of Armed Albanians Head for Kosovo Mitrovica

<http://www.tanjug.co.yu>

"Outright fascism": entire Serbian Population of Kosovo Capital, Neighboring villages

Evacuated - <http://www.itar-tass.com/eng/level2.html?NewsID=562804&PageNum=0>

NATO Has information that 6,000 Albanians will Attack Three Serbian Villages

Today http://www.b92.net/english/news/index.php?nav_id=27542&style=headlines

Fourteen Serbian Churches in Kosovo Destroyed

http://www.b92.net/english/news/index.php?&nav_category=&nav_id=27546&order=priority&style=headlines

Thirty Serbian houses burned Down In Kosovo Polje <http://www.tanjug.co.yu/>

School, Outpatient Hospital, Café in Kosovo Polje Set On Fire

<http://www.tanjug.co.yu/>

FURTHER RECOMMENDED READING FOR THOSE SEEKING TRUTH ABOUT THE WAR IN THE BALKANS -

"Illegal Tribunal - Illegal Indictment" by Dr Hans Koechler, President International Progress Organisation on the Hague War Crimes Tribunal - <http://I-p-o.org/you-tribunal.htm>

"Letter to the UN Re The Trial of Slobodan Milosevic" by former US Attorney General Ramsey Clark" - www.icdsm.org/more/rclarkUN1.htm

"Milosevic has the Truth on His Side" by former US Attorney General Ramsey Clark http://www.jungewelt.de/beilage/index.php?b_id=12

"The Demonization of Slobodan Milosevic" by Michael Parenti <http://www.michaelparenti.org/Milosevic.html>

"Bosnia: 2,500 Sarajevo Serbs Killed In Prison Camps"-

<http://www.seeurope.net/en/Story.php?StoryID=48134&LangID=1>

"Srebrenica: The Untold Story" -

<http://www.serbianna.com/columns/savich/051.shtml>

"Official" Story of Srebrenica Casualty Number is Challenged by Experts"

Contact: Gregory Copeley, Tel - 703-548-1070 (UK) or contact cdsmireland@eircom.net

"ICDSM Attorney Tiphaine Dickson on Ban of all Communication with President Milosevic" - <http://www.icdsm.org/more/deposition.htm>

"Mr Clark Goes To The Hague" by Nebojsa Malic -

are you hiding, General Clark? - Gallery" -

<http://www.icdsm.org/more/draftWC.htm>

Order copy of the film "The Damned Of Kosovo" by Vanessa Stojilkovic and Michel Collon - nessa.kovic@indymedia.be or Michel Collon - michel.collon@skynet.be

Update: since 21.3.2004 - Many more non Albanian people have been killed, injured and forced from their homes in Kosovo by the Kosovo separatists (KLA) as multinational "peacekeepers" look on.

4-4-04

Compiled by June Kelly 29.3.2004 for International Committee to Defend
Slobodan Milosevic (Irish Section)

Smouldering Serb village in Kosovo

Smouldering Serb village in Kosovo gutted in sight of NATO peacekeepers
Agence France Presse, March 21 Agence France Presse; Section: International
News; Headline: Smouldering Serb village in Kosovo gutted in sight of NATO
peacekeepers; Byline: Jean-Eudes Barbier; Dateline: Svinjare, Serbia, March
21

Houses in the

Serb village of Svinjare in northern Kosovo continue to smoulder days after an attack by ethnic Albanians in plain view of a NATO peacekeeping base. Smoke rises from the ruins of the village -- situated between two ethnic Albanian towns three kilometres (two miles) south of Kosovska Mitrovica -- where not one of the 130 houses was spared by Albanian extremists in the attack on Thursday afternoon. It was destroyed in a matter of hours. The Albanian flag flaps above some of the soot-blackened houses in a sign of defiance by the arsonists. On some walls graffiti had been scrawled: the word "Drenica", the central Kosovan region where the Albanian separatist movement was born. The carcass of a pig lies in the middle of the street, another in a grass ditch. Ethnic Albanian men and children continued to pick through the carnage and loot what they can. The animals have already gone. One boy wheeled off a wheelbarrow loaded up with plastic bags, another a satellite dish. Less than one kilometre away is a base housing a French contingent of the NATO peacekeepers that have been deployed in Kosovo since the end of the 1998-99 war. Yesterday hailed by the 600 or so Serb villagers for their kindness and geniality, the soldiers are today the target of scathing criticism. "It's a shame for France!" screams one Svinjare resident, Ilinka Simic, who was out shopping in Kosovska Mitrovica when the village came under attack. Simic, seething with anger, accused the French soldiers of "doing nothing to stop the Albanians from setting fire to everything... It's unbelievable." As the violence escalated, Simic said the French troops evacuated his son, daughter and her two small children "at the last minute" to their camp. "They saw everything from the hill, the destruction of all our worldly goods," Simic said. "We were friends," he said of the French troops. "We knew they were there to protect us. Unfortunately, when the biggest problem arose, they turned their backs on us." "We survived for five years but were chased out in 30 minutes," lamented Simic, one of 80,000 Serbs living in UN-administered Kosovo, which has an ethnic Albanian population of 1.8 million. "All I ask is that they give me a tent which I can pitch in my garden, that they allow me to rebuild my house, that they protect me. Svinjare is where I belong and I'm not going anywhere," he said. Father German, an Orthodox priest whose monastery in southern Kosovo was burnt to the ground, thinks only of returning there as quickly as possible. "I'm going back to Prizren at the first chance," Father German told AFP, adding that the church had taught him "not to hate its enemies." "I would maybe have been able to live one day in an independent and truly democratic Kosovo, but after all that's happened over these last few days, that's no longer possible," he said in reference to the inter-ethnic clashes that have left at least 28 dead and more than 600 injured. "From now, I will fight all my life against this province's independence from Serbia," he said. The seven monks in the monastery were evacuated by NATO peacekeepers just before the attack late Wednesday, said the priest, currently in Kosovska Mitrovica, which has a 15,000-strong Serb population. Father German said that 22 Orthodox churches and monasteries have been reduced to rubble since Wednesday and 19 Serb villages have been

forcibly evicted. The priest said NATO peacekeepers have never been in a position to stop the actions of extremist Albanians, whom he accused of having either partially or totally destroyed some 130 religious buildings since 1999, not including the latest wave of violence. "Five years on, nothing is normalised. Quite the contrary," he said. "If neither NATO nor the UN can defend us, they must allow forces from Belgrade to return."

Copyright 2004 Agence France Presse * Posted for Educational Purposes Only

Letter of Support to the President of the Republic by 828 Albanians from Kosovo and Metohija as published in "Serbia in the World" No 98/99 June/July 2000

Pristina, June 6 (TANJUG) - The Democratic Reform Party of the Albanians of Kosovo and Metohija, sent a letter of support today to the President of the Federal Republic of Yugoslavia Slobodan Milosevic stressing his implementation of the policy of joint life and equal rights of all the inhabitants of Kosovo and Metohija, and of the policy of peace, tolerance and reason. The letter, signed by 828 Albanians from all over Kosovo and Metohija states:

"Dear Mr President,

We hereby greet you and address you in this form to offer our full support to your political struggle for the unity and prosperity of our country - the Republic of Serbia and the Federal Republic of Yugoslavia.

We Albanians from Kosovo and Metohija can no longer endure nor tolerate the wave of terror against our citizens, neighbours and friends. This avalanche of terror, crime and anarchy reflects the one year mission by KFOR and UNMIK.

Many of our neighbours have disappeared, others have been killed or expelled. What has been going on the past year Kosovo and Metohija - the ethnic cleansing in the presence of the so-called peacekeepers and of the local traitors and their helpers - is certainly the biggest crime in the history of mankind.

Hoping for a better future, trusting our democratic parties and above all the Democratic Reform Party of the Albanians, its leadership and our activists who have been with us all this time, encouraging us and urging us to resist, we have managed to sift the good from the bad and to prove who are the terrorist gangs, and who are peaceful and loyal citizens, albeit at the price of human lives.

The recent murders of our members and activists are nothing else but the defeat and a sign of cowardice of our fellow Albanians, i.e. of the groups of Albanian bandits and traitors now pillaging and rampaging with ample support by the UN mission in Kosovo and Metohija, with the intention to destroy and obliterate the voice of reason and tolerance.

Dear Mr. President,

We believe in the future of Kosovo and Metohija with all the ethnic communities united. We trust your policy of joint life in the struggle for the equality of all of us living in Kosovo and Metohija, the policy of peace, tolerance and reason".

===== Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Web site of Serbian Government

Facts about Serbia

| News | Facts | Government | Transition | Encyclopedia | Search

Facts

- ✦ Position, Relief, Climate
- ✦ Population, Language and Religion
- ✦ National Minorities
- ✦ Refugees In Serbia
- ✦ Energy and Mining
- ✦ Industry
- ✦ Transportation
- ✦ Agriculture
- ✦ Belgrade

Statistics

Provinces

Districts

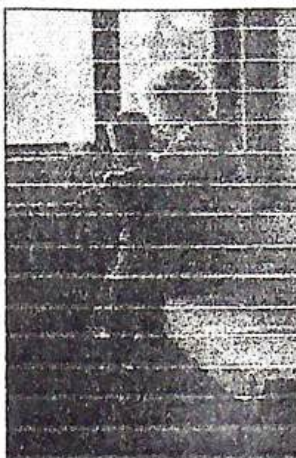
Constitution

Serbia in images

PRINT THIS PAGE

Home > Facts about Serbia > Facts > Refugees In Serbia

Refugees In Serbia

With the outbreak out of war in the former Socialist Federal Republic of Yugoslavia (SFRY), Serbia faced a serious refugee problem for the first time since the Second World War. Even before conflict broke out in the SFRY, people from certain republics had begun to flee to the territory whose population was dominantly of their own nation, in fear of the impending war. With the escalating chaos many of those who fled from other republics had no choice but to remain in Serbia and Montenegro. By the end of 1999 nearly 50,000 people had found refuge in those republics, with no realistic possibility of returning home.

The fighting in Croatia and Bosnia-Herzegovina led to huge migrations, particularly of the Serbian and Montenegrin populations, who found refuge in their own republics – Serbia and Montenegro.

Depending on the source of data, estimates on the number of refugees and internally displaced persons (IDPs) have varied from 350,000 to 800,000. Terrorist attacks by the so-called Kosovo Liberation Army, the 1999 air campaign of the NATO alliance and the arrival of KFOR forces have led the non-Albanian population flee the territory of Kosovo-Metohija.

In cooperation with the UNHCR, a registration of IDPs from Kosovo-Metohija was carried out in the Republic of Serbia in the year 2000. The initiative continued after April 2000 the non-Albanian population continued to migrate out of the territory. By July 2001, more than 200,000 IDPs have been registered in Serbia.

In April 2001, the Serbian Commissariat for Refugees, in cooperation with the UNHCR again carried out a registration of refugees and others who had fled to Serbia because of the war. The first analyses of the data from July 2001 register 451,980 persons in Serbia. Of that population, 377,731 have refugee status, while 72,249 do not meet all the necessary conditions to acquire this status under international law. The greatest number of refugees are from Croatia (about 63%), while the percentage of those from Bosnia-Herzegovina has declined to 36% as refugees from the latter return to their homes in greater numbers than those contemplating return to Croatia, where the process is quite difficult.

Although it is in some cases possible to return, the majority of refugees and IDPs (60% of those from Croatia and 59.8% of those from Bosnia-Herzegovina) have opted for integration in The State Union of Serbia and Montenegro.

Within Serbia, there are 408 registered collective centers, accommodating 30,056 people. Of this number, 20,949 are refugees, while 9,107 are IDPs from Kosovo-Metohija. About 10,000 live in unregistered collective centers, while still others live with their relatives, friends, in their own houses and apartments or in rental housing.

The greatest numbers of refugees are housed in Vojvodina, Belgrade and in the municipalities of Loznica and Sabac.

The displaced from Kosovo-Metohija mainly reside in central Serbia, with the greatest concentrations in Belgrade, Kraljevo, Kragujevac, Nis, Smederevo, Krusevac, Leskovac and Kursumlija.

Immediately after the cessation of armed conflict, it became clear that refugees not only had to be cared for in the short term, but a permanent solution to the problem needed to be found. There are three general outcomes for refugees:

1. Repatriation to the communities from which the refugees came.
2. Integration into the communities to which the refugees settled.
3. Emigration to a third country.

REPATRIATION

Both Annex 7 of the Dayton Peace Accord and the Agreement on the normalization of relations between the Republic of Serbia and the Republic of Croatia grant refugees the right of return.

The priority of The State Union of Serbia and Montenegro is repatriation, considering the most acceptable long-term solution. Carrying out this strategy requires implementation of previous guarantees of the international community and the governments of the countries refugees are returning to. Refugees must be accepted into their communities and provided conditions to live in security and dignity.

In April 1998, a protocol on the procedure for organizing the return of refugees to Croatia was signed between the governments of the FRY and the Republic of Croatia. The protocol gave the UNHCR the role of international coordinator, which would, pursuant to its mandate, assist in the mutual implementation of the agreed system. Some 7,550 refugees returned home under this arrangement, while 7,350 organized their own return to Croatia.

There is still no interstate agreement between The State Union of Serbia and Montenegro and Bosnia-Herzegovina providing for an organized return of refugees. The idea that investing funds in the reconstruction of certain municipalities in Bosnia would encourage the return of refugees proved to be unsuccessful, as evidenced by the modest number of returnees. Major cities such as Sarajevo, Mostar and Tuzla, from which the greatest number of Serbs fled, have still not received the status of "open cities", which thus inhibits the return of a significant number of people.

INTEGRATION

Although repatriation is seen as the best permanent solution to the refugee problem, The State Union of Serbia and Montenegro respects the decision of the majority of refugees who have decided to make Yugoslavia their home.

As early as 1994 the Serbian Government and the Serbian Commissariat for Refugees began preparations for a programme for the permanent settlement of refugees in The State Union of Serbia and Montenegro.

In accordance with the above-mentioned Program, the Serbian government began construction of housing for refugees in Serbia in 1997. Significant budget funds were earmarked for that purpose. In the same year, the UNHCR initiated a similar program in the FRY. This programme closely resembles that of the Serbian government, differing in that the donor is the UNHCR, which provides funds for the construction of housing while the state, namely municipalities where the construction takes place, provide for infrastructure and employment for one member of each refugee family.

The beneficiaries of this program have either already acquired or are about to acquire Yugoslav citizenship. Large families, the disabled and single mothers had a priority in the process of acquiring permanent residence.

So far, the program has been highly successful. Refugees have shown great interest in taking up permanent residence in The State Union of Serbia and Montenegro. Furthermore, Serbian municipalities are prepared to provide residential buildings and arable land, as well as employment for members of refugee families. The limited funds available to the Serbian Government and the UNHCR are the single main obstacle to construction in these housing projects.

DEPARTURE TO A THIRD COUNTRY

One of the possible options for a permanent solution to the refugee problem is their departure to a third country. The greater number of those who had opted for emigration to a third country have done so through the International Organization for Migration and UNHCR. Refugees mostly emigrate to Canada, Australia and the USA.

The Serbian Commissariat for Refugees will continue to work, within its means, on the processes of repatriation and integration of refugees, which it sees as the two most important approaches to the refugee problem in The State Union of Serbia and Montenegro.

Copyright © 2004 Office of Media Relations
Email: oom@srbija.sr.gov.yu

1 Yael Vinckx haalt in haar artikel (NRC Handelsblad, 24 maart) over het recente geweld in Kosovo, terecht een aspect naar voren dat te weinig aandacht krijgt. Dat is het verschil in de verhoudingen tussen de bevolkingsgroepen in Kosovo en Bosnië & Herzegovina. Terwijl in dat laatste land de drie groepen die in het conflict elkaar naar het leven stonden (moslims, Kroaten en Serven) uiteindelijk tot een en dezelfde etnische groep behoren, heeft men in Kosovo in hoofdzaak te maken met twee groepen (Kosovo-Albanen en Serven), die een verschillende taal, religie en cultuur kennen en bevindt tot verschillende etnische groepen behoren.

Er is nog een andere reden waarom de Kosovo-Albanese samenleving zo slecht in staat is om haar aandeel te leveren aan de multi-etnische samenleving die de Internationale Gemeenschap daar wenst te bevorderen. Ondanks het

feit dat er in Kosovo verkiezingen zijn gehouden die transparant en goed georganiseerd waren en een relatief hoge opkomst hadden, zijn de politieke partijen in hun interne structuur nog teveel een afspiegeling van traditionele Albanese machtsstructuren, die geen enkele democratie van de basis toestaan.

Binnen de partij zijn geen democratische verkiezingen van het leiderschap, zodat nieuwe gematigde geesten worden belet op te staan. Een krachtige veroordeling van het recente geweld tegen de Serven is voor de meeste politieke leiders een te riskante zaak; zij worden daarover onmiddellijk binnen de traditionele structuur aangesproken of bestraft.

De grote verontwaardiging die EU-speciale vertegenwoordiger Solana heeft uitgesproken over de minabele rol van de Kosovo-Albanese politieke leiders tijdens de rellen is terecht; het is niet de 'schuld' van het ontbreken van zekerheid over de status van Kosovo,

die ten grondslag ligt aan deze uitbarsting van haat, maar de volstrekt ondemocratische en criminele informele machtsstructuur die de Kosovo-Albanen nog steeds gevangen houdt.
M.P. DE SITTER,
Maastricht

2 Natuurlijk is de situatie van multi-etnisch Kosovo op dit moment erg beroerd, maar toch zijn er lichtpuntjes en is de situatie niet zo inktzwart als Yael Vinckx schrijft.

Meteen na de brandstichting op 17 maart j.l. kwamen lokale organisaties uit Mitrovica bij elkaar en publiceerden een oproep tot kalmte en verdraagzaamheid. Een oproep die 's avonds op het lokale televisiestation werd uitgezonden. De daaropvolgende dagen kwamen lokale organisaties uit heel Kosovo bijeen om het geweld te veroordelen. Ook die verklaring is publiek gemaakt op radio, tv, websites en in kranten. Bovenstaande voorbeelden maken duidelijk dat

Terug naar Kroatië? Er is geen werk

Servië telt na de oorlogen in Kroatië, Bosnië en Kosovo nog een half miljoen vluchtelingen. Voor velen gaan dit jaar de laatste kampen dicht.

2009
Door onze redacteur
PETER MICHIELSEN
SMEDEREVO, 31 MAART. Novak Šorgić is een jongeman in een groengeruit overhemd, met grote verbaasde ogen en zwart stekelhaar dat recht overeind staat en dat van boven plat is afgeschoren. Als we binnenkomen voor een gesprek, moeten stoelen haastig worden verplaatst, Novaks broer trekt zich terug op een van de stapelbedden, hun moeder gaat achter Novak zitten, op een bed, ze legt haar kin in haar hand, ze knikt bij alles

wat hij zegt, ze knikt wel honderd keer, maar ze zegt niets.

Het gezin Šorgić – twee ouders en twee broers – woont met 750 andere Servische vluchtelingen uit Kroatië, Bosnië en Kosovo in het kamp van Smederevo, een kilometer of zeventig van Belgrado, in de schaduw van de staalfabriek die inmiddels is opgekocht door US Steel. De kluit houten barakken van het vluchtelingenkamp is ooit neergezet voor de arbeiders die de staalfabriek bouwden. De kamer waar de familie Šorgić al jaren leeft meet vier bij vier meter, naast de stapelbedden en vier stoelen staan er een tafeltje, een fornuis en een kast. Het is er vol, vochtig en klam. Aan de muren plaatjes van smachtende Christussen en een grote foto van een breed lachende Ratko Mladić, de van oorlogsmisdaden verdachte, voormalige Bosnisch-Servische legerleider.

We wonen hier nu zes jaar, zegt Novak. In het vorige kamp zaten we met achttien mensen in een kamer. Hier is een centrale keuken, voor het hoognodige, er is verwarming en water, elke barak telt acht kamers voor acht gezinnen, twee douches en twee wc's.

Vluchtelingen zijn ze sinds 1995. Vijftien was Novak toen. Ze woonden in een dorp bij Knin, in het zuiden van Kroatië. In dat jaar werd Knin, de *Hochburg* van de Kroatische Serviërs, door de Kroaten veroverd. Meer dan een paar lakens konden ze op hun vlucht niet meenemen. „Ons huis is geplunderd, het dak ligt er nog op, maar zelfs de kozijnen zijn gestolen.” Zijn moeder knikt.

Kroatië, dat de EU in wil en onder druk staat om vluchtelingen te laten terugkeren, zegt dat het ze graag verwelkomt, maar dat alleen de ouderen – die recht hebben op

een pensioentje – daadwerkelijk komen: de jongeren komen niet omdat in hun oorspronkelijke woongebied de werkloosheid vijftig procent bedraagt. Wil Novak terug? „Er zijn geen banen. Ik zou morgen teruggaan als het anders was.” En dus blijft hij hier, in Servië, hij heeft geen werk, maar wel een opleiding, hij is automonteur.

Het kamp van Smederevo wordt in juni gesloten, althans, voor de vluchtelingen uit Bosnië en Kroatië. Die uit Kosovo mogen blijven: zij zijn geen vluchtelingen maar idp's (*internally displaced persons*) omdat Kosovo formeel geen buitenland is. Wat gaat Novak doen? „We moeten een woning huren. Maar de huren zijn enorm, 150 euro per maand. Iemand moet ons helpen.” Het liefst gaat hij naar Belgrado, zegt hij: daar is de kans op werk het grootst. Elk baantje wil hij aannemen, en zijn broer

ook, en zijn vader ook.

Zijn grote ogen schieten vol als hij denkt aan de afgelopen tien jaar. „Ik heb geen jeugd gehad. Ik ben alles kwijtgeraakt.” Toch haat hij de Kroaten niet, zegt hij, „boos ben ik alleen op de leiders van bepaalde landen. Zij hebben haat gepredikt.” Zijn moeder knikt.

Servië, zegt in Belgrado Stanko Pevac, vice-voorzitter van de (regerings)commissie voor vluchtelingen, telt een half miljoen vluchtelingen en idp's: 186.000 uit Kroatië, 90.000 uit Bosnië en 220.000 uit Kosovo. Ze kunnen integreren, in Servië, 106.000 Kroatische Serviërs hebben dat al gedaan. Iedereen is verzekerd, iedereen mag ook werken in Servië. Het probleem is alleen dat er geen werk is. Vergeet niet, zegt Pevac, elke derde inwoner van dit land leeft onder de armoedegrens. [• Vervolg SERVIË: pagina 4]

31-3-2004

In March 2004, amid the scenes of renewed violence, smouldering churches, and huddled refugees, bewildered UN officials witnessed the re-emergence of the Western theory that "ancient ethnic hatreds" ultimately determine events in the Balkans. In assessing the periodic violence in the Balkans, George Kennan stated, "Deeper traits of character inherited, presumably, from a distant tribal past" continue to plague the region and "seem to be decisive as a determinant of the troublesome, baffling and dangerous situation that marks that part of the world." This ultimately racist outlook is echoed by chief UN officials currently "administering" Kosovo. While touring the province in the aftermath of the recent carnage that left 31 people dead and over 850 injured, the head of the UN mission in Kosovo, Harri Holkeri, solemnly declared, "The concept of multiethnic Kosovo that the international community has been persistently attempting to implement in recent years is no longer tenable." In other words, the incompatible ethnic identities endemic in Kosovo have triumphed over the West's "earnest" efforts to instill a culture of multi-ethnicity. This is simply untrue. The international community, in the guise of NATO, accentuated the ethnic fissure in Kosovo through its intervention in 1999 and the record of the UN since the cessation of Operation Allied Force has been marked by a tolerance of low level ethnic oppression more so than by any genuine attempts to reconcile the communities.

31-3-2004

Peacekeeping

According to a November 2003 report by the Serbian Ministry of Internal Affairs, based on data from the Red Cross, the UN, and the ICTY, 1,192 Serbs and 593 other nationals had been murdered in Kosovo since the deployment of 21,000 NATO peacekeepers in June 1999. Up to 200,000 Serbs and 67,000 Slavic Muslims were estimated to have fled the region, while a further 790 people remained unaccounted for. The number of non-Albanian refugees who have returned to Kosovo is, according to the UN Security Council, "a small fraction of the number of Kosovo Serbs internally displaced in Serbia and Montenegro." A 2003 Amnesty International report outlined the appalling conditions endured by non-Albanians, noting, "Serbs and other ethnic minorities in Kosovo remain at serious risk of death or injury...beatings, stabbings, abductions, drive-by shootings and the use of hand grenades to intimidate and kill members of these minorities are common in the province." The fortunes of the Albanian community have improved, yet, under the aegis of the UN and NATO, one form of ethnic oppression has replaced another. NATO and the UN's inability and unwillingness to stop the violence against the minority population has stifled the development of a civil society essential to the functioning of any democracy. Institutional paralysis in Kosovo has been accompanied by an accentuation of the original societal fissure.

NATO's bombing campaign further soured relations between Kosovars and Serbs and the wider Slavic community. In Vojvodina, where previously there was significant support for the Kosovars plight, the NATO bombardment provoked an upsurge in resentment towards the Kosovar Albanians among both the Serb and Hungarian population. Within Serbia and throughout the Balkans, the NATO intervention induced a degree of pan-Slavic solidarity that has negatively impacted on any support the Kosovar Albanians may have previously had.

Kosovo's ombudsperson, Marek Antoni Nowicki, reported to the Council of Europe in February 2004 that human rights in Kosovo were "far from the minimum of international standards," warning that it is the intent of certain sections of the Albanian community to "cleanse this land from the presence of all Serbs." His words proved prophetic in mid-March when Kosovar Albanians went on the rampage in Northern Kosovo. The spark for the violence was the allegation that Serbs had chased three Albanian children to their deaths with wild dogs. This later proved untrue, with NATO Secretary General Jaap de Hoop Scheffer, among others, stating that the violence was orchestrated well in advance by elements within the Albanian community.

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

de hoofdredactie van de Volkskrant
de heer P. Broertjes
Postbus 1002
1000 BA Amsterdam

30 maart 2004

onderwerp: sommatie

geachte heer Broertjes,

Tot mij wendden zich Vukasin en Radmila Radomirovic, afkomstig uit Podujevo, Kosovo en Metohia, Republiek Servië, Marko, Draginja en Miroslava Pantic, afkomstig uit Djakovica, Kosovo en Metohia, Republiek Servië, Gici, Gorani, Milenija Markovic, alsmede Gordana en Mirko Petkovic, afkomstig uit Pec, Kosovo en Metohia, Republiek Servië, Vlasta Djurinac en Goran Vasic, afkomstig uit Pristina, Kosovo en Metohia, Republiek Servië, alsmede Zoran Seslija, afkomstig uit Gnjilana, Kosovo en Metohia, Republiek Servië, en een aantal anderen terzake van het volgende.

Allen zijn verdreven uit Kosovo, na afloop van de NAVO-agressieoorlog tegen de Federale Republiek Joegoslavië en verblijven thans als vluchteling (internal displaced persons - IDP's) elders in Servië en/of Montenegro.

Volgens gegevens van de UNHCR en het ICRC behoort Servië tot de landen met het grootste aantal vluchtelingen in de wereld, zowel in relatieve cijfers - het aantal vluchtelingen per hoofd van de bevolking -, als in absolute cijfers - het aantal vluchtelingen gaat in de richting van de 1 miljoen.

Op woensdag 5 februari 2003 meldde de Volkskrant, bij monde van Olaf Tempelman, onder de kop 'Kosovo staat weer op de agenda':

"Na de intocht van KFOR in Kosovo in juni 1999 sloegen meer dan duizend Kosovo-Serviërs en Roma op de vlucht voor wraakacties van het Albanese UCK. De Serviërs die in Kosovo achterbleven worden beschermd door KFOR-soldaten."

Het gaat hier om het cijfer 'meer dan duizend'. Dergelijke volstrekte desinformatie is, als het Servië en Serviërs betreft, onder westerse media, politici en opinieleiders al sinds jaar en dag standaardbeleid, en wekt dus op

zichzelf geen verbazing.
Mijn cliënten hebben thans echter besloten het daar verder niet bij te laten.

Bij brief van 5 februari 2003 schreef ik dat een en ander moest worden gerectificeerd, waarbij ik voorts aangaf dat als de Volkskrant zo door zou gaan, aangenomen zou moeten worden

"..dat de Volkskrant, met Tempelman als immer gretig speerpunt, kennelijk besloten heeft de leugenmachine ten aanzien van Joegoslavië tenslotte alsnog in de overdrive te zetten. Dit bij wijze van een laatste serenade aan deze inmiddels met vereende krachten opgeruimde staat. Teneinde 'het karwei af te maken', om een inmiddels courant idioom te gebruiken."

Ik voegde daaraan toe:

"Zoals als feit onweerlegbaar is gedocumenteerd zijn er niet 'meer dan duizend Kosovo-Serviërs en Roma' gevlucht na de blijde en zegenrijke intocht van 'het westen' in Kosovo, maar enkele honderdduizenden."

Als de Volkskrant zo zou doorgaan, zo gaf ik voorts aan in deze brief van 5 februari 2003, dan zou daaruit eens te meer opzettelijke misleiding geconcludeerd moeten worden.

De gevolgtrekking die daar dan uit te maken zou zijn, stelde ik, zou kunnen zijn

"..dat als men bij de Volkskrant kennelijk opgewonden raakt van het vervalsen van de geschiedenis, we op dat gebied binnenkort nog wel meer kunnen verwachten. Zoals de bewering, van de een of andere Tempelman-adept, dat bij de holocaust in de Tweede Wereldoorlog 'zo'n 25.000 joden zijn vermoord' (6 miljoen gedeeld door een factor 230)."

Tot nu toe is het bij de Volkskrant van dat laatste nog niet gekomen, zo valt vast te stellen. Maar wat niet is, kan altijd nog komen, zo luidt het gezegde.

Intussen is de Volkskrant, tot op heden, wel onverdroten doorgegaan met de opzettelijke misleiding omtrent het aantal verdreven mensen uit Kosovo na de machtsovername aldaar.

Zij het dat men het ter redactie voortaan raadzaam achtte om deze opzettelijke desinformatie voortaan niet langer al te doorzichtig te maken. Zodat uw redactie, bij monde van de tempelmannen, besloten heeft om voortaan, in plaats van het cijfer duizend, het cijfer honderdduizend uit Kosovo verdrevenen te hanteren.

Zo schreef de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 1 november 2003, onder de kop 'Leren zwemmen op het droge':

"Er was een tijd, nog niet zo lang geleden, dat deze massieve internationale aanwezigheid door de autochtone be-

volking als positief werd beschouwd. Althans: door de Albanezen, die voor de oorlog reeds 90 procent van de Kosovaarse bevolking vormden en na de uittocht van honderdduizend Serviërs in juni 1999 zelfs 95 procent."

En ook heel recent noemde de Volkskrant weer honderdduizend als het aantal uit Kosovo verdrevenen.

Hoewel niet meer zo'n volstrekt doorzichtige opzettelijke misleiding als het eerder gehanteerde cijfer van 'meer dan duizend' verdrevenen, is dit nog altijd een bewuste en opzettelijke verduistering van minstens 130 duizend mensen.

'Vertaald' in aantallen door de nazi's vermoorde joden, zou deze lompe leugen nog steeds betekenen dat niet 6 miljoen joden zijn omgebracht, maar een bewering dat dit er 2,5 miljoen geweest zouden zijn.

Een onsmakelijke vergelijking? Wel voor iedere racist die althans de indruk wil wekken joden belangrijker te vinden dan Serviërs.

Ik schreef u dan ook, bij brief van 10 november 2003, naar aanleiding van dit cijfer van honderdduizend verdrevenen, onder meer:

"Nog steeds kan uw krant blijkbaar het liegen en bedriegen op dit vlak niet laten. Hoewel de ultieme grofheid om dit aantal te stellen op 'meer dan duizend' thans door u blijkbaar niet langer wordt aangedurft, blijft uw krant per saldo volharden in volstreekte desinformatie op dit punt. Uiteindelijk koerst u daarmee af op juridische stappen tegen uw krant, aangezien een dergelijke vervalsing van de werkelijkheid voor zeer veel Servische burgers uiterst nadelige konsekwenties heeft."

Over het juiste aantal uit Kosovo verdrevenen kan geen misverstand bestaan. Dat aantal ligt in elk geval ver boven de tweehonderdduizend. Het ICRC Annual report 2002 vermeldt in dit verband: "Some 230.000 IDP's from Kosovo remained in the FRY." Dit zijn dan uitsluitend nog maar degenen die zich officieel als IDP bij het Rode Kruis en de UNHCR hebben laten registreren. Daarnaast zijn er nog tienduizenden die zich niet als zodanig hebben laten registreren, en hebben volstaan met de bij familie, verwanten en elders onderdak te vinden.

In elk geval staat dus de officiële teller op 230.000 uit Kosovo verdrevenen.

En iedereen die stelselmatig een aantal van honderdduizend hanteert, die liegt of bedriegt opzettelijk. Of die nu Volkskrant heet of NOVA, dan wel Jan, Piet of Klaas.

Nu horen mijn cliënten u al zeggen: "En als ik nu als Volkskrant wil liegen en bedriegen, wie maakt me dan wat? Waarom zou ik dat niet mogen?"

U heeft natuurlijk op zichzelf helemaal gelijk! Per slot

staat de krant van voren naar achteren, elke dag weer, vol van leugens, halve leugens, verdraaiingen, aanzetten tot haat en onzuivere emoties, dus dat is op zichzelf niks bijzonders. Da's de vrijheid van meningsuiting, zoals we allemaal weten.

Punt is echter hier dat een dergelijke constante misleiding in de berichtgeving mijn cliënten zwaar benadeelt. Doordat ruim 130.000 Kosovaars-Servische vluchtelingen stelselmatig onzichtbaar worden gemaakt - en wel door hun bestaan eenvoudig te ontkennen - wordt op onvoldoende schaal door westerse NGO's hulp verleend, ontvangen hulporganisaties uit westerse officiële en particuliere bron onvoldoende financiële middelen voor een adequate en menswaardige opvang en worden er door de westerse staten onvoldoende toegewerkt naar een veilige en geslaagde terugkeer van hen in Kosovo.

Mensen die niet bestaan, behoeven immers geen eten, geen onderdak, geen medische verzorging, geen scholing en geen inkomen. Ze hoeven ook niet terug te keren.

Daarbij geldt dat de regering van Servië en Montenegro, het slachtoffer zijnde van successievelijk zware economische sancties, westerse oorlogsagressie en daarmee gepaard gaande verwoestingen van de civiele infrastructuur ten bedrage van naar schatting van westerse economen meer dan 50 miljard euro en verder economisch verval na de liberalisering door het aldaar vervolgens gevestigde pro-westers regime - zelf vergaand onvoldoende financiële middelen heeft om de onafzienbare vluchtelingenstroom binnen zijn grenzen afdoende te helpen.

Met als uiteindelijk resultaat dat onder de niet-Albanese vluchtelingen uit Kosovo, waaronder mijn cliënten, niet alleen de armoede, ellende en uitzichtloosheid enorm zijn, maar ook dikwijls nog sprake is van regelrechte honger. Voedselpakketten worden daarbij slechts verstrekt aan de 'most vulnerable IDP's from Kosovo' (ICRC Annual Report 2002).

Uw krant speelt een prominente rol in de opzettelijke desinformatie omtrent het aantal niet-Albanese ontheemden uit Kosovo. Uw krant is er verantwoordelijk voor dat, in de publieke opinie en onder de politieke opinievormers en besluitvormers hier in Nederland, 130 duizend mensen, waaronder mijn cliënten, eenvoudig niet bestaan. En als gevolg daarvan in volstrekt ellendige en uitzichtloze positie worden gehouden.

Hiermee handelt u onrechtmatig jegens mijn cliënten.

Het feit dat de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 18 maart 2004, onder de kop 'Veldslag in etnisch verdeelde stad in Kosovo' wél, voor het eerst sedert de vijf jaar dat hun verdrijving thans een feit is, melding maakt van het gegeven dat "in 1999 honderdduizenden Serviërs uit de provincie [werden] verjaagd", doet daaraan niet af.

Vooreerst moet immers aangenomen worden dat deze laatste bij-

stelling tot stand is gekomen onder de druk van de aangekondigde eventuele juridische stappen. Daarbij moet worden gevreesd dat als deze dreiging wegvalt de Volkskrant, bij wijze van reflex, zijn oude lijn van opzettelijke desinformatie op dit punt met grote vanzelfsprekendheid weer zal oppakken.

Dat de Volkskrant daar zelf ook verdere indicaties voor aanreikt, komt verderop in deze sommatie nog ter sprake.

Dat de Volkskrant besloten heeft de campagne van desinformatie met betrekking tot Kosovo in alle hevigheid voort te zetten, en hier niet anders doet dan - temporeel - de ene leugen vervangen door een aantal andere, blijkt ook uit het verloop van de verdere berichtgeving over de pogroms en de campagne van etnische zuivering die Albanese extremisten medio maart j.l. in Kosovo jegens de Serviërs, onder de ogen van de NAVO-troepen, doorvoerden.

De Volkskrant is er, bij monde van de tempelmannen ter redactie, altijd al niet alleen op uit geweest de geschiedenis te vervalsen door opzettelijk onjuiste cijfers te bezigen over het aantal mensen dat, na de westerse machtsovername in Kosovo, aldaar verdreven is. Maar ook om abjecte anti-Servische stemmingmakerij in stand te houden, waarbij bij iedere gelegenheid platweg een 'eigen schuld dikke bult'-rethoriek jegens de Serviërs in stelling wordt gebracht.

Ook nu weer, tijdens de pogroms en etnische zuivering van midden maart j.l. probeerde de Volkskrant, bij monde van Tempelman, tot de allerlaatste snik bij het publiek de mening te doen postvatten dat de Serviërs in Kosovo het etnisch geweld waarvan zij het slachtoffer werden, over zichzelf hadden afgeroepen.

Zo gaf de Volkskrant op 18 maart 2004, bij monde van Tempelman, de volgende lezing van de bestorming van de brug over de Ibar bij Mitrovica op woensdag 17 maart 2004, door Albanees tuig:

"Bij de brug over de Ibar opgestelde KFOR-troepen trachtten de hordes aan beide kanten met traangas en rubberen kogels uiteen te jagen. Volgens ooggetuigen schoot op dat moment een Serviër met een kalasjnikov op de Albanese menigte. Albanezen met revolvers vuurden terug, waarna de situatie escaleerde."

De NRC van 18 maart 2004 weet van zo'n Servische provocatie niets, en schrijft over de situatie op de brug alleen:

"Uiteindelijk werd er geschoten. KFOR-soldaten en de internationale politie stonden ondanks het gebruik van schokgranaten, traangas en rubberkogels machteloos toen Albanezen massaal over de brug trokken en slaags raakten met de Serviërs."

En op 22 maart 2004 meldde de NRC op dit punt nog eens, in een

terugblik:

"In Mitrovica trokken tientallen Albanezen over de brug naar het noordelijk deel van de stad, waar de Serviërs wonen. Ze verrasten de Franse soldaten volledig."

In de al eerder ingezette bekende stijl van 'de Serviërs roepen het over zichzelf af', gaat de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 18 maart 2004 als volgt verder:

"Ook in het dorpje Caglanica nabij de Kosovaarse hoofdstad Pristina kwam het gisteren tot gewelddadigheden. Serviërs blokkeerden voor de derde dag toegangswegen uit protest tegen het beschieten van een Servische jongen vanuit een Albanese auto eerder deze week. Duizenden Albanezen uit Pristina voelden zich geprovoceerd en marcheerden naar het dorpje Ob."

De NRC meldt hierover op 18 maart 2004:

"Albanese inwoners van de hoofdstad Pristina doorbraken wegversperringen van KFOR en de VN-politie en trokken naar een Servische enclave, het dorp Caglavica. Daar vielen drie doden toen handgranaten werden gegooid en Servische huizen in brand werden gestoken."

En, in de door de Volkskrant gewenste Tempelman-stijl, op 19 maart 2004:

"Albanezen hebben gisteren in Kosovo op verschillende plaatsen Servische orthodoxe kerken in brand gestoken. De nacht ervoor waren in Servië moskeeën uit de Ottomaanse tijd in brand gestoken om Albanees geweld te wreken tegen Serviërs in Kosovo."

Over de baaierd van geweld jegens de Serviërs die inmiddels al enkele dagen aan de gang was en waarover de Volkskrant tot op dat moment had gezweven, vermeldde de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 19 maart 2004 voorts niet meer dan:

"Het (KFOR) kon niet verhinderen dat zowel in Mitrovica, waar de gewelddadigheden woensdag begonnen, als in het dorpje Obilic Servisch cultureel erfgoed in brand werd gestoken. Tientallen Serviërs werden door KFOR geëvacueerd. Op vele plaatsen richtte KFOR barricades op om Albanezen de toegang tot Servische dorpen te verhinderen. Albanese menigtes bekogelden de troepen met stenen."

Terwijl de NRC al op 18 maart 2004 over het geweld jegens de Serviërs had geschreven:

"In alle grote steden en bij alle Servische enclaves was gisteren sprake van etnisch geweld."

Een werkelijkheid dus die het Volkskrant-lezerspubliek zelfs een dag later van de Volkskrant-redactie niet mocht weten.

Evenmin als wat de NRC verder op dit punt al op 18 maart 2004 berichtte, namelijk:

"In een andere Servische enclave, Kosovo Polje, werden tien huizen, een postkantoor, een ziekenhuis en een school in brand gestoken, in de stad Prizren een orthodox seminarie en een klooster en in het dorp Belo Polje, nabij Pec, 25 huizen van Servische vluchtelingen die onlangs naar Kosovo ware teruggekeerd. Hier viel één dode. Vanmorgen duurde het geweld voort. In Obilic bij Pristina werd een orthodoxe kerk in brand gestoken."

Terwijl de Volkskrant op 18 maart 2004 deze baaierd van anti-Servisch geweld wist te reduceren tot het gooien van "tenminste één handgranaat" en het in brand steken van "twee servische huizen", hetgeen eenheden van de VN-politie en KFOR, "niet konden verhinderen."

Niets ook in de Volkskrant van 19 maart 2004 over wat de NRC op die dag berichtte, namelijk:

"Het geweld tegen de Servische minderheid ging gisteren door, hoewel minder intensief dan woensdag. In Mitrovica slaagde KFOR erin de partijen uit elkaar te houden, maar in Lipljan vielen Albanezen met handgranaten een orthodoxe kerk aan en openden Finse KFOR-soldaten het vuur om hen op een afstand te houden. In Srbica moesten orthodoxe nonnen per helikopter worden ontzet nadat hun klooster door Albanezen was omsingeld en aangevallen. In Caglanica gebruikte KFOR traangas en rubberkogels tegen Albanezen en in Obilic moesten de laatste Serviërs worden geëvacueerd. Daar waren het overigens geen relschoppers, maar Albanese politieagenten die woensdag de Serviërs waarschuwden dat ze tien minuten hadden om hun woningen te verlaten - die werden prompt in brand gestoken - en die niets deden toen drie Serviërs werden doorgeslagen."

Het komt de Volkskrant beter voor als haar lezers van dat alles niets te weten komen. Dat zou maar inbreuk maken op de met grote zorgvuldigheid door de Volkskrant gekweekte anti-Servische geest. En de grondslag van permanente misleiding omtrent Kosovo, waar de Volkskrant voor staat, onnodig aantasten.

Evenals de Volkskrant haar lezers ook niet geconfronteerd wenste te zien met wat de NRC verder op dit punt op 22 maart 2004 nog meldt, namelijk:

"In Mitrovica trokken tientallen Albanezen (afgelopen woensdag) over de brug naar het noordelijke deel van de stad, waar de Serviërs wonen. Ze verrasten de Franse soldaten op de brug volledig. Niet lang daarna stonden andere Servische enclaves in brand. KFOR wist niet waar te beginnen. In het dorp Obilic evacueerde ze haastig alle Servische inwoners. Vijf minuten later trokken tientallen Albanese kinderen en mannen brandschattend door de wijk. Ze konden ongehinderd hun gang gaan, want

KFOR had het te druk met de evacuatie. Vier dagen later ligt Obilic er verlaten bij. De Serviërs zijn weg - ze komen ook niet meer terug. Hun huizen zijn verbrand en hun bezittingen zijn gestolen, op drie varkens na die de Albanezen, moslims, niet willen aanraken."

Nadat de aanvankelijk door de Volkskrant, bij monde van Tempelman, toegepaste aloude taktiek om de slachtoffers van de pogroms zelf de schuld hiervan in de schoenen te schuiven door de loop van de ontwikkelingen niet langer haalbaar bleek, koos de Volkskrant er dus voor om dan maar over te stappen op het doodzwijgen van de meeste gruwelijkheden. Zoals van wat de NRC, in aanvulling op het eerdere citaat, verder nog schreef:

"Op de resten van de verbrande huizen hebben ze (Albanezen) alvast hun naam geschreven. 'Verkocht aan Avdi Mrlku'. Of: 'Bezet door Fadil Rexhepi'.

Het is niet de bedoeling dat de Volkskrant-lezers dat allemaal te weten komen. Voor de Volkskrant-lezers heet het, bij monde van Tempelman, op 20 maart 2004 slechts:

"Tientallen (sic!) Serviërs uit Kosovo zijn donderdag en vrijdag naar Zuid-Servië geëvacueerd. 'Zodra we weg waren, werden onze huizen in brand gestoken', aldus een oude man."

Verder dan die "tientallen Serviërs" wilde - kon - de Volkskrant in haar berichtgeving over deze pogroms nimmer tellen. Vandaar dat zij haar lezers zorgvuldig wist te onthouden wat de NRC op 22 maart 2004 berichtte, namelijk:

"In totaal werden 3.600 Serviërs verdreven..."

Hier zien we, in volle glorie, weer de volstrekte misleiding terug over het werkelijke aantal verdrevenen. Als het om Servische verdrevenen gaan kan de Volkskrant het eenvoudig niet laten om, als een soort reflex, het werkelijke aantal met tenminste een factor 300 te verlagen! Dat is de krant blijkbaar ingebakken.

Des te meer reden om aan te nemen dat, zodra de druk van een dreigend proces jegens de Volkskrant zal wegvallen, de redactie automatisch weer terug zal vallen op zijn oude voorstelling van zaken dat na de NAVO-bezetting van Kosovo niet enkele honderdduizenden, maar 'meer dan duizend' dan wel 'honderdduizend' Serviërs uit Kosovo zouden zijn verdreven. Des te meer reden dan ook voor mijn verzoekers om dit proces ook inderdaad te effectueren.

De Volkskrant houdt er zo ook haar eigen cijfers op na over het aantal kerken dat bij de recente pogroms en etnische zuivering van maart 2004 door Albanese bendes werd platgebracht. Op 22 maart 2004 kwam de Volkskrant met de volgende voorstelling van zaken op dit punt:

"Voor vijftien Servische kerken kwan KFOR te laat. Radicale Albanese jongeren staken ze in brand".

En even verderop:

"Voor vijftien Servische religieuze monumenten kwam de bescherming van de internationale troepenmacht KFOR in Kosovo te laat."

Als plaatsen waar 'Servisch cultureel erfgoed' in brand werd gestoken, noemt de Volkskrant uiteindelijk slechts Mitrovica en Obilic. Dat was op 19 maart 2004.

Terwijl de NRC op 22 maart 2004 meldt dat "meer dan twintig Servisch-orthodoxe kerken en kloosters in brand [werden] gestoken.."

De boodschap die de Volkskrant hier, bij monde van Tempelman, tevens nog wil afgeven is: KFOR en de internationale politiemacht hebben kranig werk geleverd. Weliswaar kwamen ze op een aantal plekken steeds even te laat, maar uiteindelijk wisten ze de orde krachtadig te herstellen. Dus zo erg was het ook allemaal gelukkig niet!

Over dat door de Volkskrant gepropageerde krachtadige optreden van de westerse troepen is de NRC aanmerkelijk voorzichtiger. Je hoort de krant daar niet over.

Terecht, want niet alleen was er sprake van een compleet falen om de noodzakelijke bescherming te bieden. Maar op veel plaatsen lieten de westerse bezettingstroepen de Albanese hordes zelfs ongestoord hun gang gaan.

Dat is niet het beeld dat de Volkskrant-redactie van de westerse bezettingsmachten en de Albanese politiemacht overeind gehouden wenst te zien.

Natuurlijk vertelt de Volkskrant haar lezers evenmin hoe vertegenwoordigers van de internationale organisaties deze gewelddadigheden kwalificeerden.

In haar beschouwing van 22 maart 2004 van de gebeurtenissen komt de Volkskrant-redactie niet verder dan:

"Tijdens een week van **hevige onrust** kon KFOR vaak niet anders dan nonnen en priesters in allerijl evacueren voor radicale Albanese jongeren hun behuizing in vuur en vlam zetten."

De Volkskrant-redactie wil dus niet verder gaan dan de kwalificatie 'hevige onrust'. Geïnstigeerd door wat gekwalificeerd wordt als 'radicale Albanese jongeren'. Maar dan, naar de suggestie van de Volkskrant, vaak ook nog eens uitgelokt door de Serviërs zelf natuurlijk, zoals we al eerder zagen.

Op dat laatste vlak gaf de Volkskrant, bij monde van Tempelman, nog op 19 maart 2004 een staaltje weg. En wel door, op het moment dat zeven Servische dorpen in vlammen opgingen, elders in Servische enclaves grote verwoestingen werden aange-

richt, tientallen Serviërs bij pogrom werden vermoord, vele honderden Serviërs waren gewond en duizenden Serviërs op de vlucht werden gedreven, impliciet te klagen over het feit dat Kostunica zich schuldig zou maken aan selectieve verontwaardiging hierover door wel mee te doen aan demonstraties tegen deze 'hevige onrust' van de zijde van 'radicale Albanese jongeren', maar nog almaar geen veroordeling uit te spreken over het brand steken van twee moskeeën in respectievelijk Belgrado en Nis.
Dit in de volgende bewoordingen:

"In de Servische hoofdstad Belgrado trokken gisteren meer dan tienduizend demonstranten op naar de Sint Sava Kathedraal uit protest tegen de vernietiging van Servische kerken, kloosters en huizen. Onder de demonstranten bevonden zich de Servische premier Kostunica (...). Gisteren werd bekend dat donderdag, behalve een reeks andere monumenten, ook het veertiende-eeuwse klooster Srbica in Kosovo is afgebrand nadat Deense KFOR-troepen zich uit het gebied hadden teruggetrokken. Over het afbranden van historische moskeeën in Servië zelf in de nacht van woensdag op donderdag heeft Kostunica nog niets gezegd."

Op 19 maart 2004 meldde de Volkskrant ook dat weliswaar premier Kostunica van Servië-Montenegro "sprak van een 'pogrom' op Serviërs in Kosovo en het geweld "georganiseerd en gepland [noemde]", maar dat stelt natuurlijk niet veel voor. Kostunica, nog duidelijk selectief bezig ook, is immers zelf een Serviër!

Maar dat de NRC op 22 maart 2004 weet te melden: "Internationale bestuurders nemen inmiddels zonder omhaal het begrip etnische zuivering in de mond", valt naar het oordeel van de Volkskrant beter te verzwijgen. In het licht van de gruwelijke gewelddadigheden kan de Volkskrant de woorden 'pogroms' en 'etnische zuiveringen' niet uit de pen te krijgen. Dat westerse officials wél openlijk deze kwalificaties bezigen, moet verzwegen worden.

Concluderend moet het volgende worden gesteld.

Dat uw krant, nu al vele jaren lang, zich systematisch schuldig maakt aan opzettelijke desinformatie als het gaat om Kosovo en het lot van de Servische minderheid, benevens dat van andere minderheden aldaar, is een zaak van de Volkskrant-redactie zelf en haar eigenaren. Da's dan de invulling die de Volkskrant geeft aan het begrip vrijheid van meningsuiting, zullen we maar zeggen.

Door nu echter al vijf jaar lang - met een vooralsnog incidenteel te achten enkele recente onderbreking - stelselmatig te liegen en bedriegen over het aantal na afloop van de NAVO-agressieoorlog uit Kosovo verdrevenen, en wel door dit aantal systematisch een factor 230, dan wel een factor 2,3 lager voor te stellen dan het in werkelijkheid is, wordt op die manier de existentie van tussen de 228.000 en 130.000 mensen, waaronder mijn verzoekers, eenvoudig ontkend.

zoals dus ook zeer recent opnieuw door de Volkskrant wordt gelogen en bedrogen over het aantal bij de recente pogroms van maart 2004 uit Kosovo verdrevenen, waarover in de Volkskrant-kolommen geen ander cijfer is te vinden geweest dan 'enkele tientallen'.

Ook daarmee wordt weer het aantal recentelijk - aanvullend - uit Kosovo verdrevenen door uw krant met minstens een factor 230 te laag voorgesteld. En wordt de existentie van - aanvullend - nog eens zeker 3550 mensen door de Volkskrant ontkend.

Zij die, achteraf nadat de gruwelen een feit waren geworden, de omvang van de holocaust proberen te bagatelliseren worden, zeer terecht, als racisten en jodenhaters aan de kaak gesteld. En lopen zelfs het risico van strafvervolging. Want ook al zijn de betrokkenen dood, leugens daarover zijn een belediging van de slachtoffers en hun nabestaanden. En houden het risico in dat een klimaat wordt gekweekt waarin herhaling mogelijk zou kunnen worden.

Zoals degenen die de omvang van het aantal omgebrachte joden trachten te bagatelliseren te boek worden gesteld als racisten, zo kwalificeert ook de Volkskrant zich uitdrukkelijk als racistisch door stelselmatig en opzettelijk te liegen en bedriegen over het aantal slachtoffers van de etnische zuiveringen in Kosovo.

Een verzwarende factor vormt hierbij het feit dat het hier niet gaat om mensen die helaas al overleden zijn, waarvan het feit dat zij bestaan hebben en vermoord zijn wordt ontkend, maar dat het hier gaat om honderdduizenden, dan wel in het tweede geval vele duizenden, nog levende mensen - waaronder mijn cliënten - waarvan het bestaan door de Volkskrant wordt verduisterd.

Levende mensen, van vlees en bloed, die dringend hulp nodig hebben. Maar het door de vervalsing van de werkelijkheid, waardoor hun bestaan ontkend wordt, niet krijgen.

En die als gevolg van een en ander in een volstrekt ellendige en uitzichtloze positie geklemd blijven zitten

Een positie waarin hun mensenrechten aan permanente grove schending onderhevig zijn. Aan welke schending de Volkskrant zich mede schuldig maakt.

Uw krant, uzelf, uw redactie en de eigenaren van uw krant handelen, zoals gezegd, hiermee onrechtmatig jegens mijn cliënten.

Ik sommeer u dan ook om onverwijld met mij te bespreken op welke wijze u aan uw genoemd onrechtmatig optreden een halt gaat toeroepen en welke stappen door u zullen worden gezet om bij te dragen aan herstel van de hiermee aangerichte schade.

Ik sommeer u voorts om uw bereidheid daartoe binnen een week na dagtekening van dit schrijven per brief of e-mail aan mij kenbaar te maken.

Bij gebreke waarvan mijn cliënten de Volkskrant en u persoonlijk in kort geding zullen betrekken.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

Aan alle mensen van het voormalige Joegoslavië die aanwezig waren op de herdenkingsbijeenkomst van 24 maart 2004 in Amsterdam van de NAVO-oorlog tegen Joegoslavië en aan alle overige mensen met familie/bekenden in of van Kosovo.

30 maart 2004

Beste mensen,

Zij die op de herdenkingsbijeenkomst van de NAVO-agressieoorlog tegen Joegoslavië zijn geweest, die op 24 maart 2004 door de Permanente Commissie inzake westerse oorlogsmisdrijven is georganiseerd, kunnen het zich vast nog wel herinneren. We hebben daar besproken dat we woedend zijn over de jarenlange leugens over Kosovo en de leugens over wat de Serviërs in Kosovo wordt aangedaan, die voortdurend in de Nederlandse pers staan. En we hebben besproken dat die Nederlandse pers nu maar eens voor de rechter ter verantwoording moet worden geroepen. DAT KAN!

Maar juridisch is het nodig dat dit dan door de uit Kosovo afkomstige en/of nog in Kosovo wonende Serviërs, Roma, Gorani, Turken, Joden, etc. zelf gebeurt. Precies zoals het de Servische (Joegoslavische) slachtoffers van het RTS-bombardement en de clusterbom-aanvallen op Nis en hun nabestaanden zelf zijn geweest die Kok en van Aartsen hebben gedwongen om voor de Nederlandse rechter te verschijnen om zich te verantwoorden (Zie de bijgaande folder(s)).

Een procedure tegen de leugens en het bedrog van de (Nederlandse/westerse kranten, radio en tv kan dus, juridisch gesproken, NIET gedaan worden door Serviërs (Joegoslaven) die BUITEN Servië-Montenegro wonen. We hebben daarvoor persé de hulp en medewerking nodig van mensen in Servië-Montenegro zelf. In dit geval dus van mensen die in Kosovo wonen of gewoond hebben.

Als die mensen de advocaten van de Permanente Commissie schriftelijk machtigen, dan kunnen deze advocaten hier de kranten voor de rechter dagen over hun leugens. Die gaan dan aan de slag.

Waar gaat het dus om ?

Het gaat erom dat als u familie/vrienden heeft die in Kosovo wonen of daar verdreven zijn, u deze mensen vraagt of ze de bijgaande machtiging willen invullen en ondertekenen. HOE MEER MENSEN HOE BETER ! Er zijn voor hen die meedoen geen kosten.

De juridische procedures worden geheel betaald door de Permanente Commissie.

De tekst van de machtiging vindt u hierbij. In het Nederlands U moet dan wel de tekst even voor hen vertalen.

Als ze dan de machtiging hebben ingestuurd, naar u of rechtstreeks naar de Permanente Commissie, kan de zaak beginnen! De eerste leugenaar die we willen aanpakken is de Volkskrant.

Het adres van de Permanente Commissie is: Marskant 71, 7551 BT Hengelo, Nederland, tel. 074-2432887 e-mail hans.hupkes@planet.nl.

30-3-2004

De VK is een diepste roestesch. Steldat
er 7 An. dagen more afgehand

Permanente Commissie inzake
westerse oorlogsmisdrijven
Marskant 71
7551 BT Hengelo
Nederland
tel/fax 074-243 28 87
www.natosued.org

Mr. N.M.P. Steijnen
Advocaat en Procureur
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
Nederland
tel. 030-695 68 67
e-mail: sagitar@hetnet.nl

MACHTIGING

Hierbij machtig ik, ondergetekende, Mr. N.M.P. Steijnen en Mr. M.J.F. Stelling, om voor mij op te treden als advocaat:

1. tegen de leugens over Kosovo in de kranten van de NAVO-landen.
2. tegen de Nederlandse politici in de NAVO-landen, die verantwoordelijk zijn geweest voor de NAVO-oorlog tegen Joegoslavië, voor financiële schadevergoeding voor de verdrijving van mij en mijn familie uit Kosovo.

Persoonlijke gegevens van de verlener van deze machtiging:

Familienaam.....
Voornamen (voluit).....
adres in Kosovo:
 woonplaats.....
 straat..... postcode.....

Huidig verblijfsadres:
 woonplaats.....
 straat..... postcode.....

VRAAG ZOVEEL MOGELIJK MENSEN UIT KOSOVO OM MEE TE DOEN !

Gedaan te (plaats)-----op (datum)-----

handtekening-----

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "DIRECT DRAGAN DIRECT" <classic2direct@yahoo.com>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 30 maart 2004 0:44
Onderwerp: Fw: ARTEL: BELGRADE FORUM: NATO aggression against FRY, five years ago

— Original Message —

From: ARTEL
To: Undisclosed-Recipient;
Sent: Friday, March 26, 2004 4:00 PM
Subject: ARTEL: BELGRADE FORUM: NATO aggression against FRY, five years ago

Geopolitika by ARTEL

www.artel.co.yu office@artel.co.yu

Date:

Warning: If you have received this message by error or you don't want to receive our e-mails anymore, please click on office@artel.co.yu and write "unsubscribe" in the subject column.

BELGRADE FORUM: NATO aggression against FRY, five years ago

http://www.artel.co.yu/en/reakcije_citalaca/2004-03-26.html

BELGRADE FORUM FOR THE WORLD OF EQUALS

Belgrade, 25.03.2004.

Press Communiqué

The NATO aggression against Yugoslavia in 1999 has not resolved any problems, rather the opposite. There is undiminished terrorist and separatist activity, with the final aim in the minds of the perpetrators of creating a Greater Albania on the territory of Serbia, Montenegro, Macedonia and Greece. The Balkan region continues to be unstable, with thousands of people very recently forced from their homes, joining hundreds of thousands of refugees from civil wars since 1991. The region remains undeveloped and social tensions are rising. The terrorism in Kosovo and Metohija is linked to wider international terrorist activity, organised crime and narco-trafficking.

Five years after the bombing of Yugoslavia, Yugoslavia has ceased to exist. Fittingly, the document abolishing the over seventy years old multi-ethnic state was signed by Javier Solana, the then Secretary General of NATO who had authorised the commencement 1999 of the 1999 bombing.

The current organised violent offensive against the remaining Serbian population in Kosovo and Metohija is only one of many consequences of the NATO aggression, hand in glove with the terrorist KLA which acted as NATO death squads.

These are some of assessments of the participants of the Round Table entitled 'NATO Aggression, Five Years After' held in Belgrade on 24th March 2004 under the auspices of the Belgrade Forum for the World of Equals.

The premises of the Ethnographic Museum could hardly accommodate all of the several hundred guests who came from all over Serbia and Montenegro, as well as from various European countries, to analyse causes and consequences of the aggression, to voice condemnation of NATO aggression as a crime against peace and humanity, to pay their respects to thousands of victims and express solidarity with Serbia and Montenegro.

The speakers included, among others, military analysts and retired generals Dr Radovan Radinovic, Bosko Todirovic, Dusan Vilic and Sreten Cupic, philosopher and academician Mihajlo Markovic, Bishop Irinej Bulovic of the Serbian Orthodox Church, writers Professor Yelena Guskova from Russia, Noah Tucker from Great Britain, Yves Bataille, Emile Vlajki and Milla Aleckovic from France, Dr Miloje Milicevic from Germany, Professor Veselin Djuretic, Prof Ivon Cukolovic, Prof Pavel Bubanja, Dr Stanislav Stojanovic, Dr Miodrag

Yugoslav former foreign minister Zivadin Jovic and others.

An appeal has been addressed to politicians, friends of Serbia and Montenegro in Europe and in the World, to intellectuals, the media, and to all well-wishers, to strongly condemn terrorism in Kosovo and Metohia as strongly as when it occurs elsewhere in the world, to condemn the ethnic cleansing of Serbs and other non-Albanians, the destruction of churches and other religious monuments, and all other crimes which have been committed, and which continue in the presence of 20, 000 troops under the auspices of the United Nations. Between three and four thousand people have been cleansed and about thirty have been killed, hundreds of homes have been burned down and thirty monasteries and churches destroyed.

All participants demanded that the personal responsibility be taken by Mr Hari Holkeri, Special Representative of the UN Secretary General, for failing to undertake effective measures to prevent the latest appalling crimes against ethnic Serbian people in Kosovo and Metohija, and deliberately trivialising their consequences.

The authorities in Serbia and Montenegro should be making continuous diplomatic efforts to protecting Kosovo and Metohia as an unalienable part of Serbia, and supporting it by the provisions of the OECD Helsinki Final Document, UN Charter, the peace accords after the First and Second World Wars, and insisting on exact and full implementation of UN Security Council Resolution 1244 of 1999.

UNSC Resolution 1244 and the 1999 Agreement of Kumanovo provide for immediate deployment of certain Serbian military and police forces in Kosovo and Metohia. Five years have elapsed and this has not been implemented. Serbian Government is must undertake a diplomatic offensive to have this obligation by the so-called international community put into effect. But instead of insisting on this, Serbia's current 'democratic' prime minister has offered, as an absurd substitute, the deployment of Serbian troops in Afghanistan, Iraq and elsewhere.

The final document of the Round Table calls also for bringing to justice all those responsible for the more than 4,000 terrorist attacks against Serbs in Kosovo and Metohija which have taken place since the so-called international community took responsibility for peace, order and respect for basic human rights in Kosovo and Metohija.

Participants in this important international conference declared that they commemorate the victims of NATO aggression against Yugoslavia in the spirit that such a crime against the basic principles of international order, peace and humanity should never be repeated anywhere in the world.

BELGRADE FORUM FOR WORLD OF EQUALS

11000 Belgrade, Misarska 6/2, Serbia and Montenegro

Tel./Fax: (++381 11) 3245601

E-Mail: info@belgrade-forum.org

www.belgrade-forum.org

ARTEL GEOPOLITIKA is a private, independent and non-profit web site provided by the volunteer work of a small group of enthusiasts. If you enjoy the information that ARTEL GEOPOLITIKA is publishing, we would be grateful for any financial contribution from your part or advertising on our web site. Your help would be used for the improving of the selection of the information, its faster publishing on the site and for, what we consider the most important, the translation of the prominent information on other languages.

For contributions in Dinars: Rade Drobac- Postanska stedionica- Account No. 908-20001-18-8888-47712653
For contributions in foreign currency: Rade Drobac- Nacionalna stedionica- Foreign Account No.: 00-305-0002922.2

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Targets" <redactie@targets.org>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>;
 <hans.hupkes@planet.nl>; "Beentjes, J.J. (RADI)" <J.J.Beentjes@lumc.nl>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Ksenija Sigulinski" <lizamia@zonnet.nl>; "Dolf Loth" <loh@hesasd.nl>; "DIRECT DRAGAN DIRECT" <classic2direct@yahoo.com>
Verzonden: dinsdag 30 maart 2004 1:38
Onderwerp: Fw: [ERPKIM] Rummaging Through the Ashes - The Aftermath of Kosovo's Pogrom

— Original Message —

From: Apis Group office

To: Doncheva2003@yahoo.com ; office@2net.co.yu ; office@great-dating-services.com ; vojak@eunet.yu ;
 rigel@net.yu ; moraca2000@yahoo.com ; perisanisic@yahoo.com ; decani@kosovo.com ;
 bildel@galaxyinternet.net ; ljverner@aol.com ; dtcile@hotmail.com ; Vera.Josef@t-online.de ; gordana.m-
 k@t-online.de ; constelorian@noos.fr ; AURAPLAN@aol.com ; ljuba.jakic@chello.at ; Prof.Dr.S.Aleksic@t-
 online.de ; despot@wish.net ; dragan.kotarac@danone.com ; zivkovica@hotmail.com ; vesnamir@yubc.net ;
 srdjan.nikolic@utanet.at ; anmila@ptt.yu ; lyubomir_gruyitch@mail2world.com ; geops@free.fr ;
 pancic@bluewin.ch ; dj.maric@t-online.de ; bitka@wanadoo.fr ; knezd@hotmail.com ; svetigora@cg.yu ;
 miloje.milicevic@t-online.de ; mishag1@cwcom.net ; dobrosav@ptt.yu ; dnikodinovic@yahoo.de ;
 zlatan@centrum.sk ; dule2221@cantv.net ; jovank@usa.com ; mail@cemetal.ch ; bvukotic@bigpond.net.au ;
 symbio.philamorelife@tiscali.de ; trivunstanic@gmx.at ; bazdar@volny.cz ; gasparovski@btopenworld.com ;
 marko.sim@balkan-consulting.net ; draganparis@hotmail.com ; dr_kulic@otelo-online.de ;
 m.aleksic@bluewin.ch ; miodrag.smiljanic@linkoping.se ; manojlo.717@wanadoo.fr ; miltep@eunet.yu ;
 rad@porthill.demon.co.uk ; zorica28@yahoo.co.uk ; anyadesign@optusnet.com ;
 katerinamirkovic@yahoo.com ; janic@telia.com ; michel.collon@skynet.be ; vmmpp@hotmail.com ;
 info@studio-b.co.yu ; redakcija@glas-javnosti.co.yu ; stranka@verat.net ; dcode04@yahoo.com ;
 ninic@netvision.net.il ; dezevski_sabor@yahoo.com ; mnemosyne@yubc.net ; petar@cyberus.ca ;
 odborzaopstanak@yahoo.com ; pgsrs@yubc.net ; ooc@srbija.sr.gov.yu ; Ppress@spc.yu ;
 Beograd@covekoljublj.org ; minja@vlada.ca ; diaspora@telia.com ; stranka@strankasrpskogjedinstva.org ;
 kontakt@srpskapolitika.com ; info@bktv.com ; scs@serbian-canadian.org ; office@artel.co.yu ;
 sdrzava@bigpond.net.au ; lyubomir_gruyitch@yahoo.com ; kostavs@yahoo.com ; ogledalo@eunet.yu ;
 ferinandus232001@yahoo.com ; ckuboba@yahoo.ca ; janic@usde.se ; org@usde.se ;
 erpkim@kosovo.com ; snezana@free.fr ; jugocoord@tiscali.it ; bzivkovic@sezampro.yu ;
 milenamiletic@yahoo.com ; cecica@infosky.net ; lopusina@eunet.yu ; a.backovic@ptt.yu ;
 drecund@eunet.yu ; dojcin.sojevic@zdravlje.co.yu ; dusanb@apisgroup.org ; nblagoje@hotmail.com ;
 nesa@datanet.yu ; n-petk@online.no ; pipovic@yubc.net ; linger@ptt.yu ; mimi7174bg@yahoo.com ;
 darkop@net.yu ; maksimovic@bluep.com ; drslbmvc@ptt.yu ; golub10@yandex.ru ; office@antic.org ;
 petar.belokapic@medicon.co.yu ; d.sojevic@ptt.yu ; slobodavk@yubc.net ; apo@telia.com ;
 aljosa@bktv.com ; pgarderp@yahoo.com ; info@borci.rs.sr ; pokret@eunet.yu ; info@srb-obraz.org ;
 savezsvihsrbasveta@tehnicom.net ; manasn@yahoo.com

Sent: Thursday, March 25, 2004 6:02 PM

Subject: Fw: [ERPKIM] Rummaging Through the Ashes - The Aftermath of Kosovo's Pogrom

— Original Message —

From: ERPKIM Info Service

To: erpkim@kosovo.com

Sent: Thursday, March 25, 2004 2:36 PM

Subject: [ERPKIM] Rummaging Through the Ashes - The Aftermath of Kosovo's Pogrom

Diocese	Monasteries	History	Human Rights	News Archive	KON
---------	-------------	---------	--------------	--------------	-----

March 25, 2004

ERP KiM Newsletter 25-03-04f

4-4-04

See the latest news on Kosovo by ERP KIM at our NEWS PORTAL: <http://www.kosovo.net>
More news on Kosovo, its churches, monasteries etc: <http://www.kosovo.com>

ANTIWAR.COM

Rummaging Through the Ashes The Aftermath of Kosovo's Pogrom

Graphic hatred: the ruined Serbian church, under the blood-red graffiti declaring: "Death to Serbs" (BBC)

by Nebojsa Malic
ANTIWAR.COM

Last week's organized campaign of ethnic violence aimed at Kosovo's Serbs petered off Saturday, with the arrival of NATO reinforcements and announcements they were prepared to shoot to kill. Diplomatic and media attacks continued, though, and the spin machine honed over the years to justify the illegal occupation of this Serbian province is hard at work to overcome the fallout from this latest outrage.

Chinese state news agency called the pogrom "premeditated genocide," echoing the statements of several Russian and Serbian officials. It is perhaps too strong a term, but perhaps not. Though the actual consequences were around 30 deaths, 800+ injuries, over 30 churches and monasteries and hundreds of private homes torched, and some 3800+ people forced from their homes, the intent behind the Albanian pogrom was to physically destroy and displace all ethnic Serbs living in the territory of Kosovo. Even according to the Hague Inquisition, that counts as genocidal intent.

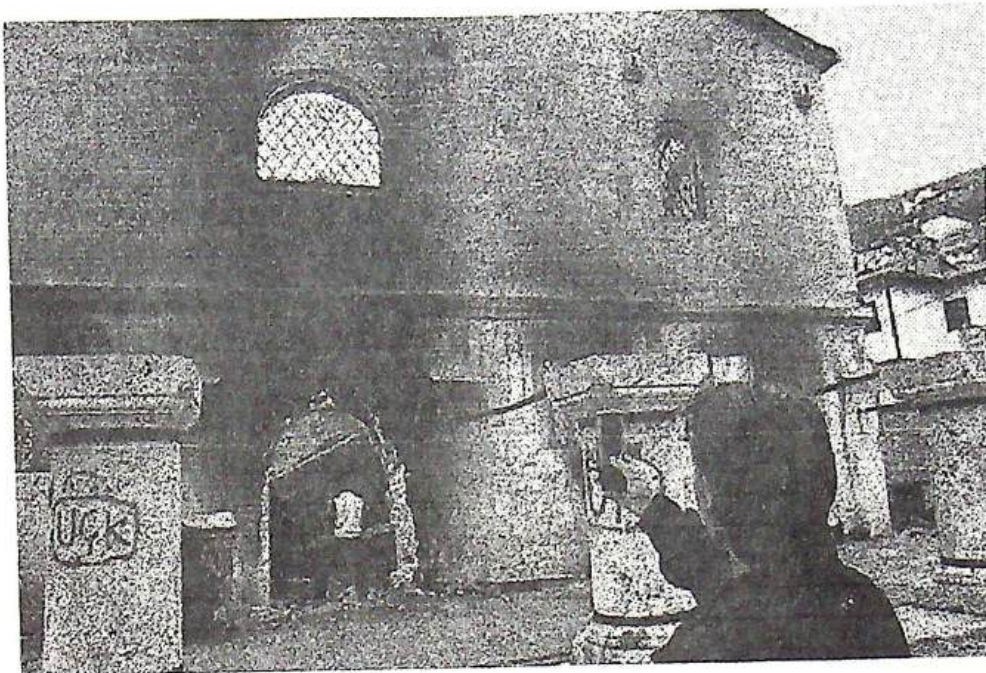
Albanians To Blame

Though overwhelming evidence forced them to blame the Albanians for the pogrom – some 51,000 men took part in the orchestrated three-day campaign – NATO and UN officials still attempted to minimize their culpability. Even as viceroy Holkeri conceded that the rampage had been "taken over by extremists," he tried to minimize the extent of what happened and expressed relief Albanian leaders had condemned the violence. Some of his UN colleagues noted that as late as Friday, Albanians had "condemned only the attacks on international peacekeepers, civilians and religious sites but not on Serbs." And NATO's

Southern Flank commander, Admiral Gregory Johnson, had no patience for political doublespeak: he called what happened by its true name: ethnic cleansing.

The perpetrators Holkeri vowed to find happen to be in his pay. The UN-funded "Kosovo Protection Corps," was implicated in the pogrom, and it consists largely of "former" KLA terrorists. It might also be worth assessing the complicity of many NATO troops, who frequently stood by and did nothing to stop the Albanian rampage.

According to the UNMIK situation report on Tuesday, the occupied province was relatively quiet, and Albanians were planning several rallies to support NATO's intervention (in 1999, not last week).

An Albanian man is urinating on the charred ruins of St. George's church in Prizren, Monday, March 22, as another Albanian immortalizes the moment on his camera-phone. The ruins have also been defiled with graffiti celebrating the KLA ("UCK"). (AP/Pier Paolo Cito)

Spinning Away

BBC had the audacity to criticize Serbian media for "making their own mark on the conflict." Yet the coverage of the crisis by this official medium of the British government was hardly a benchmark. BBC ventured a feeble attempt at criticizing NATO's 1999 intervention, wrapping it with worn-out propaganda clichés. Its photo essays on the pogrom were more often misleading than informative. And if the Belgrade daily *Blic* is to be believed, it was BBC's European editor who justified propagating the "Serbs drowned Albanian boys" story by saying he had to "explain to the world public why the clashes [sic] occurred" somehow.

The *Washington Post* noted Monday that the boys were eulogized as "martyrs" at their funeral, a clear enough indication that they were used to justify the KLA-organized pogrom. Also, the reporter interviewed Serb villagers from the other side of the river who maintained that the boys had been playing on the other, *Albanian* side. Any Serbs who lived there had been ethnically cleansed long ago – ergo, none could have possibly chased the boys to their deaths. The story was a lie.

Even though the allegation was repeatedly denied by UNMIK as unfounded, the press

never backed off. They simply added "Albanians believed" to the charge that Serbs chased the boys into their deaths, and kept citing it as the cause of the "clashes." Meanwhile, the suspected architect of the story blaming the Serbs, professional KLA propagandist Halit Barani, was reportedly arrested Sunday, but released without explanation. There was no mention of this in Western press.

Offensive Diplomacy

The London *Sunday Times* claims that "most diplomats concede that Kosovo's final status... has to be resolved urgently for any chance of lasting peace" and that committees are already "[poring] over maps in far away capitals." Most commentaries on last week's events fell rather neatly into two categories: those who support Kosovo's independence *now*, and those who support interim solutions that would bring it about *eventually*.

Among the advocates of immediate independence are of course KLA leader Hashim Taqi, "President" Rugova and "Prime Minister" Rexhepi. Rugova also insists inviolability of borders. Trouble is, of course, in deciding *which* borders are sacrosanct. Why Kosovo's, and not Serbia's? Plus, neither Rugova nor Rexhepi would likely object if offered to annex western Macedonia or parts of southern Serbia to some independent Kosovo.

Rogue diplomat Richard Holbrooke's stale braying about the need to give Kosovo independence, blaming everyone but the Albanians for the pogrom, ruined an otherwise fair report in the *New York Times* (Nicholas Wood, March 21). He and Wolfgang Petritsch, another Imperial "negotiator" and former Balkans viceroy, called for independence in statements to Reuters on Tuesday.

One Catholic charity, while condemning "the violence," clamored for solving the "most profound causes" of the problem. Since they invoked the KLA propaganda from 1999 ("Operation Horseshoe") and blamed the rampage on Albanian unemployment, it's easy to see what their "solution" would entail. But as any observer worth his salt will tell you, Albanians aren't attacking Serbs, Macedonians and Roma because they are jobless or bored – but because of profound ethnic hatred they harbor towards non-Albanians.

More Nation-Building?!

This understanding has apparently failed to register among most commentators. According to people who tend to apply this kind of reasoning to all social problems, since nation-building in Kosovo has obviously failed, the only possible solution is to try again.

Thus the statist web-magazine *Transitions Online* argued for partition in their weekly analysis, urging the Empire to abandon "high-minded principles and political concepts" for the sake of saving the "brave new world of benign interventionist internationalism and nation building." They also call for "a comprehensive long-term program that would marginalize the UCK elements and foster civic life and values within the ethnic Albanian community." Because one can just overturn several centuries of cultural development overnight, of course.

One professional meddler even suggested the pogrom was a good thing, because it made partition and independence of Kosovo "easier than before." Worse yet, this learned opinion of Denisa Kostovicova, previously known for her thoroughly wrong "analysis" of Serbian elections, is at the end of a *Guardian* article that supposedly rejects ethnic cleansing! Such cognitive dissonance is common in commentaries about Kosovo, all of which condemn "violence" (but not its perpetrators), but defend the NATO intervention that is ultimately responsible for it.

British analyst Jonathan Eyal blamed NATO's "complacency" for allowing the pogrom to happen and conceded that its mandate is self-contradictory, but did not suggest the occupation itself be scrapped.

Former Swedish PM Carl Bildt, former Kosovo viceroy and longtime peace envoy in the Balkans, wrote in *Financial Times* on Monday that "what there was of international policy on Kosovo [went] up in flames." But he blamed not the NATO aggression and occupation, or ethnic hatred driving the KLA, but unemployment (!). Rather than admit the utter failure of the very concept of nation-building to which he has dedicated years of his career, Bildt understandably argues for *more* of it. But as last week's orgy of hatred suggests, no amount of international indoctrination will make Albanians tolerate (let alone love) Serbs, or vice versa.

Bildt's misguided ideas were echoed by editors of *Japan Times*, who believe that "Serbs and ethnic Albanians must learn to live with each other. The international community must redouble its efforts to help find a compromise that allows both groups to live together in peace."

Three words: Ain't. Gonna. Happen.

Belgrade's Reaction

Contrary to what most media reported, Serbian PM Vojislav Kostunica's cantonization proposal did not amount to partition or independence. According to him it is merely a way of ensuring the survival of Serbs in face of Albanian-dominated government institutions. Both as a province of Serbia and now as an occupied KLA fiefdom, Kosovo has had a statist management – everything was under government control. When that government is run by Albanians, with a 90% majority and no respect for anyone's wishes (or lives), it's a mite hard to live there, as the Serb exodus in the latter half of the XX century ought to have demonstrated beyond any doubt.

Rasim Ljajic, Serbia-Montenegro's human rights minister (and a Muslim, if that matters any) said Thursday that "it is now clear that the Albanians want not only an independent, but also an ethnically pure Kosovo and that the international community must change its policy."

But the strongest position Belgrade can muster is to insist on enforcement of 1244, which is but a fig leaf for the occupation, though it has both legal and moral grounds to demand full reintegration of Kosovo into Serbia. This eagerness of Belgrade to "cooperate" with institutions and governments that have clearly transgressed against Serbia, reflected in their eagerness to accept "reality" created by NATO and the KLA at the expense of "principles," is their greatest weakness.

Empire's Fault

Last week, during the pogrom, was one year since the US-led "coalition" attacked Iraq. Official excuses for that invasion have been proven entirely imaginary. This Wednesday is five years since the US-led NATO did the same thing to Serbia, with equally specious justifications. It has been said that Kosovo was the precedent that made Iraq possible.

In making any sense of what happened not just last week, but five years ago and over the past 15 years in general, one has to understand the bitter background of the situation, which the American Empire did not resolve as much as force into an "illogical, immoral, and utterly untenable rearrangement of the Balkan architecture" (Trifkovic). As the cognitive dissonance and nonsensical arguments of appeasers and interventionists demonstrate, any solution for Kosovo and the Balkans that proceeds from the presently maintained false premises will be a failure as spectacular and bloody as last week's pogrom, or worse.

Readers' comments:

Your name + Country

Your e-mail (optional):

Comment

ERP KIM Info-Service is the official Information Service of the Serbian Orthodox Diocese of Raska and Prizren and works with the blessing of His Grace Bishop Artemije.

Our Information Service is distributing news on Kosovo related issues. The main focus of the Info-Service is the life of the Serbian Orthodox Church and the Serbian community in the Province of Kosovo and Metohija. ERP KIM Info Service works in cooperation with www.serbian-translation.com as well as the [Kosovo Daily News \(KDN\) News List](#)

Disclaimer:

The views expressed by the authors of newspaper articles or other texts which are not official communiqués or news reports by the Diocese are their own and do not necessarily represent the views of the Serbian Orthodox Church

Additional information on our Diocese and the life of the Kosovo Serb Community may be found at:
<http://www.kosovo.com>

Copyright 2004, ERP KIM Info-Service

Subscribe to our mailing lists:

Our mailing lists: ☒ in English ☐ in Serbian

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 30 maart 2004 1:41
Onderwerp: Fw: [SERB-INFO 2229] Letter to the Secretary of the State regarding Kosovo &

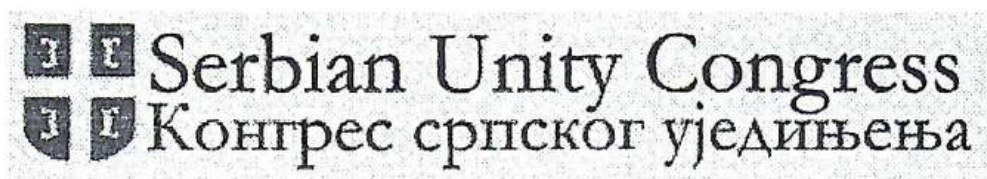
— Original Message —

From: Serbian Unity Congress

To: SUC info

Sent: Thursday, March 25, 2004 1:39 PM

Subject: [SERB-INFO 2229] Letter to the Secretary of the State regarding Kosovo & Metohija

For immediate release

[[Printer-friendly version](#)] [[Recommendations](#)]

Letter to the Secretary of the State regarding Kosovo & Metohija

March 23, 2004

*The Honorable Colin Powell
 Secretary of State
 U.S. Department of State
 2201 C Street NW
 Washington, DC 20520*

Ref: Developments in Serbian province of Kosovo & Metohija

Dear Secretary Powell,

The past week has brought back into focus a flashpoint of specific importance to United States' foreign policy - the issue of the Serbian province Kosovo-Metohija, and the broader context of stability in Southeast Europe, raising many questions and shattering a few illusions.

The Serbian Unity Congress is very concerned about the campaign of terror that occurred in the UN-administered province March 17-20. Albanian extremists ethnically cleansed some 3600 Serbs, destroyed over 30 Serb Christian Orthodox churches, torched scores of villages and leveled over 300 houses, leaving about 1000 people injured and 31 dead.

The aim of this outrage is to intimidate the minority population by destroying their means of livelihood and effectively discouraging any further refugee returns. It has now been widely recognized that responsibility reaches to the top of the Kosovo Albanian political elites. Peter Schieder, President of the Council of Europe Parliamentary Assembly, stated on March 20 that "Kosovo cannot build its future on the blood of innocent people and the ashes of their burned homes and churches. [...] It is already evident that the Albanian majority in Kosovo - and its political leadership - are failing to demonstrate that they can create a future of Kosovo [...]." In the succinct words of NATO Southern Flank Commander, Adm. Gregory Johnson, "Such activities are actually ethnic cleansing. That must not continue and that is why we came to Kosovo."

The rampage seriously damaged UN and US reputation in Kosovo, leaving a very volatile situation. The challenge is clear. In the words of a top Western diplomat: "There can be no question that this was a deliberate attempt to drive away as many Serbs as possible, to inflict maximum damage on the UN and to test how far NATO could be driven into accepting the new realities". We must face this test in a principled yet resolute way, as we do with all forms of terrorism. These ill effects can be reversed, but only with decisive goal-oriented action, as there may not be a second chance.

We are enclosing an outline of the key conditions we feel need to be met to effectively accomplish this, to assist members of Congress in formulating policies properly aligned with our national interests and values. We also urge you to hold a hearing where victims of this terror would have a voice - thus enabling a timely, fair and objective presentation of the reality on the ground.

In conclusion, the ominous words of former UN special envoy to the Balkans, Carl Bildt:

"In the US, some are now saying that [...] in the wake of the violence we should reward the perpetrators with immediate independence: status - without standards. But giving in to violence today would give a powerful incentive to the ethnic cleansers of tomorrow. It is a principle as dangerous in the fight against ethnic violence as it is in the fight against terrorism. It risks betraying everything we have stood and fought for in the region for more than a decade."

Thank you for your attention and for giving this serious matter its due consideration.

Very sincerely yours,

Nenad Vukicevic
President
Serbian Unity Congress

RECOMMENDATIONS

Specific Objectives for Achieving Long-Term Stability in the Serbian Province of Kosovo & Metohija

1. Guarantee security
 - o Halt immediately all ongoing violence.
 - o Guarantee freedom of movement:
 1. Checkpoints around non-Albanian enclaves
 2. Robust protection of patrimonial sites and sacral objects
 3. Escorts for general travel through province
 4. Full protection for agricultural enterprises
 5. Security in integrated/mixed communities
 - o True and comprehensive demilitarization of all paramilitary forces (specifically, KPC) and armed civilians.
2. Reversal of ethnic cleansing during UNMIK administration
 - o Return of all refugees to sustainable conditions of safe habitation.
 - o Rebuilding of all churches, homes and infrastructure.
 - o Reparations for all damage to private and community property.
 - o End discriminatory practices in employment and other social spheres
3. Accountability and justice
 - o Enforcement of the rule of law.
 - o Decriminalization: investigation, indictments (at the level of the Hague War Crimes Tribunal), trials and convictions of perpetrators of all ethnically motivated crimes (crimes against humanity, acts of terrorism and general violations of human rights) committed during UNMIK administration and the armed conflicts that preceded it - actual perpetrators as well as political leadership.
 - o Resolution of all unresolved ethnically motivated abductions.
 - o Establishment of an independent and objective judiciary system.

The above objectives can be achieved only with mechanisms capable of providing:

- Effective monitoring of compliance
 - Enforcement of administrative accountability
 - Implementation tracking with defined milestones and timeframes
-

If you want to unsubscribe from this mailing list, please go to [mailing list homepage](#).

Copyright © 1996-2004 Serbian Unity Congress : Our mission : Projects ::: Main server : News server : BLAGO server :::

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: <persbericht@nieuwsbank.nl>; <nieuwsdienst@anp.nl>; <politiek@anp.nl>;
 <redactie@volkskrant.nl>; <redactie@trouw.nl>; <ad@ad.nl>; <redactie@parool.nl>;
 <redactie@gelderlander.nl>; <redactie.nieuwsdienst@ge.hdc.nl>; <nrc@nrc.nl>;
 <staatscourant@sdu.nl>; <redactie.ac@nhd.hdc.nl>; <redactie@metronieuws.nl>;
 <hdbibueco@damiante.hdc.nl>; <redactie@rotterdamsdagblad.nl>;
 <redactie@leeuwardercourant.nl>; <redactie@haagschecourant.nl>; <info@wugo.nl>;
 <fd@frieschdagblad.nl>; <boyd@sociamedia.nl>
Verzonden: maandag 29 maart 2004 15:22
Onderwerp: Fw: Sommatie aan de Volkskrant i.v.m. berichtgeving Kosovo

PERSBERICHT

29 maart 2004

Verdreven inwoners van Kosovo kondigen kort geding aan tegen de Volkskrant wegens hun mensenrechten schadelijke berichtgeving.

Inzet zal vormen 5 jaar van leugen en bedrog door de Volkskrant over de positie van de minderheden in Kosovo, vooral de Servische minderheid.

Daartoe is de navolgende sommatie verzonden aan de hoofdredacteur van de Volkskrant Broertjes.

N.J.N te Doesschate

Subject: Sommatie aan de Volkskrant
 Advocatenkantoor Steijnen en Olof
 Couwenhoven 52-05
 3703 ER Zeist
 tel. 030-6956867
 fax 030-6957830
 e-mail: sagitar@hetnet.nl

Aan de hoofdredactie van de Volkskrant
 de heer P. Broertjes
 Postbus 1002
 1000 BA Amsterdam

29 maart 2004

onderwerp: sommatie

Mijnheer,

Tot mij wendden zich

(namen van de mensen in of
 van Kosovo)

terzake van het volgende.

Allen zijn verdreven uit Kosovo, na afloop van de NAVO-agressieoorlog tegen de Federale Republiek Joegoslavië en verblijven thans als vluchteling (internal displaced persons - IDP's) elders in Servië en/of Montenegro.

Volgens gegevens het de UNHCR en het ICRC behoort Servië tot de landen met het grootste aantal vluchtelingen in de wereld, zowel in relatieve cijfers - het aantal vluchtelingen per hoofd van de bevolking - in absolute cijfers - het aantal vluchtelingen gaat in de richting van de 1 miljoen.

Op woensdag 5 februari 2003 meldde de Volkskrant, bij monde van Olaf Tempelman, onder de kop 'Kosovo staat weer op de agenda':

"Na de intocht van KFOR in Kosovo in juni 1999 sloegen meer dan duizend Kosovo-Serviërs op de vlucht voor wraakacties van het Albanese UCK. De Serviërs die in Kosovo achterbleven worden beschermd door KFOR-soldaten."

Het gaat hier om het cijfer 'meer dan duizend'.

Dergelijke volstreckte desinformatie is, als het Servië en Serviërs betreft, onder westerse media, politici en opinie-makers al sinds jaar en dag standaardbeleid, en wekt dus op zichzelf geen verbazing. De Volkskrant spant hier echter wel de kroon.

Mijn cliënten hebben thans besloten het daar verder niet bij te laten.

Bij brief van 5 februari 2003 schreef ik dat een en ander moest worden gerespectueerd, waarbij ik voorts aangaf dat als de Volkskrant zo door zou gaan, aangenomen zou moeten worden

"..dat de Volkskrant, met Tempelman als immer gretig speerpunt, kennelijk besloten heeft de leugenmachine ten aanzien van Joegoslavië tenslotte alsnog in de overdrive te zetten. Dit bij wijze van een laatste serenade aan deze inmiddels met vereende krachten opgeruimde staat. Teneinde 'het karwei af te maken', om een inmiddels courant idioom te gebruiken."

Ik voegde daar aan toe:

"Zoals als feit onweerlegbaar is gedocumenteerd zijn er niet 'meer dan duizend Kosovo-Serviërs en Roma' gevlucht na de blijde en zegenrijke intocht van 'het westen' in Kosovo, maar enkele honderdduizenden."

Als de Volkskrant zo zou doorgaan, zo gaf ik voorts aan in deze brief van 5 februari 2003, dan zou daaruit eens te meer opzettelijke misleiding geconcludeerd moeten worden.

De gevolgtrekking die daar dan uit te maken zou zijn, stelde ik, zou kunnen zijn

"..dat als men bij de Volkskrant kennelijk opgewonden raakt van het vervalsen van de geschiedenis, we op dit punt nog wel meer kunnen verwachten, .. Zoals de bewering, van de een of andere Tempelman-adept, dat bij de holocaust in de Tweede Wereldoorlog 'zo'n 25.000 joden zijn vermoord' (6 miljoen gedeeld door een factor 230)."

Tot nu toe is het bij de Volkskrant van dat laatste nog niet gekomen, zo valt vast te stellen. Maar wat niet is, kan altijd nog komen, zo luidt het gezegde.

Intussen is de Volkskrant, tot op heden, wel onverdroten doorgegaan met de opzettelijke misleiding omtrent het aantal verdreven mensen uit Kosovo na de westerse machtsverovering aldaar.

Zij het dat men het ter redactie voortaan raadzaam achtte om deze opzettelijke desinformatie van toen af aan niet langer al te doorzichtig te maken. Zodat uw redactie besloten heeft om voortaan, bij monde van de tempelmannen, in plaats van het cijfer duizend, het cijfer honderdduizend uit Kosovo verdrevenen te hanteren.

Zo schreef de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 1 november 2003 onder de kop 'leren zwemmen op het droge':

"Er was een tijd, nog niet zo lang geleden, dat deze massieve internationale aanwezigheid door de autochtone bevolking als positief werd beschouwd. Althans: door de Albanezen, die voor de oorlog reeds 90 procent van de Kosovaarse bevolking vormden en na de uittocht van honderdduizend Serviërs in juni 1999 zelfs 95 procent."

Hoewel niet meer zo'n volstrekt doorzichtige opzettelijke misleiding als het eerder gehanteerde cijfer van

'meer dan duizend' verdrevenen, is dit nog altijd een bewuste en opzettelijke verduistering van minstens 130 duizend mensen.

'Vertaald' in aantallen door de nazi's vermoorde joden, zou deze lompe leugen nog steeds betekenen dat niet 6 miljoen joden zijn omgebracht, maar een bewering dat dit er 2,5 miljoen geweest zouden zijn.

Een onsmakelijke vergelijking ? Wel voor iedere racist die althans de indruk wil wekken joden belangrijker te vinden dan Serviërs.

Ik schreef u dan ook, bij brief van 10 november 2003, naar aanleiding van dit cijfer van honderdduizend verdrevenen, onder meer:

"Nog steeds kan uw krant blijkbaar het liegen en bedriegen op dit vlak niet laten. Hoewel de ultieme grofheid om dit aantal te stellen op 'meer dan duizend' thans door u blijkbaar niet langer wordt aangedurfd, blijft uw krant per saldo volharden in volstrekte desinformatie op dit punt. Uiteindelijk koerst u daarmee af op juridische stappen tegen uw krant, aangezien een dergelijke vervalsing van de werkelijkheid voor zeer veel Servische burgers uiterst nadelige consequenties heeft."

Over het juiste aantal uit Kosovo verdrevenen kan geen misverstand bestaan. Dat aantal ligt in elk geval ver boven de tweehonderdduizend. Het ICRC Annual Report 2002 vermeldt in dit verband: "Some 230.000 IDP's from Kosovo remained in the FRY." Dit zijn dan uitsluitend nog maar degenen die zich officieel als IDP bij het Rode Kruis en de UNHCR hebben laten registreren. Daarnaast zijn er nog tienduizenden die zich niet als zodanig hebben laten registreren, en hebben volstaan met bij familie, verwanten en vrienden onderdak te vinden.

In elk geval staat dus de officiële teller op 230.000 uit Kosovo verdrevenen. En iedereen die stelselmatig een aantal van honderdduizend hanteert, die liegt en bedriegt opzettelijk. Of die nu Volkskrant heet of NOVA, dan wel Jan, Piet of Klaas.

Nu horen mijn cliënten u al zeggen: "En als ik nu als Volkskrant wil liegen en bedriegen, wie maakt me dan wat ? Waarom zou ik dat niet mogen?"
U heeft natuurlijk op zichzelf helemaal gelijk! Per slot staat de krant van voren tot achteren, elke dag weer, vol van leugens, halve leugens, verdraaiingen, aanzetten tot haat en onzuivere emoties, dus dat is zichzelf niks bijzonders.
Da's de vrijheid van meningsuiting, zoals we allemaal weten.

Punt is echter hier dat een dergelijke constante misleiding in de berichtgeving mijn cliënten zwaar benadeelt. Doordat ruim 130.000 Kosovaars-Servische vluchtelingen stelselmatig onzichtbaar worden gemaakt - en wel door hun bestaan eenvoudig te verduisteren - wordt op onvoldoende schaal door westerse NGO's hulp verleend, ontvangen hulporganisaties uit westerse officiële en particuliere bron onvoldoende financiële middelen voor een adequate en menswaardige opvang en wordt er door door de westerse staten onvoldoende toegewerkt naar een veilige en geslaagde terugkeer van hen naar Kosovo.

Mensen die niet bestaan behoeven immers geen eten, geen onderdak, geen medische verzorging, geen scholing en geen inkomen. Ze hoeven ook niet terug te keren.

Daarbij geldt dat de regering van Servië en Montenegro - het slachtoffer zijnde van successievelijk zware economische sancties, westerse oorlogs-agressie en daarmee gepaard gaande verwoestingen van de civiele infrastructuur ten bedrage van naar schatting van westerse economen meer dan 50 miljard euro, alsmede van verder economisch verval na de liberalisering door het aldaar vervolgens gevestigde pro-westerse regime - zelf vergaand onvoldoende financiële middelen heeft om de onafzienbare vluchtelingenstroom binnen zijn grenzen afdoende te helpen.

Met als uiteindelijk resultaat dat onder de niet-Albanese vluchtelingen uit Kosovo, waaronder mijn cliënten, niet alleen de armoede, ellende en uitzichtloosheid enorm zijn, maar dikwijls ook nog sprake is van regelrechte honger.
Voedsel pakketten worden daarbij slechts verstrekt aan de 'most vulnerable IDP's from Kosovo' (ICRC Annual Report 2002).

Uw krant is met dit alles een belangrijke bron van desinformatie omtrent het aantal niet-Albanese ontheemden uit Kosovo. Uw krant is er daarmee in hoge mate mede-verantwoordelijk voor dat, in de publieke opinie en het publieke bewustzijn - en daarmee onder de politieke en humanitaire opinievormers en besluitvormers hier ter lande - 130.000 mensen, waaronder mijn cliënten, eenvoudig de afgelopen vijf jaar niet hebben bestaan.

En als gevolg hiervan in een volstrekt ellendige en uitzichtloze positie worden gehouden.

U handelt hiermee onrechtmatig jegens mijn cliënten.

Het feit dat de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 18 maart 2004, onder de kop 'Veldslag in etnisch verdeelde stad in Kosovo' wél, voor het eerst sedert de vijf jaar dat hun verdrijving thans een feit is, melding maakte van het gegeven dat "In 1999 honderdduizenden Serviërs uit de provincie [werden] verjaagd", doet daaraan niet af.

Vooreerst moet immers aangenomen worden dat deze laatste bijstelling tot stand is gekomen onder de druk van de aangekondigde eventuele juridische stappen. Daarbij moet worden gevreesd dat als deze dreiging wegvalt de Volkskrant, bij wijze van reflex, zijn oude lijn van opzettelijke desinformatie op dit punt met grote vanzelfsprekendheid weer zal oppakken. Dat de Volkskrant daar zelf ook nog verdere indicaties voor aanreikt, komt verderop in deze sommatie nog ter sprake.

Dát de Volkskrant besloten heeft de campagne van desinformatie met betrekking tot Kosovo in alle hevigheid voort te zetten, en hier niet anders doet dan doet dan - temporeel - de ene leugen vervangen door een aantal anderen, blijkt ook uit het verloop van de verdere berichtgeving over de pogroms en campagne van etnische zuivering die Albanese extremisten medio maart j.l. in Kosovo jegens de Serviërs, onder de ogen van de NAVO-troepen, doorvoerden.

De Volkskrant is er, bij monde van de tempelmannen ten redactie, altijd al niet alleen op uit geweest de geschiedenis te vervalsen door een opzettelijk onjuiste cijfers te bezigen over het aantal mensen dat, na de westerse machtsovernamen in Kosovo, aldaar verdreven is. Maar ook om een abjecte anti-Servische stemmingmakerij in stand te houden, waarbij bij iedere gelegenheid platweg een 'eigen schuld dikke bult'-rethoriek jegens de Serviërs in steling wordt gebracht.

Ook nu weer, tijdens de pogroms en etnische zuivering van midden maart j.l., probeerde de Volkskrant, bij monde van Tempelman, tot de allerlaatste snik bij het publiek de mening te doen postvatten dat de Serviërs in Kosovo het etnisch geweld waarvan zij het slachtoffer werden, over zichzelf hadden afgeroepen.

Zo gaf de Volkskrant op 18 maart 2004, bij monde van Tempelman, de volgende lezing van de bestorming van de brug over de Ibar bij Mitrovica op woensdag 17 maart 2004, door Albanees tuig:

"Bij de brug over de Ibar opgestelde KFOR-troepen trachtten de hordes aan beide kanten met traangas en rubberen kogels uiteen te jagen. VOLGENS OOGGETUIGEN SCHOOT OP DAT MOMENT EEN SERVIER MET EEN KALASJNIKOV OP DE ALBANESE MENIGTE. Albanezen met revolvers vuurden terug, waarna de situatie escaleerde."

De NRC van 18 maart 2004 weet van zo'n Servische provocatie niets, en schrijft over de situatie op de brug alleen:

"Uiteindelijk werd er geschoten. KFOR-soldaten en de internationale politie stonden ondanks het gebruik van schokgranaten, traangas en rubberkogels machteloos toen Albanezen massaal de brug over trokken en slaags raakten met de Serviërs."

En op 22 maart 2004 meldde de NRC op dit punt nog eens, in een terugblik:

"In Mitrovica trokken tientallen Albanezen over de brug naar het noordelijk deel van de stad, waar de Serviërs wonen. Ze verrasten de Franse soldaten op de brug volledig."

In de al eerder ingezette bekende stijl van 'de Serviërs roepen het over zichzelf af', gaat de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 18 maart 2004 als volgt verder:

"Ook in het dorpje Caglanica nabij de Kosovaarse hoofdstad Pristina kwam het gisteren tot gewelddadigheden. SERVIERS blokkerden voor de derde dag toegangswegen uit protest tegen het beschieten van een Servische jongen vanuit een Albanese auto eerder deze week. DUIZENDEN ALBANEZEN UIT PRISTINA VOELDEN ZICH GEPROVOCEERD EN MARCHEERDEN NAAR HET DORPJE OB."

De NRC meldt hierover op 18 maart 2004:

"Albanese inwoners van de hoofdstad Pristina doorbraken wegversperringen VAN KFOR EN DE VN-POLITIE en trokken naar een Servische enclave, het dorp Caglavica. Daar vielen drie doden toen handgranaten werden gegooid en Servische huizen in brand werden gestoken."

En, in de door de Volkskrant gewenste Tempelman-stijl, op 19 maart 2004:

"Albanezen hebben gisteren in Kosovo op verschillende plaatsen Servische orthodoxe kerken in brand gestoken. DE NACHT ERVOOR WAREN IN SERVIE MOSKEEEN UIT DE OTTOMAANSE TIJD IN BRAND GESTOKEN OM ALBANEES GEWELD TE WREKEN TEGEN SERVIERS IN KOSOVO."

Over baaierd van geweld jegens de Serviërs die inmiddels al enkele dagen aan de gang was en waarover de Volkskrant tot op dat moment had gezwegen, vermeldde de Volkskrant, bij monde van Tempelman, op 19 maart 2004 voorts niet meer dan:

"Het (KFOR) kon niet verhinderen dat zowel in Mitrovica, waar de gewelddadigheden woensdag begonnen, als in het dorpje Obilic Servisch cultureel erfgoed in brand werd gestoken. Tientallen Serviërs werden door KFOR geëvacueerd. Op vele plaatsen richtte KFOR barricades op om Albanezen de toegang tot Servische dorpen te verhinderen. Albanese menigtes bekogelden de troepen met stenen."

Terwijl de NRC al op 18 maart 2004 over het geweld jegens de Serviërs had geschreven:

"In alle grote steden en bij alle Servische enclaves was gisteren sprake van etnisch geweld."

Een werkelijkheid dus die het Volkskrant-lezerspubliek zelfs een dag later van de Volkskrant-redactie niet mocht weten.

Evenmin als wat de NRC verder op dit punt al op 18 maart 2004 berichtte, namelijk:

"In een andere Servische enclave, Kosovo Polje, werden tien huizen, een postkantoor, een ziekenhuis en een school in brand gestoken, in de stad Prizren een orthodox seminarie en een klooster en in het dorp Belo Polje, nabij Pec, 25 huizen van Servische vluchtelingen die onlangs naar Kosovo waren teruggekeerd. Hier viel één dode. Vanmorgen duurde het geweld voort. In Obilic bij Pristina werd een orthodoxe kerk in brand gestoken."

Terwijl de Volkskrant op 18 maart 2004 deze baaierd van anti-Servisch geweld wist te reduceren tot het gooien van "tenminste één handgranaat" en het in brand steken van "twee Servische huizen", hetgeen eenheden van de VN-politie en KFOR, ondanks hun pogingen, "niet konden verhinderen."

Niets ook in de Volkskrant van 19 maart 2004 over wat de NRC op die dag berichtte, namelijk:

"Het geweld tegen de Servische minderheid ging gisteren door, hoewel minder intensief dan woensdag. In Mitrovica slaagde KFOR erin de partijen uit elkaar te houden, maar in Lipjan vielen Albanezen met handgranaten een orthodoxe kerk aan en openden Finse KFOR-soldaten het vuur om hen op een afstand te houden. In Srbica moesten orthodoxe nonnen per helikopter worden ontzet nadat hun klooster door Albanezen was omsingeld en aangevallen. In Caglanica gebruikte KFOR traangas en rubberkogels tegen Albanezen en in Obilic moesten de laatste Serviërs worden geëvacueerd. Daar waren het overigens geen reischoppers, maar Albanese politieagenten die woensdag de Serviërs waarschuwden dat ze tien minuten hadden om hun woningen te verlaten - die werden prompt in brand gestoken - en die niets deden toen zeker drie Serviërs werden doodgeslagen."

Het komt de Volkskrant beter voor als haar lezers van dat alles niets te weten komen. Dat zou maar inbreuk maken op de met grote zorgvuldigheid door de Volkskrant gekweekte anti-Servische geest. En de grondslag van permanente misleiding omtrent Kosovo, waar de Volkskrant voor staat, onnodig aantasten. Evenals de Volkskrant haar lezers ook niet geconfronteerd wenste te zien met wat de NRC verder op dit punt op 22 maart 2004 nog meldt, namelijk:

"In Mitrovica trokken tientallen Albanezen (afgelopen woensdag) over de brug naar het noordelijke deel van de stad, waar de Serviërs wonen. Ze verrasten de Franse soldaten op de brug volledig. Niet lang daarna stonden andere Servische enclaves in brand. KFOR wist niet waar te beginnen. In het dorp Obilic evacueerde ze haastig alle Servische inwoners. Vijf minuten later trokken tientallen Albanese kinderen en mannen brandschattend door de wijk. Ze konden ongehinderd hun gang gaan, want KFOR had het te druk met de evacuatie. Vier dagen later ligt Obilic er verlaten bij. De Serviërs zijn weg - ze komen ook niet meer terug. Hun

huizen zijn verbrand en hun bezittingen zijn gestolen, op drie varkens na die de Albanezen, moslims, niet willen aanraken."

Nadat de aanvankelijk door de Volkskrant, bij monde van Tempelman, toegepaste aloude taktiek om de slachtoffers van deze pogroms zelf de schuld hiervan in de schoenen te schuiven door de loop van de ontwikkelingen niet langer haalbaar bleek, koos de Volkskrant er dus voor om dan maar over te stappen op doodzwijgen van de meeste gruwelijkheden. Zoals van wat de NRC, in aanvulling op het eerdere citaat, verder nog schreef:

"Op de resten van de verbrande huizen hebben ze (Albanezen) alvast hun naam geschreven. 'Verkocht aan Avdi Mrku'. Of: 'Bezet door Fadil Rexhepi'.

Het is niet de bedoeling dat de Volkskrant lezers dat allemaal te weten komen. Voor de Volkskrant-lezers heet het, bij monde van Tempelman, op 20 maart 2004 slechts dat:

"TIENTALLEN (sic!) Serviërs uit Kosovo zijn donderdag en vrijdag naar Zuid-Servië geëvacueerd. 'Zodra we weg waren, werden onze huizen in brand gestoken', aldus een oude man."

Verder dan die 'tientallen Serviërs' wilde - kon - de Volkskrant in haar berichtgeving over deze pogroms nimmer tellen. Vandaar dat zij haar lezers zorgvuldig wist te onthouden wat de NRC op 22 maart 2004 berichtte, namelijk:

"In totaal werden 3.600 Serviërs verdreven..."

Hier zien we, in volle glorie, weer terug de volstreekte misleiding over het werkelijke aantal verdrevenen. Als het om Servische verdrevenen gaat, KAN de Volkskrant het eenvoudig niet laten om, als een soort reflex, het werkelijke aantal met tenminste een factor 300 te verlagen! Dat is de krant klaarblijkelijk ingebakken.

Des te meer reden om aan te nemen dat, zodra de druk van een dreigend proces jegens de Volkskrant zal wegvallen, de redactie automatisch weer terug zal vallen op zijn oude voorstelling van zaken dat na de NAVO-bezetting van Kosovo niet enkele honderdduizenden, maar 'meer dan duizend' dan wel 'honderdduizend' Serviërs uit Kosovo zouden zijn verdreven. Des te meer reden dan ook voor mijn verzoekers om dit proces ook inderdaad te effectueren.

De Volkskrant houdt er zo ook haar eigen cijfers op na over het aantal kerken dat bij de recente pogroms en etnische zuivering van maart 2004 door de Albanese bendes werd afgebrand. Op 22 maart 2004 kwam de Volkskrant met de volgende voorstelling van zaken op dit punt:

"Voor VIJFTIEN Servische kerken kwam KFOR te laat. Radicale Albanese jongeren staken de in brand." En even verderop: "Voor VIJFTIEN Servische religieuze monumenten kwam de bescherming van de van de internationale troepenmacht KFOR in Kosovo te laat." Als plaatsen waar 'Servisch cultureel erfgoed in brand werd gestoken' noemt de Volkskrant uiteindelijk slechts Mitrovica en Obilic. Dat was op 19 maart 2004.

Terwijl de NRC op 22 maart 2004 meldt dat "... MEER DAN TWINTIG Servisch-orthodoxe kerken en kloosters in brand [werden] gestoken..."

De boodschap die de Volkskrant hier, bij monde van Tempelman, tevens nog wil afgeven is: KFOR en de internationale politiemacht heeft krantig werk geleverd. Weliswaar kwamen ze op een aantal plekken steeds even te laat, maar uiteindelijk wisten ze de orde krachtadig te herstellen. Dus zo erg was het ook allemaal gelukkig niet!

Over dat door de Volkskrant gepropageerde krachtadige optreden van de westerse troepen is de NRC aanmerkelijk voorzichtiger. Je hoort de krant daar niet over. Terecht, want niet alleen was er sprake van een compleet falen om de noodzakelijke bescherming te bieden. Maar op veel plaatsen lieten de westerse bezettingstroepen de Albanese bendes zelfs ongestoord hun gang gaan. Dat is niet het beeld dat de Volkskrant-redactie van de westerse bezettingsmachten en de Albanese politiemacht in Kosovo overeind gehouden wenst te zien.

Natuurlijk vertelt de Volkskrant haar lezers evenmin hoe vertegenwoordigers van de internationale

organisaties deze gewelddadigheden kwalificeerden.

In haar beschouwing van 22 maart 2004 van de gebeurtenissen komt de Volkskrant-redactie niet verder dan:

"Tijdens een week van HEVIGE ONRUST kon KFOR vaak niet anders dan nonnen en priesters in allerijl evacueren voor radicale Albanese jongeren hun behuizing in vuur en vlam zetten."

De Volkskrant-redactie wil dus niet verder gaan dan de kwalificatie 'hevige onrust'. Geïnstigeerd door wat gekwalificeerd wordt als 'radicale Albanese jongeren'. Maar dan, naar de suggestie van de Volkskrant, nog vaak zelf uitgelokt door de Serviërs zelf ook natuurlijk, zoals we al eerder zagen. Op dat laatste vlak gaf de Volkskrant, bij monde van Tempelman, nog op 19 maart 2004 een staaltje weg. En wel door, op het moment dat zeven Servische dorpen in vlammen opgingen, elders in Servische enclaves grote verwoestingen werden aangericht, tientallen Serviërs bij pogroms werden vermoord, vele honderden Serviërs werden gewond en duizenden Serviërs werden verdreven, impliciet te klagen over het feit dat Kostunica zich schuldig zou maken aan selectieve verontwaardiging hierover door wel mee te doen aan demonstraties tegen deze 'hevige onrust' van de zijde van 'radicale Albanese jongeren', maar nog almaal geen veroordeling uit te spreken over het in brand steken van twee moskeeën in respectievelijk Belgrado en Nis.

Dit in de volgende bewoordingen:

"In de Servische hoofdstad Belgrado trokken gisteren meer dan tienduizend demonstranten op naar de Sint Sava Kathedraal uit protest tegen de vernietiging van Servische kerken, kloosters en huizen. Onder de demonstranten bevonden zich de Servische premier Kostunica (...) Gisteren werd bekend dat donderdag, behalve een reeks andere monumenten, ook het veertiende-eeuwse klooster Srbska in Kosovo is afgebrand, nadat Deense KFOR-troepen zich uit het gebied hadden teruggetrokken. OVER HET AFBRANDEN VAN HISTORISCHE MOSKEEËN IN SERBIE ZELF IN DE NACHT VAN WOENSDAG OP DONDERDAG HEEFT KOSTUNICA NOG NIETS GEZEGD."

Op 19 maart 2004 meldde de Volkskrant ook dat weliswaar premier Kostunica van Servië-Montenegro "sprak van een 'pogrom' op Serviërs in Kosovo en het geweld 'georganiseerd en gepland' [noemde]", maar dat stelt natuurlijk niet veel voor. Kostunica, nog duidelijk selectief bezig ook, is immers zelf een Serviër!

Maar dat de NRC op 22 maart 2004 weet te melden: "Internationale bestuurders nemen inmiddels zonder omhaal het begrip etnische zuivering in de mond", valt naar het oordeel van de Volkskrant beter te verzwijgen. In het licht van de gruwelijke gewelddadigheden kan de Volkskrant de woorden 'pogroms' en 'etnische zuiveringen' niet uit de pen krijgen. Dat westerse officials wél openlijk deze kwalificaties bezigen, moet verzwegen worden.

Concluderend moet het volgende worden gesteld.

Dat uw krant, nu al vele jaren lang, zich systematisch schuldig maakt aan opzettelijke en desinformatie als het gaat om Kosovo en het lot van de Servische minderheid, benevens dat van andere minderheden aldaar, is een zaak van de Volkskrant-redactie zelf en haar eigenaren. Da's dan de invulling die de Volkskrant geeft aan het begrip vijheid van meningsuiting, zullen we maar zeggen.

Door nu echter al vijf jaar lang - met een vooralsnog incidenteel te achten enkele recente onderbreking - stelselmatig te liegen en bedriegen over het aantal na afloop van de NAVO-agressieoorlog uit Kosovo verdrevenen, en wel door dit aantal systematisch een factor 230, dan wel een factor 2,3, lager voor te stellen dan het in werkelijkheid is, wordt op die manier de existentie van tussen de 228.000 en 130.000 mensen, waaronder mijn verzoekers, eenvoudig ontkend.

Zoals dus ook zeer recent opnieuw door de Volkskrant wordt gelogen en bedrogen over het aantal bij de recente pogroms van maart 2004 uit Kosovo verdrevenen, waarover in de Volkskrant-kolommen geen ander cijfer te vinden is dan 'enkele tientallen'. Ook daarmee wordt weer het aantal recentelijk - aanvullend - uit Kosovo verdrevenen door uw krant met minstens een factor 230 te laag voorgesteld. En wordt de existentie van - aanvullend - nog eens zeker 3550 mensen door de Volkskrant ontkend.

Zij die, achteraf nadat de gruwelen een feit waren geworden, de omvang van de holocaust proberen te bagatelliseren worden, zeer terecht, als racisten en jodenhaters aan de kaak gesteld. En lopen zelfs het risico van strafvervolgning. Want ook al zijn de betrokkenen dood, leugens daarover zijn een belediging van de slachtoffers en hun nabestaanden. En houden het risico in dat een klimaat wordt gekweekt waarin herhaling mogelijk zou kunnen worden.

Zoals degenen die de omvang van het aantal omgebrachte joden trachten te bagatelliseren te boek worden gesteld als racisten, zo kwalificeert ook de Volkskrant zich uitdrukkelijk als racistisch door stelselmatig en opzettelijk te liegen en te bedriegen over het aantal slachtoffers van de etnische zuiveringen in Kosovo. Een verzwarende factor vormt hierbij het feit dat het hier niet gaat om mensen die helaas al overleden zijn, waarvan het feit dat zij bestaan hebben en vermoord zijn wordt ontkend, maar dat hier gaat om honderduizenden, dan wel in het tweede geval vele duizenden, nog levende mensen, waaronder mijn

cliënten, waarvan het bestaan door de Volkskrant wordt verduisterd.
Levende mensen, van vlees en bloed, die dringend hulp nodig hebben. Maar het door de vervalsing van de werkelijkheid, waardoor hun bestaan ontkend wordt, niet krijgen.
En die als gevolg van een en ander in een volstrekt ellendige en uitzichtloze positie geklemd blijven zitten.
Een positie waarin hun mensenrechten aan permanenten grove schending onderhevig zijn. Aan welke schending de Volkskrant zich medeplichtig maakt.

Uw krant, uzelf, uw redactie en de eigenaren van uw krant handelen, zoals gezegd, hiermee onrechtmatig jegens mijn cliënten

Ik sommeer u dan ook om binnen een week na dagtekening van deze sommatie met mij te bespreken op welke wijze u aan genoemd onrechtmatig optreden een halt gaat toeroepen en welke stappen door u zullen worden gezet om bij te dragen aan herstel van de hiermee aangerichte schade.

Ik sommeer u voorts om uw bereidheid daartoe binnen een week na dagtekening van dit schrijven per brief of e-mail aan mij kenbaar te maken.

Bij gebreke waarvan mijn cliënten de Volkskrant in kort geding zullen betrekken.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

Sagittarius

Van: "Michel Collon" <michel.collon@skynet.be>
Aan: "Sagitar" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: zondag 28 maart 2004 6:40
Onderwerp: "Our film announced the dramatic events. Why weren't we

- "They threatened us three weeks ago"
- The gas about the drowned kids
- What about the media today?
- Secret richness of Kosovo
- NATO: 'failure' or a cynical double-cross?

Interview with Vanessa Stojilkovic and Michel Collon,
 authors of *The Damned of Kosovo*

"Our film announced the dramatic events. Why weren't we heard?"

Killings, pogroms, houses burned down, churches destroyed: all this is already laid down in *The Damned of Kosovo* by Vanessa Stojilkovic and Michel Collon. This documentary film (available on cassette, see below) already denounced the complicity of NATO and its secret objectives. Were the authors prematurely correct?

Do you feel personally involved?

Vanessa Stojilkovic: For me, it's anguish! Since Saturday morning, I've lost contact with my family down there. My Aunt Leca and my cousin Alexander live in Gnjilane. He works occasionally as an interpreter for KFOR (NATO troops). But 'living'! Just to go out, for the smallest activity, they have to ask for a protective escort. . . ;

KFOR came to put a stop to this, right?

Vanessa: Yes, it was a big green light for the Albanian extremists.

What did they tell you before you lost contact?

Vanessa: Brian, a KFOR soldier, came to tell them to leave, because it had become dangerous. They hid out at some friends' place in a Serb village nearby. The peasants have armed themselves and stand guard around the village.

KFOR doesn't protect them?

Vanessa: No. My family had to leave everything, yet during the 78-day bombardment in 1999 they didn't budge! After they'd left, some Albanians got into their apartment and started stealing stuff, then sacked the place. The same scenario described in our film.

Do we have to blame Albanians in general?

Vanessa: Not at all. In our film, many victims talk about how their Albanian friends helped them, protected them, warned them. This is confirmed by our interview with a French UN representative. It was the

extremists and terrorists of the KLA, a minority.

What's going to happen to them?

Vanessa: I asked Alexander. *"Can you find refuge in Central Serbia?"* He said, *"When we want, KFOR really wants to help us with that! But that would mean losing everything we have: our homes, our land, our livestock... Our grand parents, our ancestors have always lived here!"*

Michel Collon, you went to Kosovo as a reporter . . .

Michel Collon: Yes, and I can't stop thinking about these poor people: What's going to become of them? Silvana, without news of her kidnapped husband, Balog and Maria, stuck off in a refugee center, the peasants of Stare Gradsko where fourteen were killed in '99, and today are left to themselves, the teachers and students of the little school in Lipljan, a town scattered with burned-out homes. . . . I think about them, and I get terribly angry because our film said all this was going to happen, showed that the KLA program was a radical ethnic cleansing and no one was doing anything. . . .

Was your film censored?

Vanessa Stojilkovic: Pretty much, yes. We were able to get it shown in some movie theatres, but not on any European TV. And the big print media were silent... We had to organize alternative screenings in some independent venues and with cassettes. With good results because are really asking for alternative information. But if European opinion had been correctly informed, the inhabitants of Kosovo would have been protected in time.

But they were saying Kosovo was calm?

Vanessa: Dead false! In the last five years more than 6800 attacks, 2300 killed and wounded, 1200 'disappeared'! Europe's asleep or what?

Michel: We were just preparing an international mission to inspect the area and set up a dossier, collect witness reports. Too bad we didn't have the means to get this done sooner.

Certain NATO officials on the ground are talking about a 'complete surprise'...

Vanessa: What hypocrisy! My family, like many others, received warnings, three weeks ago : *"Get Out! Kosovo is our land. We will drive you out with 'oluja' (complete cleansing) just like the Croats did."*

They said it all started as a reaction to three Albanian kids being drowned by some Serbs!

Michel: Be careful! Reread Anne Morelli's excellent little book, *Principles of War Propaganda*, or my analysis in *Monopoly* of the so-called massacre at Racak which justified the NATO bombing of 1999... Every big war (and what we are seeing here is a phase of the war) starts with a media lie, a story of some atrocity. It is terrible that the Western media could have opened this thing with this lie about drowned children. They ignored (and most continue to ignore) the very clear statement of the NATO spokesman, Derek Chappell, the night of Tuesday-Wednesday, immediately after the event:

"The surviving child told his parents that he and his three friends had gone into the river and were immediately swept away by the current." There were no Serbs around the place.

Despite that, *Le Monde* and several other media liars, even when they speak of 'doubts', continue to propagate the myth of all this being a reaction of revenge. March 22, in describing the funerals of the children, *Le Monde* presented the Albanians as the victims of the current situation. It presented the KLA leader, Hashem Thaci, as a dignified and prudent man, while, according to all the experts, he's still directing these KLA commandos that the West promised to demilitarize in 1999, and who continue their murderous rampage...

You still criticize the media coverage ?

Michel. Yes. Some articles express a part of the horror, even sometimes mentioned as « ethnic cleansing ». But, most often they continue the fiction of « interethnic clashes ». As if it was a battle between Serbs and Albanians. But this happened only in Mitrovica where Serbs were organized for defence. Actually it was "pogroms", programmed violence. A UN officer spoke about "Kristallnacht", referring to the night of terror of the Nazis against the Jews in 1934. Most of the time, they hide the fact that it was a well-organized plan. Violence erupting everywhere at the same time, buses bringing KLA rioters everywhere needed...

"Orchestrated", explained the German colonel Horst Pieper. *"Planned operation"*, added Chappell, UN spokesperson. Their *"organizing capacity was confirmed by the number of weapons that emerged immediately in the 'peaceful demonstrations'"*, confirms the Albanian journalist Surroi.

Vanessa : And the media continue to speak only about Serb victims, while are also attacked Roms, Jews, Turks, Moslims, Gorans, etc... These other nationalities are presented in our film but their existence is still hidden now. The fiction of "revenge against Serbs" must be protected.

Belgium (but not France) pretends to send the Roma back to Kosovo...

Vanessa : Just last week, Belgian minister Dewael and his administration, after having tried to send back Afghan and Iranian refugees, refused the asylum to the Gasi's, a Roma Kosovar family. Isn't it incredible to throw them back into the hell of Kosovo ? In solidarity with this family, our film will be presented in several Belgian cinemas next weeks...

What have they got to hide ?

Michel: No media examines the real causes of the present situation. Nobody asks why "we" supported and brought to power the KLA, hyper-racist organization, whose program was always ethnic cleansing. Isa Barjani, now chief of the "Corpse" "demilitarized" they said, is suspected to have burnt fifty houses. That KLA was supported by the US (followed generally by Europe) and armed, knowing who they were. This is why public opinion must be prevented to think about the real lessons of these events.

Which lessons?

Michel : Well, the war against Yugoslavia happened, as we explained in our previous article, to control the Balkan roads of pipelines, to destroy and privatize the Yugoslav economy. Public opinion may not know how far it has been manipulated during the 99 war...

Economic war in Kosovo too?

Vanessa : Of course! Kosovo is rich : the Trepca mines are worth 5 billion \$, tells US businessman George Soros, quoted in our film. Coal, lead, zinc, gold, silver, nickel, chromium. Some multinationals are waiting impatiently. If Kosovo remains part of Yugoslavia, they cannot plunder as they would like. The "independent" Serbs are an obstacle.

Still media speak about the "failure" of Nato? Which keeps silent as you can observe on their Web site...

Michel : "Failure" is not the right word. They are embarrassed with what is happening, but Nato does not consider this as a failure, if you think what were their real goals, first install in Kosovo the huge military basis of Camp Bondsteel. As everywhere in the world, the USA do not need a calm situation but obedient allies. And conflicts! You know, our film showed that Kfor helped the ethnic cleansing since five years. When Silvana went to complain about her missing husband, kidnapped by Albanians working for Nato, telling the names, a Western officer answered to her : *"You have to understand that Nato did not come to protect you, Serbs but the Albanians"* ! This was in the film.

Vanessa : I am angry when I hear all the same testimonies : today, Kfor is not protecting, but helping the ethnic cleansing. Nato realizes the KLA program. Since 99, they said to the Serbs and other attacked nationalities to *"quit Kosovo"*.

Listen to Dragan Antic from Svinjarevo : *"I do not blame the Albanians, I blame Kfor. Thanks to them, our village does*

not exist anymore." (Blic, March 22). Indeed, 2.000 Kfor soldiers were present and authorized the Albanians to come in and burn the village. In many places, the armed Kfor troops looked passively at the pogroms, burnings and lootings.

Michel : About this also, you could hear many testimonies in our film! You know, general Wesley Clark, chief commander of the Nato, had clearly announced his program: *"Albanians in, Serbs out"*. Exciting the hatred was necessary to justify a Western protectorate and economic colonization of the above mentioned richness. USA and Nato were not the fireman, they were throwing oil on the flames.

Are the lessons from Yugoslavia valid for Iraq?

Michel : Absolutely. First, violations of international law did not start with Bush. War against Yugoslavia was illegal, because the UN charter forbids to use war. Even more to impose economic colonization ! As the methods used : bombings of factories, civilian targets, use of cluster bombs and uranium weapons. Clinton violated international law and most of the left helped him. Conclusions have to be taken.

Second lesson of Kosovo : the US tell us now that in Iraq, if you wait a little bit, things will go better. Everything is presented as *"temporary problems"*. Well, Kosovo shows since five years that a US occupation does solve nothing.

Vanessa : Today, after five years of US - and European - occupation, you hear testimonies as that of Mitra Reljic, professor calling his Belgrade colleague : *"One of the few Serbs living alone since five years in a house in Pristina, voluntarily hiding in her house, with a daily danger, is now in a refugee camp in Kosovo Polje. She is desperate. I called her on the mobile of father Miroslav, responsible of a church in Pristina. The church is burning. Encircled by rioting Albanians. Father Miroslav is in the cellar. They do not know who, when and if somebody is going to save him."*

The professor from Belgrade is sending an appeal : *"I beg you, tell to everybody you can what is happening here. Here, it's a pogrom against Serbs in front of the armies of the "civilized" forces of the world. Nobody must close his eyes and ears!"*

In the same time, you feel the will of resisting, of staying in Kosovo...

Is it too late ? The Kosovo case is "finished" ?

Michel : No injustice will last forever. Palestinians were chased fifty years ago. But they are still fighting.

Vanessa : I am fighting not only for my family, but for the peoples of Yugoslavia. And all countries under threat. Because the same methods are used and will be used in Africa, Asia, everywhere. This tragedy must bring the right lessons to unmask the real responsables. And reinforce global resistance.

What can be done ?

Vanessa : The first battle will always be information. If we expressed all these sufferings and these lessons, in a film that you can get in cassettes, it is precisely in order to give everybody an instrument to promote, wherever you are, the debate with a few friends or colleagues...

Michel : To become active on information, that would be lesson number one. At the end of our film, we say : *"Reconciliation comes only with the truth"*. Our task for all of us.

QUESTIONS, ANSWERS and DOCUMENTATION BEHIND THE FILM

The Damned of Kosovo

* Intolerable war propaganda of 1999, intolerable silence today.
Why did we make this film and how can it help you?

* Report of the Red Cross on the current situation in Kosovo
"Fewer than 2% of the people forced to flee have returned to their homes."

KOSOVO

27-3-2004

Pogrom tegen Serviërs

Opnieuw brandende huizen en vluchtelingen. De westerse blauwdruk voor Kosovo, een multi-etnische samenleving, kan definitief de prullenbak in

In het dorp Caglavica, bij de hoofdstad Pristina, vielen zeven doden en zeker honderd gewonden. Albanezen in Kosovo willen snel onafhankelijkheid

Abe de Vrles

De jongste ronde van etnische zuiveringen in Kosovo zou optimisten te denken moeten geven. Democratie zegeviert niet overal waar maar genoeg goede, westerse bedoelingen en zakken met miljarden euro's of dollars naar toe worden gestuurd. Afgelopen week zijn in één klap de illusies over multi-etniciteit in de zuidelijke Servische provincie aan scherven geslagen.

Het bestuur van de Verenigde Naties (UNMIK) en de door de NAVO geleide internationale vredesmacht KFOR konden weinig anders doen dan toekijken hoe in een paar dagen tijd 3.500 Serviërs werden verdreven, meer dan dertig mensen omkwamen en er zeshonderd gewond raakten, twintig, veelal oeroude, orthodoxe kerken en kloosters werden vernield en honderden huizen in brand gestoken. In de hoofdstad Pristina werden de laatste tweehonderd overgebleven Serviërs, woonachtig in één flatblok, geëvacueerd.

Aanleiding tot de georganiseerde pogrom

was de verdrinkingsdood van drie Albanese jongens in de rivier de Ibar in de stad Mitrovica, vorige week dinsdag. Het gerucht dat zij het ijzige water in waren gejaagd door Serviërs werd onmiddellijk tegengesproken door UNMIK-woordvoerder David Chappell. Albanese extremisten grepen het incident niettemin aan om een geweldsgolf te lanceren. Hun bedoeling is om het vraagstuk van de toekomstige status van Kosovo – onafhankelijkheid of een autonome provincie gelieerd aan Servië – opnieuw hoog op de internationale agenda te krijgen.

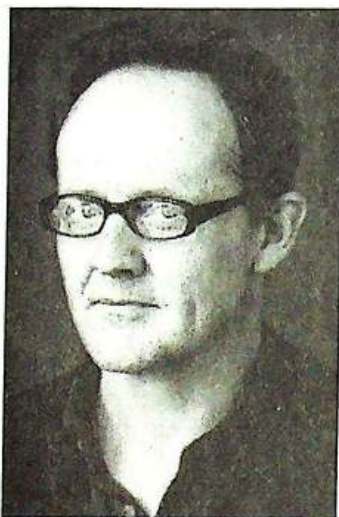
NAVO-secretaris-generaal Jaap de Hoop Scheffer vertrok onmiddellijk voor een rondreis door de Balkan om de crisis te bezweren en heeft de gebeurtenissen in de sterkst mogelijk termen veroordeeld. De Hoop Scheffer heeft in Kosovo onder meer gesproken met UNMIK-hoofd Harry Holkeri en KFOR-commandant generaal Holger Kammerhoff. Om rust en orde te herstellen, heeft de NAVO in allerijl een deel van haar 'strategische reserve', 2.000 man, gestuurd ter versterking

van de 17.500 militairen van KFOR (in 1999 telde KFOR nog 50.000 man).

De achtergrond van de etnische zuiveringen is driedelig. In december hebben de Verenigde Naties en UNMIK een program van eisen gepubliceerd waaraan Kosovo moet voldoen wil er in 2005 een beslissing kunnen worden genomen over de status van de provincie. Die eisen, aan democratisch bestuur en veiligheid voor minderheden, zijn zo ver van de realiteit verwijderd dat Albanese nationalist hun gedroomde onafhankelijkheid al zien verdwijnen. Ook is er in februari een nieuwe Servische regering aangetreden onder leiding van de gematigde nationalist Vojislav Kostunica, die keer op keer benadrukt dat zonder instemming van Belgrado er geen verandering in de status-quo mogelijk is. En er komen verkiezingen aan in Kosovo: op 23 oktober, een datum die net voor het geweld van afgelopen week werd bekendgemaakt. De radicalen in Kosovo zullen, net als in 2001, een verkiezingscampagne voeren van moordaanlagen en ander geweld tegen minderheden.

Interview | Frank van Vree

De spectacularisering van het nieuws

Frank van Vree JOOST VAN DEN BROEK

Volgens hoogleraar Journalistiek en cultuur Frank van Vree (50) worden de media steeds spectaculairder. Vorige week hield hij zijn oratie aan de UvA. 'Ook serieuze media duwen de duiding naar de achtergrond.'

Door Maud Eftting

In uw oratie zegt u dat journalisten maar eens afscheid moeten nemen van de illusie van objectiviteit. Wat bedoelt u daarmee?

'Het gaat om de vraag of er een objectieve standaard is voor nieuws. Mijn antwoord daarop is: nee, die is er niet.'

Dat weet toch elke journalist?

'Ja, maar het gekke is dat journalisten zich wel gedragen alsof er zo'n objectieve standaard bestaat. Als ze over hun werk praten, verwijzen ze naar rationele termen: informeren, duiden, analyseren, kontekstualiseren. Maar ik beweert dat journalisten heel wat minder rationeel te werk gaan dan ze zelf denken. In hun hoofd hebben zich allerlei stereotypen gevormd en zijn gewoonten ingesleten die in sterke mate bepalen wat ze nieuws vinden. Het zou zinvol zijn als journalisten beter naar zichzelf zouden kijken. Ze moeten de illusie loslaten dat ze onbevooroordeeld zijn, afscheid nemen van hun naïeve realisme.'

Noemt u eens een voorbeeld?

'Het beste voorbeeld is het beeld van die uitgemergelde man achter het prikkeldraad tijdens de oorlog in Bosnië. Die ene foto is in de berichtgeving en in de politiek een trigger geweest. Dat komt doordat hij ons allemaal deed denken aan de concentratiekampen van de Tweede Wereldoorlog. De gedachte van "Nooit meer Auschwitz" zit zo diep in ons collectieve bewustzijn dat de Serviërs vanaf dat moment als nazi's werden gezien. Er zijn nog wel pogingen gedaan dat te nuanceren, maar het

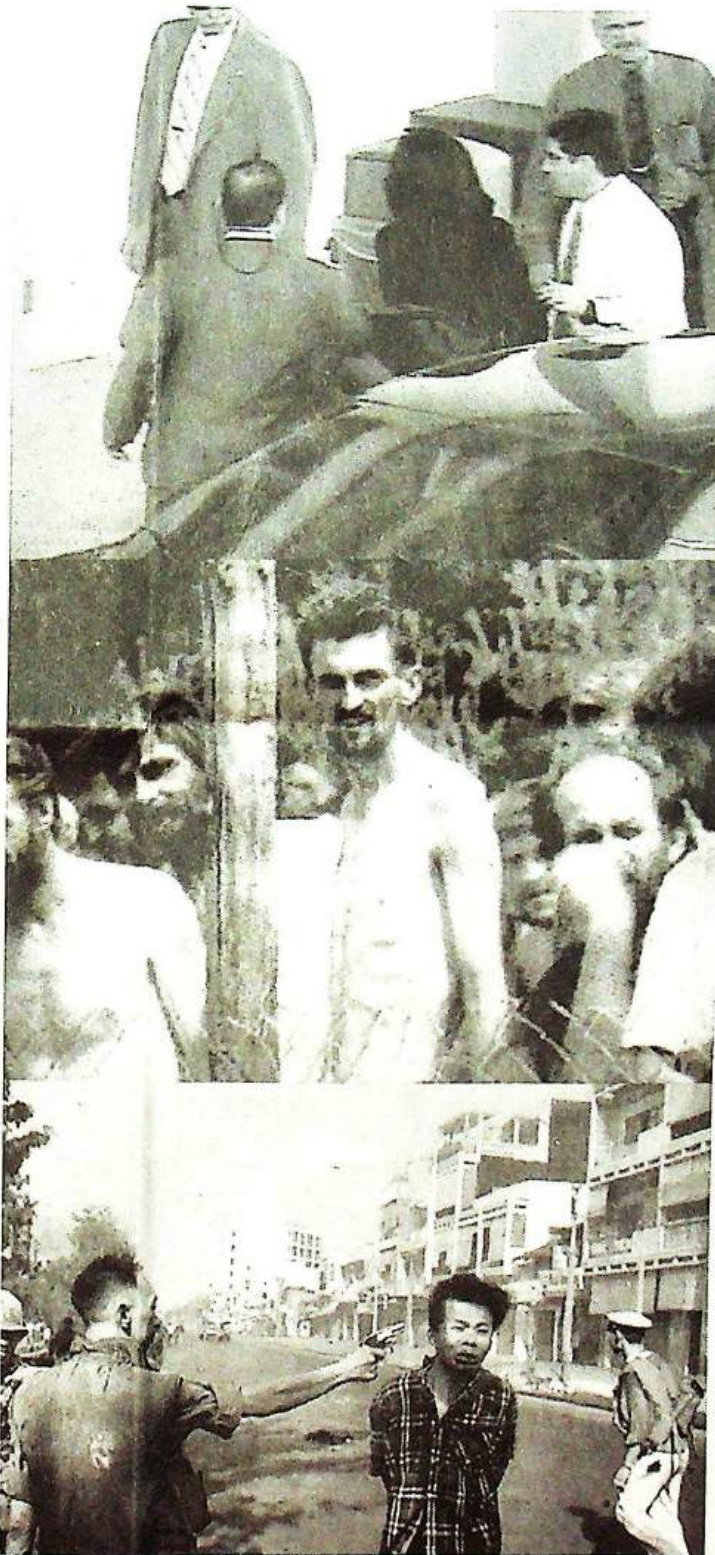
werd toch een verhaal van *good guys* en *bad guys*.'

Dat is al even geleden. Noemt u er nog eens een.

'Eén interessant vooronderstelling in onze cultuur die vrijwel niet wordt weersproken, is het idee dat de technologie voor bijna alles een oplossing heeft. Dat het milieu natuurlijk problemen heeft, maar dat we er uiteindelijk wel uit zullen komen. Dat is zo vanzelfsprekend. Terwijl je je af kunt vragen of het wel zo is. Ik merk het ook bij mezelf. Het geloof in de technologische oneindigheid zit heel diep. Hetzelfde geldt voor ons geloof in de economische groei. Bijna niemand twijfelt eraan dat de toekomst in economische groei ligt. Daardoor worden bepaalde vragen niet gesteld.'

Om dat te voorkomen moeten journalisten volgens u meer reflecteren. Maar redacties discussiëren toch voortdurend over de selectie van nieuws?

'Ja, maar het gaat ook om de manier waarop journalisten dingen ordenen, opschrijven, filmen, de stijl, hun taalgebruik. Neem de berichtgeving over allochtonen. De taal is tamelijk ongenueanceerd. Als je spreekt over allochtonen, heb je het over anderhalf miljoen mensen in Nederland. Je zet hen impliciet opzij van de niet-allochtone bevolking, terwijl er allerlei tussencategorieën zijn. Een student die hier geboren is, is iets anders dan mensen die hier twintig jaar wonen en de taal niet spreken. Er wordt in zeer generalistische termen over gedacht en gesproken.'

Van boven naar beneden: de arrestatie van Michael Jackson, 2003; Moslim-gevangenen in Bosnië, 1992; Vietcongstrijder wordt op straat geëxecuteerd, 1968. FOTO'S AP

Hoe zou het volgens uw idee dan moeten?

'Je kunt het hebben over Turkse Nederlanders als je de tweede ge-

neratie bedoelt. Zo doen ze het ook in de Verenigde Staten. Daarmee erken je hun Nederlander-schap.'

U heeft het ook over spectacularisering van het nieuws. Wat is dat?

'Journalisten willen verbijsteren, verbazen, schokken. De orde verstoren. Dat geldt voor alle media. Het hoort bij het concept nieuws. Het verschil zit hem in de mate waarin vervolgens de orde wordt hersteld. Intellectuele media doen dat door het nieuws voor de lezer te duiden. Ze maken het als het ware beheersbaar. In sensationele media gebeurt dat eigenlijk niet. Daar blijft het gewoon hangen.'

'In de loop der tijd zijn media steeds visueel geworden. Omdat beelden veel aangrijpender kunnen zijn dan woorden, leidt dat tot een versterking van het spectaculaire karakter. Dat wordt nog groter doordat ook serieuze media de duiding naar de achtergrond duwen. Ze zijn meer gefocust op het brengen van *breaking news*.'

Zijn de beelden die de media laten zien de laatste jaren schokkender geworden?

'Nee. De foto's die de Volkskrant in 1994 van Rwanda publiceerde – met afgehakte hoofden in een kist – waren harder dan die van Madrid. Ook die foto uit de jaren zestig van een Vietcongstrijder die op straat werd geëxecuteerd, is net zo schokkend.'

Geeft u eens een voorbeeld van die spectacularisering.

'Toen ik tijdens de oorlog in Irak in New York zat, hoorde ik dat er twee miljoen mensen aan het demonstreren waren in Londen. Maar toen ik de tv aanzette, zag ik niets. Waarom niet? Omdat Michael Jackson was opgepakt. Grote zenders als ABC en CBS besteedden er een half uur van hun nieuws aan. Al het andere werd weggedrukt, zodat kijkers vanuit een helikopter konden zien hoe hij werd afgevoerd. Je kunt je afvragen wat de gevolgen zijn als de media volledig op dit soort incidenten gaan rijden.'

Nou?

'Ik denk dat het maatschappelijke en politieke leven steeds meer theater worden. Kijkers en lezers worden ontvankelijker voor impulsen. Die angst in de Verenigde Staten voor de beelden van dode soldaten die uit Irak terugkomen, gaat daarover. Een paar schokkende beelden kunnen het hele politieke klimaat ondermijnen. Ik wil geen doomschapsscenario schetsen, maar ik denk dat media de analyse en de duiding niet weg moeten stoppen.'

'VN-bestuur in Kosovo functioneert niet'

Veton Surroi: 'VN moeten chaperonne zijn'

De Kosovo-Albanese uitgever Veton Surroi is altijd kritisch geweest, naar alle partijen. Hij is dan ook vaak de kop van Jut van alle partijen in Kosovo. „Het recente geweld in Kosovo is een wake-up call voor iedereen.”

Door onze redacteur
YAËL VINCKX

PRISTINA, 27 MAART. Hij oogt ontspannen, zoals hij achterover leunt in zijn donkere fauteuil. Maar zijn kantoor bevindt zich achter twee dikke, met metalen platen beklede deuren. Want Veton Surroi, criticus van de Albanese, de Servische én de internationale gemeenschap, is niet bij iedereen geliefd. Die twee dikke deuren beschermen hem.

Surroi is uitgever van het Albanese taalblad *Koha Ditore*. Vóór de Kosovo-oorlog van 1999 maakte hij deel uit van Kosovo-Albanese delegaties die naar het buitenland reisden om hun zaak te bepleiten. Tot woede van de Servische overheerders, die hem dan ook voortdurend lastig vielen.

Na de oorlog keerde hij zich tegen de Albanese extremisten. Tot Surroi's ontzetting namen zij wraak op de achtergebleven Serviërs. In oktober 1999 schreef hij een opiniestuk dat vele kranten over de wereld haalde. Hij sprak over het geweld tegen de Serviërs, „dat een weloverwogen en georganiseerd karakter heeft”. Hij vergeleek de extremisten met fascist.

Het leverde hem opnieuw woede op, deze keer van voormalige Albanese guerrillastrijders die hem met de dood bedreigden. En het leverde hem een Nederlandse mensenrechtenprijs op, de Geuzenpenning.

Vijf jaar na de oorlog wordt Kosovo geleid door een VN-bestuur, UNMIK, en bewaakt door een vredsmacht, KFOR. Maar deze hebben niet kunnen verhinderen dat Kosovo nog altijd het toneel is van etnisch geweld, waarbij vorige week 31 mensen om het leven kwamen. Veton Surroi is niet verbaasd over de onvrede onder de bevolking, wel over het grove geweld.

Waar komt dit brute geweld vandaan?

Veton Surroi (Foto AP)

„De mensen zijn ontevreden. Ze hebben geen werk. Ze verwachten dat hun situatie zou verbeteren na de bevrijding. Dat is natuurlijk onrealistisch, maar de overgangspriode duurt te lang. Vijf jaar na de oorlog fungeert de rechtspraak in Kosovo nog steeds niet.

Een groep Albanese extremisten heeft het geweld binnen enkele uren overgenomen. Zij zijn meegelift op een golf van anti-UNMIK-gevoelens. Het internationale bestuur functioneert niet, is niet efficiënt. Bovendien legt het zijn wil op. Het zegt: Dit is de wet, dit is het budget en de premier heeft vanmiddag een dialoog met de Serviërs in Mitrovica.

Maar UNMIK vertegenwoordigt ons niet. Het is aangewezen, terwijl de president, de regering en het parlement zijn gekozen. Als het geweld iets positiefs heeft opgeleverd, dan is hopelijk het besef dat Kosovo niet langer zo kan worden bestuurd, noch aan Kosovaarse, noch aan VN-kant.”

Maar het parlement doet niks. Het komt sporadisch bij elkaar en weigert bovendien het geweld te veroorzaken.

„Wij hebben inderdaad het meest luie parlement van Europa. Maar zonder bevoegdheden hebben ze ook geen verantwoordelijkheid. Nu zeggen ze iedere keer: 'Onze handen zijn gebonden' en geven ze het internationale bestuur de schuld. Dat moet juist hun handen losmaken en hen aanspreken op hun daden.”

Hebben de onlusten de onafhankelijkheid voor Kosovo dichterbij gebracht?

„Ik denk het niet. De voorstanders van onafhankelijkheid zullen het hierdoor moeilijker krijgen. Het geweld heeft wel laten zien dat de kwestie niet langer vooruit kan worden geschoven. De vraag over de status van Kosovo moet worden beantwoord. De gebeurtenissen zijn een wake up-call voor iedereen geweest.”

Wat moet het internationale bestuur anders doen?

„Het moet begeleiden in plaats van leiden. Het moet een chaperonne zijn. Het moet de Kosovaren corrigeren. Het moet zich bovendien richten op de integratie van Kosovo binnen Europa, met regels en wetten die zijn gebaseerd op die van de Europese Unie. Als de toekomst van deze regio in de EU ligt, waarom bewegen we dan niet alvast in die richting?

Ik ben voor een open samenleving, waar Kosovo open grenzen heeft met al zijn buren, dus ook met Servië. Ik ben niet voor een gedeeld Kosovo, waar het noorden naar de Serviërs gaat en de rest naar de Albanese. Als we nieuwe grenzen trekken, wordt het een rotzooi. En geloof me, ik ken Joegoslavië. Kosovo moet een tolerante samenleving worden.”

Tolerant? In vijf jaar zijn honderden mensen vermoord en 200.000 Serviërs verjaagd. En alleen u heeft er iets van gezegd.

„Ik ben een van de weinigen geweest die in het begin zijn mond heeft opengedaan. Maar er is een zwijgende meerderheid die niet langer wil zwijgen. Wij willen dit niet. Wij willen niet dat burgers worden verbrand in hun huizen en dat kerken worden vernietigd. Wij willen rust.”

Sagittarius

Van: "Ian Johnson" <i-johnson@lineone.net>
Aan: <Undisclosed-Recipient:>
Verzonden: vrijdag 26 maart 2004 21:43
Onderwerp: CDSM: Letter From Chair of the ICDSM Legal Committee Christopher Black to

CHRISTOPHER C. BLACK

Barrister-at-Law

President Vladimir Putin, March 25, 2004

President George W. Bush,

President Jacques Chirac

Prime Minister Tony Blair

President Hu Jintao

Re: Ethnic Cleansing in Kosovo-Persecution of President Milosevic

Excellencies,

The horrific consequences of the illegal, unjustified and immoral Nato aggression against Yugoslavia and the illegal Nato-UN occupation of the Serbian province of Kosovo have now been harshly illuminated by the fires of the burning churches in Kosovo and the cries of the victims of the pogroms carried out by the Anglo-American backed fascist forces of the KLA.

The echoes of the fascist exterminations of the Serbs in World War Two are reverberating through the world amplified by the silence of the great powers which are primarily responsible for the human tragedy now taking place in the Balkans.

Those who oppose fascism and its reactionary supporters are condemned to death by the terrorists who run riot in Kosovo or, like Slobodan Milosevic, are imprisoned in the illegal inquisition of the Hague Tribunal, prisoners of conscience; condemned only because they resist the aggression, terror and the destruction of everything progressive by the forces of "globalization".

The permanent members of the Security Council have a responsibility under the UN Charter to find a solution to the situation in Kosovo which respects the rights of the people of Serbia and which advances the cause of national reconciliation in the Balkans instead of instigating pogroms and the continued destabilization of the region for the benefit of the United States, Britain and Germany and their desire to control the region.

The permanent members also have a responsibility to the people of the world and to history to abolish the Hague Tribunal which is revealed as a tragic farce and a judicial abomination. The continuation of the "trial" of Slobodan Milosevic when no evidence has been produced of any of the charges concocted against him has brought international justice into ruinous disrepute and has made a mockery of the phrase "international law".

The United States and Britain must recognize the obvious, that the trial of President Milosevic

29-3-04

has failed in every respect in achieving the political objectives motivating the trial. Russia, China and France must recognize that their inexplicable support for this illegal institution has brought them into disrepute; Russia because it is perceived as betraying the Serbian people, China because it is perceived as betraying the last remaining socialist nation in eastern Europe and France because it has betrayed its commitment to justice and peace in Europe and all three nations because they have betrayed the very founding principles of the UN Charter.

There is only one solution to the Balkans crisis and that is the abolition of the Hague Tribunal and the release of all the political prisoners held by the UN without authority, the recognition of the sovereignty of Serbia over all its territory including Kosovo, the removal of all foreign forces of occupation from the Balkans as a whole, and the creation of a council of national reconciliation the purpose of which would be to bring together the peoples of Serbia of all ethnicities in order to resolve their differences peacefully and without external interference.

Sincerely,

Christopher Black, Barrister,

Vice-Chairman, International Committee For The Defense of Slobodan Milosevic

Chairman, Legal Committee of the ICDSM

Vlissingen, 24 maart 2004

Geachte heer Steijnen,

Hierbij zend ik u deze foto's en dit boek 'Crucified Kosovo'.

Na vijf jaar ben ik, vorig jaar november, voor de eerste keer weer teruggeweest in mijn geboorteplaats Drsnik, een dorp dicht bij de gemeente Klina. Deze foto's geven weer hoe mijn geboorteplaats er uitziet. De huizen zijn verwoest, alles van waarde is meegenomen en zelfs de kerk en de kerkhoven zijn vernield. Wij Serviërs zijn altijd in de meerderheid geweest, maar nu is het puur etnisch Albanees.

Het doet mij heel erg pijn om te horen dat Kok, Van Aartsen en zoveel meer politici ons volk zoveel onrecht hebben aangedaan. Daarnaast is de media zo eenzijdig, zo gericht op het onrecht dat de Albanezen is aangedaan, terwijl de Serviërs meer hebben geleden in de laatste vijftig jaar. Als kind zag ik mijn volk vertrekken naar Servië. Ik vroeg me af: 'Waarom, het is hier zo mooi?' Toen ik twintig jaar was, moest ik ook vluchten. Niemand wist daarvan. Niemand was zich bewust van de gebeurtenissen op Kosovo. De terreur van de Albanezen waar de Serviërs onder moesten leven, waar ze één voor één voor zijn gevlucht. Ik was twintig en ik hoorde dat in mijn omgeving de Albanezen 17 jonge meisjes op brute wijze hadden verkracht en vermoord. Maar het ergste was nog dat deze meisjes zo zijn verminkt dat ze niet in de doodskisten pasten. Men moest hun armen en benen breken om ze op normale en eervolle wijze te kunnen begraven. Hierna besloot ik naar Nederland te vluchten.

Nu vind ik mijn leven hier in Nederland niet meer leuk, want hier in Nederland wordt mij net zoveel onrecht aangedaan als in mijn vaderland. Wanneer ziet men in dat de bombardementen niets hebben geholpen, dat er nooit een vredige samenleving zal bestaan met Albanezen?

Met vriendelijke groet,

Jelka Martens - Dabižljević

Wyd Velpoel 36
4383 TX Vlissingen

Niemand gelooft in multi-etnisch Kosovo

In Mitrovica is de droom van vreedzaam samenleven een nachtmerrie

Op 24 maart 1999 begon de NAVO haar bombardementen op het Joegoslavië van Slobodan Milošević. Ze won de oorlog om Kosovo maar bracht in de vijf jaar die sindsdien zijn verstreken geen verzoening in de tot op het bot verdeelde regio.

Door onze redacteur
YAËL VINCKX

MITROVICA, 24 MAART. Mitrovica is een zeldzaam lelijke stad. De hoofdweg loopt langs zwarteroete flats naar de brug in het centrum van de stad. Die brug heeft geen naam; iedereen noemt haar eenvoudig de brug. Ze overspant de rivier Ibar, die doorloopt tot in Servië. De Ibar scheidt de stad in een noordelijk en een zuidelijk deel. Sinds het einde van de Kosovo-oorlog van 1999 wonen de Serviërs in het noorden en de Albanese in het zuiden.

Een week geleden braken onlusten uit in Mitrovica. Na de dood van drie kinderen – naar verluidt werden ze door Serviërs de Ibar ingedreven – ontstak de Albanese bevolking in woede. Ze trok op naar de brug en verder, naar het noorden.

Binnen de kortste keren voerden de Albanese en Serviërs van Mitrovica een ware veldslag. Er werd geslagen en geschoten. Het geweld sloeg over naar andere Servische enclaves. Achtentwintig mensen vonden de dood, zeshonderd mensen raakten gewond, Servische kerken en huizen werden platgebrand.

De Kosovo-oorlog viert vandaag zijn eerste lustrum; het is vijf jaar geleden dat de NAVO haar bombardementen op Servië begon. Daarmee maakte het bondgenootschap een eind aan het Servische geweld in het gebied. Maar verzoening bleef uit. Eerder wordt Kosovo opnieuw etnisch gezuiverd, stelden internationale bestuurders afgelopen week vast. En deze keer zijn de Serviërs aan de beurt.

Hoe kon het zover komen?

Na de oorlog, op 12 juni 1999, trok de NAVO de Servische provincie binnen. De achtergebleven Albanese onthaalden hen als bevrijders. Toen ze in Mitrovica aankwamen, stond de zigeunerwijk in brand. Op die manier werden de Roma bestraft voor hun vermeende collaboratie met de Serviërs. De Albanese herhaalden zonder blikken of blozen de leugen van de Serviërs die Albanese huizen in brand hadden gestoken: de hete zon had de daken van de zigeuneronderkomens 'vanzelf' in brand gezet.

Zouden Serviërs en Albanese ooit weer naast elkaar kunnen leven? De NAVO leek zich die vraag niet te stellen. „Aan de humanitaire tragedie is een eind gekomen”, verklaarde ze. Het na-oorlogse Kosovo werd de facto een internationaal protectoraat, geleid door de Verenigde Naties. Op papier bleef Kosovo deel uitmaken van Servië, maar Belgrado had in feite niets meer te vertellen. Kosovo, aldus de NAVO, moest een „vreedzaam, multi-etnisch en democratisch Kosovo” worden, waar „alle mensen in veiligheid kunnen leven en waar de universele rechten van de mens gelden.”

De Serviërs wachtten de komst van een multi-etnische samenleving niet af. Zij vreesden de wraak van de Albanese. Overal in Kosovo sloegen ze op de vlucht. In vijf jaar verlieten meer dan tweehonderdduizend Serviërs het gebied.

In Mitrovica trokken zij zich terug op de noordelijke oever van de Ibar. Zo werd Mitrovica een gedeelde stad. Dat strookte niet met de opvattingen van de internationale gemeenschap. Het nieuwe Kosovo moest immers een multi-etnisch samenleving worden.

Mitrovica werd de lakmoesproef. Het VN-bestuur wees de Trepča-mijnen aan als multi-etnische instelling. Maar de zestien overgebleven Servische arbeiders

In de verdeelde stad Mitrovica werden gisteren vier Albanese slachtoffers van de onlusten van vorige week begraven. (Foto Reuters)

in de zinkmijn schrokken behoorlijk toen VN-medewerkers tweehonderd Albanese personeelsleden naar binnen brachten. „Kunnen jullie onze veiligheid garanderen”, vroegen ze. „Nee”, antwoordden de VN'ers naar waarheid. Daarop stoven de zestien de mijn uit.

Het VN-bestuur richtte zijn pijlen op het ziekenhuis. Servische artsen kregen opdracht met Albanese verpleegsters samen te werken. Maar de situatie liep al snel uit de hand; op de binnenplaats sloeg een Albanese een Servische bezoeker met een ijzeren staaf op het hoofd. Die kon direct door naar de eerste hulp. In de ziekenboeg zwaaiden patiënten

met pistolen. Niet lang daarna vertrok het Albanese personeel en ze namen de Albanese zieken mee.

In de jaren die volgden veranderde de multi-etnische droom in een nachtmerrie in Mitrovica. De stad werd het strijdtoneel van Albanese en Serviërs. Daar ging het soms heftig bij aan toe, zoals die ene keer dat een man een handgranaat in een café vol Servische tieners gooide.

Het duurde niet lang of buitenlanders raakten betrokken in het conflict. Op een dag schoten sluipschutters twee Franse militairen in hun borst en arm. „Eerst kregen we bloemen, nu handgranaten”, verzuchtte een Franse soldaat.

De sympathie van de 'internationals' voor de Albanese nam af. In het begin waren ze gepreoccupeerd met de terugkeer van het Albanese deel van de bevolking. Bovendien, zo luidde de onuitgesproken heersende mening, hadden de Serviërs het leed grotendeels aan zichzelf te danken.

In zuidelijk (Albanese) Mitrovica leek daarom geen einde te komen aan het aantal hulporganisaties; daar heerste leven in de straten, gingen de kinderen met fel gekleurde rugzakjes van Unicef naar school, bloeide de handel.

In noordelijk Mitrovica bestond inderjaren één Franse hulporganisatie en ook die vertrok na een jaar.

Geleidelijk nam de bezorgdheid van het buitenland over het lot van de Ser-

viërs toe en verscherpte de kritiek op de Albanese. Dat kwam door de Albanese aanslagen op het Servische deel van de bevolking, maar ook door de onverzettelijke houding van de Albanese als het ging om onafhankelijkheid. Albanese leiders hebben hun wens, een onafhankelijk Kosovo, nooit onder stoelen of banken gestoken. De Kosovaarse president Ibrahim Rugova verklaarde cergisteren dat „alleen onafhankelijkheid stabiliteit in de regio kan brengen”.

Dat was regen het zere been van de VN en de NAVO, die prompt beweerden dat geweld niet loont.

Dat was goed nieuws voor de Serviërs. Want zij weten dat in een onafhankelijk Kosovo geen plaats voor hen is. „Maar hoe kunnen wij ooit afstand doen van onze heiligdommen”, klaagde het Kosovaarse Parlementslid Oliver Ivanović, een Servier, afgelopen week in Mitrovica. „Moeten wij de kerk van Gračnica, de mooiste in het Servische rijk, achterlaten in de handen van Albanese?”

Maar welk leven leiden de Kosovo-Serviërs vandaag? In Gračnica, een enclave in Albanese gebied, wonen enkele tientallen Serviërs. Slechts een handvol werkt bij een van de internationale instituties in Pristina. De rest eet uit zijn eigen groententuin. Dorp, kerk en inwoners worden dag en nacht bewaakt door soldaten van de internationale vredesmacht KFOR. Ouderen begeven zich alleen on-

der gewapend escorte buiten het getto. Jongeren gaan nog wel eens op eigen houtje. „Maar we bidden dat onze auto het niet begeeft. Want dan zijn we de pinneut.”

Intussen vliegen de verwijten over en weer. Zo vinden Albanese leiders dat het Westen zijn beloftes niet nakomt. De Kosovaren kregen de afgelopen vijf jaar een eigen regering, een eigen parlement en eigen belastingsysteem, gingen met de euro in plaats van de dinar betalen en schroefden eigen kentekenplaten op hun auto's. Hoe konden we dit anders zien dan de eerste stappen op weg naar de definitieve afscheiding van Servië, zeggen ze.

Ook groeit de frictie tussen de Albanese en de internationale gemeenschap. De Albanese ergeren zich aan de duizenden expats; aan hun arrogantie, hun luidstemmen, hun dikke portemonnees. „Ze verdienen hier meer dan thuis en gedragen zich als kolonisten”, aldus de voorzitter van het parlement, Nexhat Daci. De internationals op hun beurt vinden de Albanese ondankbaar en dramme- rig.

De Serviërs tenslotte vinden dat de VN en de NAVO te weinig doen om het geweld tegen te gaan. „Wij hebben nooit gevraagd om een soldaat naast ieder Servisch huis. Wij willen simpelweg dat de daders worden opgepakt”, fulmineert parlementariër Ivanović. Zijn de sluip-

schutters die vorig jaar op een groep zwemmende Servische tieners schoten en daarbij twee jongens doodden, al gearresteerd? Hij schudt het hoofd.

Staat er dan niemand tegen dit geweld op? Zeker, er zijn Albanese die vinden dat de Servische burgers buitensporig boeten. Zij keuren het geweld wel dege- lijk af. Maar hun opmerkingen verlaten nooit de keuken, hun gedachten blijven binnenskamers en niemand spreekt zich ooit publiekelijk tegen het geweld uit.

In een multi-etnisch Kosovo geloven de meeste Albanese en Serviërs niet. Ze hebben nooit met elkaar geleefd – hooguit naast elkaar. In Bosnië was een op de vier huwelijken voor de oorlog gemengd. In Kosovo kwamen zulke huwelijken nauwelijks voor. In de Bosnische hoofdstad Sarajevo ontmoette ik eens zo'n uitzonderlijk stel. Hij was Albanese, zij was Servisch en samen hadden ze twee kinderen. Ze waren verliefd geworden in de kantine van de universiteit van Pristina. Maar dat was lang geleden. Inmiddels waren ze jaren 'onderweg'; voor de oorlog op de vlucht voor de Servische gewelddenaars, na de oorlog voor de Albanese wrekers.

Ze hadden zich aangemeld voor een vluchtelingenprogramma. Daarom waren ze ook in Bosnië. De volgende dag zouden ze naar Canada vertrekken. Want in Kosovo is geen plaats voor Romeo en Julia.

Agenten vermoord in Kosovo

PRISTINA, 24 MAART. Bij een aanslag in Kosovo zijn gisteren een agent van de VN-politie en een Albanese politiemann gedood; een Albanese tolk werd ernstig gewond. Een tweede Albanese agent bleef ongedeerd. De doodgeschoten VN-politieman had de Filipijnse nationaliteit. Het viertal werd gisteren bij Luzane, 20 kilometer ten noorden van Pristina, vanuit een langsrijdende auto beschoten toen het een andere auto inspecteerde. De dader verdween spoorloos. (AP)

'Geweld veroordelen' VN en NAVO kwaad op Kosovaren

Door onze redacteur YAËL VINCKX
PRIŠTINA, 23 MAART. Binnen het VN-bestuur in Kosovo en de NAVO is grote irritatie ontstaan over de Albanese leiders in Kosovo. Zij weigeren het geweld van vorige week, waarbij 28 doden vielen, te veroordelen.

„We roepen het leiderschap op dit geweld ten zeerste te veroordelen. Dit mag niet opnieuw gebeuren”, aldus de secretaris-generaal van de NAVO, Jaap de Hoop Scheffer, gisteren in de Kosovaarse hoofdstad Priština. De Hoop Scheffer noemde „extremisten binnen de Albanese gemeenschap verantwoordelijk voor het geweld”.

De hoogste afgezant van de VN in Kosovo, de Fin Harri Holkeri, was zichtbaar geagiteerd na de ontmoeting met leiders van de Albanen die tegenover hem en De Hoop Scheffer weigerden hun afkeuring uit te spreken. „Ik ben buitengewoon teleurgesteld.”

Vorige week braken grootscheepse rellen uit in Kosovo nadat drie Albanese kinderen in een rivier waren verdronken. Volgens de Albanen zijn zij door Serviërs met honden de rivier ingejaagd – een lezing waarvoor geen enkel bewijs bestaat. In de daaropvolgende uren en de volgende dag trokken woedende Albanen op naar Servische enclaves. Daarbij vielen 28 doden, raakten meer dan zeshonderd mensen gewond en werden bijna driehonderd Servische huizen platgebrand. Dertig orthodoxe kerken en kloosters werden in brand gestoken. Meer dan drieduizend Serviërs in Kosovo zijn geëvacueerd door de vredesmacht KFOR die door de NAVO wordt geleid. Meer dan vijftigduizend Albanen namen aan de rellen deel.

Ook VN-bestuurder Holkeri houdt extremisten verantwoorde-

lijk. Hij riep de Albanese bevolking op informatie te geven over de daders. „U moet de muur van stilte doorbreken.”

De Kosovaarse president, Ibrahim Rugova, verklaarde gisteren dat „alleen onafhankelijkheid stabiliteit zal brengen in de regio” en dat „onafhankelijkheid de democratische en economische ontwikkeling zal stimuleren”. De Albanen in Kosovo willen geen deel uitmaken van Servië en zijn uit op onafhankelijkheid. Het gebied, dat wordt bestuurd door de VN, valt officieel nog onder Belgrado. De Hoop Scheffer maakte tijdens zijn bezoek gisteren duidelijk dat van onafhankelijkheid geen sprake kan zijn. „Laat er geen misverstand over ontstaan dat dit zal leiden tot een andere status voor Kosovo.” De Kosovo-Albanen, zo zei hij, moeten niet denken dat „het aanzetten tot geweld hun politieke ambities dichterbij zal brengen. Integendeel, het zal langer duren.”

Prominente politici en diplomaten hebben de afgelopen dagen de internationale gemeenschap verweten het probleem-Kosovo in stand te houden door geen duidelijkheid te geven over de toekomst van de regio. De Zweed Carl Bildt, de Amerikaan Richard Holbrooke en de Oostenrijker Wolfgang Petritsch zeiden dat de internationale gemeenschap nu „beslissende stappen moet zetten”. „Duidelijkheid over de status van Kosovo is hard nodig”, aldus Petritsch.

VN en NAVO kwaad op Kosovaren

PRIŠTINA, 23 MAART. Binnen het VN-bestuur in Kosovo en de NAVO is grote irritatie ontstaan over de Albanese leiders in Kosovo. Zij weigeren het geweld van vorige week, waarbij 28 doden vielen, te veroordelen. • Pagina 4

Kosovo's toekomst

MORGEN PRECIES VIJF JAAR GELEDEN begon de oorlog in Kosovo, een stukje Zuidoost-Europa van nog geen elfduizend vierkante kilometer waarvan de bodem met bloed is doordrenkt. Achtenzeventig dagen duurde de strijd, van 24 maart tot 10 juni 1999. De beelden van gevluchte Kosovaren, van uitgebrande woningen, dode koeien en gebombardeerde steden en dorpen liggen nog vers in het geheugen. Iedereen die veronderstelde dat het internationale bestuur en de dito troepenmacht van na de oorlog de strijdende partijen dichterbij elkaar hadden gebracht, is dezer dagen ruw opgeschrikt door een niet te negeren Balkan-realiteit. In Kosovo blijkt de tijd te hebben stilgestaan. Van verzoening tussen de belangrijkste etnische groepen, Albanen en Serviërs, is geen sprake. Bij oplaaiend geweld stierven vorige week minstens 28 mensen, raakten honderden gewond en werden duizenden uit hun huizen verdreven. Weer waren er de naargeestige beelden van vluchtelingen en in brand gestoken woningen, kerken, moskeeën – van 'etnische zuiveringen', kortom. En weer waren er politici die niet tot rust maanden, maar die daarentegen in de vertrouwde reflex van haatdragendheid vervielen. Met wat overdrijving kan men stellen dat de tijd in Kosovo al stilstaat sinds 1389, toen zich bij Kosovo Polje de Slag op het Merelveld voltrok. Alle etnische ellende, die voortduurt tot vandaag, vindt daar haar oorsprong.

DE GEWELDSEXPLOSIË is een tegenvaller voor de internationale organisaties die het in Kosovo voor het zeggen hebben: de Verenigde Naties en de NAVO. De conclusie van hun prominente aanwezigheid ter plekke moet luiden dat het gebleven is bij pappen en nathouden. Dat is gezien de diepliggende oorzaken van het conflict misschien al heel wat, maar de verwachtingen waren dit keer hooggespannen omdat aan de Balkan-oorlogen van de jaren negentig een einde was gekomen en nieuwe lokale leiders een Europees gezicht toonden. Die verwachtingen zijn beschaamd. Europa kan thans de gevolgen ervaren van een weliswaar toegedekt, maar niet bijgelegd conflict. Kosovo blijft voor de EU een onaangeharkte achtertuin die dringend zorg en onderhoud behoeft.

De VN, de NAVO, de Europese Unie en de belangrijkste politieke leiders in de regio moeten nu doen wat ze in '99 hebben nagelaten: een beslissing nemen over de toekomstige status van Kosovo. Zolang daarover onduidelijkheid bestaat, blijven de diverse bevolkingsgroepen morren of illusies koesteren die nimmer worden waargemaakt. Iedereen weet dat Kosovo niet meer onder Servisch gezag kan worden gesteld – maar niemand zegt het. Toch zal dat een keer moeten gebeuren. Iedereen weet ook dat een onafhankelijk Kosovo voorlopig geen optie is in een landstreek die zo'n signaal meteen omzet in letterlijk grensverleggende en dus ongewenste acties. Maar ook dit onderwerp is taboe.

De VN en de NAVO verrichten op zichzelf verdienstelijk werk in Kosovo. Maar verdienstelijk is hier niet goed genoeg. Het woord is synoniem voor vijf jaar besluiten om niet te besluiten. Die tijd is voorbij. Serviërs en Kosovo-Albanen eisen zekerheid over hun toekomst – en hebben daar ook recht op. Om erger te voorkomen zal de internationale gemeenschap aan die eis tegemoet moeten komen. Intussen zit er weinig anders op dan meer NAVO-troepen naar Kosovo te sturen. Ze zullen langer nodig zijn dan voorzien.

> Re: Thousands mourn boys allegedly chased into river, March 21, 2004
 >
 >
 > http://www.thestar.com/NASApp/cs/ContentServer?pagename=thestar/Layout/Article_Type1&c=Article&cid=1079870464340&call_pageid=968332188492&col=9687058990
 > 37
 >
 > I considered the Toronto Star to be honest in its reporting. However, this
 > time your story about the "[Albanian] boys allegedly chased into river"
 > and
 > the "days of rioting", purposely avoided to mention the pogrom of Serbs in
 > Kosovo by Albanian extremists, made me ask you to print the following.
 >
 > UN representative Derek Chappell stated emphatically that Serbs had
 > nothing
 > to do with the drowning of the Albanian children. The Albanian separatists
 > have again used this as a false pretext to start a war against the unarmed
 > minority Serbian population.
 > March 17, 2004 will be marked as the day when a pogrom against the
 > Serbian
 > people started in Kosovo which one UN official is quoted as saying,
 > "Kristallnacht is under way in Kosovo".
 >
 > The violent attacks on Serbs in Kosovo last week left 28 people dead, 500
 > wounded. 3,500 Serbs were driven from their homes. It was partially
 > orchestrated by extremist ethnic Albanian groups, according to U.N. and
 > NATO
 > officials and Albanian observers (The Washington Post reported on March
 > 21,
 > 2004*). The Albanian extremists torched more than 420 houses, 25 medieval
 > Serbian churches and monasteries in the last three days only.
 >
 > I trust that you'll print these facts. To publish the false information
 > that
 > might flame hatred against the Serbs living in Canada is a very dangerous
 > "undertaking" that the Toronto Star must avoid instigating.
 > You might not be compassionate about the misfortune of the Serbian people
 > in
 > Kosovo and elsewhere, but it is expected of you to report honestly.
 >
 > Boba Borojevic, producer
 > Serbian Radio Program "Monday's Encounter"
 > Canada
 >
 > *"Albanians Blamed For Kosovo Unrest
 > U.N. and NATO Criticize Extremists"
 > By Daniel Williams
 > Washington Post Foreign Service
 > Sunday, March 21, 2004; Page A18
 > <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/articles/A11585-2004Mar20.html>
 > =====
 > THE TORONTO STAR

> March 21, 2004
 >
 > Re: Thousands mourn boys allegedly chased into river, March 21, 2004
 >
 >
 > http://www.thestar.com/NASApp/cs/ContentServer?pagename=thestar/Layout/Article_Type1&c=Article&cid=1079870464340&call_pageid=968332188492&col=9687058990
 > 37
 >
 > CABRA, Serbia-Montenegro (AP) - Thousands of mourners gathered at a
 > wind-swept hilltop cemetery today to bury two ethnic-Albanian boys whose
 > drowning sparked Kosovo's deadliest violence in five years.
 >
 > NATO helicopters patrolled overhead and Italian Carabinieri paramilitary
 > police encircled this northern village to ensure calm in a critical test
 > of
 > alliance efforts to stabilize the province. Fearing more unrest, troops
 > set
 > up checkpoints every 15 kilometres along the main road leading to Cabra.
 >
 > They warned people they would be turned away, but as many as 7,000
 > mourners
 > came anyway, walking to Cabra along dusty roads. Up to 25,000 people had
 > been expected to attend the funerals for Egzon Deliu, 12, and Avni Veseli,
 > 11, but the unprecedented security and an appeal from the family for a
 > quiet
 > ceremony kept people away.
 >
 > The Tuesday drowning of the boys, reportedly after they were chased into
 > the
 > river by Serbs, triggered days of rioting, looting and arson by
 > ethnic-Albanians mobs. The violence left 28 dead, 600 injured and 4,000
 > people homeless.
 >
 > "Their deaths brought more deaths to Kosovo and this has made our pain
 > greater," said Sali Deliu, an uncle of Egzon. "Let's hope these are the
 > last
 > ones."
 >
 > The violence illustrated the depth of hatred between Kosovo's mostly
 > Muslim
 > ethnic-Albanians, who want independence, and Orthodox Christian Serbs, a
 > minority in Kosovo, who want the UN-run province to remain part of
 > Serbia-Montenegro. NATO has tried to keep the peace in Kosovo since the
 > war
 > ended in 1999.
 >
 > With the restoration of some order, authorities Sunday started
 > investigating
 > claims by a 13-year-old boy, Fitim Veseli, that a group of Serbs with a
 > dog
 > chased him and the other ethnic-Albanian children into the Ibar River.
 >
 > The teen was among the mourners Sunday, crying so hard he could barely

lift

- > his head. His cousin was one of the boys who died, and just down the hill,
- > along the banks of the river, divers kept looking for his nine-year-old
- > brother, Florent, missing since Tuesday.
- >
- > The tight-knit families in this village of 1,400 appeared both united and
- > shattered by their grief. Women wearing white scarves of mourning wept and
- > fainted after pausing by the open coffins, gazing into the faces of the
- boys
- > for the last time.
- >
- > The grief overwhelmed the mourners as Sevdije Deliu leaned over to kiss
- her
- > son's forehead before the coffin closed. As she turned, Egzon's seven
- > sisters shrieked hysterically and held on to each other.
- >
- > Playmates of the two boys pushed to the front of the crowd gathered for
- the
- > burial, holding wreaths and carrying small signs, reading, Stop the
- Violence
- > and We want peace.
- >
- > The village, 40 kilometres north of the capital, Pristina, is also just
- > outside Kosovska Mitrovica, the tense and ethnically divided city where
- the
- > riots started.
- >
- > The unrest spread from there. Serbs fled the attacks and took shelter on
- > bases used by NATO-led peacekeepers. A small group of Serbs, including
- > several injured in the rioting, left Kosovo on Sunday.
- >
- > As he crossed from Kosovo into Serbia proper, Trifun Stojilovic, his head
- > and hands bandaged, said a group of ethnic-Albanians grabbed him outside
- his
- > home and stabbed him four times. The elderly man was rescued by NATO
- > peacekeepers in the town of Kosovo Polje, just outside the capital.
- >
- > Flags across Serbia-Montenegro were lowered to half staff. Serbian
- Orthodox
- > priests led liturgies and prayer services Sunday as the country marked a
- day
- > of mourning for the victims of ethnic violence. Kosovo declared Monday a
- day
- > of mourning.
- >
- > The attacks were the worst outbreak of violence since 1999, when a NATO
- air
- > war ended a Serb crackdown on ethnic-Albanians seeking independence. The
- war
- > killed 10,000 people.
- >
- > Kosovo has been an international protectorate since then, whose final
- status
- > is to be decided by the United Nations. For now, it officially remains a
- > part of Serbia-Montenegro, the successor state of Yugoslavia.

Het is weer 1999 bij de brug in Mitrovica

22-3-2004

Reportage | Troepenmacht KFOR moet alle zeilen bijzetten om in Kosovo rust te herstellen

Voor vijftien Servische kerken in Kosovo kwam KFOR te laat. Radicale Albanese jongeren staken de gebouwen in brand. Inmiddels heeft de troepenmacht de orde hersteld.

**Van onze correspondent
Olaf Tempelman
PRISTINA/MITROVICA**

Een liefstallig orthodox koepelkerkje van rode baksteen wordt door tien potige Zweedse KFOR-soldaten omringd. Hun gezichten staan vastberaden als die van Vikingen. Dit kerkje blijft voorlopig staan.

Voor vijftien Servische religieuze monumenten kwam de bescherming van de internationale troepenmacht KFOR in Kosovo te laat. Tijdens een halve week van hevige onrust kon KFOR vaak niet anders dan nonnen en priesters in allerijl evacueren voor radicale Albanese jongeren hun be-

huizing in vuur en vlam zetten.

Vijf dagen na het begin van de onrust lijkt de internationale troepenmacht zijn zelfvertrouwen te hebben herwonnen. Het legergroen van het drastisch versterkte KFOR is in het ruige Kosovaarse heuvellandschap opzichtig aanwezig. Langs alle kruispunten van hoofdwegen staan hordes tanks en jeeps. Italiaanse carabinieri rijden langs in colonnes waaraan geen eind lijkt te komen.

Op de weg van de Kosovaarse hoofdstad Pristina naar de etnisch gedeelde stad Mitrovica, waar woensdag de geweldsexplosie begon, is een lange reeks controleposten ingericht. Franse en Zweedse posten kunnen nog worden gepasseerd. Maar als ver weg in de golvende weilanden barricades met daarop de sterren en strepen van de Verenigde Staten opdoemen, komt het verkeer echt tot stilstand.

Sergeant Clark uit Minnesota – snor, brilletje, blonde lokken vanonder de helm – laat over het doel van de controles geen twijfel bestaan: 'We willen niet dat het in

Mitrovica te druk wordt. We onderwerpen iedere auto aan een controle van twintig minuten.'

Een sluiproute biedt uitkomst. Telkens weer is langs de weg te zien hoe posters van de VN en de EU met verzoenende leuzen – 'In

'Een gefrustreerde minderheid is verantwoordelijk'

Kosovo is plaats voor iedereen' – met harde hand zijn weggescheurd. 'Het is een gefrustreerde minderheid van een paar procent die hiervoor verantwoordelijk is', zegt chauffeur Hasan – bruine snor, droevige ogen. 'Maar wij gaan hier allemaal de prijs voor betalen.'

De slingerweg voert langs talloze kleine dorpjes waarvan een gedeelte van de huizen is uitgerookt. Hasan maakt bij alle verwoestingen een onderscheid tussen 'oud

en 'nieuw'. 'Oud' is wat in de oorlogsjaren 1998-'99 afbrandde. 'Nieuw' is wat woensdag, donderdag en vrijdag in de fik ging.

Tot die laatste categorie behoort de orthodoxe kerk van Mitrovica, die meteen bij binnenkomst in de verdeelde stad een onthutsende aanblik biedt. Slechts een zwartgeblakerd geraamte staat overeind. Veel stenen van Servische graven op het omringende kerkhof zijn kapotgeslagen.

De Albanese Valdete Idrizi, hoofd van de door het IKV in het leven geroepen organisatie Community Building Mitrovica, is emotioneerd: de kerk was waarschijnlijk de laatste die de afgelopen dagen is afgebrand. 'We hadden donderdagochtend nog een petitie opgesteld waarin we namens de burgers van Mitrovica opriepen de kerk te sparen. Maar in de middag is hij toch door jongens van zestien en zeventien bestormd', zegt Idrizi. Waar waren de jongens van KFOR? 'Die waren helemaal overweldigd.'

Dinsdag was nog een normale dag geweest in Mitrovica. Haar

Servische collega's waren gewoon vanaf de noordoever van de rivier de Ibar naar het gebouw van Community Building gekomen, middenin de 'vertrouwenszone' op de Albanese zijde. Een dag later beschoten menigtes aan beide kanten van de rivier elkaar. De Serviërs in het gebouw moesten met gepantserde KFOR voertuigen naar huis worden vervoerd.

Idrizi: 'Ik ben vreselijk aangeslagen. We hebben jaren alles gedaan om het vertrouwen te herstellen. Sinds een paar maanden hadden we een gemengd kantoor. Mijn Servische collega's durfden gewoon over de brug te lopen. Nu is het of al die inspanningen voor niets zijn geweest.'

Haar Servische collega's heeft ze sinds woensdag alleen nog gesproken per telefoon. Voor de brug over de Ibar staat thans een schier eindeloze reeks KFOR-voertuigen. Achter een stevige barricade houdt de Belgische KFOR-soldaat Stijn de wacht. 'Sinds woensdag is niemand de brug meer over geweest', zegt hij. 'Het is alsof ge terug bent in 1999.'

2004

Fragiele rust keert terug in Kosovo

PRISTINA, 22 MAART. Onder strenge veiligheidsmaatregelen zijn gisteren in het Noord-Kosovaarse dorp Gabra de twee Albanese kinderen begraven wier verdinking vorige week aanleiding was tot omvangrijke anti-Servische rellen.

Zeventiend Albanesezaten woon-den de begrafenis van de twee jongens van elf en twaalf bij, onder wie de Kosovaarse premier Bajram Rexhepi, de voormalige leider van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK, Hashim Thaçi, en andere prominente vertegenwoordigers van de Kosovo-Albanesezaten en de internationale gemeenschap. De president van Kosovo, Ibrahim Rugova,

ontbrak. Alle sprekers legden de nadruk op de noodzaak de kalmte, de orde en de rust te bewaren en een eind te maken aan het etnische geweld dat vorige week aan 28 (volgens andere bronnen 31) mensen het leven kostte. De vredesmacht KFOR had een groot aantal controleposten in en rond het dorp ingericht uit vrees voor nieuwe ongeredigheden. De Albanesezaten beweren dat de twee jongens (en een derde wiens het lichaam niet is teruggevonden) door Serviërs de rivier ingedreven werden en daarna verdronken. Het VN-bestuur in Kosovo zegt dat er geen enkel bewijs is dat Serviërs de hand hadden in de dood van de kinderen.

Vandaag wordt in Kosovo een dag van nationale rouw in acht genomen. Ook in Servië is een dag van nationale rouw afgekondigd wegens „de pogrom” tegen de Serviërs van Kosovo.

Inmiddels hebben woordvoerders van de internationale gemeenschap dit weekinde de term „etnische zuivering” gebruikt voor de aard van het geweld tegen de Serviërs van Kosovo. In totaal werden 3.600 Serviërs verdreven en werden meer dan twintig Servisch-orthodoxe kerken en kloosters in brand gestoken. Van de 3.600 vluchtelingen zijn er 1.100 ondergebracht in KFOR-kampen. De anderen wonen in Servische enclaves

in Kosovo. Vooral in de kleinere enclaves is de etnische zuivering systematisch verlopen. Er zijn dorpen waar zonder uitzondering alle huizen van Serviërs in brand zijn gestoken en andere dorpen waar Albanesezaten met teksten op de muren alvast een claim hebben gelegd op de woning van verdreven Serviërs. Ook de systematische vernietiging van culturele monumenten van de Serviërs, zoals hun kerken en kloosters, doet denken aan een politiek van etnische zuivering. Volgens de Serviërs waren de onlusten georganiseerd.

De VN-chef van Kosovo, Harri Holkeri, zei gisteren dat de aanvankelijke volkswoede over de

dood van de kinderen spontaan is geweest, maar hij sloot niet uit dat in de latere fase „criminele elementen” die volkswoede hebben gekanaliseerd.

Leiders van de Kosovo-Albanesezaten hebben de rellen scherp veroordeeld. Hashim Thaçi, oud-leider van het UÇK, zei dat het „criminen” zijn geweest die Serviërs hebben gesproken. De Albanese schrijver Ismail Kadare zei dat „de ongerechtvaardigde vernietiging van kerken een barbaarse en ketterse daad is”. De daders hebben „het eigen kamp van het Albanese volk een zware slag toegebracht”, aldus Kadare. (Reuters, AFP, VIP)

Familieleden van een van de drie in Kosovo verdronken jongens rouwen bij zijn begrafenis, gisteren. De dood van de drie leidde vorige week tot grote anti-Servische onlusten. (Foto AP)

‘Huizen Serviërs zijn heel goedkoop’ In Kosovo verjaagde Serviërs keren niet naar hun dorpen terug

De Serviërs van Kosovo werden vorige week het doelwit van etnische zuivering: de meesten die zijn verdreven keren niet meer terug. ‘Bezet door Fadil Rexhepi’.

Door onze redacteur
YABÛ VINCKX

GRACANICA, 22 MAART. Op zondagochtend gaan de Serviërs van het Kosovaarse stadje Gracanica naar de ‘mooiste kerk in het Servische rijk’. Het is niet gelogen. Van de vloer tot het plafond bedekken de prachtige iconen de wanden.

Maar de tientallen Servische kerkgangers hebben er vanochtend geen oog voor. Ze groeien zenuwachtig bij elkaar en steken onderwijl dunne beige kaarsjes aan, extra veel, voor de zielenrust van de Serviërs die de afgelopen week werden gedood door woedende Albanesezaten. De kaarsjes vullen het voorportaal met geknisper en rook.

„Ik kan het nog steeds niet geloven”, zegt Ivana. De oude boerin woont in Gracanica, sinds het einde van de NAVO-luchtoorlog in 1999 een getto midden in Albanees gebied. Ze kan het stadje alleen verlaten onder escorte van buitenlandse soldaten. Waarom vertuist ze niet?

De boerin heeft haar armen op. „Waar kan heen?” Svetlana, zegt een vrouw die het sprek heeft afgeluisterd, heeft geen familie op een verre neef in Servië na. En die be-

Binnen zingen de orthodoxe priesters in hun met goud bespte mantels, buiten staan tientallen soldaten van de internationale vredesmacht KFOR in kogelvrije vesten. Immers, in de afgelopen dagen vonden niet alleen Serviërs de dood, maar gingen ook Servische kerken in vlammen op.

Meer dan duizend extra militairen heeft de NAVO haastig ingevlogen nadat afgelopen woensdag hevige onlusten uitbraken in het de facto internationale protectoraat. Overal horen de Kosovaren vandaag hun wapengekletter: in de steden en dorpen, rond de overgebleven kerken. En langs de weg naar Mitrovica, de tussen Albanesezaten en Serviërs verdeelde stad in het noorden van Kosovo die het symbool is geworden van de multietnische nachtmerrie in de regio.

Ze komen te laat, snuiven de kerkgangers in Gracanica verontwaardigd. Waar waren de soldaten afgelopen week? Toen woensdag het nieuws bekend werd dat drie Albanese kinderen waren verdronken (volgens de Albanesezaten zijn ze door Serviërs met honden de rivier ingejaagd) sloeg de vlam in de pan.

In Mitrovica trokken tientallen Albanesezaten over de brug naar het noordelijk deel van de stad, waar de Serviërs wonen. Ze verbasten de Franse soldaten op de brug volledig. Niet lang daarna sconden andere Servische enclaves in brand.

KFOR wist niet waar te beginnen. In het dorp Obilić evacueerde ze haastig alle Servische inwoners. Vijf minuten later trokken tientallen Albanees kinderen en mannen brandschattend door de wijk. Ze konden on-

gehinderd hun gang gaan, want KFOR had hette druk met de evacuatie.

Vier dagen later ligt Obilić er verlaten bij. De Serviërs zijn weg – ze komen ook niet meer terug. Hun huizen zijn verbrand en hun bezittingen zijn gestolen, op drie varkens na die de Albanesezaten, moslims, niet willen aanraken.

Internationale bestuurders nemen inmiddels zonder omhaal het begrip etnische zuivering in de mond. Het is extra wrang omdat het woensdag vijf jaar geleden is dat de NAVO de bombardementen op Joegoslavië begon om een eind te maken aan de door de Serviërs geleide etnische zuivering.

De Kosovo-Albanese regering heeft gezegd geld beschikbaar te stellen voor de opbouw van de vernielde huizen. Maar veel Serviërs willen niet terugkeren. Daarvoor zijn de gebeurtenissen van de afgelopen dagen te traumatisch geweest.

De Albanesezaten in Obilić weten dat ook. Op de resten van de verbrande huizen hebben ze daarom alvast hun naam geschreven. „Verlocht aan Avdi Mrku”. Of: „Bezeten door Fadil Rexhepi”. Een man heeft zelfs dreigend onderdrukt; ze moeten hun pand zo snel mogelijk kwijt. Daarom zijn Servische huizen veel goedkoper dan andere huizen. „De Albanese Ardiian Selami constateert het zonder een spoor van ironie in zijn stem.

„Middags, met de zon hoog aan de hemel, worden twee van de drie verdronken kinderen in het gehucht Gabra begraven. Zo’n ze-

ventuizend Albanese mannen zijn op de ceremonie afgekomen; behalve familieleden blijven vrouwen traditioneel thuis. Al twijfelt de internationale gemeenschap inmiddels openlijk aan de gebeurtenissen, de Albanesezaten weten zeker dat Serviërs de kinderen de dood hebben ingejaagd. „Zij zijn gestorven voor de vrijheid van Kosovo en hun namen worden opgenomen in de geschiedenis van Kosovo”, zegt een van de sprekers.

Maar zullen de gebeurtenissen van de afgelopen week ook helpen om de droom van de Albanesezaten, een onafhankelijk Kosovo, te laten uitkomen? Nu maakt Kosovo op papier nog deel uit van Servië.

Sommigen menen van wel. De Verenigde Naties, die feitelijk de leiding hebben over Kosovo, hebben het probleem van de status van de provincie te lang voor zich uitgeschoven. „We zijn onze beloftes niet nagekomen. Dat krijgen we nu op ons brood”, zegt een EU-diplomaat in de hoofdstad.

Anderen denken dat de Albanesezaten zich met het recente geweld in de vingers schuudt dat de Albanesezaten niet moeten denken dat deze gewelddadige weg naar onafhankelijkheid leidt.

Oliver Ivanović, Servisch-Kosovaars parlements lid uit Mitrovica, ziet zich gesteekt. „Vijf jaar geleden, tijdens de NAVO-bombardementen, hebben wij met gelieden. Toen besteedde niemand een woord aan ons. Want wij vertegenwoordigden Slobodan Milošević. Vandaag is alles anders. Ons leed wordt gezien, besproken en erkend.”

Sagittarius

Van: "Klaus von Raussendorff" <redaktion@aikor.de>
Aan: "Klaus von Raussendorff" <raussendorff@web.de>
Verzonden: maandag 22 maart 2004 20:17
Onderwerp: Serbien: Die Folgen der NATO-Besatzung im
Liebe Leute,

die Verstärkung des Widerstands gegen die illegalen Folgen der neuen Angriffskriege ist eine der entscheidenden Voraussetzungen, dass weitere imperialistische Kriege gestoppt werden können. Präsident Milosevic und die patriotischen Kräfte in Serbien und im übrigen Jugoslawien sind objektiv Verbündete im weltweiten Kampf gegen den Eroberungsdrang der USA und der Großmächte der EU. In diesem Sinne dokumentiere ich:

POGRROME GEGEN SERBEN - BELGRAD WILL EIGENE TRUPPEN ZUM SCHUTZ DER MINDERHEITEN INS KOSOVO SCHICKEN

Von Jürgen Elsässer

junge Welt v. 19. März 04

<http://www.jungewelt.de/2004/03-19/001.php>

[1]

GEWALTESKALATION IM KOSOVO: VORHERSEHBARE ENTWICKLUNG?

Interview mit dem Jugoslawien-Kenner Kurt Köpruner

junge Welt vom 20. März 2004

<http://www.jungewelt.de/2004/03-20/018.php>

[2]

Buchempfehlung:

JÜRGEN ELSÄSSER, KRIEGSLÜGEN -

VOM KOSOVOKONFLIKT ZUM MILOSEVIC-PROZESS

(Erstverkaufstag 22. März 2004 - bisherige Termine der Lesereise)

[3]

Weitere Buchempfehlungen:

Ralph Hartmann, »Der Fall Milosevic«,

Cathrin Schütz, »Die NATO-Intervention in Jugoslawien«

Kurt Köpruner, »Reisen in das Land der Kriege - Erlebnisse eines Fremden in Jugoslawien«;

[4]

DIE VERTEIDIGUNG VON SLOBODAN MILOSEVIC BRAUCHT DRINGEND SPENDEN!

[5]

Mit internationalistischen Grüßen

Klaus von Raussendorff

Anti-Imperialistische Korrespondenz (AIKor) -

Informationsdienst der Vereinigung für Internationale Solidarität (VIS)

e.V.,

Redaktion: Klaus von Raussendorff

3

Postfach 210172, 53156 Bonn; Tel. & Fax: 0228 - 34.68.50;

23-3-04

Webmaster: Dieter Vogel

AIKor-Infos können auf der Seite der AIKor <http://www.aikor.de>
unter "Info-Dienst der AIKor" runter geladen werden

Email-Kontaktaufnahme zu Redaktion und Webmaster über unsere Webseite.

Wer die AIKor-mails nicht empfangen möchte, schicke uns bitte eine Mail mit
dem Betreff
"unsubscribe"

[1]

Aus: junge Welt v. 19. März 04

<http://www.jungewelt.de/2004/03-19/001.php>

POGROME GEGEN SERBEN - BELGRAD WILL EIGENE TRUPPEN ZUM SCHUTZ DER MINDERHEITEN INS KOSOVO SCHICKEN

Von Jürgen Elsässer

Mindestens 22 Tote und über 500 Verletzte - das ist die vorläufige Bilanz der aktuellen albanischen Terroroffensive im Kosovo. Es ist der höchste Blutzoll in der Provinz, seit die NATO-Truppen die Provinz im Juni 1999 besetzt haben, um dort - angeblich - die Menschenrechte zu sichern. Die Auseinandersetzungen setzten sich nach ihrer Eskalation am Mittwoch auch am gestrigen Donnerstag fort: So wurden alle Serben aus der Ortschaft Obilic vertrieben und ihre Häuser niedergebrannt. Anlässlich der Beerdigung zweier albanischer Jungen wurde für den Donnerstag abend mit weiteren Pogromen gerechnet. Der serbische Verteidigungsminister Boris Tadic warnte, mehrere tausend Albaner in der Provinzhauptstadt Pristina und anderswo bereiteten sich auf Gewalttaten vor.

Am Anfang eines Pogroms steht immer eine Pogromlüge. So war es im Mittelalter, wenn der christliche Mob an den Juden Vergeltung üben wollte, weil die angeblich Hostien geschändet oder Knaben ermordet hatten, und genauso war es auch jetzt gegenüber den Serben. Am Mittwoch mittag hatten sich etwa 3 000 Albaner in der Stadt Mitrovica zusammengerottet, um Rache für den Tod von zwei gestern beerdigten Knaben zu nehmen. Beide seien, so albanische Sender am Dienstag abend, von Serben in den eiskalten Fluß Ibar gehetzt worden und dann ertrunken. So konnte man es Donnerstag nachmittag auch immer noch in der ARD-Tagesschau hören. Dabei war das böse Gerücht schon 15 Stunden vorher dementiert worden, und zwar von Derek Chappel, dem Sprecher der UNO-Verwaltung im Kosovo, gegenüber der Belgrader Nachrichtenagentur Beta. Chappel bezog sich auf die Zeugenaussage eines dritten Albanerjungen, der ebenfalls in den Fluß gesprungen war, aber im Unterschied zu den beiden Ertrunkenen das gegenüberliegende Ufer erreicht hatte. Das Trio habe, so der Überlebende, auf eigene Faust gehandelt, Serben seien nicht beteiligt gewesen.

Die durch die albanischen Medien verbreitete Lüge vom Kindermord führte zu Pogromen im gesamten Kosovo. Im Unterschied zu der Darstellung der meisten westlichen Medien, die von »Auseinandersetzungen zwischen Serben und Albanern« sprachen, gingen die Angriffe in jedem Fall von letzteren aus. »Hier spielt sich eine Kristallnacht ab«, sagte ein Sprecher der UN-Verwaltung dem Belgrader Sender B92 unter dem Schutz der Anonymität. »Was im Kosovo geschieht, muß leider als Pogrom gegen Serben beschrieben werden.«

Die gefährlichste Situation hatte sich in Caglavica ergeben, wo mehrere tausend Albaner aus dem nahen Pristina einen Schutzkordon der UN-Polizei und der Kosovo-Besatzungstruppe KFOR gesprengt und anschließend die serbischen Häuser angezündet hatten. Erst als - Stunden zu spät - schwerbewaffnete US-Marines eintrafen, konnten die Überlebenden evakuiert werden. Auch im Dorf Belo Polje wurden alle serbischen Häuser niedergebrannt, in Ljipljan gab es vier Todesopfer. Einzig in Mitrovica, wo die Mehrheit der im Kosovo gebliebenen Serben lebt, traf der Lynchmob auf Gegenwehr: Als die 3 000 Albaner unter Einsatz von Schußwaffen die UN-Checkpoints an der Ibar-Brücke überwunden hatten, wurden sie von Selbstverteidigungskräften am Eindringen in das serbische Viertel gehindert. Dabei wurden vier Albaner getötet und über 200 verletzt. Die anderen 18 Todesopfer der letzten beiden Tage sind Serben.

In einer ersten Stellungnahme gab Bischof Artemije von der serbisch-orthodoxen Kirche im Kosovo der KFOR die Schuld am Blutvergießen. »Diese Militärmission hat nicht für Frieden und Schutz gesorgt, sondern Mord, Brandschatzung und Kirchenzerstörung erlaubt ... Sie mögen sich als »Friedensstifter« (peace-keepers) oder »Nationengründer« (nation-builders) bezeichnen, aber die Geschichte wird sie einmal bei ihrem richtigen Namen nennen.« Der serbische Premier Vojislav Kostunica kommentierte, der albanische Separatismus habe sein wahres »Terrorgesicht« gezeigt. Die Belgrader Regierung bot angesichts des Versagens der KFOR eigene Soldaten zum Schutz der serbischen Siedlungen im Kosovo an.

Eine serbische Schutztruppe im Kosovo stößt auf den entschiedenen Widerstand der Albaner wie der NATO, ist aber in der Resolution 1244 des Weltsicherheitsrats - der völkerrechtlichen Grundlage für die Arbeit von UN und NATO in der Provinz - ausdrücklich vorgesehen. Angesichts der fürchterlichen Bilanz der internationalen Besatzung führt an zusätzlichen serbischen Einheiten eigentlich kein Weg vorbei: Seit Stationierung von über 40 000 NATO-Soldaten im Juni 1999 wurden im Kosovo, einer Region von der Größe Hessens, 350 000 Serben und Roma vertrieben (weit über die Hälfte der nichtalbanischen Bevölkerung) und 2 500 ermordet, so der damalige serbische Premier Zoran Zivkovic im November 2003 in Berlin.

[2]

<http://www.jungewelt.de/2004/03-20/018.php>

junge Welt vom 20. März 2004

Interview: Cathrin Schütz, Belgrad

GEWALTESKALATION IM KOSOVO: VORHERSEHBARE ENTWICKLUNG?

jW sprach mit dem Jugoslawien-Kenner Kurt Köpruner

Kurt Köpruner ist Autor des im Heinrich Hugendubel Verlag, München, erschienenen Buches »Reisen in das Land der Kriege - Erlebnisse eines Fremden in Jugoslawien«

F: Im Kosovo spielen sich derzeit die schlimmsten Ausschreitungen seit Beginn der NATO-Besatzung im Jahr 1999 ab. Auslöser der Eskalation waren Berichte der örtlichen Presse über den angeblichen Mord von Serben an zwei albanischen Jungen. Überrascht Sie der Lauf der Ereignisse?

Die Eskalation war zu erwarten. Der tragische Tod der kosovo-albanischen Kinder war lediglich der Startschuß für längst vorbereitete Aktionen. Nach Angaben des Sprechers der UN-Polizei, Derek Chappell, handelte es sich bei ihrem Tod »eindeutig« um einen Unfall.

F: Kosovo-Albaner haben zunächst den serbischen Teil der Stadt Kosovska gestürmt, woraufhin es in Städten wie Belgrad und Nis stellenweise zu gewalttätigen Protesten der Serben gekommen ist. Wie bewerten Sie das Szenario?

Diese Wutausbrüche der Serben sind gleichfalls zu verurteilen, doch die Geduld der Serben wird seit Jahren aufs äußerste strapaziert. Der hilflose serbische Volkszorn richtet sich sowohl gegen die kosovo-albanischen Attacken als auch gegen die NATO beziehungsweise die von ihr geführte Besatzungstruppe KFOR, die im Kosovo verbliebene Serben nicht schützt, sowie gegen die eigene Regierung, die tatenlos zusieht, wie die Lage der Serben immer unhaltbarer wird.

F: War die Eskalation nur eine Frage der Zeit?

Seit dem Einmarsch der NATO im Kosovo kam es nahezu jeden Tag zu Gewalttaten, nur wurde darüber kaum berichtet. Der Westen steht hilflos vor dem Desaster, das er selbst angerichtet hat. Man gab vor, ein multikulturelles Kosovo herbeibomben zu müssen. Erreicht wurde, daß im Kosovo die Ethnien heute wie nirgendwo sonst auf der Welt voneinander getrennt leben müssen.

F: Sie sprechen aus persönlicher Anschauung ...

Ich war im Herbst im Kosovo. Die Lage spottet jeder Beschreibung. Nur wenige Stunden am Tag gibt es Strom und Wasser. Die nichtalbanischen Minderheiten in den Enklaven können ihre Viertel nicht ohne Begleitung bewaffneter KFOR-Soldaten verlassen. Kinder werden mit KFOR-Bussen zur Schule gebracht, Hausfrauen zum Einkaufen. Es herrscht die tägliche Angst vor Mord- und Brandanschlägen. Viele meiner Bekannten vor Ort befürchten, daß die jüngsten Ausschreitungen Auftakt für die endgültige Vertreibung aller verbliebenen Nichtalbaner aus dem Kosovo waren.

F: Die westliche Presse spricht von Racheakten der Kosovo-Albaner als Reaktion auf Übergriffe serbischer Einheiten ...

»Rache« - mit diesem Zauberwort wird seit fünf Jahren um Verständnis für Massenvertreibung, Mord, Terror und tausendfache Brandstiftung durch kosovo-albanische Extremisten geworben. Diese wollten seit Mitte der 90er

Jahre ein ethnisch reines albanisches Kosovo herbeibomben und haben ihre Verbündeten in den entscheidenden westlichen Mächten gefunden. Nun wird man die damals gerufenen Geister nicht mehr los.

F: Sehen Sie einen Ausweg?

So paradox es klingen mag, kurzfristig kann nur eine massive Verstärkung der KFOR die Vollendung der ethnischen Säuberung verhindern. Gleichwohl bieten die 1999 vom Westen geschaffenen Realitäten keine Perspektive.

[3]

Buchempfehlung:

JÜRGEN ELSÄSSER, KRIEGLÜGEN -
VOM KOSOVOKONFLIKT ZUM MILOSEVIC-PROZESS
(Erstverkaufstag 22. März 2004)

Neuerscheinung zum 5. Jahrestag des Jugoslawienkrieges

Am 24. März 2004 jährt sich der NATO-Krieg gegen Jugoslawien zum fünften Mal. Oh wie schön befreit ist Kosovo, wird man dann wieder aus dem Volksempfänger hören. Die verantwortlichen Politiker wünschen keine Nestbeschmutzung.

Damit werden sie freilich nicht durchkommen: In Den Haag geht der Prozeß gegen Milosevic in seine Endphase - ab Mai wird der Angeklagte seine Entlastungszeugen aufrufen. Albanische Terroristen haben mit einer neuen Offensive begonnen - Anfang März wurde eine Bombe am UN-Hauptquartier in Pristina deponiert. Bin Ladens Gefolgsleute unterhalten unter den Augen der NATO Stützpunkte in Bosnien und im Kosovo. All das ist ein guter Anlaß, um die Kritik an der damaligen Aggression und der bis heute dauernden Okkupation des Balkan durch die NATO und durch deutsches Militär zu wiederholen.

Aus diesem Grund erscheint Jürgen Elsässers neues Buch "Kriegslügen". Es hat 330 Seiten und kostet 18 Euro. Sie können es ab sofort direkt beim Verlag Kai Homilius bestellen (home@kai-berlin.de) sowie nach Erscheinen im Buchhandel erstehen.

Jürgen Elsässer stellt sein Buch "Kriegslügen" auf einer Lesereise vor. Die bisherigen Promotionstermine sind:

22.03., Hamburg, Polittbuero, Steindamm 45, 20.00 Uhr (Rolf Becker liest das Vorwort "Sanjas letzter Tag") - Kartenbestellung unter 040/3809484 -

23.03., Wien, Alte Universität, Hörsaal 16, 19.00 Uhr, (zusammen mit Autor Milovan Drecun)

24.03., Berlin, Serbisch-Orthodoxe Kirche, Ruppinerstr.28 (U-Bhf. Bernauer Straße), 19.00 Uhr

- 25.03., Leipzig, Buchmesse, Glashallenforum, 11.30 Uhr
- 25.03., Chemnitz, Haus "Spektrum" im Kraftwerk e.V., Kaßbergstraße 36 (18.30 Uhr)
- 27.03., Ulm, IPPNW-Kongreß, 14.00 Uhr
- 28.03., München, Salvatorkirche (Salvatorplatz), 19.00 Uhr
- 29.03., Ahrensburg (bei Hamburg), JUKI, 20.00 Uhr
- 30.03., Berlin, KATO (im U-Bahnhof Schlesisches Tor, zusammen mit Ex-General Heinz Loquai), 18.30 Uhr
- 31.03., Kiel, Pumpe, Haßstr.22 (19.00 Uhr)
- 01.04., Mörfelden-Walldorf, Kulturbahnhof Mörfelden, 20.00 Uhr
- 02.04., Heidelberg, Volkshochschule Heidelberg, Bergheimer Str. 76 (19.30 Uhr)
- 04.04., Milano
- 07.04., Torino
- 09.04., Trieste
- 16.04., Berlin, URANIA (19.30 Uhr) - Vortrag mit dem weiter gefaßten Thema: Deutschland und der nächste Krieg

Zum Inhalt des Buches:

Einige von Ihnen haben vielleicht Elsässers Buch "Kriegsverbrechen. Die tödlichen Lügen der Bundesregierung und ihre Opfer im Kosovo-Konflikt" gelesen, das im Jahre 2000 erschienen ist. Das neue Buch enthält einige Kapitel daraus, die allerdings erweitert und auf den neuesten Stand gebracht wurden. Die meisten der Kapitel im neuen Buch sind jedoch Erstveröffentlichungen. Dazu gehören beispielsweise:

- * Kein Völkermord - Die Anklage gegen Slobodan Milosevic in Den Haag ist gescheitert
Das Kapitel ist die - zumindest im deutschen Sprachraum - bisher ausführlichste Aufarbeitung des "Jahrhundertprozesses" gegen den jugoslawischen Präsidenten. Alle Lügen über das Kosovo und den Krieg sind in Den Haag wieder aufgetaucht - von Racak über den Hufeisenplan bis zu den Massengräbern und Killing Fields -, und neu fantasievolle Lügen wie etwa die von den Gefrier- und Wanderleichen kamen hinzu.
- * Neue UCK, neue Opfer - Die Situation im Kosovo nach fünf Jahren Nato-Besatzung
- * "Die albanische Frage ist offen" (J. Fischer) - Das Übergreifen des Terrorismus auf Mazedonien und Griechenland

* Die Brücke von Varvarin - Was ein serbisches Mädchen über den Krieg erzählen würde

Auch der Dokumentenanhang wurde wesentlich erweitert. Neu enthalten sind die vollständige Amselfeld-Rede von Milosevic aus dem Jahre 1989, eine Expertise des tschechischen Medienkritikers Rajko Dolecek über die Lügen des Bosnienkrieges und Wortlaut-Auszüge aus wichtigen Kreuzverhören des Milosevic-Prozesses. Sach- und Personenregister, Glossar, Zweittafel und Internet-Tips erhöhen den Gebrauchswert des Ganzen.

Was ist NEU im Buch?:

Einige von Ihnen haben vielleicht Elsässers Buch "Kriegsverbrechen. Die tödlichen Lügen der Bundesregierung und ihre Opfer im Kosovo-Konflikt" gelesen, das im Jahre 2000 erschienen ist. Das neue Buch enthält einige Kapitel daraus, die allerdings erweitert und auf den neuesten Stand gebracht wurden. Die meisten der Kapitel im neuen Buch sind jedoch Erstveröffentlichungen. Dazu gehören beispielsweise:

*Kein Völkermord

Die Anklage gegen Slobodan Milosevic in Den Haag ist gescheitert

Das Kapitel ist die - zumindest im deutschen Sprachraum - bisher ausführlichste Aufarbeitung des "Jahrhundertprozesses" gegen den jugoslawischen Präsidenten. Alle Lügen über das Kosovo und den Krieg sind in Den Haag wieder aufgetaucht - von Racak über den Hufeisenplan bis zu den Massengräbern und Killing Fields -, und neu fantasievolle Lügen wie etwa die von den Gefrier- und Wanderleichen kamen hinzu.

*Neue UCK, neue Opfer

Die Situation im Kosovo nach fünf Jahren Nato-Besatzung, insbesondere der Anteil des deutschen Chefs der UN-Verwaltung, Steiner, am Wiedererstarken der UCK-Kräfte

*"Die albanische Frage ist offen" (J. Fischer)

Das Übergreifen des Terrorismus auf Mazedonien und Griechenland

*Die Brücke von Varvarin

Was ein serbisches Mädchen über den Krieg erzählen würde

Auch der Dokumentenanhang wurde wesentlich erweitert. Neu enthalten sind die vollständige Amselfeld-Rede von Milosevic aus dem Jahre 1989, eine Expertise des tschechischen Medienkritikers Rajko Dolecek über die Lügen des Bosnienkrieges und Wortlaut-Auszüge aus wichtigen Kreuzverhören des Milosevic-Prozesses. Sach- und Personenregister, Glossar, Zweittafel und Internet-Tips erhöhen den Gebrauchswert des Ganzen.

[4]

Weitere Buchempfehlungen

Ralph Hartmann, »Der Fall Milosevic«, Karl Dietz Verlag Berlin, Weydingerstraße 14-16, 10178 Berlin. 256 Seiten, Preis: 12,80 Euro. (Bei allen im Verlag direkt bestellten Exemplaren spendet der Verfasser das Autorenhonorar für die Finanzierung der Schadenersatzklage der Opfer des NATO-Bombardements auf Varvarin)

Cathrin Schütz, Die NATO-Intervention in Jugoslawien, Wilhelm Braumüller Verlag, Wien, 2003, Broschiert - 192 Seiten; ISBN: 370031440X, Preis: 32,-- Euro

Kurt Köpruner, Reisen in das Land der Kriege - Erlebnisse eines Fremden in Jugoslawien, Vorwort von Peter Glotz, Überarbeitete Neuausgabe: DIEDERICHS im Heinrich Hugendubel Verlag, Kreuzlingen/München, Februar 2003, 352 Seiten, gebunden, Preis: 19,95 Euro
ISBN 3-7205-2413-2; Frühere Ausgaben (vergriffen): Espresso-Verlag, Berlin, ISBN 3-88520-801-6, 1. Auflage: September 2001, 2. Auflage: März 2002

*****Jürgen Elsässer*****

junge Welt v. 19. März 04
<http://www.jungewelt.de/2004/03-19/001.php>
[1]

GEWALTESKALATION IM KOSOVO: VORHERSEHBARE ENTWICKLUNG?
Interview mit dem Jugoslawien-Kenner Kurt Köpruner
junge Welt vom 20. März 2004
<http://www.jungewelt.de/2004/03-20/018.php>
[2]

Buchempfehlung:
JÜRGEN ELSÄSSER, KRIEGSLÜGEN -
VOM KOSOVOKONFLIKT ZUM MILOSEVIC-PROZESS
(Erstverkaufstag 22. März 2004 - bisherige Termine der Lesereise)
[3]

Weitere Buchempfehlungen:
Ralph Hartmann, »Der Fall Milosevic«,
Cathrin Schütz, »Die NATO-Intervention in Jugoslawien«
Kurt Köpruner, »Reisen in das Land der Kriege - Erlebnisse eines Fremden in Jugoslawien«;
[4]

DIE VERTEIDIGUNG VON SLOBODAN MILOSEVIC BRAUCHT DRINGEND SPENDEN!
[5]

Mit internationalistischen Grüßen
Klaus von Raussendorff

Anti-Imperialistische Korrespondenz (AIKor) -
Informationsdienst der Vereinigung für Internationale Solidarität (VIS)
e.V.,
Redaktion: Klaus von Raussendorff
Postfach 210172, 53156 Bonn; Tel. & Fax: 0228 - 34.68.50;
3